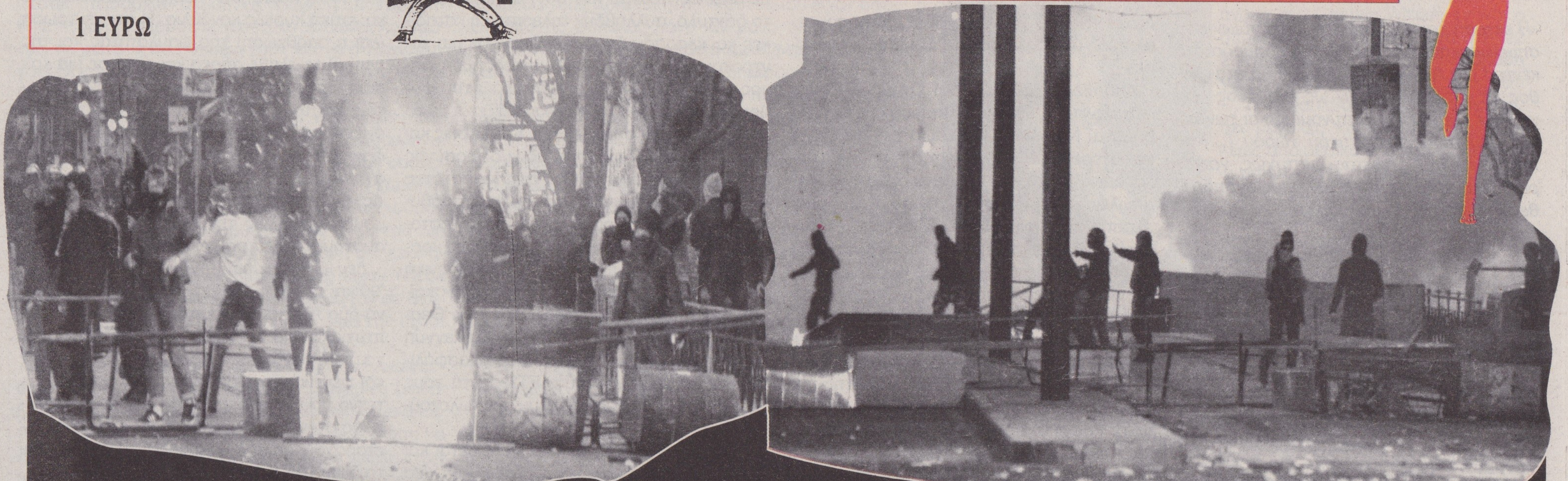
ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 58
ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2007
1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

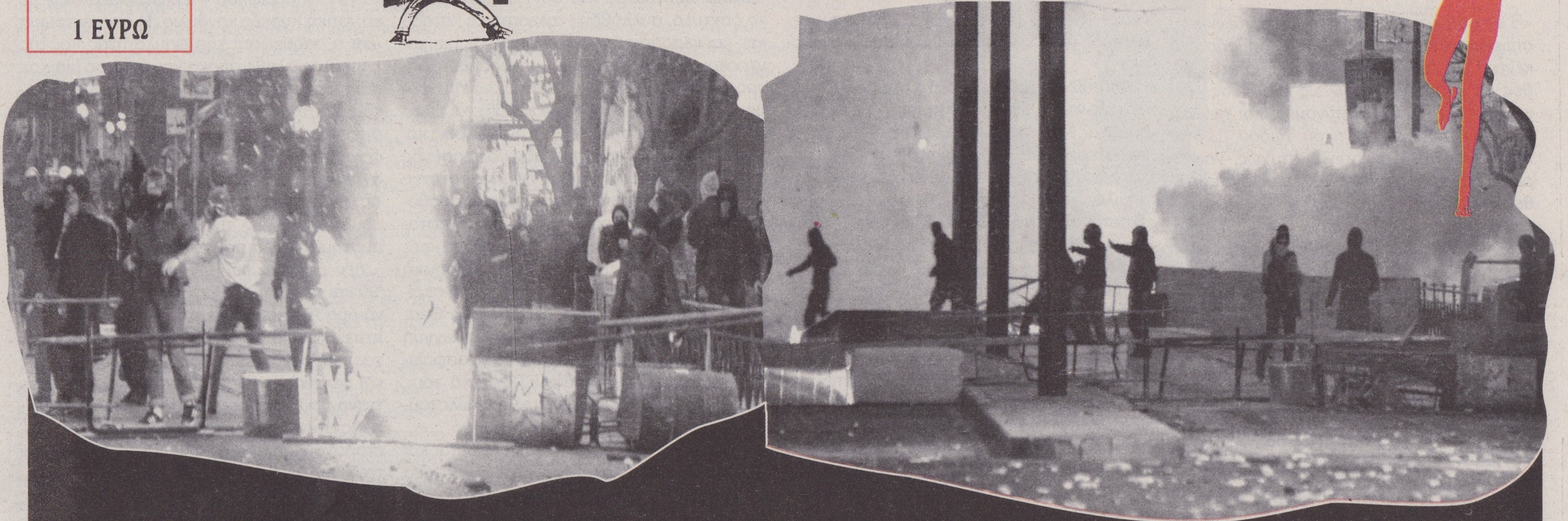

ΑΓΡΙΕΥΕΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΦΩΤΕΙΝΟΤΕΡΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ!

Αυτή η «νέα γενιά» των κινητοποιούμενων θα γευτεί με τον δικό της τρόπο τη δυνατότητα να διαδηλώνει και η «εξουσία να τρέμει», να καταλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους χώρους «γνώσης», να αναστέλλει νόμους και διατάγματα, να συσπειρώνει απέναντί της κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Και θα διαλέξει τους τρόπους, που θα μετρηθεί μ' αυτούς που, παραμένοντας στην κοσμάρα τους, είχαν τη φαεινή ιδέα να την ...απειλούν με πρόωρες εκλογές!!!

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 58
ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2007
1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΓΡΙΕΥΕΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΦΩΤΕΙΝΟΤΕΡΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ!

Αυτή η «νέα γενιά» των κινητοποιούμενων θα γευτεί με τον δικό της τρόπο τη δυνατότητα να διαδηλώνει και η «εξουσία να τρέμει», να καταλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους χώρους «γνώσης», να αναστέλλει νόμους και διατάγματα, να βρίσκεται κοντά ή να σηκώνει οδοφράγματα, να συσπειρώνει απέναντί της κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Και θα διαλέξει τους τρόπους, που θα μετρηθεί μ' αυτούς που, παραμένοντας στην κοσμάρα τους, είχαν τη φαεινή ιδέα να την ...απειλούν με πρόωρες εκλογές!!!

συν. στη σελ. 3

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΘ

«ΒΑΓΔΑΤΗ» Η ΑΘΗΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ, ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ..

ΜΙΑ «ΒΕΝΤΕΤΑ» ΜΑ ΤΙ ΒΕΝΤΕΤΑ...!

Αυτή η «νέα γενιά» των κινητοποιούμενων θα γευτεί με τον δικό της τρόπο τη δυνατότητα να διαδηλώνει και η «εξουσία να τρέμει», να καταλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους χώρους «γνώσης», να αναστέλλει νόμους και διατάγματα, να βρίσκεται κοντά ή να σηκώνει οδοφράγματα, να συσπειρώνει απέναντί της κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Και θα διαλέξει τους τρόπους, που θα μετρηθεί μ' αυτούς που, παραμένοντας στην κοσμάρα τους, είχαν τη φαεινή ιδέα να την ...απειλούν με πρόωρες εκλογές!!!

συν. στη σελ. 3

ΣΟΜΑΛΙΑ

σελ. 5

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΜΠ

σελ. 6

ΜΙΑ «ΒΕΝΤΕΤΑ» ΜΑ ΤΙ ΒΕΝΤΕΤΑ...!

Οι πιέσεις στον ΣΥΝ, οι δηλώσεις νομιμοφροσύνης και καταδίκης των «επεισοδίων»

[...] δεν είναι δα και άγνωστο στους παροικούντες ~~την~~ Ιερουσαλήμ ότι όταν ...συναχώνεται η Κουμουνδούρου, μεγάλο μέρος τής λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, συμπεριλαμβανομένης και της λεγόμενης αντιεξουσιαστικής συνιστώσας της, κρεβατώνεται για τα καλά....

Οι όποιες, λοιπόν, αναζητήσεις δηλώσεων μετάνοιας και νομιμοφροσύνης και η ανταπόκριση εκ μέρους του ΣΥΝ στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης, δεν μπορούν παρά να φιλοδοξούν να συμπαρασύρουν στον ίδιο δρόμο, ή μάλλον κατήφορο, και τα «κινήματα» με τα οποία καμαρώνει ο ΣΥΝ ότι συγχρωτίζεται. Και η συστράτευση στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης όπως προείπαμε δεν είναι αμελητέα υπόθεση... [...]

συνέχεια στη σελ. 4

«Η έκταση και το είδος των επεισοδίων που σημειώθηκαν την περασμένη εβδομάδα στο κέντρο της Αθήνας (17/01/2007) θα ήταν λάθος να αντιμετωπιστούν ως ένα είδος «βεντέτας» μεταξύ της αστυνομίας και των μελών του αντιεξουσιαστικού χώρου [...] το πρόβλημα δεν φαίνεται, δυστυχώς, να περιορίζεται στο στενό πλαίσιο μιας αντιπαράθεσης μεταξύ αστυνομικών και αναρχικών».[...]

[...] «Η τάση αυτή δεν επιβεβαιώνεται μόνο από τα επεισόδια της περασμένης Τετάρτης έξω από το Πολυτεχνείο και πέριξ του Οικονομικού Πανεπιστημίου τα ξημερώματα της επόμενης ημέρας, που έτυχαν και της μεγαλύτερης προβολής από τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης. Προς επίρρωσιν έρχεται επιπλέον η συχνότητα με την οποία συμβαίνουν διάφορα άλλα επεισόδια (ρίψεις μολότοφ, γκαζάκια και εμπρησμοί), καθώς και η «διασπορά» τους σε πολλά σημεία της πρωτεύουσας πολύ πέραν των ορίων των Εξαρχείων».

Καθημερινή της Κυριακής, 21/01/2007

«Εκ παιδείας άρξασθαι» που έλεγαν και οι αρχαίοι... «Το 2007 θα είναι ορόσημο για την Ανώτατη εκπαίδευση και τη δημιουργία του Σχολείου του Μέλλοντος», δήλωσε ο οραματιστής καραμανλίσκος με αποφασιστικό βοϊδίσιο βλέμμα που προμηνύει μεγάλες φουρτούνες.

Ο www.papandreou.gr αντιτάσσει με πείσμα: «Δεν φοβόμαστε το αύριο του ...πολυπολιτισμικού γίγνεσθαι»(!) και κατηγορεί τον Καραμανλή ότι «είπε σε όλους υποσχέσεις για ...διαφορετικές κατευθύνσεις». Ο Δια Βοής, ο Πορφυρογέννητος, σαν ηφαίστειο

Όχι, «δεν είναι ο Παπανδρέου, πρόεδρος μιας χρήσεως» επιμένει ο αυλικός του γιωργάκη, Μπεγλίτης και αμέσως αποκαταστάθηκε η διαφορά τεσσάρων μονάδων από την ΝΔ...

Το κρατικό κανάλι —που θα παραμείνει κρατικό— μεταδίδει επίκαιρη εκπομπή με την Άννα Δρούζα να αναλύει το φαινόμενο που προβληματίζει το σύνολο των ελλήνων: Η απαγωγή ανθρώπων από UFO.

Δεν είναι θεωρία του χάους, ούτε σουρεαλισμός με περικεφαλαία. Damnatio memoriae.

Απόσβεση (συλλογικής) μνήμης. Σχέδιο «Αποκολοκύνθωση». Η νοημοσύνη στα δέκα βήματα. Να γίνουν τα μυαλά τυριά. Τίποτα χειρότερο από αυτό το τόσο ασυνάρτητο και όμως τόσο συντεταγμένο σχέδιο για την απώλεια του βίου, του έργου και της υπόστασης των ανθρώπων. Ένας ατελείωτος χείμαρρος από τις πιο εκκωφαντικές ασυναρτησίες, τις πιο βλακώδεις κινδυνολογίες, τις πιο αεράτες αερολογίες, τα πιο χοντροκομμένα ψέματα, ξεχειλίζει από τις οθόνες και τα έντυπα. Ο χτεσινός απατεώνας, αυριανός υπουργός. Είναι αδύνατον να παρακολουθήσει κάποιος κάθε πτυχή αυτής της στοίβας που σχηματοποιείται ανάλογα με το ποια κρατικά συμφέροντα διακυβεύονται κάθε φορά. Όταν στην ατζέντα βρίσκεται το ασφαλιστικό, στον τοίχο στήνονται οι ...ασφαλισμένοι που στην κυριολεξία λούζονται με βρισιές από τους κρατικοδίαιτους κηφήνες και τους παγκαλογιακουμάτους.

Τώρα είναι η σειρά των φοιτητών, της νεολαίας και των αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας.

«Οι κινητοποιήσεις στα Πανεπιστήμια είναι χρόνιο νόσημα και παγκόσμια πρωτοτυπία που χρήζει ψυχολογικής αναλύσεως» δήλωσε σοβαρή-σοβαρή η κυρά-Μαριέττα στο αλαφουζοκάναλο -την αναγεννημένη από τις στάχτες της, ΥΕΝΕΔ.

«Στα πανεπιστήμια έχουμε σταθμούς ψυχολογικής ενίσχυσης για νέους που οδηγούνται σε αντιεξουσιαστικούς χώρους ή άλλους παραβατικούς χώρους» αδράχνει την σκυτάλη ο κατεργαρόσοφος πρύτανης του Καποδιστριακού.

στην Ελλάδα, σύμφωνα με την Μαριέττα. Η εξέγερση των μαθητών στην Χιλή ήταν παγκόσμια αντιγραφή. Η εξέγερση της Οαχάκα και των παρισινών προαστίων δεν έγιναν ποτέ.

Ρουκέτες και φωτιές, καταλήψεις, άσυλα, αμερικάνικες πρεσβείες, κάμερες, κουκουλοφόροι, αιώνιοι φοιτητές, πολυτεχνεία και σχέδια Γκουαντανάμο για τα Εξάρχεια, ιεροσυλίες, ναρκωτικά και γήπεδα ανακατωμένα με απειλές, τρίξιμο των δοντιών, δείξιμο με το δάχτυλο, συλλήβδην τηλεοπτικές καταδίκες και κερασάκι δημοσκοπήσεις σε μια χοντροκομμένη προσπάθεια να κερδηθεί χρόνος και κοινωνική συναίνεση μέσω του φόβου. Αφού η συναίνεση δεν κερδίζεται με το μέλι, ας δοκιμάσουμε το ξύδι. Κάθε τρεις και λίγο ζητούνται δηλώσεις νομιμοφροσύνης από τους καιροσκοπούντες συμπαραστάτες των κινητοποιήσεων που σπεύδουν πρόθυμα να δώσουν γη και ύδωρ για νέα καταστολή. Για ένα και μόνο καμένο αυτοκίνητο κρατικού καναλιού σε μια κατά τ' άλλα ειρηνική φοιτητική πορεία, εκδίδεται γραπτή ανακοίνωση καταδίκης από τον Συνασπισμό Θεσσαλονίκης που εκφράζει την αλληλεγγύη του στους ...(απλήρωτους και ανασφάλιστους) εργαζομένους της ΕΤ3. Μετά τους λεονταρισμούς, σειρά έχουν οι κωλοτούμπες.

Πάντως το κράτος δεν επαναπαύεται και εξοπλίζεται όσο καλύτερα μπορεί, με νέα πυρίμαχα και άθραυστα ΜΑΤ, ειδικό σώμα ράμπο που θα στέλνει νοκ-άουτ ολάκερες διαδηλώσεις, υπερσύγχρονες κάμερες και μια μυστική μηχανοκίνητη μεραρχία από μηχανάκια μικρού και μεσαίου κυβισμού (παπάκια) για την καταπολέμηση της μικρής και μεσαίας εγκληματικότητας, μια ιδέα του Πολύδωρα.

Οι μεταρρυθμίσεις δεν αναιρούν την ουσία του παλιού μοντέλου εκπαίδευσης, αλλά βρίσκονται σε μια τεχνητή διαμάχη με το «κατεστημένο» με το οποίο, εξ άλλου, συναλλάσσονται για την νομή της εξουσίας και του χρήματος. Το ξαναμοίρασμα της τράπουλας δεν μπορεί να παρασύρει τους αγωνιζόμενους σε υπεράσπιση του παλιού φαύλου μοντέλου χάριν μιας ευκαιριακής συμμαχίας διδασκόντων-διδασκομένων.

χρησιμεύει και σαν μια απέραντη χαβούζα βολέματος ημετέρων. Καραμπινάτα οικονομικά «σκάνδαλα», ρουσφετολογικές μετεγγραφές, μυστικά προγράμματα ερευνών για το ΝΑΤΟ και τις μυστικές υπηρεσίες, μια αξιοσέβαστη μπίζνα με ισχυρούς σπόνσορες και ευάριθμους πελάτες, ευνοούμενους και αυλικούς.

Για να τονωθεί η «περιφερειακή ανάπτυξη», κυβερνώντες και αντιπολιτευόμενοι άνοιγαν τα περίφημα «περιφερειακά ΑΕΙ» με κοινοτικά κυρίως κονδύλια. Η αποκέντρωση (και η αποθέωση) της φαυλότητας και της ρεμούλας έλαβε σάρκα και οστά σε μια κρίσιμη περίοδο ανασυγκρότησης του ελληνικού κράτους (ο περίφημος «εκσυγχρονισμός») που μεταξύ άλλων απαιτούσε τον αφανισμό της αγροτικής παραγωγής και την αντικατάσταση με τον τριτογενή τομέα, ήτοι τις λεγόμενες υπηρεσίες, δίχως να υποτιμούμε ασφαλώς την αδήριτη ανάγκη του συστήματος για ρουσφέτια και βολέματα.

Δεν υπάρχει υπουργός παιδείας από το '90 και μετά που να μην έχει εγκαινιάσει κανά-δύο ΑΕΙ και καμία ντουζίνα ΤΕΙ και μεταπτυχιακά από την Γαύδο μέχρι το Διδυμότειχο. Μια γιγαντιαία φάμπρικα συναλλαγής και ψεύτικων ονείρων από τον δυστυχή τρίτεκνο που λιγουρεύεται το επίδομα «φοιτητικής στέγης» ως τον βλαχοδήμαρχο της Αετοραχούλας που κραυγάζει ότι νόμος είναι το δίκιο του φραπέ.

Το 2007 δεν είναι μόνο έτος «ανώτατης εκπαίδευσης» αλλά (πιθανότατα) και έτος εκλογών. Ούτε μια ώρα μάθημα δεν έχει γίνει από ενάρξεως του «έτους-ορόσημου» λόγω των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Οι διαχειριστές δεν έχουν απεριόριστο χρόνο μπροστά τους. Ας φοβερίζουν λοιπόν όσο θέλουν. Οι εκβιασμοί και οι ιαχές «μεταρρυθμίσεις ή χάος» δεν φοβίζουν κανέναν.

Λεόν

...μεταξύ της αστυνομίας και των με-λών του αντιεξουσιαστικού χώρου [...] το πρόβλημα δεν φαίνεται, δυστυχώς, να περιορίζεται στο στενό πλαίσιο μιας αντιπαράθεσης μεταξύ αστυνομικών και αναρχικών».[...]

[...] «Η τάση αυτή δεν επιβεβαιώνεται μόνο από τα επεισόδια της περασμένης Τετάρτης έξω από το Πολυτεχνείο και πέριξ του Οικονομικού Πανεπιστημίου τα ξημερώματα της επόμενης ημέρας, που έτυχαν και της μεγαλύτερης προβολής από τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης. Προς επίρρωσιν έρχεται επιπλέον η συχνότητα με την οποία συμβαίνουν διάφορα άλλα επεισόδια (ρίψεις μολότοφ, γκαζάκια και εμπρησμοί), καθώς και η «διασπορά» τους σε πολλά σημεία της πρωτεύουσας πολύ πέραν των ορίων των Εξαρχείων».

Καθημερινή της Κυριακής, 21/01/2007

«Εκ παιδείας άρξασθαι» που έλεγαν και οι αρχαίοι... «Το 2007 θα είναι ορόσημο για την Ανώτατη εκπαίδευση και τη δημιουργία του Σχολείου του Μέλλοντος», δήλωσε ο οραματιστής καραμανλίσκος με αποφασιστικό βοϊδίσιο βλέμμα που προμηνύει μεγάλες φουρτούνες.

Ο www.papandreou.gr αντιτάσσει με πείσμα: «Δεν φοβόμαστε το αύριο του ...πολυπολιτισμικού γίγνεσθαι»(!) και κατηγορεί τον Καραμανλή ότι «είπε σε όλους υποσχέσεις για ...διαφορετικές κατευθύνσεις». Ο Δια Βοής, ο Πορφυρογέννητος, σαν ηφαίστειο που εκτοξεύει πύρινες ασυναρτησίες προς πάσα κατεύθυνση —που δεν τέμνονται όμως με αυτές του Καραμανλή. Τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν πράγματι διαφορές. Πίπες μπλε ή πράσινες.

βήματα. Να γίνουν τα μυαλά τυριά. Τίποτα χειρότερο από αυτό το τόσο ασυνάρτητο και όμως τόσο συντεταγμένο σχέδιο για την απώλεια του βίου, του έργου και της υπόστασης των ανθρώπων. Ένας ατελείωτος χείμαρρος από τις πιο εκκωφαντικές ασυναρτησίες, τις πιο βλακώδεις κινδυνολογίες, τις πιο αεράτες αερολογίες, τα πιο χοντροκομμένα ψέματα, ξεχειλίζει από τις οθόνες και τα έντυπα. Ο χτεσινός απατεώνας, αυριανός υπουργός. Είναι αδύνατον να παρακολουθήσει κάποιος κάθε πτυχή αυτής της στοίβας που σχηματοποιείται ανάλογα με το ποια κρατικά συμφέροντα διακυβεύονται κάθε φορά. Όταν στην ατζέντα βρίσκεται το ασφαλιστικό, στον τοίχο στήνονται οι ...ασφαλισμένοι που στην κυριολεξία λούζονται με βρισιές από τους κρατικοδίαιτους κηφήνες και τους παγκαλογιακουμάτους.

Τώρα είναι η σειρά των φοιτητών, της νεολαίας και των αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας.

«Οι κινητοποιήσεις στα Πανεπιστήμια είναι χρόνιο νόσημα και παγκόσμια πρωτοτυπία που χρήζει ψυχολογικής αναλύσεως» δήλωσε σοβαρή-σοβαρή η κυρά-Μαριέττα στο αλαφουζοκάναλο -την αναγεννημένη από τις στάχτες της, ΥΕΝΕΔ.

«Στα πανεπιστήμια έχουμε σταθμούς ψυχολογικής ενίσχυσης για νέους που οδηγούνται σε αντιεξουσιαστικούς χώρους ή άλλους παραβατικούς χώρους» αδράχνει την σκυτάλη ο κατεργαρόσοφος πρύτανης του Καποδιστριακού.

Ο δε γίγαντας Πάγκαλος χαρακτήρισε τις διαδηλώσεις κατά του 16 «γελοίες εκδηλώσεις πολύ χαμηλού επιπέδου» και τα πανεπιστήμια «θύλακα γυφτιάς»! Ωραίος!

Παγκόσμια πρωτοτυπία οι καταλήψεις μέλι, ας δοκιμάσουμε το ξύδι. Κάθε τρεις και λίγο ζητούνται δηλώσεις νομιμοφροσύνης από τους καιροσκοπούντες συμπαραστάτες των κινητοποιήσεων που σπεύδουν πρόθυμα να δώσουν γη και ύδωρ για νέα κατάσταση. Για ένα και μόνο καμένο αυτοκίνητο κρατικού καναλιού σε μια κατά τα άλλα ειρηνική φοιτητική πορεία, εκδίδεται γραπτή ανακοίνωση καταδίκης από τον Συνασπισμό Θεσσαλονίκης που εκφράζει την αλληλεγγύη του στους ...(απλήρωτους και ανασφάλιστους) εργαζομένους της ΕΤ3. Μετά τους λεονταρισμούς, σειρά έχουν οι κωλοτούμπες.

Πάντως το κράτος δεν επαναπαύεται και εξοπλίζεται όσο καλύτερα μπορεί, με νέα πυρίμαχα και άθραυστα ΜΑΤ, ειδικό σώμα ράμπο που θα στέλνει νοκ-άουτ ολάκερες διαδηλώσεις, υπερσύγχρονες κάμερες και μια μυστική μηχανοκίνητη μεραρχία από μηχανάκια μικρού και μεσαίου κυβισμού (παπάκια) για την καταπολέμηση της μικρής και μεσαίας εγκληματικότητας, μια ιδέα του Πολύδωρα.

Οι μεταρρυθμίσεις δεν αναιρούν την ουσία του παλιού μοντέλου εκπαίδευσης, αλλά βρίσκονται σε μια τεχνητή διαμάχη με το «κατεστημένο» με το οποίο, εξ άλλου, συναλλάσσονται για την νομή της εξουσίας και του χρήματος. Το ξαναμοίρασμα της τράπουλας δεν μπορεί να παρασύρει τους αγωνιζόμενους σε υπεράσπιση του παλιού φαύλου μοντέλου χάριν μιας ευκαιριακής συμμαχίας διδασκόντων-διδασκομένων.

Δεν είναι μόνο η ανώτατη εκπαίδευση εργαλείο παραγωγής στελεχών για την κρατική μηχανή και μια δεξαμενή ιδεών για την διαιώνιση της κυριαρχίας αλλά ειδικώς στην Ψωροκώσταινα σμός») που μεταξύ άλλων απαιτούσε τον αφανισμό της αγροτικής παραγωγής και την αντικατάσταση με τον τριτογενή τομέα, ήτοι τις λεγόμενες υπηρεσίες, δίχως να υποτιμούμε ασφαλώς την αδήριτη ανάγκη του συστήματος για ρουσφέτια και βολέματα.

Δεν υπάρχει υπουργός παιδείας από το '90 και μετά που να μην έχει εγκαινιάσει κανά-δύο ΑΕΙ και καμία ντουζίνα ΤΕΙ και μεταπτυχιακά από την Γαύδο μέχρι το Διδυμότειχο. Μια γιγαντιαία φάμπρικα συναλλαγής και ψεύτικων ονείρων από τον δυστυχή τρίτεκνο που λιγουρεύεται το επίδομα «φοιτητικής στέγης» ως τον βλαχοδήμαρχο της Αετοραχούλας που κραυγάζει ότι νόμος είναι το δίκιο του φραπέ.

Το 2007 δεν είναι μόνο έτος «ανώτατης εκπαίδευσης» αλλά (πιθανότατα) και έτος εκλογών. Ούτε μια ώρα μάθημα δεν έχει γίνει από ενάρξεως του «έτους-ορόσημου» λόγω των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Οι διαχειριστές δεν έχουν απεριόριστο χρόνο μπροστά τους. Ας φοβερίζουν λοιπόν όσο θέλουν. Οι εκβιασμοί και οι ιαχές «μεταρρυθμίσεις ή χάος» δεν φοβίζουν κανέναν.

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Οι εξουσιαστές είναι μάστορες στην εξαπάτηση και την αλλαγή προσωπείων. Εκεί που βλέπεις κάποιους απ' αυτούς να ωρύονται ενάντια σ' όσους υποτίθεται πως καταστρέφουν την «ωραία» εικόνα των γυμνών τοίχων, κολλώντας π.χ. αφίσες ή γράφοντας συνθήματα, εκεί μετά από λίγο τους ακούς να υποστηρίζουν «το δικαίωμα στην έκφραση». Αρκεί και στη μία και στην άλλη περίπτωση να μπορούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του κόσμου και να χειραγωγήσουν.

Άλλο μέγα παράδειγμα προς ...αποφυγήν, αυτοί, οι του Ευρωπαϊκού Φόρουμ, που ενώ έβγαζαν αφρούς εναντίον όσων συγκρούονταν με τις δυνάμεις της κρατικής βίας στην πορεία της 6ης Μάη, ενώ τους εξέθεταν με κάθε τρόπο στην κρατική καταστολή και, ουσιαστικά, ζητούσαν να μετατραπούν οι συλλήψεις σε προφυλακίσεις, δείχνοντας, έτσι, προς ποια κατεύθυνση έπρεπε να στραφεί η κρατική βία, έρχονται τώρα να ζητήσουν την ...αποφυλάκιση αυτών για των οποίων την προφυλάκιση είναι συνυπεύθυνοι. Αθωώνουν και καταδικάζουν ανάλογα με τα πολιτικά κέρδη που επιδιώκουν κάθε φορά.

Όλοι γνωρίζουμε τις πρακτικές της εξουσίας και των αφεντικών. Αυτοί που απομυ-...

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: **6973799207**

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα
και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλ. επικοινωνίας **6992231286**

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ
ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

«Εκ παιδείας άρξασθαι» που έλεγαν και οι αρχαίοι... «Το 2007 θα είναι ορόσημο για την Ανώτατη εκπαίδευση και τη δημιουργία του Σχολείου του Μέλλοντος», δήλωσε ο οραματιστής καραμανλίσκος με αποφασιστικό βοϊδίσιο βλέμμα που προμηνύει μεγάλες φουρτούνες.

Ο www.papandreou.gr αντιτάσσει με πείσμα: «Δεν φοβόμαστε το αύριο του ...πολυπολιτισμικού γίγνεσθαι»(!) και κατηγορεί τον Καραμανλή ότι «είπε σε όλους υποσχέσεις για ...διαφορετικές κατευθύνσεις». Ο Δια Βοής, ο Πορφυρογέννητος, σαν ηφαίστειο που εκτοξεύει πύρινες ασυναρτησίες προς πάσα κατεύθυνση —που δεν τέμνονται όμως με αυτές του Καραμανλή. Τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν πράγματι διαφορές. Πίπες μπλε ή πράσινες.

ολαίας και των αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας.

«Οι κινητοποιήσεις στα Πανεπιστήμια είναι χρόνιο νόσημα και παγκόσμια πρωτοτυπία που χρήζει ψυχολογικής αναλύσεως» δήλωσε σοβαρή-σοβαρή η κυρά-Μαριέττα στο αλαφουζοκάναλο -την αναγεννημένη από τις στάχτες της, ΥΕΝΕΔ.

«Στα πανεπιστήμια έχουμε σταθμούς ψυχολογικής ενίσχυσης για νέους που οδηγούνται σε αντιεξουσιαστικούς χώρους ή άλλους παραβατικούς χώρους» αδράχνει την σκυτάλη ο κατεργαρόσοφος πρύτανης του Καποδιστριακού.

Ο δε γίγαντας Πάγκαλος χαρακτήρισε τις διαδηλώσεις κατά του 16 «γελοίες εκδηλώσεις πολύ χαμηλού επιπέδου» και τα πανεπιστήμια «θύλακα γυφτιάς»! Ωραίος!

Παγκόσμια πρωτοτυπία οι καταλήψεις

χανάκια μικρού και μεσαίου κυβισμού (παπάκια) για την καταπολέμηση της μικρής και μεσαίας εγκληματικότητας, μια ιδέα του Πολύδωρα.

Οι μεταρρυθμίσεις δεν αναιρούν την ουσία του παλιού μοντέλου εκπαίδευσης, αλλά βρίσκονται σε μια τεχνητή διαμάχη με το «κατεστημένο» με το οποίο, εξ άλλου, συναλλάσσονται για την νομή της εξουσίας και του χρήματος. Το ξαναμοίρασμα της τράπουλας δεν μπορεί να παρασύρει τους αγωνιζόμενους σε υπεράσπιση του παλιού φαύλου μοντέλου χάριν μιας ευκαιριακής συμμαχίας διδασκόντων-διδασκομένων.

Δεν είναι μόνο η ανώτατη εκπαίδευση εργαλείο παραγωγής στελεχών για την κρατική μηχανή και μια δεξαμενή ιδεών για την διαιώνιση της κυριαρχίας αλλά ειδικώς στην Ψωροκώσταινα

των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Οι διαχειριστές δεν έχουν απεριόριστο χρόνο μπροστά τους. Ας φοβερίζουν λοιπόν όσο θέλουν. Οι εκβιασμοί και οι ιαχές «μεταρρυθμίσεις ή χάος» δεν φοβίζουν κανέναν.

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 6ος•ΦΥΛΛΟ 58•
ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2007•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Οι εξουσιαστές είναι μάστορες στην εξαπάτηση και την αλλαγή προσωπείων. Εκεί που βλέπεις κάποιους απ' αυτούς να ωρύονται ενάντια σ' όσους υποτίθεται πως καταστρέφουν την «ωραία» εικόνα των γυμνών τοίχων, κολλώντας π.χ. αφίσες ή γράφοντας συνθήματα, εκεί μετά από λίγο τους ακούς να υποστηρίζουν «το δικαίωμα στην έκφραση». Αρκεί και στη μία και στην άλλη περίπτωση να μπορούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του κόσμου και να χειραγωγήσουν.

Άλλο μέγα παράδειγμα προς ...αποφυγήν, αυτοί, οι του Ευρωπαϊκού Φόρουμ, που ενώ έβγαζαν αφρούς εναντίον όσων συγκρούονταν με τις δυνάμεις της κρατικής βίας στην πορεία της 6ης Μάη, ενώ τους εξέθεταν με κάθε τρόπο στην κρατική καταστολή και, ουσιαστικά, ζητούσαν να μετατραπούν οι συλλήψεις σε προφυλακίσεις, δείχνοντας, έτσι, προς ποια κατεύθυνση έπρεπε να στραφεί η κρατική βία, έρχονται τώρα να ζητήσουν την ...αποφυλάκιση αυτών για των οποίων την προφυλάκιση είναι συνυπεύθυνοι. Αθωώνουν και καταδικάζουν ανάλογα με τα πολιτικά κέρδη που επιδιώκουν κάθε φορά.

Όλοι γνωρίζουμε τις πρακτικές της εξουσίας και των αφεντικών. Αυτοί που απομυζούν κάθε ικμάδα της ανθρώπινης κοινωνίας και συσσωρεύουν πλούτη και εξουσία δολοφονώντας αργά και βασανιστικά ανθρώπους, έρχονται μετά σαν πρεσβευτές και πρέσβειρες του ΟΗΕ τους, για να κάνουν αγαθοεργίες για τα άρρωστα και δυστυχισμένα παιδιά που οι ίδιοι και οι όμοιοί τους οδήγησαν σ' αυτή την κατάσταση.

Σ' αυτούς που οι εξουσιαστές οδηγούν στην εξαθλίωση, παρουσιάζονται ύστερα ως αγαθοεργοί και φιλάνθρωποι, όπως στην περίπτωση του 10χρονου από τη Θεσσαλονίκη.

Η εικόνα ίδια. Ο Νονός έρχεται καλοντυμένος και στα μαύρα στην κηδεία, για να εκφράσει τη θλίψη του στην οικογένεια του δολοφονημένου από τους πιστολάδες του. Θα ...φροντίσει, μάλιστα, τη χήρα και τα παιδιά, ώστε να μη στερηθούν.

Αυτές είναι κάποιες από τις τεχνικές που εφαρμόζουν οι ηγεμόνες, αλλά και οι παρακατιανοί της εξουσιαστικής πυραμίδας, ώστε να ανανεώνουν την εμπιστοσύνη, να ξεγελούν και να εξαπατούν προσπαθώντας να σκεπάσουν την ποταπότητά τους.

Ο Κύκλος Σύνταξης
της μηνιαίας αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

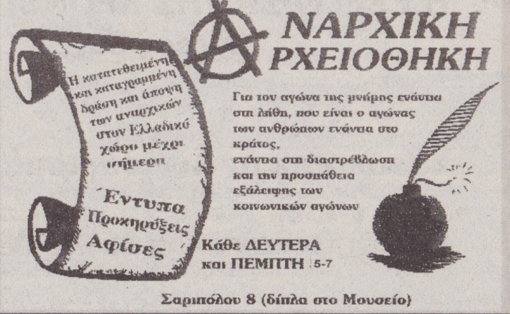
Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: **6973799207**

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλ. επικοινωνίας **6992231286**

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ
ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ στο 6973799207 ή με email

«Όταν δεν υπάρχει ήλιος μάθε να ωριμάζεις κάτω από τον πάγο. Και τότε πριν από δέκα ημέρες, ο πάγος άρχισε να λιώνει, κάποιο απόγευμα μέσα στους αιώνες. Μια φωτιά από τραπέζια και ανακοινώσεις του πανεπιστημίου: μια φωτιά ψηλότερη από κάθε άνθρωπο, στη μέση της τετράγωνής αυλής, στην αυλή των τελετών. Όχι άλλοι ψίθυροι στις αίθουσες των διαλέξεων, όχι άλλες συζητήσεις στους διαδρόμους, μόνο να προχωρήσουμε μαζί, να αναζητήσουμε μια δομή. Αρχίζει. Βλήματα, ουρλιαχτά, πυροσβεστήρες, σκάλες εναντίον των μπάτσων. Το τέρας ξύπνησε»

Εξόριστη Επιτροπή Κατάληψης της Σορβόννης, Μάρτης 2006

Αγριεύει η μάχη για φωτεινότερα πανεπιστήμια

Το ξάφνιασμα του προηγούμενου Μάη και Ιούνη. Και «οι αναστέλλουσες μειοψηφίες», φοιτητικές και μη, βρίσκονται για μιαν ακόμη φορά στο προσκήνιο. Οδοφράγματα και φωτιές, καταλήψεις και άγριες διαδηλώσεις. Ο νόμος πλαίσιο θα περιμένει, τα πανεπιστήμια αρχίζουν να μοιάζουν με καζάνι που βράζει. Ο πάγος αρχίζει να λιώνει…

Πρόκειται, όμως, απλά για μια φοιτητική αναταραχή, που δυναμιτίζεται από κάποια βεντέτα αναρχικών και αστυνομίας, ή μήπως ήδη από τότε είχε εκφραστεί ένα μέρος μιας ευρύτερης κοινωνικής δυσαρέσκειας, που καταγράφηκε άλλωστε το φθινόπωρο μέσω της εντυπωσιακής αποχής από τις δημοτικές εκλογές;

Η απάντηση δεν μπορεί, βέβαια, να βρίσκεται στους πηχυαίους τίτλους των εφημερίδων, που ωρύονται για την ασύδοτη δράση των κουκουλοφόρων, ούτε στις βιαστικές «διαβεβαιώσεις» ότι για όλα αυτά ευθύνεται η ύπαρξη βεντέτας, οπότε και η διαμάχη αφορά μεμονωμένο κύκλο ενδιαφερόμενων… Το «πρόβλημα» φαίνεται πολύ μεγαλύτερο.

Ενδεικτικοί είναι οι προβληματισμοί ακόμα και μέσα από το συμπολιτευόμενο τύπο όταν επισημαίνεται με αγωνία ότι «πίσω από τις σπασμένες βιτρίνες, τα καμένα αυτοκίνητα, τις κουκούλες και τις μολότοφ δεν πρέπει να δει κανείς μόνο ένα εγκληματικό φαινόμενο, αλλά και ένα πρωτόγνωρο κοινωνικό φαινόμενο νεανικής ανυπακοής, και εν τέλει κοινωνικής παραβατικότητας, η αντιμετώπιση του οποίου δεν θα γίνει με όρους πρωτοδικείου ή και τηλεδικείων».(1)

Ως δεδομένη, επίσης, καταγράφεται από τους πιο τολμηρούς και η παρακμή των κομματικών νεολαιών και η αδυναμία τους να εμπνεύσουν και να κινητοποιήσουν τους νέους, με αποτέλεσμα πολλοί φοιτητές να κινούνται προς άλλες κατευθύνσεις και να υιοθετούν επιθετικές και συ-

για μεγαλύτερη προσέγγιση των φιλήσυχων πολιτών και των νοικοκυραίων

πρέπει το άσυλο να περιοριστεί στους εσωτερικούς χώρους των πανεπιστημίων, θα πρέπει να συσταθεί πανεπιστημιακό σώμα φυλάκων για την τήρηση της τάξης, την αποτροπή αφισοκόλλησης και κάθε απόπειρας κατάληψης, να διαγραφούν οι «αιώνιοι» φοιτητές γιατί δεν φοιτούν, αλλά υποκινούν και στηρίζουν τις καταλήψεις και επίσης να αναμορφωθεί το πειθαρχικό «δίκαιο» για τους φοιτητές και το ΔΕΠ…(4)

Και για όποιον θεωρήσει «ακραίες» τις προτάσεις του κυρ-δικαστή και νιώσει σίγουρος για τις κατακτήσεις των φοιτητικών κινημάτων θα υπενθυμίσουμε ένα σύνθημα και την αιτία που γράφτηκε «λίγο» πιο μακριά από εμάς, αλλά και πολύ πιο κοντά από ότι φαντάζεται κανείς.

«Τα κινήματα γίνονται για να πεθάνουν. Ζήτω η εξέγερση», έγραφε ένα πανό από την δεύτερη κατάληψη της Σορβόννης στις 24-4-2006 που μεταξύ άλλων ζητούσε να μην επιτρέπεται η παρουσία φυλάκων μέσα στο πανεπιστήμιο και την απομάκρυνση των μπάτσων που βρίσκονταν περιμετρικά του χώρου. Δύο μέρες αργότερα κατόπιν εντολής του πρύτανη του πανεπιστημίου της Σορβόννης, φύλακες με την υποστήριξη σεκιουριτάδων απαγόρευαν την είσοδο σε φοιτητές, (ακόμη και αν είχαν έγγραφα που αποδείκνυαν την ιδιότητά τους), λόγω της συμμετοχής τους στις κινητοποιήσεις. Ο πρύτανης παραδέχθηκε την ύπαρξη μαύρης λίστας και επέμεινε στα μέτρα για όσο ο ίδιος θεωρούσε απαραίτητο…

Ούτε βήμα πίσω, λοιπόν. Επειδή δεν πρόκειται για το λεγόμενο άσυλο, αλλού το πάνε βέβαια. Γι' αυτό και δεν υπάρχει χώρος για ψευδαισθήσεις

Κανενός είδους υποχώρηση και για έναν ακόμα λόγο: Οι διεργασίες στους φοιτητικούς χώρους δεν μπορούν να αποτιμηθούν ακόμη και αυτό είναι που επιβεβαιώνει περισσότερο τον ανεξέλεγκτο χαρακτήρα της έκβασης μιας αντιπαράθεσης και μεγαλώνει τους εφιάλτες κάθε εξουσίας.

Αυτή η «νέα γενιά» των κινητοποιούμενων θα γευτεί με τον δικό της τρόπο την δυνατότητα να διαδηλώνει και η «εξουσία να τρέμει», να καταλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους χώρους «γνώ-

ακόμη φορά στο προσκήνιο. Οδοφράγματα και φωτιές, καταλήψεις και άγριες διαδηλώσεις. Ο νόμος πλαίσιο θα περιμένει, τα πανεπιστήμια αρχίζουν να μοιάζουν με καζάνι που βράζει. Ο πάγος αρχίζει να λιώνει...

Πρόκειται, όμως, απλά για μια φοιτητική αναταραχή, που δυναμιτίζεται από κάποια βεντέτα αναρχικών και αστυνομίας, ή μήπως ήδη από τότε είχε εκφραστεί ένα μέρος μιας ευρύτερης κοινωνικής δυσαρέσκειας, που καταγράφηκε άλλωστε το φθινόπωρο μέσω της εντυπωσιακής αποχής από τις δημοτικές εκλογές;

Η απάντηση δεν μπορεί, βέβαια, να βρίσκεται στους πηχυαίους τίτλους των εφημερίδων, που ωρύονται για την ασύδοτη δράση των κουκουλοφόρων, ούτε στις βιαστικές «διαβεβαιώσεις» ότι για όλα αυτά ευθύνεται η ύπαρξη βεντέτας, οπότε και η διαμάχη αφορά μεμονωμένο κύκλο ενδιαφερόμενων... Το «πρόβλημα» φαίνεται πολύ μεγαλύτερο.

Ενδεικτικοί είναι οι προβληματισμοί ακόμα και μέσα από το συμπολιτευόμενο τύπο όταν επισημαίνεται με αγωνία ότι «πίσω από τις σπασμένες βιτρίνες, τα καμένα αυτοκίνητα, τις κουκούλες και τις μολότοφ δεν πρέπει να δει κανείς μόνο ένα εγκληματικό φαινόμενο, αλλά και ένα πρωτόγνωρο κοινωνικό φαινόμενο νεανικής ανυπακοής, και εν τέλει κοινωνικής παραβατικότητας, η αντιμετώπιση του οποίου δεν θα γίνει με όρους πρωτοδικείου ή και τηλεδικείων».([1])

Ως δεδομένη, επίσης, καταγράφεται από τους πιο τολμηρούς και η παρακμή των κομματικών νεολαιών και η αδυναμία τους να εμπνεύσουν και να κινητοποιήσουν τους νέους, με αποτέλεσμα πολλοί φοιτητές να κινούνται προς άλλες κατευθύνσεις και να υιοθετούν επιθετικές και συγκρουσιακές πρακτικές πιο ριζοσπαστικές και «ακραίες» που ξεπερνούν κατά πολύ τους υφιστάμενους σχηματισμούς της αριστεράς.([2])

Οι προβληματισμοί, όπως, είναι φυσικό επιτείνονται από την στιγμή που **η αποσυμπίεση των δυναμικών αντιδράσεων δεν επιτυγχάνεται** παρά την επίδειξη πολιτικής συναίνεσης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, που ενισχύεται περαιτέρω και από τις πρόσφατες δηλώσεις νομιμοφροσύνης που παραχωρεί ο ΣΥΝ, αλλά και ποικιλώνυμοι εκπρόσωποι δορυφορικών «κινήσεων» της εξωκοινοβουλευτικής ή της λεγόμενης αντιεξουσιαστικής αριστεράς.([3])

Η επίδειξη πολιτικής συναίνεσης, όμως, όχι μόνο δεν αξιολογείται ως επαρκής από τους θιασώτες της για το πέρασμα των «μεταρρυθμίσεων», αλλά αποδεικνύεται και ως μία αιτία αυξανόμενης ριζοσπαστικοποίησης των νέων που κινητοποιούνται.

Όσο για την προπαγάνδα που εκδηλώθηκε στην κατεύθυνση της εμφάνισης των συγκρουσιακών γεγονότων ως υπευθύνων μιας τάχα επίσπευσης των επιβαλλόμενων αλλαγών, που αφορούν το πανεπιστημιακό άσυλο, αποδείχτηκε απλό πυροτέχνημα, που έδωσε γρήγορα την θέση του στην αναζήτηση της «κοινωνικής συναίνεσης» μέσα από τον ασφαλή, —αφού δεν μπορεί να ελεγχθεί από κανένα— δίαυλο των δημοσκοπήσεων. Και έμεινε η πρόθεση

για μεγαλύτερη προσέγγιση των φιλήσυχων πολιτών και των νοικοκυραίων που φρίττουν για την ασυδοσία και την έλλειψη τάξης και ασφάλειας.

Όσο για τον εκβιασμό περί προσφυγής στις κάλπες είναι πραγματικά καινοφανής και ανεκδιήγητος. Και μπορεί μεν να απευθύνεται σε κομματικούς σχηματισμούς στους οποίους μπορεί και να μετράει, αλλά ουσιαστικά αν τον έπαιρνε κανείς τοις μετρητοίς θα σήμαινε ότι το κράτος θέλει να αναμετρηθεί με όσους κινητοποιούνται μέσα από την εκλογική διαδικασία!!! Και επειδή προφανώς καταλαβαίνουν πολύ καλά τι επικαλούνται και το ενδιαφέρον σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν μοναδικό, το μόνο που μπορεί κανείς να τους πει είναι: Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα.

Κατά τα άλλα το ιδεολογικό υπόβαθρο των μεταρρυθμίσεων συνεχίζει να στηρίζεται στην εικόνα ενός κράτους που δεν διαπραγματεύεται την «πρόοδο» απέναντι στις μειοψηφίες που προσπαθούν να κατοχυρώσουν τα προνόμια τους, είτε πρόκειται για φοιτητές, είτε για πανεπιστημιακούς. Φυσικά δεν θα βρισκόμασταν ποτέ ανάμεσα σε εκείνους που έ-

ταξύ άλλων ζητούσε να μην επιτρέπεται η παρουσία φυλάκων μέσα στο πανεπιστήμιο και την απομάκρυνση των μπάτσων που βρίσκονταν περιμετρικά του χώρου. Δύο μέρες αργότερα κατόπιν εντολής του πρύτανη του πανεπιστημίου της Σορβόννης, φύλακες με την υποστήριξη σεκιουριτάδων απαγόρευαν την είσοδο σε φοιτητές, (ακόμη και αν είχαν έγγραφα που αποδείκνυαν την ιδιότητά τους), λόγω της συμμετοχής τους στις κινητοποιήσεις. Ο πρύτανης παραδέχθηκε την ύπαρξη μαύρης λίστας και επέμεινε στα μέτρα για όσο ο ίδιος θεωρούσε απαραίτητο...

Ούτε βήμα πίσω, λοιπόν. Επειδή δεν πρόκειται για το λεγόμενο άσυλο, αλλού το πάνε βέβαια. Γι' αυτό και δεν υπάρχει χώρος για ψευδαισθήσεις

Κανενός είδους υποχώρηση και για έναν ακόμα λόγο: Οι διεργασίες στους φοιτητικούς χώρους δεν μπορούν να αποτιμηθούν ακόμη και αυτό είναι που επιβεβαιώνει περισσότερο τον ανεξέλεγκτο χαρακτήρα της έκβασης μιας αντιπαράθεσης και μεγαλώνει τους εφιάλτες κάθε εξουσίας.

Αυτή η «νέα γενιά» των κινητοποιούμενων θα γευτεί με τον δικό της τρόπο την δυνατότητα να διαδηλώνει και η «εξουσία να τρέμει», να καταλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους χώρους «γνώ-

σης», να αναστέλλει νόμους και διατάγματα, να βρίσκεται κοντά ή να σηκώνει οδοφράγματα, να συσπειρώνει απέναντι της κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Και θα διαλέξει τους τρόπους, που θα μετρηθεί μ' αυτούς που, παραμένοντας στην κοσμάρα τους, είχαν την φαεινή ιδέα να την απειλούν με πρόωρες εκλογές!!!

λύτερο.

Ενδεικτικοί είναι οι προβληματισμοί ακόμα και μέσα από το συμπολιτευόμενο τύπο όταν επισημαίνεται με αγωνία ότι «πίσω από τις σπασμένες βιτρίνες, τα καμένα αυτοκίνητα, τις κουκούλες και τις μολότοφ δεν πρέπει να δει κανείς μόνο ένα εγκληματικό φαινόμενο, αλλά και ένα πρωτόγνωρο κοινωνικό φαινόμενο νεανικής ανυπακοής, και εν τέλει κοινωνικής παραβατικότητας, η αντιμετώπιση του οποίου δεν θα γίνει με όρους πρωτοδικείου ή και τηλεδικείων».([1])

Ως δεδομένη, επίσης, καταγράφεται από τους πιο τολμηρούς και η παρακμή των κομματικών νεολαιών και η αδυναμία τους να εμπνεύσουν και να κινητοποιήσουν τους νέους, με αποτέλεσμα πολλοί φοιτητές να κινούνται προς άλλες κατευθύνσεις και να υιοθετούν επιθετικές και συγκρουσιακές πρακτικές πιο ριζοσπαστικές και «ακραίες» που ξεπερνούν κατά πολύ τους υφιστάμενους σχηματισμούς της αριστεράς.([2])

Οι προβληματισμοί, όπως, είναι φυσικό επιτείνονται από την στιγμή που **η αποσυμπίεση των δυναμικών αντιδράσεων δεν επιτυγχάνεται** παρά την επίδειξη πολιτικής συναίνεσης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, που ενισχύεται περαιτέρω και από τις πρόσφατες δηλώσεις νομιμοφροσύνης που παραχωρεί ο ΣΥΝ, αλλά και ποικιλώνυμοι εκπρόσωποι δορυφορικών «κινήσεων» της εξωκοινοβουλευτικής ή της λεγόμενης αντιεξουσιαστικής αριστεράς.([3])

Η επίδειξη πολιτικής συναίνεσης, όμως, όχι μόνο δεν αξιολογείται ως επαρκής από τους θιασώτες της για το πέρασμα των «μεταρρυθμίσεων», αλλά αποδεικνύεται και ως μία αιτία αυξανόμενης ριζοσπαστικοποίησης των νέων που κινητοποιούνται.

Όσο για την προπαγάνδα που εκδηλώθηκε στην κατεύθυνση της εμφάνισης των συγκρουσιακών γεγονότων ως υπευθύνων μιας τάχα επίσπευσης των επιβαλλόμενων αλλαγών, που αφορούν το πανεπιστημιακό άσυλο, αποδείχτηκε απλό πυροτέχνημα, που έδωσε γρήγορα την θέση του στην αναζήτηση της «κοινωνικής συναίνεσης» μέσα από τον ασφαλή, —αφού δεν μπορεί να ελεγχθεί από κανένα—, δίαυλο των δημοσκοπήσεων. Και έμεινε η πρόθεση για μεγαλύτερη προσέγγιση των φιλήσυχων πολιτών και των νοικοκυραίων που φρίττουν για την ασυδοσία και την έλλειψη τάξης και ασφάλειας.

Όσο για τον εκβιασμό περί προσφυγής στις κάλπες είναι πραγματικά καινοφανής και ανεκδιήγητος. Και μπορεί μεν να απευθύνεται σε κομματικούς σχηματισμούς στους οποίους μπορεί και να μετράει, αλλά ουσιαστικά αν τον έπαιρνε κανείς τοις μετρητοίς θα σήμαινε ότι το κράτος θέλει να αναμετρηθεί με όσους κινητοποιούνται μέσα από την εκλογική διαδικασία!!! Και επειδή προφανώς καταλαβαίνουν πολύ καλά τι επικαλούνται και το ενδιαφέρον σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν μοναδικό, το μόνο που μπορεί κανείς να τους πει είναι: Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα.

Κατά τα άλλα το ιδεολογικό υπόβαθρο των μεταρρυθμίσεων συνεχίζει να στηρίζεται στην εικόνα ενός κράτους που δεν διαπραγματεύεται την «πρόοδο» απέναντι στις μειοψηφίες που προσπαθούν να κατοχυρώσουν τα προνόμια τους, είτε πρόκειται για φοιτητές, είτε για πανεπιστημιακούς. Φυσικά δεν θα βρισκόμασταν ποτέ ανάμεσα σε εκείνους που έχουν συμφέρον να διαβεβαιώνουν για την ανυπαρξία μιας τέτοιας κατάστασης. Ούτε βέβαια θεωρούμε ότι μπορεί κανείς να παρέμβει κοινωνικά απλά εκμεταλλευόμενος μια τέτοια αντίθεση, εκτιμώντας ότι εξηγεί και καθορίζει τις κινητοποιήσεις στον χώρο των φοιτητών και ευρύτερα της εκπαίδευσης.

Κατ' αρχήν δεν είναι λίγοι και ευκαταφρόνητοι εκείνοι που δεν κρύβουν τις αληθινές «φιλοδοξίες» τους, ούτε τα πραγματικά προβλήματα που πρέπει να επιλυθούν κατά την γνώμη τους. Ενδεικτικές είναι οι προτάσεις του «αξιότιμου» κ. Στ. Ματθία, επίτιμου προέδρου του Αρείου Πάγου, μεταξύ άλλων: για να σταματήσουν οι καταλήψεις θα

έναν ακόμα λόγο: Οι διεργασίες στους φοιτητικούς χώρους δεν μπορούν να αποτιμηθούν ακόμη και αυτό είναι που επιβεβαιώνει περισσότερο τον ανεξέλεγκτο χαρακτήρα της έκβασης μιας αντιπαράθεσης και μεγαλώνει τους εφιάλτες κάθε εξουσίας.

Αυτή η «νέα γενιά» των κινητοποιούμενων θα γευτεί με τον δικό της τρόπο την δυνατότητα να διαδηλώνει και η «εξουσία να τρέμει», να καταλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους χώρους «γνώσης», να αναστέλλει νόμους και διατάγματα, να βρίσκεται κοντά ή να σηκώνει οδοφράγματα, να συσπειρώνει απέναντί της κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Και θα διαλέξει τους τρόπους, που θα μετρηθεί μ' αυτούς που, παραμένοντας στην κοσμάρα τους, είχαν την φαεινή ιδέα να την απειλούν με πρόωρες εκλογές!!!

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Ελεύθερος Τύπος, 19-1-2007, Γιάννης Πρόβης
2. Καθημερινή 21/1/2007, Κωστής Φαφούτης: «Το φαινόμενο αυτό εγκυμονεί πολλούς κινδύνους, αν δεν αντιμετωπιστεί από τις πολιτικές δυνάμεις, που πρέπει να εξετάσουν για ποιους λόγους κάποιοι νεαροί είναι αποφασισμένοι κάθε τόσο να τα κάνουν γυαλιά-καρφιά».
3. Εκπομπή «Ανατροπή» του Γ. Πρετεντέρη για την δράση των «κουκουλοφόρων»
4. Καθημερινή 20-1-2007

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο **6973799207** ή μέσω του email:**diadromi@revolution.gr**

ΜΙΑ «ΒΕΝΤΕΤΑ» ΜΑ ΤΙ ΒΕΝΤΕΤΑ...

Η «εξήγηση» που δίνεται με τον χαρακτηρισμό «βεντέτα» στην όξυνση της κοινωνικής βίας, που εκδηλώνεται είτε σε μια περιοχή όπως τα Εξάρχεια που χαρακτηρίζεται πλέον Λωρίδα της Γάζας, είτε στις επαναλαμβανόμενες συγκρούσεις που ξεσπούν κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων και όχι έξω ή ενάντια σ' αυτές, είτε μ' αφορμή δυναμικές ενέργειες, έρχεται ν' απλουστεύσει ένα σοβαρό για την εξουσία πρόβλημα.

Πόσο, όμως, μπορεί να αντέξει στην πραγματικότητα και απέναντι σε υποτυπώδη επιχειρήματα μια τέτοια «εξήγηση»;

Καθόλου. Και θα εξηγήσουμε το γιατί.

Η βεντέτα παραπέμπει σε ένα φαύλο κύκλο αντεκδίκησης αντιμαχόμενων μερίδων, συμμοριών ή οικογενειών που υπερασπίζονται είτε τον έλεγχο που έχουν αποκτήσει και τα στενά προσωπικά τους συμφέροντα, είτε ανταποδίδουν στο διηνεκές με φόρο αίματος η καθεμία τις δικές της ανθρώπινες ή υλικές απώλειες.

Στην προκειμένη περίπτωση, λοιπόν, ο χαρακτηρισμός «βεντέτα» έρχεται αφ' ενός να αλλοιώσει τον χαρακτήρα των αναρχικών ή αντιεξουσιαστικών απόψεων και πρακτικών και κυριολεκτικά να τις εξορίσει από το πεδίο μιας ευρύτερης κοινωνικής αναταραχής και σύγκρουσης.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και όσοι με περίσσια «σιγουριά» ψυχανεμίζονται ότι ήρθε επιτέλους η ώρα για την δραστική αντιμετώπιση των «ακραίων στοιχείων». Αφού προηγουμένως διαβεβαιώνουν για την συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων και της «κοινής» γνώμης, δεν ξεχνούν να προσφέρουν ασυλία σε «οποιοδήποτε τμήμα του αντιεξουσιαστικού χώρου» διαχωριστεί από τους βίαιους.(1)

Από την μια λοιπόν η πάταξη των ταραχοποιών εμφανίζεται ως λαϊκή απαίτηση των

στους μετανάστες και μάλιστα σε περίοδο παγκόσμιας αντιτρομοκρατικής σταυροφορίας;

Για τί είδους «βεντέτα» πρόκειται όταν 2500 αναρχικοί διαδήλωναν τον Μάη του 2005 ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις με μαχαιρώματα σε συντρόφους και μετανάστες με το σύνθημα, εκτός των άλλων, «κράτος και κεφάλαιο γεννούν τον φασισμό»;

Κι ακόμα, σε τι είδους «βεντέτα» παραπέμπει η δυναμική αλληλεγγύη συντρόφων στους λιμενεργάτες, όταν έσπαγε η απεργία τους στην Ακτή Ξαβερίου στον Πειραιά, οι συγκρούσεις ενάντια στην επίσκεψη της υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ στην Αθήνα ή η «ομηρία» Βενιζέλου, Βερελή και Τζανετάκου ύστερα από πυροβολισμό στο πόδι ενός 28χρονου μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου;

Η αλήθεια βρίσκεται αλλού και το γνωρίζουν πολύ καλά.

Οι αναρχικοί δεν έδωσαν, για μιαν ακόμη φορά, καμία πίστωση χρόνου στην ανασυγκρότηση στην οποία προχώρησε το κράτος και οι μηχανισμοί του, κομματικοί ή μη.

Η ευρεία πολιτική συναίνεση για την ομαλή διαδοχή του «εκσυγχρονιστικού», αλλά βαθιά φθαρμένου από κοινωνικής σκοπιάς, ΠΑΣΟΚ από την «μεταρρυθμιστική» και «πολέμια της διαφθοράς» ΝΔ, ήταν εξ αρχής δεδομένη για τους ομοτράπεζους του πολιτικού, οικονομικού και επικοινωνιακού διευθυντηρίου.

Ως δεδομένη, όμως, που ήταν και παραμένει αυτή η συναίνεση, κληρονομιά της κυβέρνησης Τζανετάκη το '89 και της οικουμενικής το '90, φυσικά δεν επιτρέπει την ομολογία ότι η κοινωνική δυσαρέσκεια, που συνεχώς φουντώνει, μπορεί και έχει αρχίσει ήδη να εκφράζεται δυναμικά. Το ίδιο άλλωστε είχε συμβεί τόσο περίπου στα μέσα της δεκαετίας του '80, όσο και στα τέλη της ίδιας δεκαετίας

τές και οι 50 προληπτικές συλλήψεις πριν από την πορεία της 17ης Νοέμβρη, όταν ταυτόχρονα οι κατασταλτικές δυνάμεις προχώρησαν και στην περικύκλωση των γραφείων της Αναρχικής Αρχειοθήκης, ενώ την ίδια χρονιά συνελήφθησαν συνολικά σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη 130 άτομα και προφυλακίστηκαν δεκάδες.

Λασπολογούν κάθε μορφή αγώνα και με ιδιαίτερο μένος τις καταλήψεις. Με περίσσιο θράσος πανεπιστημιακοί, όπως ο Γρυσπολάκης, «ανακάλυψαν» εμπορία ναρκωτικών μέσα στο ΕΜΠ, ενώ φυσικά δεν βρήκε ούτε μια λέξη να πει για τους εκατοντάδες νεκρούς από ναρκωτικά κάθε χρόνο, που φυσικά δεν ξεψυχούν από την πρέζα μέσα στο Πολυτεχνείο. Στον δρόμο των «ανακαλύψεων» και ο πρύτανης του ΕΜΠ με τις δηλώσεις του για κατειλημμένο κτίριο εδώ και 15 χρόνια λες και στέκια δεν υπάρχουν σ' όλες τις σχολές και σ' όλη την χώρα.

Υπάρχουν όμως κάποιες αιχμές στην συγκεκριμένη «στιγμή», στις οποίες κατά την γνώμη μας υπάρχει ιδιαιτερότητα.

Οι πιέσεις στον ΣΥΝ, οι δηλώσεις νομιμοφροσύνης και καταδίκης των «επεισοδίων»

Κατ' αρχήν η ομολογία ότι είναι απαραίτητη η συστράτευση του πολιτικού κόσμου και η ανάδειξη της «απαίτησης» του «μέσου πολίτη» για πάταξη του φαινομένου, φανερώνει ότι το αντίπαλο δέος, αυτοί οι «τρομεροί καταδρομείς» κατά Πολύδωρα, οι ταραχοποιοί που αναστατώνουν κάθε λίγο την ηρεμία και την τάξη, δεν είναι και τόσο περιθωριοποιημένοι.

Μάλλον το ακριβώς αντίθετο πρέπει να συμβαίνει.

Ειδάλλως τι θα χρειαζόταν αυτή η εκστρατεία για την εξασφάλιση δηλώσεων νομιμοφροσύνης, καταδίκης ή έστω ενόχλησης όχι μόνο από τον ΣΥΝ,(4) αλλά και από όποιον ή όποια θέλει να διατηρήσει την δυνατότητα παρουσίας στα τηλεπαράθυρα, είτε ως ειδικός της συμπαράστασης, είτε γενικά ως αντιπρόσωπος μιας ευρύτερης έστω αμφισβήτησης της εξουσίας και των επιλογών της;

Το ίδιο ενδεικτική είναι και η από καιρού προβολή ανύπαρκτου κοινωνικά, αλλά και εξαφανισμένου για καιρό «αντιεξουσιαστή»

νει ή την εκβιάζει εφ' όσον υπάρχουν προσκόμματα και ανεπίλυτες διαπραγματεύσεις.

Αυτά βεβαίως λέγονται γενικά.

Ως φανερή και δεδομένη μπορεί κανείς να θεωρήσει την παρατεταμένη κάμψη του ΠΑΣΟΚ, όσον αφορά τις δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου που είχε παλαιότερα. Το ίδιο σοβαρές φαίνονται να είναι και οι βλέψεις τόσο του ΣΥΝ όσο και του ΚΚΕ να απορροφήσει δυσαρεστημένους ψηφοφόρους από την συγκεκριμένη δεξαμενή ψήφων του ΠΑΣΟΚ.

Αλλά το ίδιο πιθανό είναι να εμφανιστεί ο ΣΥΝ ελκυστικός σε ανθρώπους που απέχουν από την εκλογική διαδικασία, έχοντας έναν αντιεξουσιαστικό προσανατολισμό και να μπολιαστούν με την «ανάγκη» να συμπαρασταθούν στον «διωκόμενο» ΣΥΝ.

Μπορεί, λοιπόν, κανείς να εκτιμήσει την πολύπλευρη στόχευση που μπορεί να έχουν παρόμοιες «πιέσεις» σε ένα κόμμα, όπως ο ΣΥΝ, για παροχή συναίνεσης σε μια κατασταλτική μεθόδευση, που φαίνεται να βρίσκεται ακόμη στα σκαριά, έχοντας και μια αμυδρή αντίληψη –και εμείς μόνο τέτοια μπορούμε, αλλά και έχουμε επιλέξει να έχουμε– κάποιων συσχετισμών, τάσεων, ισορροπιών μέσα σε ένα κομματικό σχηματισμό. Αλλά και της επιρροής που έχει κατοχυρώσει σ' όσους επέλεξαν να εξαρτώνται άμεσα ή έμμεσα απ' αυτόν.

Γιατί δεν είναι δα και άγνωστο στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι όταν συναχώνεται η Κουμουνδούρου, μεγάλο μέρος της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, συμπεριλαμβανομένης και της λεγόμενης αντιεξουσιαστικής συνιστώσας της, κρεβατώνεται για τα καλά....

Οι οποίες, λοιπόν, αναζητήσεις δηλώσεων μετάνοιας και νομιμοφροσύνης και η ανταπόκριση εκ μέρους του ΣΥΝ(5) στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης(6), δεν μπορούν παρά να φιλοδοξούν να συμπαρασύρουν στον ίδιο δρόμο ή μάλλον κατήφορο και τα «κινήματα» με τα οποία καμαρώνει ο ΣΥΝ ότι συγχρωτίζεται. Και η συστράτευση στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης όπως προείπαμε δεν είναι αμελητέα υπόθεση...

Αλλά και κάτι ακόμα που πρέπει να επισημανθεί.

Πολλοί βιάστηκαν να χρεώσουν στον Πολύδωρα την «πρωτοβουλία» της «επίθεσης» στον ΣΥΝ. Πολύ γρήγορα αποδείχτηκε και στον πλέον ανυποψίαστο ότι κάτι τέτοιο δεν

ξεσπούν κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων και όχι έξω ή ενάντια σ' αυτές, είτε μ' αφορμή δυναμικές ενέργειες, έρχεται ν' απλουστεύσει ένα σοβαρό για την εξουσία πρόβλημα.

Πόσο, όμως, μπορεί να αντέξει στην πραγματικότητα και απέναντι σε υποτυπώδη επιχειρήματα μια τέτοια «εξήγηση»;

Καθόλου. Και θα εξηγήσουμε το γιατί.

Η βεντέτα παραπέμπει σε ένα φαύλο κύκλο αντεκδίκησης αντιμαχόμενων μερίδων, συμμοριών ή οικογενειών που υπερασπίζονται είτε τον έλεγχο που έχουν αποκτήσει και τα στενά προσωπικά τους συμφέροντα, είτε ανταποδίδουν στο διηνεκές με φόρο αίματος η καθεμία τις δικές της ανθρώπινες ή υλικές απώλειες.

Στην προκειμένη περίπτωση, λοιπόν, ο χαρακτηρισμός «βεντέτα» έρχεται αφ' ενός να αλλοιώσει τον χαρακτήρα των αναρχικών ή αντιεξουσιαστικών απόψεων και πρακτικών και κυριολεκτικά να τις εξορίσει από το πεδίο μιας ευρύτερης κοινωνικής αναταραχής και σύγκρουσης.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και όσοι με περίσσια «σιγουριά» ψυχανεμίζονται ότι ήρθε επιτέλους η ώρα για την δραστική αντιμετώπιση των «ακραίων στοιχείων». Αφού προηγουμένως διαβεβαιώνουν για την συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων και της «κοινής» γνώμης, δεν ξεχνούν να προσφέρουν ασυλία σε «οποιοδήποτε τμήμα του αντιεξουσιαστικού χώρου» διαχωριστεί από τους βίαιους.[1]

Από την μια λοιπόν η πάταξη των ταραχοποιών εμφανίζεται ως λαϊκή απαίτηση των νοικοκυραίων, από την άλλη επιχειρείται και η εξασφάλιση της συναίνεσης όσων κινητοποιούνται ή διαδηλώνουν, αφού θα βρίσκονται και εκείνοι ανάμεσα σ' αυτούς που θα εισπράξουν κάτι τι από την ένταση της καταστολής και της περιστολής των «δικαιωμάτων» τους «χωρίς να φταίνε».[2]

Απαραίτητη, λοιπόν, συνθήκη για την καταστολή η συκοφάντηση, η διαίρεση, ο γνωστός καταλογισμός ευθυνών για την καταπάτηση των δικαιωμάτων και η γκετοποίηση.

Ευσεβείς και διαχρονικοί εξουσιαστικοί πόθοι θα πει κανείς. Μαθημένα τα βουνά από τα χιόνια.

Ενδεικτικό είναι και σχετικό αφιέρωμα στην Ελευθεροτυπία όπου μέσα από ένα «εκτενές» χρονολόγιο του «Πολέμου της Φωτιάς», όπως τιτλοφορείται το δισέλιδο «αφιέρωμα», έχουν αφ' ενός επιμελώς αφαιρεθεί, εκτός άλλων, όλα τα συγκρουσιακά γεγονότα του Μάη και του Ιούνη σε σχέση με τις φοιτητικές κινητοποιήσεις και αφ' ετέρου τα γεγονότα

2500 αναρχικοί διαδήλωναν τον Μάη του 2005 ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις με μαχαιρώματα σε συντρόφους και μετανάστες με το σύνθημα, εκτός των άλλων, «κράτος και κεφάλαιο γεννούν τον φασισμό»;

Κι ακόμα, σε τι είδους «βεντέτα» παραπέμπει η δυναμική αλληλεγγύη συντρόφων στους λιμενεργάτες, όταν έσπαγε η απεργία τους στην Ακτή Ξαβερίου στον Πειραιά, οι συγκρούσεις ενάντια στην επίσκεψη της υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ στην Αθήνα ή η «ομηρία» Βενιζέλου, Βερελή και Τζανετάκου ύστερα από πυροβολισμό στο πόδι ενός 28χρονου μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου;

Η αλήθεια βρίσκεται αλλού και το γνωρίζουν πολύ καλά.

Οι αναρχικοί δεν έδωσαν, για μιαν ακόμη φορά, καμία πίστωση χρόνου στην ανασυγκρότηση στην οποία προχώρησε το κράτος και οι μηχανισμοί του, κομματικοί ή μη.

Η ευρεία πολιτική συναίνεση για την ομαλή διαδοχή του «εκσυγχρονιστικού», αλλά βαθιά φθαρμένου από κοινωνικής σκοπιάς, ΠΑΣΟΚ από την «μεταρρυθμιστική» και «πολέμια της διαφθοράς» ΝΔ, ήταν εξ αρχής δεδομένη για τους ομοτράπεζους του πολιτικού, οικονομικού και επικοινωνιακού διευθυντηρίου.

Ως δεδομένη, όμως, που ήταν και παραμένει αυτή η συναίνεση, κληρονομιά της κυβέρνησης Τζανετάκη το '89 και της οικουμενικής το '90, φυσικά δεν επιτρέπει την ομολογία ότι η κοινωνική δυσαρέσκεια, που συνεχώς φουντώνει, μπορεί και έχει αρχίσει ήδη να εκφράζεται δυναμικά. Το ίδιο άλλωστε είχε συμβεί τόσο περίπου στα μέσα της δεκαετίας του '80, όσο και στα τέλη της ίδιας δεκαετίας και στις αρχές του '90.

Η άγρια επίθεση που δέχονται ολοένα και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια ακόμα και σε αποκλειστικά οικονομικό επίπεδο ακόμα και αν ειδωθεί, είναι τέτοιου μεγέθους που δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες έστω και πρόσκαιρης και μηδαμινής βελτίωσης της οικονομικής θέσης αυτών που πλήττονται.

Συνάμα, η επιχείρηση «εξάρθρωση της τρομοκρατίας» παραμένει ανεξίτηλη στην κοινωνική συνείδηση γιατί εκτός των άλλων δεν έκρυψε ούτε στιγμή την πρόθεση να καταπνίξει γενικότερα το πνεύμα της κοινωνικής ανυποταξίας, να τιμωρήσει και να ταπεινώσει συνολικά την κοινωνική ανταρσία σε ένα χώρο με μεγάλη παράδοση στις κοινωνικές συγκρούσεις.

Αυτή ακριβώς η διαχείριση από τους «εκσυγχρονιστές» διαδόχους του Α. Παπανδρέου και του «παλαιού» ΠΑΣΟΚ, κληρονομήθηκε με μεγάλη χαρά από τους «νέους» ευέλπιδες, στα λόγια «πολέμιους της διαφθοράς

πρύτανης του ΕΜΠ με τις δηλώσεις του για κατειλημμένο κτίριο εδώ και 15 χρόνια λες και στέκια δεν υπάρχουν σ' όλες τις σχολές και σ' όλη την χώρα.

Υπάρχουν όμως κάποιες αιχμές στην συγκεκριμένη «στιγμή», στις οποίες κατά την γνώμη μας υπάρχει ιδιαιτερότητα.

Οι πιέσεις στον ΣΥΝ, οι δηλώσεις νομιμοφροσύνης και καταδίκης των «επεισοδίων»

Κατ' αρχήν η ομολογία ότι είναι απαραίτητη η συστράτευση του πολιτικού κόσμου και η ανάδειξη της «απαίτησης» του «μέσου πολίτη» για πάταξη του φαινομένου, φανερώνει ότι το αντίπαλο δέος, αυτοί οι «τρομεροί ταραξομείς» κατά Πολύδωρα, οι ταραχοποιοί που αναστατώνουν κάθε λίγο την ηρεμία και την τάξη, δεν είναι και τόσο περιθωριοποιημένοι.

Μάλλον το ακριβώς αντίθετο πρέπει να συμβαίνει.

Ειδάλλως τι θα χρειαζόταν αυτή η εκστρατεία για την εξασφάλιση δηλώσεων νομιμοφροσύνης, καταδίκης ή έστω ενόχλησης όχι μόνο από τον ΣΥΝ,[4] αλλά και από όποιον ή όποια θέλει να διατηρήσει την δυνατότητα παρουσίας στα τηλεπαράθυρα, είτε ως ειδικός της συμπαράστασης, είτε γενικά ως αντιπρόσωπος μιας ευρύτερης έστω αμφισβήτησης της εξουσίας και των επιλογών της;

Το ίδιο ενδεικτική είναι και η από καιρού προβολή ανύπαρκτου κοινωνικά, αλλά και εξαφανισμένου για καιρό «αντιεξουσιαστή» που εμφανίστηκε ως από μηχανής θεός στους καιρούς της «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας» για να προσφέρει λουλούδια στα «θύματα της τρομοκρατίας» και να καταδικάζει αδιαλείπτως την βία απ' όπου και αν προέρχεται.

Το ίδιο ευπρόσδεκτη παραμένει και κάθε αποδοχή και προσανατολισμός στην θεσμική αναγνώριση της «αντεξουσίας», κάθε συγχρωτισμός με κομματικούς μηχανισμούς, κάθε αλισβερίσι με τα ΜΜΕ στην κατεύθυνση της εκπροσώπησης του «χώρου», κάθε «εσωτερική» καταστολή από την πλευρά των «σοβαρών» ενάντια στους «μπαχαλάκηδες», κάθε οργανωμένη προσπάθεια απομόνωσης.

Και είναι όλα αυτά ευπρόσδεκτα από την εξουσία, γιατί οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές είναι ένα κοινωνικό κομμάτι δραστήριο, ευάριθμο, με απόψεις και πρακτικές και παρουσία δεκάδων πλέον χρόνων που δεν μπορεί να κτυπηθεί εάν δεν εμβολιστεί όσο και αν αυτό παραμένει μια εξαιρετικά χρονοβόρα και πε-

Μπορεί, λοιπόν, κανείς να εκτιμήσει την πολύπλευρη στόχευση που μπορεί να έχουν παρόμοιες «πιέσεις» σε ένα κόμμα, όπως ο ΣΥΝ, για παροχή συναίνεσης σε μια κατασταλτική μεθόδευση, που φαίνεται να βρίσκεται ακόμη στα σκαριά, έχοντας και μια αμυδρή αντίληψη –και εμείς μόνο τέτοια μπορούμε, αλλά και έχουμε επιλέξει να έχουμε– κάποιων συσχετισμών, τάσεων, ισορροπιών μέσα σε ένα κομματικό σχηματισμό. Αλλά και της επιρροής που έχει κατοχυρώσει σ' όσους επέλεξαν να εξαρτώνται άμεσα ή έμμεσα απ' αυτόν.

Γιατί δεν είναι δα και άγνωστο στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι όταν συναχώνεται η Κουμουνδούρου, μεγάλο μέρος της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, συμπεριλαμβανομένης και της λεγόμενης αντιεξουσιαστικής συνιστώσας της, κρεβατώνεται για τα καλά....

Οι όποιες, λοιπόν, αναζητήσεις δηλώσεων μετάνοιας και νομιμοφροσύνης και η ανταπόκριση εκ μέρους του ΣΥΝ[5] στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης[6], δεν μπορούν παρά να φιλοδοξούν να συμπαρασύρουν στον ίδιο δρόμο ή μάλλον κατήφορο και τα «κινήματα» με τα οποία καμαρώνει ο ΣΥΝ ότι συγχρωτίζεται. Και η συστράτευση στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης όπως προείπαμε δεν είναι αμελητέα υπόθεση...

Αλλά και κάτι ακόμα που πρέπει να επισημανθεί.

Πολλοί βιάστηκαν να χρεώσουν στον Πολύδωρα την «πρωτοβουλία» της «επίθεσης» στον ΣΥΝ. Πολύ γρήγορα αποδείχτηκε και στον πλέον ανυποψίαστο ότι κάτι τέτοιο δεν είχε καμία σχέση με την πραγματικότητα. Μια τέτοια επιλογή δεν θα μπορούσε παρά να είχε συζητηθεί και ψιλοκοσκινισθεί όσον αφορά τα υπέρ και τα κατά από πολύ περισσότερους ιθύνοντες.

Και φυσικά δεν είναι δυνατόν να μην έχει συνυπολογιστεί η στάση του ΣΥΝ και του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ στα γεγονότα της 6ης Μάη και η ευθύνη που φέρουν για τις δηλώσεις Στρατούλη που συνυπέγραψε προκλητικά τις προφυλακίσεις 4 διαδηλωτών και τις διώξεις ακόμη περισσοτέρων.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Καθημερινή, 21-1-2007 Α. Παπαχελάς, «Τα βίαια επεισόδια των τελευταίων ημερών στο κέντρο της Αθήνας σε συνδυασμό με την τρομοκρατική ενέργεια στην πρεσβεία των ΗΠΑ επιτρέπουν πάντως στην κυβέρνηση να πάρει αποφασιστικά μέτρα από το θέμα των καμερών ως αυτό του πανεπιστημιακού ασύλου. Τόσο η κοινωνία όσο και τα δύο μεγάλα κόμματα μοιάζουν να έχουν συμφωνήσει πως χρειάζονται σημαντικές αλλαγές στην

κυριολεκτικά να τις εξορίσει από το πεδίο μιας ευρύτερης κοινωνικής αναταραχής και σύγκρουσης.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και όσοι με περίσσια «σιγουριά» ψυχανεμίζονται ότι ήρθε επιτέλους η ώρα για την δραστική αντιμετώπιση των «ακραίων στοιχείων». Αφού προηγουμένως διαβεβαιώνουν για την συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων και της «κοινής» γνώμης, δεν ξεχνούν να προσφέρουν ασυλία σε «οποιοδήποτε τμήμα του αντιεξουσιαστικού χώρου» διαχωριστεί από τους βίαιους.[1]

Από την μια λοιπόν η πάταξη των ταραχοποιών εμφανίζεται ως λαϊκή απαίτηση των νοικοκυραίων, από την άλλη επιχειρείται και η εξασφάλιση της συναίνεσης όσων κινητοποιούνται ή διαδηλώνουν, αφού θα βρίσκονται και εκείνοι ανάμεσα σ' αυτούς που θα εισπράξουν κάτι τι από την ένταση της καταστολής και της περιστολής των «δικαιωμάτων» τους «χωρίς να φταίνε».[2]

Απαραίτητη, λοιπόν, συνθήκη για την καταστολή η συκοφάντηση, η διαίρεση, ο γνωστός καταλογισμός ευθυνών για την καταπάτηση δικαιωμάτων και η γκετοποίηση.

Ευσεβείς και διαχρονικοί εξουσιαστικοί πόθοι θα πει κανείς. Μαθημένα τα βουνά από τα χιόνια.

Ενδεικτικό είναι και σχετικό αφιέρωμα στην Ελευθεροτυπία όπου μέσα από ένα «εκτενές» χρονολόγιο του «Πολέμου της Φωτιάς», όπως τιτλοφορείται το δισέλιδο «αφιέρωμα», έχουν αφ' ενός επιμελώς αφαιρεθεί, εκτός άλλων, όλα τα συγκρουσιακά γεγονότα του Μάη και του Ιούνη σε σχέση με τις φοιτητικές κινητοποιήσεις και αφ' ετέρου τα γεγονότα παρατίθενται ακριβώς στην βάση μιας «βεντέτας» με τις δυνάμεις καταστολής.

Σε ποια «βεντέτα», όμως, μπορεί κανείς να αναφέρεται ακόμα και εκ του πονηρού, όταν αναρχικοί επιτίθενται διαδηλώνοντας στο Α.Τ. Αγ. Παντελεήμονα, όπου βασανίστηκαν άγρια Αφγανοί μετανάστες και εξακολουθούν να κακοποιούνται άνθρωποι; Όταν το 2003, μ' αφορμή την σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. στην Θεσσαλονίκη διαδήλωσαν 5000 (κατά δήλωση και του τότε υπουργού δημόσιας τάξης) αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και αυτόνομοι και μάλιστα χωρίς να συγκρουστούν, δηλώνοντας την αλληλεγγύη τους με κάθε μορφή αγώνα, την διαδήλωση, την αφίσα, την σύγκρουση στους πρόσφυγες και

διαδοχή του «εκσυγχρονιστικού», αλλά βαθιά φθαρμένου από κοινωνικής σκοπιάς, ΠΑΣΟΚ από την «μεταρρυθμιστική» και «πολέμια της διαφθοράς» ΝΔ, ήταν εξ αρχής δεδομένη για τους ομοτράπεζους του πολιτικού, οικονομικού και επικοινωνιακού διευθυντηρίου.

Ως δεδομένη, όμως, που ήταν και παραμένει αυτή η συναίνεση, κληρονομιά της κυβέρνησης Τζανετάκη το '89 και της οικουμενικής το '90, φυσικά δεν επιτρέπει την ομολογία ότι η κοινωνική δυσαρέσκεια, που συνεχώς φουντώνει, μπορεί και έχει αρχίσει ήδη να εκφράζεται δυναμικά. Το ίδιο άλλωστε είχε συμβεί τόσο περίπου στα μέσα της δεκαετίας του '80, όσο και στα τέλη της ίδιας δεκαετίας και στις αρχές του '90.

Η άγρια επίθεση που δέχονται ολοένα και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια ακόμα και σε αποκλειστικά οικονομικό επίπεδο ακόμα και αν ειδωθεί, είναι τέτοιου μεγέθους που δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες έστω και πρόσκαιρης και μηδαμινής βελτίωσης της οικονομικής θέσης αυτών που πλήττονται.

Συνάμα, η επιχείρηση «εξάρθρωση της τρομοκρατίας» παραμένει ανεξίτηλη στην κοινωνική συνείδηση γιατί εκτός των άλλων δεν έκρυψε ούτε στιγμή την πρόθεση να καταπνίξει γενικότερα το πνεύμα της κοινωνικής ανυποταξίας, να τιμωρήσει και να ταπεινώσει συνολικά την κοινωνική ανταρσία σε ένα χώρο με μεγάλη παράδοση στις κοινωνικές συγκρούσεις.

Αυτή ακριβώς η διαχείριση από τους «εκσυγχρονιστές» διαδόχους του Α. Παπανδρέου και του «παλαιού» ΠΑΣΟΚ, κληρονομήθηκε με μεγάλη χαρά από τους «νέους» ευέλπιδες, στα λόγια «πολέμιους της διαφθοράς και της διαπλοκής», τους «εκκαθαριστές» του «σκανδάλου» του χρηματιστηρίου και «εξυγιαντές» της δικαστικής και εκκλησιαστικής εξουσίας.

Αυτές τις επιτυχίες θέλουν να συνεχίσουν με προγραφές που εξαγγέλλονται με τις γνωστές «διαρροές» στα εντεταλμένα γνωστά-άγνωστα παπαγαλάκια της δημοσιογραφίας, είτε μετά την επίθεση με ρουκέτα στην αμερικάνικη πρεσβεία, είτε με επίσημες δηλώσεις της ηγεσίας της αστυνομίας μετά τις πρόσφατες συγκρούσεις της 17ης Γενάρη στο Πολυτεχνείο.[3]

Ωρύονται και ζητούν γενικευμένες συλλήψεις, ενώ όλοι γνωρίζουν ότι μόνο μέσα στο 2006 έγιναν 648 προσαγωγές ανάμεσα σ' αυ-

τάξη, δεν είναι και τόσο περιθωριοποιημένοι.

Μάλλον το ακριβώς αντίθετο πρέπει να συμβαίνει.

Ειδάλλως τι θα χρειαζόταν αυτή η εκστρατεία για την εξασφάλιση δηλώσεων νομιμοφροσύνης, καταδίκης ή έστω ενόχλησης όχι μόνο από τον ΣΥΝ,[4] αλλά και από όποιον ή όποια θέλει να διατηρήσει την δυνατότητα παρουσίας στα τηλεπαράθυρα, είτε ως ειδικός της συμπαράστασης, είτε γενικά ως αντιπρόσωπος μιας ευρύτερης έστω αμφισβήτησης της εξουσίας και των επιλογών της;

Το ίδιο ενδεικτική είναι και η από καιρού προβολή ανύπαρκτου κοινωνικά, αλλά και εξαφανισμένου για καιρό «αντιεξουσιαστή» που εμφανίστηκε ως από μηχανής θεός στους καιρούς της «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας» για να προσφέρει λουλούδια στα «θύματα της τρομοκρατίας» και να καταδικάζει αδιαλείπτως την βία απ' όπου και αν προέρχεται.

Το ίδιο ευπρόσδεκτη παραμένει και κάθε αποδοχή και προσανατολισμός στην θεσμική αναγνώριση της «αντεξουσίας», κάθε συγχρωτισμός με κομματικούς μηχανισμούς, κάθε αλισβερίσι με τα ΜΜΕ στην κατεύθυνση της εκπροσώπησης του «χώρου», κάθε «εσωτερική» καταστολή από την πλευρά των «σοβαρών» ενάντια στους «μπαχαλάκηδες», κάθε οργανωμένη προσπάθεια απομόνωσης.

Και είναι όλα αυτά ευπρόσδεκτα από την εξουσία, γιατί οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές είναι ένα κοινωνικό κομμάτι δραστήριο, ευάριθμο, με απόψεις και πρακτικές και παρουσία δεκάδων πλέον χρόνων που δεν μπορεί να κτυπηθεί εάν δεν εμβολιστεί όσο και αν αυτό παραμένει μια εξαιρετικά χρονοβόρα και περίπλοκη διαδικασία για τους εμπνευστές της.

Θα επιστρέψουμε, όμως, στις πιέσεις που δέχεται ο ΣΥΝ για να παράσχει αφειδώς δηλώσεις νομιμοφροσύνης και καταδίκης των κουκουλοφόρων.

Θεωρούμε ότι σε κάθε παρόμοια περίπτωση που έχει να κάνει με τις σχέσεις, τους συσχετισμούς, και τις υποσχέσεις ανάμεσα σε κομματικούς μηχανισμούς υπάρχει το λεγόμενο προσκήνιο, αλλά και το λεγόμενο παρασκήνιο. Ειδικά όταν διανύουμε προεκλογική περίοδο.

Και οι μεγαλύτερες συμφωνίες, όπως είναι γνωστό, γίνονται κάτω από το τραπέζι. Η δημοσιότητα τις περισσότερες φορές απλά βοηθάει στην διεκπεραίωσή τους. Την επιταχύ-

μετάνοιας και νομιμοφροσύνης και η ανταπόκριση εκ μέρους του ΣΥΝ[5] στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης[6], δεν μπορούν παρά να φιλοδοξούν να συμπαρασύρουν στον ίδιο δρόμο ή μάλλον κατήφορο και τα «κινήματα» με τα οποία καμαρώνει ο ΣΥΝ ότι συγχρωτίζεται. Και η συστράτευση στην εκστρατεία κατασυκοφάντησης όπως προείπαμε δεν είναι αμελητέα υπόθεση…

Αλλά και κάτι ακόμα που πρέπει να επισημανθεί.

Πολλοί βιάστηκαν να χρεώσουν στον Πολύδωρα την «πρωτοβουλία» της «επίθεσης» στον ΣΥΝ. Πολύ γρήγορα αποδείχτηκε και στον πλέον ανυποψίαστο ότι κάτι τέτοιο δεν είχε καμία σχέση με την πραγματικότητα. Μια τέτοια επιλογή δεν θα μπορούσε παρά να είχε συζητηθεί και ψιλοκοσκινισθεί όσον αφορά τα υπέρ και τα κατά από πολύ περισσότερους ιθύνοντες.

Και φυσικά δεν είναι δυνατόν να μην έχει συνυπολογιστεί η στάση του ΣΥΝ και του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ στα γεγονότα της 6ης Μάη και η ευθύνη που φέρουν για τις δηλώσεις Στρατούλη που συνυπέγραψε προκλητικά τις προφυλακίσεις 4 διαδηλωτών και τις διώξεις ακόμη περισσοτέρων.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Καθημερινή, 21-1-2007 Α. Παπαχελάς, «Τα βίαια επεισόδια των τελευταίων ημερών στο κέντρο της Αθήνας σε συνδυασμό με την τρομοκρατική ενέργεια στην πρεσβεία των ΗΠΑ επιτρέπουν πάντως στην κυβέρνηση να πάρει αποφασιστικά μέτρα από το θέμα των καμερών ως αυτό του πανεπιστημιακού ασύλου. Τόσο η κοινωνία όσο και τα δύο μεγάλα κόμματα μοιάζουν να έχουν συμφωνήσει πως χρειάζονται σημαντικές αλλαγές στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, αλλά και του τμήματος του αντιεξουσιαστικού χώρου που ασπάζεται την βία».

2. Καθημερινή ο.π. «Τα παιδιά που τα σπάνε θα οδηγήσουν την χώρα στην πιο σκληρή αντιτρομοκρατική πολιτική των τελευταίων 30 ετών, στις κάμερες, στα πανεπιστήμια που θα φρουρούνται από πραγματικούς φύλακες. Και είναι λογικό. Ο μέσος πολίτης δεν αντέχει άλλο να πληρώνει τα σπασμένα και ζητάει αποτελεσματικά μέτρα αντιμετώπισης του φαινομένου».

3. Ελευθεροτυπία, 23-1-2007 Γ. Μαρνέλος, «Όπως αναφέρουν οι ίδιες πληροφορίες, ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. παρέδωσε στοιχεία για όσα άτομα η Αστυνομία θεωρεί καθοδηγητές και ηθικούς αυτουργούς στους χώρους της κοινωνικής και «αθλητικής» βίας».

4. Alpha 9,89, 18-1-2007, Κυριάκος Μητσοτάκης,

ΣΟΜΑΛΙΑ

Ο σκηνοθέτης και ο στρατάρχης

Αρκετοί θα έχουν δει την ταινία Blackhawk down του Ridley Scott. Αναφέρεται στα γεγονότα της 3ης Οκτωβρίου του 1993 όταν ομάδα 120 επίλεκτων της δύναμης

DELTA και των US Rangers επέδραμαν στην πρωτεύουσα της Σομαλίας, Μογκαντίσου για να συλλάβουν τον Μοχάμεντ Φαράχ Αϊντίντ και δύο συνεργάτες του, που ηγούνταν της σομαλικής αντίστασης κατά των κατοχικών στρατευμάτων ΗΠΑ-ΟΗΕ, οι οποίες εισέβαλαν το 1992 επί προεδρίας Bush (πατρός) με πρόσχημα ένα μεγάλο λιμό λόγω ξηρασίας.

Δεκαοχτώ αμερικανοί στρατιώτες έχασαν την ζωή τους όταν καταρρίφθηκε το ελικόπτερο που τους μετέφερε και οι άντρες του Αϊντίντ περιέφεραν στην πόλη ως τρόπαιο τα πτώματα των αμερικανών δεμένα πίσω από τα jeep. Αυτή η σκηνή, παρμένη κατευθείαν από την Ιλιάδα, θα μείνει ανεξίτηλη στην μνήμη των εισβολέων και των συνεργατών τους. Μέσα σε λίγες εβδομάδες οι αμερικανοί τα μαζεύουν από την Σομαλία

Αυτό που δεν είναι ευρύτερα γνωστό είναι η χρονική συγκυρία που

του Λευκού Οίκου, στην οποία παρευρέθηκε ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Dick Cheney και έδωσε την τελική έγκριση.

Δεν πρόκειται ασφαλώς για σειρά συμπτώσεων. Ούτε επίσης είναι σύμπτωση η επίσκεψη του αρχηγού των αμερικάνικων στρατευμάτων στην Μέση Ανατολή, στρατηγού Abizaid, στην πρωτεύουσα της Αιθιοπίας ένα μήνα πριν την εισβολή των Αιθιοπικών στρατευμάτων στην Σομαλία. Μια καλογυρισμένη ταινία-προπαγάνδα που προαναγγέλλει ότι οι Γερμανοί (ή οι Αμερικανοί) ξανάρχονται σε αυτό τον ρημαγμένο τόπο, να εξοντώσουν και άλλους «κοκαλιάρηδες», όπως περιφρονητικά αποκαλούσαν τους σκελετωμένους από την πείνα Σομαλούς.

Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις γεωστρατηγικής, μια ματιά στον χάρτη αρκεί για να γίνει κατανοητή η στρατηγική θέση της Σομαλίας. Από την εποχή της διάνοιξης της Διώρυγας του Σουέζ, το 1869, Ιταλία και Μ. Βρετανία ερίζουν για το Κέρας της Αφρικής καταλήγοντας να διαχειρίζονται η πρώτη το νότιο τμήμα της και η δεύτερη το δυτικό. Όχι όμως α-

η περιοχή άρχισε και πάλι να γίνεται στρατηγικά σημαντική λόγω και του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»—, με τη βοήθεια και ανοχή των συμμοριών και φατριών των πολέμαρχων οι οποίοι συγκροτήθηκαν σε μια αλλοπρόσαλλη τεράστια συμμορία με τον εύγλωττο τίτλο: Alliance for the Restoration of Peace and Counter-Terrorism, «Συμμαχία για την αποκατάσταση της ειρήνης και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας», (ARPCT).

Το πρόσχημα για την νέα αυτή ανάμειξη είναι η καταδίωξη τριών μαχητών της αλ Κάιντα, που θεωρούνταν ύποπτοι για τις βομβιστικές επιθέσεις στις αμερικάνικες πρεσβείες στο Ναϊρόμπι και Νταρ ελ Σαλάμ το 1998. Η εν λόγω συμμορία (ARPCT), τα μέλη της οποίας κατείχαν υπουργικούς θώκους στην λεγόμενη μεταβατική σομαλική κυβέρνηση, λυμαινόταν την χώρα, λήστευε και τρομοκρατούσε τους Σομαλούς. Τα δολάρια, τους έκαναν κατά πολύ πλουσιότερους αλλά όχι περισσότερο δημοφιλείς ανάμεσα στον λαό.

Ανεξάρτητες οργανώσεις καταγγέλλουν ότι δυτικές κυβερνήσεις έκλειναν μυστικές συμφωνίες με τους Σομαλούς πολέμαρχους για να αποθηκεύσουν στην περιοχή τοξικά ίσως και πυρηνικά απόβλητα. Οι ευσυνείδητοι πολέμαρχοι τα πόντιζαν στον Ινδικό ή τα παράχωναν στις ακτές. Το τσουνάμι ξέβρασε πολλά απόβλητα και έτσι έγινε γνωστή η ιστορία. Μια ιταλίδα δημοσιογράφος που έκανε έρευνα για αυτό το θέμα δολοφονήθηκε από αγνώστους μαζί με το Σομαλό οδηγό της. Ηγετικό ρόλο σε αυτή την συμμορία παίζει ο

τές κρατούν πικέτες με την φωτογραφία του Οσάμα μπιν Λάντεν και φωνάζουν συνθήματα υπέρ της Αλ-Κάιντα. Η απελευθέρωση του Μογκαντίσου σηματοδοτεί τη δεύτερη φάση του αγώνα. Ο μετριοπαθής ηγέτης της Ένωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων Σεΐχης Sharif Ahmed παραιτείται και την θέση του αναλαμβάνει ο «σκληροπυρηνικός» Σεΐχης Has-san Dahir Aweys, ο οποίος κατηγορείται από τις ΗΠΑ ότι έχει στενούς δεσμούς με την αλ-Κάιντα, η οποία εκδίδει μήνυμα αλληλεγγύης στους Σομαλούς αδερφούς της.

Η καταδίωξη των συμμοριών της μεταβατικής «κυβέρνησης» συνεχίζεται. Πλέον, ο μόνος θύλακας της μεταβατικής «κυβέρνησης» είναι η πόλη Baidoa 200km από το Μογκαντίσου και κοντά στα σύνορα με την Αιθιοπία. Κάτοικοι της Baidoa καταγγέλλουν τον ερχομό αιθιοπικών στρατευμάτων τον Αύγουστο του 2006 στην πόλη. Η Αντίς Αμπάμπα διαψεύδει, αλλά δηλώνει ότι «θα προασπίσει την ασφάλεια της». Οι Σομαλοί κηρύττουν τον Ιερό πόλεμο στην Αιθιοπία και στις συνεργαζόμενες με αυτήν δυνάμεις και συγκεντρώνουν δυνάμεις κοντά στην Baidoa.

Στις 20 Δεκέμβρη ξεσπούν οι πρώτες μάχες. Αιθιοπικά jets βομβαρδίζουν τις θέσεις των Σομαλών ανταρτών ενώ πραγματοποιούνται βομβαρδισμοί και στο Μογκαντίσου. Οι αντάρτες πολεμούν σκληρά για μία εβδομάδα, αλλά διαβλέποντας την εμπλοκή των ΗΠΑ επιλέγουν την τακτική υποχώρηση και τον ανταρτοπόλεμο, αποφεύγοντας την ένοπλη αντιπαράθεση μέσα στις πόλεις για

Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Στις 5 Ιανουαρίου 2007 οι ΗΠΑ ανακοινώνουν την επίσημη εμπλοκή τους στον «αγώνα κατά της τρομοκρατίας» στην Σομαλία. Οι αντικατοχικές διαδηλώσεις αλλά και οι ένοπλες επιθέσεις κατά των συμμοριών κατοχής είναι καθημερινό φαινόμενο στις μεγάλες πόλεις. Ο Αϊμάν αλ Ζαουάχρι καλεί με μήνυμα του τους μουσουλμάνους να πολεμήσουν στο πλευρό των Σομαλών, ενώ όλες οι αντιστασιακές οργανώσεις του Ιράκ εκφράζουν την αλληλεγγύη τους

Ο Sahal Abdi, 18 ετών, λέει στο Associated Press: Είμαι αποφασισμένος να πεθάνω για την θρησκεία μου και ο λόγος του υπαρχηγού της αλ-Κάιντα μόνο κουράγιο μου δίνει για να συμμετάσχω στον Ιερό Πόλεμο.

Ένας Αυστραλός μουσουλμάνος πέφτει νεκρός πολεμώντας στο πλευρό των Σομαλών και οι αυστραλιανές αρχές θέλησαν να τον καταδικάσουν στην λήθη μη δίνοντας στην δημοσιότητα ούτε το όνομα του. Τον ανέφεραν μόνο ως «Melbourne man»

Ακολουθούν σφοδροί αμερικανικοί βομβαρδισμοί κοντά στα σύνορα με την Κένυα στις 9 Γενάρη από αεροσκάφη που προέρχονταν από την τεράστια βάση των Αμερικανών στο Τζιμπουτί κατά «υπόπτων της αλ Κάιντα». Εκατόμβες αμάχων. Η Κένυα κλείνει τα σύνορά της και συλλαμβάνει όσους προσπαθούν να διαφύγουν, ανάμεσά τους και τις γυναίκες των «υπόπτων». Αποβιβάζονται αμερικανικά στρατεύματα και εμπλέκονται σε σφοδρές μάχες με τους αντάρτες. Ο ηγέτης των Ισλαμικών Δικαστηρίων ανακοίνωσε τον θάνατο 30 αμερικανών των ειδικών δυνάμεων και τη σύλληψη άλλων δέκα,

DELTA και των US Rangers επέδραμαν στην πρωτεύουσα της Σομαλίας, Μογκαντίσου για να συλλάβουν τον Μοχάμεντ Φαράχ Αϊντίντ και δύο συνεργάτες του, που ηγούνταν της σομαλικής αντίστασης κατά των κατοχικών στρατευμάτων ΗΠΑ-ΟΗΕ, οι οποίες εισέβαλαν το 1992 επί προεδρίας Bush (πατρός) με πρόσχημα ένα μεγάλο λιμό λόγω ξηρασίας.

Δεκαοχτώ αμερικανοί στρατιώτες έχασαν την ζωή τους όταν καταρρίφθηκε το ελικόπτερο που τους μετέφερε και οι άντρες του Αϊντίντ περιέφεραν στην πόλη ως τρόπαιο τα πτώματα των αμερικανών δεμένα πίσω από τα jeep. Αυτή η σκηνή, παρμένη κατευθείαν από την Ιλιάδα, θα μείνει ανεξίτηλη στην μνήμη των εισβολέων και των συνεργατών τους. Μέσα σε λίγες εβδομάδες οι αμερικανοί τα μαζεύουν από την Σομαλία

Αυτό που δεν είναι ευρύτερα γνωστό είναι η χρονική συγκυρία που κυκλοφόρησε η εν λόγω ταινία καθώς και η σχέση του σκηνοθέτη με το Πεντάγωνο. Μετά τα γεγονότα της 9/11, το Πεντάγωνο συμβουλεύσε τον Ridley Scott να επιταχύνει τα γυρίσματα. Η Ακαδημία Κινηματογράφου των ΗΠΑ προγραμμάτισε μια ιδιωτική προβολή -πριν την μαζική- για ανώτερους αξιωματούχους

«Η Αθήνα καίγεται από τους ίδιους και τους ίδιους 300 ανθρώπους, που τους παρατηρούμε, τους αντιμετωπίζουμε ως παιδιά, με ανεξήγητη ανοχή, ειδικά από τον χώρο της αριστεράς, και έχει ευθύνες η αριστερά στον τρόπο που ανέχεται το φαινόμενο και δεν το καταδικάζει με τον απερίφραστο τρόπο που πρέπει και αρνείται να συμμετάσχει στη συζήτηση για την αντιμετώπιση του προβλήματος».

5. Έθνος, 19-1-2007, «Σκληρή απάντηση σε όσα εμμέσως υπονόησαν κυβερνητικοί βουλευτές, αλλά και ο αν-

η επίσκεψη του αρχηγού των αμερικάνικων στρατευμάτων στην Μέση Ανατολή, στρατηγού Abizaid, στην πρωτεύουσα της Αιθιοπίας ένα μήνα πριν την εισβολή των Αιθιοπικών στρατευμάτων στην Σομαλία. Μια καλογυρισμένη ταινία-προπαγάνδα που προαναγγέλλει ότι οι Γερμανοί (ή οι Αμερικανοί) ξανάρχονται σε αυτό τον ρημαγμένο τόπο, να εξοντώσουν και άλλους «κοκαλιάρηδες», όπως περιφρονητικά αποκαλούσαν τους σκελετωμένους από την πείνα Σομαλούς.

Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις γεωστρατηγικής, μια ματιά στον χάρτη αρκεί για να γίνει κατανοητή η στρατηγική θέση της Σομαλίας. Από την εποχή της διάνοιξης της Διώρυγας του Σουέζ, το 1869, Ιταλία και Μ. Βρετανία ερίζουν για το Κέρας της Αφρικής καταλήγοντας να διαχειρίζονται η πρώτη το νότιο τμήμα της και η δεύτερη το δυτικό. Όχι όμως αναίμακτα. Η αντίσταση από τους Σομαλούς ήταν σφοδρή. Η RAF (η βρετανική πολεμική αεροπορία) βομβάρδισε το αρχηγείο του ηγέτη της αντίστασης Μοχαμέντ Αμπντουλάχ Χασάν προκαλώντας πολύ μεγάλες απώλειες αμάχων.

Στη Β΄ παγκόσμια ανθρωποσφαγή κατακτάται από την Ιταλία, που κατόπιν συντρίβεται από τη Συμμαχία και περνά στη Βρετανική κυριαρχία.

Το 1960 αποκτά «ανεξαρτησία» και έναν νέο «προστάτη»: την ΕΣΣΔ. Αργότερα όμως η Σοβιετική Ένωση στήριξε την γειτονική Αιθιοπία και τον Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ, ενώ η Σομαλία έμπαινε οριστικά πια στην σφαίρα επιρροής της Δύσης.

Τα χρόνια που κύλησαν ήταν εξαιρετικά δύσκολα. Ένας χαμένος πόλεμος κατά της Αιθιοπίας για την προσάρτηση του Ογκαντέν θα χει-

στια συμμορία με τον εύγλωττο τίτλο: Alliance for the Restoration of Peace and Counter-Terrorism, «Συμμαχία για την αποκατάσταση της ειρήνης και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας», (ARPCT).

Το πρόσχημα για την νέα αυτή ανάμειξη είναι η καταδίωξη τριών μαχητών της αλ Κάιντα, που θεωρούνταν ύποπτοι για τις βομβιστικές επιθέσεις στις αμερικάνικες πρεσβείες στο Ναϊρόμπι και Νταρ ελ Σαλάμ το 1998. Η εν λόγω συμμορία (ARPCT), τα μέλη της οποίας κατείχαν υπουργικούς θώκους στην λεγόμενη μεταβατική σομαλική κυβέρνηση, λυμαινόταν την χώρα, λήστευε και τρομοκρατούσε τους Σομαλούς. Τα δολάρια, τους έκαναν κατά πολύ πλουσιότερους αλλά όχι περισσότερο δημοφιλείς ανάμεσα στον λαό.

Ανεξάρτητες οργανώσεις καταγγέλλουν ότι δυτικές κυβερνήσεις έκλειναν μυστικές συμφωνίες με τους Σομαλούς πολέμαρχους για να αποθηκεύσουν στην περιοχή τοξικά ίσως και πυρηνικά απόβλητα. Οι ευσυνείδητοι πολέμαρχοι τα πόντιζαν στον Ινδικό ή τα παράχωναν στις ακτές. Το τσουνάμι ξέβρασε πολλά απόβλητα και έτσι έγινε γνωστή η ιστορία. Μια ιταλίδα δημοσιογράφος που έκανε έρευνα για αυτό το θέμα δολοφονήθηκε από αγνώστους μαζί με το Σομαλό οδηγό της. Ηγετικό ρόλο σε αυτή την συμμορία παίζει ο γιος του Αϊντίντ που σπούδασε στην Αμερική και επέστρεψε γενίτσαρος…

Ξεκίνημα

Αυτή η κατάσταση δεν θα μπορούσε παρά να φέρει την εξέγερση. Ένοπλες σουνιτικές ισλαμικές ομάδες συνενώνονται σε μια οργάνωση με την ονομασία «Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων». Στόχος είναι η εκδίωξη των αμερικανοκίνητων συμμοριών και η εφαρμογή του νόμου της Shariah. Αυτή η κίνηση θυμίζει σε πολλά την πορεία των Σπουδαστών του Κορανίου-Ταλιμπάν το 1994, όταν αποφάσισαν με ορμητήριο την Κανταχάρ να πολεμήσουν τις αντίστοιχες συμμορίες του Ντόστουμ (=διπρόσωπου) που λεηλατούσαν το Αφγανιστάν.

Η κοινωνική αποδοχή είναι τερά-

η οποία εκδίδει μήνυμα αλληλεγγύης στους Σομαλούς αδερφούς της.

Η καταδίωξη των συμμοριών της μεταβατικής «κυβέρνησης» συνεχίζεται. Πλέον, ο μόνος θύλακας της μεταβατικής «κυβέρνησης» είναι η πόλη Baidoa 200km από το Μογκαντίσου και κοντά στα σύνορα με την Αιθιοπία. Κάτοικοι της Baidoa καταγγέλλουν τον ερχομό αιθιοπικών στρατευμάτων τον Αύγουστο του 2006 στην πόλη. Η Αντίς Αμπάμπα διαψεύδει, αλλά δηλώνει ότι «θα προασπίσει την ασφάλεια της». Οι Σομαλοί κηρύττουν τον Ιερό πόλεμο στην Αιθιοπία και στις συνεργαζόμενες με αυτήν δυνάμεις και συγκεντρώνουν δυνάμεις κοντά στην Baidoa.

Στις 20 Δεκέμβρη ξεσπούν οι πρώτες μάχες. Αιθιοπικά jets βομβαρδίζουν τις θέσεις των Σομαλών ανταρτών ενώ πραγματοποιούνται βομβαρδισμοί και στο Μογκαντίσου. Οι αντάρτες πολεμούν σκληρά για μία εβδομάδα, αλλά διαβλέποντας την εμπλοκή των ΗΠΑ επιλέγουν την τακτική υποχώρηση και τον ανταρτοπόλεμο, αποφεύγοντας την ένοπλη αντιπαράθεση μέσα στις πόλεις για να μην υπάρξουν θύματα από τη μεριά των αμάχων.

Ο αιθιοπικός στρατός σε δέκα μέρες έχει καταλάβει όλη την Σομαλία. Δυτικοί δημοσιογράφοι αναφέρουν ότι οι κάτοικοι του Μογκαντίσου «υποδέχτηκαν» τα στρατεύματα κατοχής με κλείσιμο των καταστημάτων, των σπιτιών και γενική συσκότιση.

Η αντίσταση

σμένος να πεθάνω για την θρησκεία μου και ο λόγος του υπαρχηγού της αλ-Κάιντα μόνο κουράγιο μου δίνει για να συμμετάσχω στον Ιερό Πόλεμο.

Ένας Αυστραλός μουσουλμάνος πέφτει νεκρός πολεμώντας στο πλευρό των Σομαλών και οι αυστραλιανές αρχές θέλησαν να τον καταδικάσουν στην λήθη μη δίνοντας στην δημοσιότητα ούτε το όνομα του. Τον ανέφεραν μόνο ως «Melbourne man»

Ακολουθούν σφοδροί αμερικανικοί βομβαρδισμοί κοντά στα σύνορα με την Κένυα στις 9 Γενάρη από αεροσκάφη που προέρχονταν από την τεράστια βάση των Αμερικανών στο Τζιμπουτί κατά «υπόπτων της αλ Κάιντα». Εκατόμβες αμάχων. Η Κένυα κλείνει τα σύνορά της και συλλαμβάνει όσους προσπαθούν να διαφύγουν, ανάμεσά τους και τις γυναίκες των «υπόπτων». Αποβιβάζονται αμερικανικά στρατεύματα και εμπλέκονται σε σφοδρές μάχες με τους αντάρτες. Ο ηγέτης των Ισλαμικών Δικαστηρίων ανακοίνωσε τον θάνατο 30 αμερικανών των ειδικών δυνάμεων και τη σύλληψη άλλων δέκα,

που «εκτελέστηκαν με τον ισλαμικό νόμο». Γίνεται επίθεση στο προεδρικό μέγαρο του Μογκαντίσου, από βαριά οπλισμένους αντάρτες, καθώς και στο αεροδρόμιο. Η Αιθιοπία που αντιμετωπίζει βαριές απώλειες υποχρεώνεται να αποσύρει μέρος των δυνάμεων της από την Σομαλία.

...και το τσίρκο

7ο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ, Ε-

Δεκαοχτώ αμερικανοί στρατιώτες έχασαν την ζωή τους όταν καταρρίφθηκε το ελικόπτερο που τους μετέφερε και οι άντρες του Αϊντίντ περιέφεραν στην πόλη ως τρόπαιο τα πτώματα των αμερικανών δεμένα πίσω από τα jeep. Αυτή η σκηνή, παρμένη κατευθείαν από την Ιλιάδα, θα μείνει ανεξίτηλη στην μνήμη των εισβολέων και των συνεργατών τους. Μέσα σε λίγες εβδομάδες οι αμερικανοί τα μαζεύουν από την Σομαλία

Αυτό που δεν είναι ευρύτερα γνωστό είναι η χρονική συγκυρία που κυκλοφόρησε η εν λόγω ταινία καθώς και η σχέση του σκηνοθέτη με το Πεντάγωνο. Μετά τα γεγονότα της 9/11, το Πεντάγωνο συμβούλευσε τον Ridley Scott να επιταχύνει τα γυρίσματα. Η Ακαδημία Κινηματογράφου των ΗΠΑ προγραμμάτισε μια ιδιωτική προβολή -πριν την μαζική- για ανώτερους αξιωματούχους

«Η Αθήνα καίγεται από τους ίδιους και τους ίδιους 300 ανθρώπους, που τους παρατηρούμε, τους αντιμετωπίζουμε ως παιδιά, με ανεξήγητη ανοχή, ειδικά από τον χώρο της αριστεράς, και έχει ευθύνες η αριστερά στον τρόπο που ανέχεται το φαινόμενο και δεν το καταδικάζει με τον απερίφραστο τρόπο που πρέπει και αρνείται να συμμετάσχει στη συζήτηση για την αντιμετώπιση του προβλήματος».

5. Έθνος, 19-1-2007, «Σκληρή απάντηση σε όσα εμμέσως υπονόησαν κυβερνητικοί βουλευτές, αλλά και ο ανθυπαστυνόμος κ. Καραδήμας έδωσε ο εκπρόσωπος του ΣΥΝ Νίκος Βούτσης: «Τα επεισόδια είναι καταδικαστέα δεν το συζητάμε, είπε ο κ. Βούτσης, και σημείωσε με έμφαση ότι έχει στοχοποιηθεί ο ΣΥΝ και το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ».

6 Ελευθεροτυπία, 19-1-2007, Π. Γεωργιάδης, «Είναι μοναδικό γεγονός, παγκοσμίως, για πολλά χρόνια οι κουκουλοφόροι να δρουν ανεξέλεγκτα και η Αστυνομία απλώς να ...εφημερεύει και να χτυπά ανελέητα αθώους πολίτες. Προχθές στο δελτίο ειδήσεων του Μέγκα ο καθηγητής αρχιτεκτονικής Νίκος Μπελαβίλας κατήγγειλε ότι είδε ο ίδιος κουκουλοφόρους να βγαίνουν από κλούβα της Ασφάλειας».

σουν και άλλους «κοκαλιάρηδες», όπως περιφρονητικά αποκαλούσαν τους σκελετωμένους από την πείνα Σομαλούς.

Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις γεωστρατηγικής, μια ματιά στον χάρτη αρκεί για να γίνει κατανοητή η στρατηγική θέση της Σομαλίας. Από την εποχή της διάνοιξης της Διώρυγας του Σουέζ, το 1869, Ιταλία και Μ. Βρετανία ερίζουν για το Κέρας της Αφρικής καταλήγοντας να διαχειρίζονται η πρώτη το νότιο τμήμα της και η δεύτερη το δυτικό. Όχι όμως αναίμακτα. Η αντίσταση από τους Σομαλούς ήταν σφοδρή. Η RAF (η βρετανική πολεμική αεροπορία) βομβάρδισε το αρχηγείο του ηγέτη της αντίστασης Μοχαμέντ Αμπντουλάχ Χασάν προκαλώντας πολύ μεγάλες απώλειες αμάχων.

Στη Β΄ παγκόσμια ανθρωποσφαγή κατακτάται από την Ιταλία, που κατόπιν συντρίβεται από τη Συμμαχία και περνά στη Βρετανική κυριαρχία.

Το 1960 αποκτά «ανεξαρτησία» και έναν νέο «προστάτη»: την ΕΣΣΔ. Αργότερα όμως η Σοβιετική Ένωση στήριξε την γειτονική Αιθιοπία και τον Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ, ενώ η Σομαλία έμπαινε οριστικά πια στην σφαίρα επιρροής της Δύσης.

Τα χρόνια που κύλησαν ήταν εξαιρετικά δύσκολα. Ένας χαμένος πόλεμος κατά της Αιθιοπίας για την προσάρτηση του Ογκαντέν θα χειροτερέψει την τύχη της χώρας αλλά όχι των δικτατόρων που κυβερνούν με τα αμερικάνικα δολάρια.

Το '91 ανετράπη ο τελευταίος δικτάτορας της Σομαλίας, ο Μπαρρέ και έκτοτε δεν υπάρχει κεντρική κυβέρνηση στη χώρα. Το '92 επεμβαίνουν οι ΗΠΑ υπό την αιγίδα του ΟΗΕ σε μια επιχείρηση με το όνομα «Αποκατάσταση της Ελπίδας». Υπολογίζεται ότι 6000-10000 Σομαλοί πλήρωσαν με τη ζωή τους σε μια από τις πιο αποτρόπαιες σφαγές των τελευταίων δεκαετιών. Το δόγμα «πυροβολούμε ό,τι κινείται» εφαρμόστηκε για πρώτη φορά εκεί.

Οι ΗΠΑ αποχώρησαν αλλά επέστρεψαν από την πίσω πόρτα —όταν γέλλουν ότι δυτικές κυβερνήσεις έκλειναν μυστικές συμφωνίες με τους Σομαλούς πολέμαρχους για να αποθηκεύσουν στην περιοχή τοξικά ίσως και πυρηνικά απόβλητα. Οι ευσυνείδητοι πολέμαρχοι τα πόντιζαν στον Ινδικό ή τα παράχωναν στις ακτές. Το τσουνάμι ξέβρασε πολλά απόβλητα και έτσι έγινε γνωστή η ιστορία. Μια ιταλίδα δημοσιογράφος που έκανε έρευνα για αυτό το θέμα δολοφονήθηκε από αγνώστους μαζί με το Σομαλό οδηγό της. Ηγετικό ρόλο σε αυτή την συμμορία παίζει ο γιος του Αϊντίντ που σπούδασε στην Αμερική και επέστρεψε γενίτσαρος...

Ξεκίνημα

Αυτή η κατάσταση δεν θα μπορούσε παρά να φέρει την εξέγερση. Ένοπλες σουνιτικές ισλαμικές ομάδες συνενώνονται σε μια οργάνωση με την ονομασία «Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων». Στόχος είναι η εκδίωξη των αμερικανοκίνητων συμμοριών και η εφαρμογή του νόμου της Shariah. Αυτή η κίνηση θυμίζει σε πολλά την πορεία των Σπουδαστών του Κορανίου-Ταλιμπάν το 1994, όταν αποφάσισαν με ορμητήριο την Κανταχάρ να πολεμήσουν τις αντίστοιχες συμμορίες του Ντόστουμ (=διπρόσωπου) που λεηλατούσαν το Αφγανιστάν.

Η κοινωνική αποδοχή είναι τεράστια. Οι συμμορίες του γιού του Αϊντίντ και της μεταβατικής κυβέρνησης συντρίβονται και εγκαταλείπουν την μάχη. Στα χέρια των Σομαλών μουτζαχιντιν (έτσι αποκαλούν τους εαυτούς τους, πολεμιστές του Ιερού Πολέμου), πέφτει βαρύς οπλισμός, αντιαεροπορικά πολυβόλα και πυραυλικές συστοιχίες. Από την πόλη Jowhar στην Balad και από εκεί στο Μογκαντίσου και στο στρατηγικής σημασίας λιμάνι Kismayo σε μια τεθλασμένη γραμμή.

Η Σομαλία ανακηρύσσεται Ισλαμικό Εμιράτο στις 8 Ιούνη του 2006. Πραγματοποιούνται διαδηλώσεις χιλιάδων Σομαλών υπέρ των ανταρτών στο Μογκαντίσου. Αρκετοί διαδηλωτών ενώ πραγματοποιούνται βομβαρδισμοί και στο Μογκαντίσου. Οι αντάρτες πολεμούν σκληρά για μία εβδομάδα, αλλά διαβλέποντας την εμπλοκή των ΗΠΑ επιλέγουν την τακτική υποχώρηση και τον ανταρτοπόλεμο, αποφεύγοντας την ένοπλη αντιπαράθεση μέσα στις πόλεις για

να μην υπάρξουν θύματα από τη μεριά των αμάχων.

Ο αιθιοπικός στρατός σε δέκα μέρες έχει καταλάβει όλη την Σομαλία. Δυτικοί δημοσιογράφοι αναφέρουν ότι οι κάτοικοι του Μογκαντίσου «υποδέχτηκαν» τα στρατεύματα κατοχής με κλείσιμο των καταστημάτων, των σπιτιών και γενική συσκότιση.

Η αντίσταση

Κανείς δεν ήξερε που ήταν οι αντάρτες. Ο γενίτσαρος Χουσεΐν Αϊντίντ και ΥΠΕΞ της μεταβατικής κυβέρνησης δήλωσε ότι 3.500 αντάρτες κρύβονται στο Μογκαντίσου με τον οπλισμό τους. Οι αντάρτες υποχωρούν στο Kismayo και όταν αυτό καταλαμβάνεται, διαλύονται, εξαφανίζονται. Όχι όμως για πολύ. Η πρώτη πράξη αντίστασης κατά των εισβολέων εκδηλώνεται με βίαιες αντικατοχικές διαδηλώσεις στο Μογκαντίσου που καταλήγουν σε συγκρούσεις με τις στρατιωτικές συμμορίες.

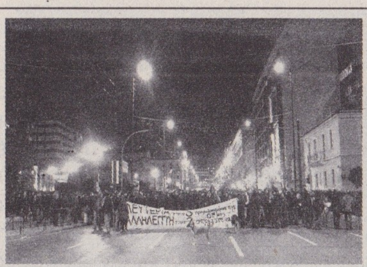
Στις 3 Ιανουαρίου δύο Αιθίοπες εισβολείς σκοτώνονται από τα πυρά Σομαλού αντάρτη.

γουν, ανάμεσα τους και τις γυναίκες των «υπόπτων». Αποβιβάζονται αμερικανικά στρατεύματα και εμπλέκονται σε σφοδρές μάχες με τους αντάρτες. Ο ηγέτης των Ισλαμικών Δικαστηρίων ανακοίνωσε τον θάνατο 30 αμερικανών των ειδικών δυνάμεων και τη σύλληψη άλλων δέκα, που «εκτελέστηκαν με τον ισλαμικό νόμο». Γίνεται επίθεση στο προεδρικό μέγαρο του Μογκαντίσου, από βαριά οπλισμένους αντάρτες, καθώς και στο αεροδρόμιο. Η Αιθιοπία που αντιμετωπίζει βαριές απώλειες υποχρεώνεται να αποσύρει μέρος των δυνάμεων της από την Σομαλία.

...και το τσίρκο

7ο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ. Εκεί που τελειώνει η λογική. Η πεμπτουσία της αφασίας. Λίγες εκατοντάδες χιλιόμετρα από την ρημαγμένη και ποτισμένη με αίμα χώρα, ένα απερίγραπτο τσίρκο είχε στηθεί στο Ναϊρόμπι, πρωτεύουσα της γειτονικής Κένυα.

Πόλεμος; Ποιος πόλεμος; Οι χήνες του Καπιτωλίου θα ενημερώσουν τις κότες για τον πόλεμο. Ούτε μια σαΐτα δεν πετάχτηκε για τους Σομαλούς αμάχους, γι' αυτούς που πολεμούν. Έστω μια δυναμική διαμαρτυρία κατά της κενυάτικης κυβέρνησης, που διορίζει τις μεταβατικές κυβερνήσεις και συμμετέχει ως τα μπούνια στην αντιτρομοκρατική σταυροφορία..

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στις 12 Γενάρη στα Προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας και ακολούθησε πορεία. Η συγκέντρωση ξεκίνησε στις 5 το απόγευμα όπου απλώθηκαν πανώ και στήθηκε μικροφωνική απ' όπου διαβάζονταν προκηρύξεις και κείμενα των προφυλακισμένων απεργών πείνας Τ. Ζαντορόζνι και Μ. Κυριακόπουλου.

Όταν στις 6 και 20 το απόγευμα ανακοινώθηκε προς τους συγκεντρωμένους συντρόφους και συντρόφισσες ότι σε λίγο θα ξεκινήσει η πορεία, οι επικεφαλής των μπάτσων πλησίασαν στο χώρο της συγκέντρωσης και ανακοίνωσαν πως η πορεία απαγορεύεται για «λόγους ασφαλείας». Μάλιστα, ο επικεφαλής γαλονάς ισχυρίστηκε πως είχε προφορική εντολή του εισαγγελέα. Προηγούμενα είχε επικαλεστεί διαταγή του προϊσταμένου του και σε κάποια αποστροφή του παραληρήματός του ισχυρίστηκε πως δεν ήξερε για την προγραμματισμένη συγκέντρωση και πορεία(!)

Οι συγκεντρωμένοι κατέβηκαν στην Πανεπιστημίου αποφασισμένοι να πραγματοποιηθεί η πορεία ενώ άλλοι σύντροφοι κατευθύνθηκαν προς την πρυτανεία των Προπυλαίων κάνοντας σαφείς τις προθέσεις για την περίπτωση που οι δυνάμεις των μπάτσων θα αποφάσιζαν να κτυπήσουν την πορεία.

Μπροστά στην αποφασιστικότητα των αναρχικών, αντιεξουσιαστών και ανυπότακτων νεολαίων ο επικεφαλής γαλονάς ισχυρίστηκε

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΜΠ

Το Σάββατο 13 Ιανουαρίου πραγματοποιείται μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στο Νοσοκομείο της Νίκαιας όπου βρίσκονται οι δυο απεργοί πείνας, προφυλακισμένοι για τα γεγονότα της πορείας της 6ης Μάη. Η πορεία φτάνει στο νοσοκομείο μετά από συγκέντρωση σε κοντινό σημείο. Φωνάζονται συνθήματα αλληλεγγύης και στη συνέχεια η πορεία δια μέσου της Π. Ράλλη κατευθύνεται προς το Θησείο. Στη συμβολή των οδών Πειραιώς και Ιεράς Οδού δυνάμεις των ΜΑΤ μπλοκάρουν και περικυκλώνουν το μεγαλύτερο μέρος της πορείας. Χτυπούν δύο από τους διαδηλωτές, από τους οποίους τον έναν πολύ σοβαρά, που αργότερα τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο.

Όλοι οι εγκλωβισμένοι από ΜΑΤ, ΟΠΚΕ και ασφαλίτες υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τις μηχανές και στη συνέχεια οδηγούνται, συνολικά 45 άτομα, στη ΓΑΔΑ. Οι μοτοσικλέτες και τα μηχανάκια μεταφέρονται με γερανούς στη ΓΑΔΑ.

Αργότερα αφήνονται τμηματικά οι περισσότεροι, αφού για να πάρουν τις μηχανές υποχρεώνονται να πάρουν κλήση 60 ευρώ για παράνομη στάθμευση(!),ενώ οι δυο κτυπημένοι αφήνονται τελευταίοι μετά από ώρες.

Σε απάντηση στην κρατική καταστολή και σε ένδειξη αλληλεγγύης στους μέχρι εκείνη τη στιγμή κρατούμενους στη ΓΑΔΑ 4 διαδηλωτές, καταλαμβάνεται το Πολυτεχνείο (κτίριο Γκίνη). Η κατάληψη είχε προγραμματιστεί να γίνει τη Δευτέρα 15 Ιανουαρίου αλλά επισπεύσθηκε λόγω της ωμής κρατικής επέμβασης.

Στο κείμενο της κατάληψης αναφέρεται:

«Σήμερα, 13 Γενάρη 2007, η αστυνομία επιτέθηκε απρόκλητα στην μηχανοκίνητη πορεία αναρχικών - αντιεξουσιαστών που επέστρεφαν από συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το νοσοκομείο Νίκαιας, όπου νοσηλεύονται κρατούμενοι οι απεργοί πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμος Κυριακόπουλος.

Από την επίθεση διμοιριών ΜΑΤ και Ζητάδων στην πορεία προσήχθησαν 42 σύντροφοι, από τους οποίους 4 κρατούνται στην Ασφάλεια και αρκετοί είναι τραυματισμένοι. Πρόκειται για κλιμάκωση της κατασταλτικής επίθεσης που έχει θέσει στο στόχαστρο κάθε κίνηση αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές, και τον αναρχικό αγώνα ευρύτερα.

Αυτή τη στιγμή, ο αναρχικός Ταράσιο Ζαντορόζνι και ο Γεράσιμος Κυριακόπουλος διανύουν την 46η και την 28η μέρα απεργίας πείνας αντίστοιχα, νοσηλευόμενοι στο νοσοκομείο Νίκαιας, όπου μεταφέρθηκαν από τις φυλακές Κορυδαλλού στις 9 Γενάρη.

Βρίσκονται προφυλακισμένοι από τις 6 Μάη 2006, μαζί με έναν ακόμα διαδηλωτή, τον Κώστα Κατσαδούρα, κατηγορούμενοι για τα συγκρουσιακά γεγονότα στην αντιπολεμική πορεία του ευρωπαϊκού κοινωνικού φόρουμ στην Αθήνα.

Οι φυλακισμένοι διαδηλωτές της 6ης Μάη είναι τρεις από τους χιλιάδες ανθρώπους που κατέβηκαν στον δρόμο εκείνη την ημέρα, όπου ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στις δυνάμεις καταστολής και αναρχικούς και αν-

προσωπεύει συνολικά η αλληλεγγύη, η αυτοοργάνωση και η αντίσταση απέναντι στους σχεδιασμούς τους κράτους και των αφεντικών.

Έτσι, στις 12 Γενάρη, επιχειρήθηκε η απαγόρευση της πορείας αλληλεγγύης που είχε καλεστεί από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές. Η απαγόρευση, που ανακοινώθηκε στους συγκεντρωμένους στα Προπύλαια από τον επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων (ο οποίος επικαλέστηκε προφορική εντολή εισαγγελέα) ανατράπηκε στο δρόμο από την αποφασιστικότητα εκατοντάδων συντρόφων να διαδηλώσουν, και έτσι τελικά πραγματοποιήθηκε μια δυναμική πορεία στο κέντρο της Αθήνας.

Αποκορύφωμα της κατασταλτικής βίας είναι η σημερινή επίθεση στην μηχανοκίνητη πορεία, ο τραυματισμός και η προσαγωγή συντρόφων, δείχνοντας τις προθέσεις του κράτους να πνίξει στη σιωπή τον αγώνα των απεργών πείνας, να τρομοκρατήσει τους αλληλέγγυους, να χτυπήσει την ανάπτυξη του αναρχικού αγώνα.

Είχαν προηγηθεί: η σύλληψη αντιεξουσιαστή έξω από το σπίτι του μετά από την μηχανοκίνητη πορεία έξω από το σπίτι του υπουργού δικαιοσύνης, η ασφυκτική πίεση και οι συνεχείς προκλήσεις Ζητάδων στην μηχανοκίνητη πορεία προς τις φυλακές Κορυδαλλού στις 15 Δεκέμβρη, η επίθεση της αστυνομίας την πρωτοχρονιά στην μηχανοκίνητη πορεία που επέστρεφε από τις φυλακές, με αποτέλεσμα αρκετές προσαγωγές και μία σύλληψη, και στις 9 Γενάρη ο εγκλωβισμός 50 αναρχικών από διμοιρίες ΜΑΤ μέσα στον Ρ/Σ Ρυθμός, όπου γινόταν κατάληψη για τη δημοσιοποίηση της απεργίας πείνας.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στην προσπάθεια του κράτους να καταπνίξει τον αγώνα των φυλακισμένων συντρόφων μας -απεργών πείνας- μέσα σε ένα τείχος σιωπής.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στη διαρκή κατασταλτική επίθεση σε βάρος του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου για την απομόνωση και την εξουδετέρωσή του.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στην προσπάθεια να επιβληθεί σιγή νεκροταφείου στην κοινωνία

ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 4 ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

και ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 3 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΤΗΣ 6ης ΜΑΗ

Με την κατάληψη δημιουργούμε μια διαρκή εστία αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης μέσα στην πόλη, ένα εγχείρημα που λειτουργεί οριζόντια και αντι-ιεραρχικά στη βάση της γενικής συνέλευσης των καταληψιών, έναν αυτοοργανωμένο χώρο για τη συλλογικοποίηση της αντίστασης.

Καμία κατασταλτική επίθεση δεν μπορεί να εξουδετερώσει την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους μας, δεν μπορεί να ανακόψει τον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της Εξουσίας.

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

γών πείνας Τ. Ζαντορόζνι και Μ. Κυριακόπουλου.

Όταν στις 6 και 20 το απόγευμα ανακοινώθηκε προς τους συγκεντρωμένους συντρόφους και συντρόφισσες ότι σε λίγο θα ξεκινήσει η πορεία, οι επικεφαλής των μπάτσων πλησίασαν στο χώρο της συγκέντρωσης και ανακοίνωσαν πως η πορεία απαγορεύεται για «λόγους ασφαλείας». Μάλιστα, ο επικεφαλής γαλονάς ισχυρίστηκε πως είχε προφορική εντολή του εισαγγελέα. Προηγούμενα είχε επικαλεστεί διαταγή του προϊσταμένου του και σε κάποια αποστροφή του παραληρήματός του ισχυρίστηκε πως δεν ήξερε για την προγραμματισμένη συγκέντρωση και πορεία(!)

Οι συγκεντρωμένοι κατέβηκαν στην Πανεπιστημίου αποφασισμένοι να πραγματοποιηθεί η πορεία ενώ άλλοι σύντροφοι κατευθύνθηκαν προς την πρυτανεία των Προπυλαίων κάνοντας σαφείς τις προθέσεις για την περίπτωση που οι δυνάμεις των μπάτσων θα αποφάσιζαν να κτυπήσουν την πορεία.

Μπροστά στην αποφασιστικότητα στων αναρχικών, αντιεξουσιαστών και ανυπότακτων νεολαίων ο επικεφαλής γαλονάς ισχυρίστηκε πως αποφάσισε από μόνος του να επιτρέψει να γίνει η πορεία (sic!).

Εννοείται πως όλα αυτά αποτελούσαν μέρος ενός σχεδιασμού όπου επιχειρήθηκε να μετρηθεί η αποφασιστικότητα των αναρχικών και μια προσπάθεια επιβολής κατάστασης εκτάκτου τρομοκρατίας. Όμως τίποτα απ' αυτά δεν πέρασε. Η Πορεία ξεκίνησε γύρω στις 6 και 40 και ακολουθώντας το προγραμματισμένο δρομολόγιο: Πανεπιστημίου - Πεσμαζόγλου - Σταδίου - Σύνταγμα κατέληξε γύρω στις 7.25 στα Προπύλαια.

Αψηφώντας την έντονη παρουσία των δυνάμεων καταστολής η πορεία πραγματοποιήθηκε με παλμό και συγκροτημένα.

Οι αναρχικοί απέδειξαν, για μια ακόμα φορά, πως η τρομοκρατία δεν περνά.

Όλοι οι εγκλωβισμένοι από ΜΑΤ, ΟΠΚΕ και ασφαλίτες υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τις μηχανές και στη συνέχεια οδηγούνται, συνολικά 45 άτομα, στη ΓΑΔΑ. Οι μοτοσικλέτες και τα μηχανάκια μεταφέρονται με γερανούς στη ΓΑΔΑ.

Αργότερα αφήνονται τμηματικά οι περισσότεροι, αφού για να πάρουν τις μηχανές υποχρεώνονται να πάρουν κλήση 60 ευρώ για παράνομη στάθμευση(!),ενώ οι δυο κτυπημένοι αφήνονται τελευταίοι μετά από ώρες.

Σε απάντηση στην κρατική καταστολή και σε ένδειξη αλληλεγγύης στους μέχρι εκείνη τη στιγμή κρατούμενους στη ΓΑΔΑ 4 διαδηλωτές, καταλαμβάνεται το Πολυτεχνείο (κτίριο Γκίνη). Η κατάληψη είχε προγραμματιστεί να γίνει τη Δευτέρα 15 Ιανουαρίου αλλά επισπεύσθηκε λόγω της ωμής κρατικής επέμβασης.

Στο κείμενο της κατάληψης αναφέρεται:

«Σήμερα, 13 Γενάρη 2007, η αστυνομία επιτέθηκε απρόκλητα στην μηχανοκίνητη πορεία αναρχικών - αντιεξουσιαστών που επέστρεφαν από συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το νοσοκομείο Νίκαιας, όπου νοσηλεύονται κρατούμενοι οι απεργοί πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμος Κυριακόπουλος.

Από την επίθεση διμοιριών ΜΑΤ και Ζητάδων στην πορεία προσήχθησαν 42 σύντροφοι, από τους οποίους 4 κρατούνται στην Ασφάλεια και αρκετοί είναι τραυματισμένοι. Πρόκειται για κλιμάκωση της κατασταλτικής επίθεσης που έχει θέσει στο στόχαστρο κάθε κίνηση αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές, και τον αναρχικό αγώνα ευρύτερα.

Αυτή τη στιγμή, ο αναρχικός Ταράσιο Ζαντορόζνι και ο Γεράσιμος Κυριακόπουλος διανύουν την 46η και την 28η μέρα απεργίας πείνας αντίστοιχα, νοσηλευόμενοι στο νοσοκομείο Νίκαιας, όπου μεταφέρθηκαν από τις φυλακές Κορυδαλλού στις 9 Γενάρη.

Βρίσκονται προφυλακισμένοι από τις 6 Μάη 2006, μαζί με έναν ακόμα διαδηλωτή, τον Κώστα Κατσαδούρα, κατηγορούμενοι για τα συγκρουσιακά γεγονότα στην αντιπολεμική πορεία του ευρωπαϊκού κοινωνικού φόρουμ στην Αθήνα.

Οι φυλακισμένοι διαδηλωτές της 6ης Μάη είναι τρεις από τους χιλιάδες ανθρώπους που κατέβηκαν στον δρόμο εκείνη την ημέρα, όπου ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στις δυνάμεις καταστολής και αναρχικούς και ανυπότακτους νεολαίους, και εκδηλώθηκαν επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους. Η αστυνομία συνέλαβε 17 διαδηλωτές, στους οποίους αποδόθηκε βαρύτατο κατασκευασμένο κατηγορητήριο, και από αυτούς οι 3 προφυλακίστηκαν χωρίς κανένα στοιχείο (με την πολιτική συναίνεση της καθεστωτικής αριστεράς), για να τιμωρηθεί παραδειγματικά στο πρόσωπό τους η επιλογή της αδιαμεσολάβητης και αντιθεσμικής κοινωνικής αντίστασης.

Ο αγώνας που ξεκίνησαν οι απεργοί πείνας για την απελευθέρωσή τους με όπλο το ίδιο τους το σώμα, αποτελεί σήμερα το πεδίο που εκφράζεται μια ευρύτερη και ολομέτωπη σύγκρουση ανάμεσα στο Κράτος και σε όσους εξακολουθούν να αγωνίζονται απέναντι στην εξουσιαστική βαρβαρότητα.

Πρόκειται για μια σύγκρουση στην οποία το κράτος, με όλους τους μηχανισμούς προπαγάνδας, ελέγχου και καταστολής που διαθέτει, επιχειρεί να απομονώσει και να εξουδετερώσει τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές, το ριζοσπαστικότερο κομμάτι των κοινωνικών αντιστάσεων, με σκοπό την υποταγή ολόκληρης της κοινωνίας.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες έντασης της κρατικής τρομοκρατίας, οι δράσεις αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές δέχονται συνεχώς την επίθεση της καταστολής, με στόχο όχι μόνο την παράταση της προφυλάκισης των 3 διαδηλωτών αλλά και ένα πλήγμα στην δυναμική που αντιπό τις φυλακές, με αποτέλεσμα αρκετές προσαγωγές και μία σύλληψη, και στις 9 Γενάρη ο εγκλωβισμός 50 αναρχικών από διμοιρίες ΜΑΤ μέσα στον Ρ/Σ Ρυθμός, όπου γινόταν κατάληψη για τη δημοσιοποίηση της απεργίας πείνας.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στην προσπάθεια του κράτους να καταπνίξει τον αγώνα των φυλακισμένων συντρόφων μας -απεργών πείνας- μέσα σε ένα τείχος σιωπής.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στη διαρκή κατασταλτική επίθεση σε βάρος του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου για την απομόνωση και την εξουδετέρωσή του.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ στην προσπάθεια να επιβληθεί σιγή νεκροταφείου στην κοινωνία

ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 4 ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

και ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 3 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΤΗΣ 6ης ΜΑΗ

Με την κατάληψη δημιουργούμε μια διαρκή εστία αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης μέσα στην πόλη, ένα εγχείρημα που λειτουργεί οριζόντια και αντι-ιεραρχικά στη βάση της γενικής συνέλευσης των καταληψιών, έναν αυτοοργανωμένο χώρο για τη συλλογικοποίηση της αντίστασης.

Καμία κατασταλτική επίθεση δεν μπορεί να εξουδετερώσει την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους μας, δεν μπορεί να ανακόψει τον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της Εξουσίας.

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ
ΤΑΡΑΣΙΟ ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ (από 29 Νοέμβρη 2006)
και ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ (από 15 Δεκέμβρη 2006)

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 3 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΤΗΣ 6ης ΜΑΗ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 4 ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

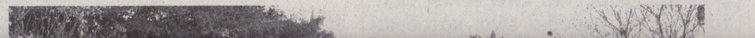
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

Συνέλευση της Κατάληψης του Πολυτεχνείου
13 Γενάρη 2007, ώρα 7μμ

Όσο διαρκεί η κατάληψη γίνονται καθημερινές παρεμβάσεις με μικροφωνική στην κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου προς την πλευρά της Πατησίων, μοιράσματα προκηρύξεων και γράψιμο συνθημάτων στους τοίχους, τα τρόλεϊ και τα διερχόμενα λεωφορεία.

πορεία(!)

Οι συγκεντρωμένοι κατέβηκαν στην Πανεπιστημίου αποφασισμένοι να πραγματοποιηθεί η πορεία ενώ άλλοι σύντροφοι κατευθύνθηκαν προς την πρυτανεία των Προπυλαίων κάνοντας σαφείς τις προθέσεις για την περίπτωση που οι δυνάμεις των μπάτσων θα αποφάσιζαν να κτυπήσουν την πορεία.

Μπροστά στην αποφασιστικότητα στων αναρχικών, αντιεξουσιαστών και ανυπότακτων νεολαίων ο επικεφαλής γαλονάς ισχυρίστηκε πως αποφάσισε από μόνος του να επιτρέψει να γίνει η πορεία (sic!).

Εννοείται πως όλα αυτά αποτελούσαν μέρος ενός σχεδιασμού όπου επιχειρήθηκε να μετρηθεί η αποφασιστικότητα των αναρχικών και μια προσπάθεια επιβολής κατάστασης εκτάκτου τρομοκρατίας. Όμως τίποτα απ' αυτά δεν πέρασε. Η Πορεία ξεκίνησε γύρω στις 6 και 40 και ακολουθώντας το προγραμματισμένο δρομολόγιο: Πανεπιστημίου - Πεσμαζόγλου - Σταδίου - Σύνταγμα κατέληξε γύρω στις 7.25 στα Προπύλαια.

Αψηφώντας την έντονη παρουσία των δυνάμεων καταστολής η πορεία πραγματοποιήθηκε με παλμό και συγκροτημένα.

Οι αναρχικοί απέδειξαν, για μια ακόμα φορά, πως η τρομοκρατία δεν περνά.

42 σύντροφοι, από τους οποίους 4 κρατούνται στην Ασφάλεια και αρκετοί είναι τραυματισμένοι. Πρόκειται για κλιμάκωση της κατασταλτικής επίθεσης που έχει θέσει στο στόχαστρο κάθε κίνηση αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές, και τον αναρχικό αγώνα ευρύτερα.

Αυτή τη στιγμή, ο αναρχικός Ταράσιο Ζαντορόζνι και ο Γεράσιμος Κυριακόπουλος διανύουν την 46η και την 28η μέρα απεργίας πείνας αντίστοιχα, νοσηλευόμενοι στο νοσοκομείο Νίκαιας, όπου μεταφέρθηκαν από τις φυλακές Κορυδαλλού στις 9 Γενάρη.

Βρίσκονται προφυλακισμένοι από τις 6 Μάη 2006, μαζί με έναν ακόμα διαδηλωτή, τον Κώστα Κατσαδούρα, κατηγορούμενοι για τα συγκρουσιακά γεγονότα στην αντιπολεμική πορεία του ευρωπαϊκού κοινωνικού φόρουμ στην Αθήνα.

Οι φυλακισμένοι διαδηλωτές της 6ης Μάη είναι τρεις από τους χιλιάδες ανθρώπους που κατέβηκαν στον δρόμο εκείνη την ημέρα, όπου ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στις δυνάμεις καταστολής και αναρχικούς και ανυπότακτους νεολαίους, και εκδηλώθηκαν επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους. Η αστυνομία συνέλαβε 17 διαδηλωτές, στους οποίους αποδόθηκε βαρύτατο κατασκευασμένο κατηγορητήριο, και από αυτούς οι 3 προφυλακίστηκαν χωρίς κανένα στοιχείο (με την πολιτική συναίνεση της καθεστωτικής αριστεράς), για να τιμωρηθεί παραδειγματικά στο πρόσωπό τους η επιλογή της αδιαμεσολάβητης και αντιθεσμικής κοινωνικής αντίστασης.

Ο αγώνας που ξεκίνησαν οι απεργοί πείνας για την απελευθέρωσή τους με όπλο το ίδιο τους το σώμα, αποτελεί σήμερα το πεδίο που εκφράζεται μια ευρύτερη και ολομέτωπη σύγκρουση ανάμεσα στο Κράτος και σε όσους εξακολουθούν να αγωνίζονται απέναντι στην εξουσιαστική βαρβαρότητα.

Πρόκειται για μια σύγκρουση στην οποία το κράτος, με όλους τους μηχανισμούς προπαγάνδας, ελέγχου και καταστολής που διαθέτει, επιχειρεί να απομονώσει και να εξουδετερώσει τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές, το ριζοσπαστικότερο κομμάτι των κοινωνικών αντιστάσεων, με σκοπό την υποταγή ολόκληρης της κοινωνίας.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες έντασης της κρατικής τρομοκρατίας, οι δράσεις αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές δέχονται συνεχώς την επίθεση της καταστολής, με στόχο όχι μόνο την παράταση της προφυλάκισης των 3 διαδηλωτών αλλά και ένα πλήγμα στην δυναμική που αντι-

και ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 3 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΤΗΣ 6ης ΜΑΗ

Με την κατάληψη δημιουργούμε μια διαρκή εστία αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης μέσα στην πόλη, ένα εγχείρημα που λειτουργεί οριζόντια και αντι-ιεραρχικά στη βάση της γενικής συνέλευσης των καταληψιών, έναν αυτοοργανωμένο χώρο για τη συλλογικοποίηση της αντίστασης.

Καμία κατασταλτική επίθεση δεν μπορεί να εξουδετερώσει την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους μας, δεν μπορεί να ανακόψει τον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της Εξουσίας.

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ
ΤΑΡΑΣΙΟ ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ (από 29 Νοέμβρη 2006)
και ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ (από 15 Δεκέμβρη 2006)

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 3 ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΤΗΣ 6ης ΜΑΗ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 4 ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

Συνέλευση της Κατάληψης του Πολυτεχνείου
13 Γενάρη 2007, ώρα 7μμ

Όσο διαρκεί η κατάληψη γίνονται καθημερινές παρεμβάσεις με μικροφωνική στην κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου προς την πλευρά της Πατησίων, μοιράσματα προκηρύξεων και γράψιμο συνθημάτων στους τοίχους, τα τρόλεϊ και τα διερχόμενα λεωφορεία.

«ΒΑΓΔΑΤΗ» Η ΑΘΗΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ, ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ...

17 Γενάρη. Ήδη από τις 12.00 αρχίζει και συγκεντρώνεται κόσμος στα Προπύλαια.

Μικροσυμπλοκές σημειώνονται κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης στα Προπύλαια ανάμεσα σε ΚΝίτες και σε αριστεριστές φοιτητές για το σημείο τοποθέτησης πανό ενώ, περίπου στις 13.20 πραγματοποιείται επίθεση με βόμβες μολότοφ σε μπάτσους της ομάδας «Ζ» στην οδό Ακαδημίας. Οι μπάτσοι αιφνιδιάζονται με αποτέλεσμα να καψαλιστεί ένας από δαύτους, ενώ ζημιές προκαλούνται και σε μια από τις μοτοσικλέτες τους.

Η πορεία περίπου 10.000 διαδηλωτών κατευθύνεται μέσω των οδών Πανεπιστημίου και Σταδίου στην πλ. Συντάγματος και από εκεί ανεβαίνει την οδό Φιλελλήνων με κατεύθυνση τη Βασ. Αμαλίας και τη Βουλή. Περίπου στις 3.00μμ στο ύψος της οδού Ξενοφώντος ομάδα αναρχικών επιτίθεται στα γραφεία το ΣΕΒ και στο υπουργείο Αιγαίου, ενώ λίγο πιο κάτω πυρπολείται αυτοκίνητο της πρεσβείας της Βοσνίας, με αποτέλεσμα η φωτιά να μεταδοθεί σε ακόμα τρία σταθμευμένα αυτοκίνητα και σε παρακείμενη καφετέρια.

Στην συνέχεια και ενώ η κεφαλή της διαδήλωσης βρίσκεται στο ύψος του Άγνωστου Στρατιώτη συμπλέκεται η περιφρούρηση ενός μπλοκ με νεαρούς διαδηλωτές, ανάμεσα τους και αντιεξουσιαστές, καθώς επιχειρείται η θραύση της στάσης του τραμ, αλλά και μιας κά-της οδού Πατησίων χιλιάδες διαδηλωτές κατευθύνονται και τελικά μπαίνουν στο χώρο του Πολυτεχνείου, που είχε ορισθεί ως χώρος πραγματοποίησης του πανελλαδικού συντονιστικού φοιτητικών συλλόγων και κατειλημμένων σχολών.

Περίπου στις 4.30μμ αρχίζουν να στήνονται τα πρώτα οδοφράγματα στην Πατησίων, ενώ δεν αργούν να εκδηλωθούν και οι πρώτες επιθέσεις με βόμβες μολότοφ και πέτρες στις ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ που έχουν κυκλώσει το Πολυτεχνείο. Οι οδομαχίες όσο περνάει η ώρα γίνονται ολοένα και πιο σφοδρές τόσο από την πλευρά της οδού Στουρνάρη, όσο και από την πλευρά της Πατησίων, ενώ επίσης φλεγόμενα οδοφράγματα στήνονται στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων από κόσμο που σπεύδει να συμμετάσχει στις συγκρούσεις.

Κατασταλτικές δυνάμεις συγκεντρώνονται στην ευρύτερη περιοχή ενώ σε μεγάλη ακτίνα με κέντρο το Πολυτεχνείο αποκλείονται δρόμοι.

Οι επιθέσεις με πέτρες, φωτοβολίδες και εκατοντάδες βόμβες μολότοφ κλιμακώνονται συνεχώς, ενώ η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική από τα δακρυγόνα τα οποία οι αγωνιζόμενοι προσπαθούν αντιμετωπίσουν ανάβοντας φωτιές και

συμμετέχουν στις συνελεύσεις είτε παρακολουθούν τα γεγονότα.

Ας σημειωθεί πως ενώ οι συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής βρίσκονται στην κορύφωσή τους, τα ΜΑΤ ανοίγουν για να περάσουν 150 - 200 ΚΝίτες, οι οποίοι μπαίνουν τρέχοντας από την είσοδο της Τοσίτσα για να ...συμμετάσχουν στο συντονιστικό.

Αργότερα, μπλοκ φοιτητών συγκρο-

-τούνται και κινούνται με μικρές διαδηλώσεις για να διαλυθούν σε διάφορα σημεία της Αθήνας, όπως η Ομόνοια και τα Προπύλαια, ενώ δεν πραγματοποιείται καμία σύλληψη.

Τα ΜΜΕ την επομένη προσπαθούν να πείσουν για την ύπαρξη «βεντέτας» ανάμεσα σε αναρχικούς και αστυνομία για να εξηγήσουν τα εκτεταμένα επεισόδια

που έκαναν την Αθήνα να μοιάζει με Βαγδάτη με τους εμπρησμούς και τις επιθέσεις με 300 βόμβες μολότοφ όπως ανέφερε συνδικαληστόμπατσος στα κανάλια.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΘ

Η κατάληψη της Θεολογικής στο ΑΠΘ από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές, για την αλληλεγγύη στους «3 του Φόρουμ», λειτούργησε από το απόγευμα της Τετάρτης 17 Γενάρη μέχρι και το μεσημέρι της Τρίτης 23 Γενάρη. Ήταν μια έμπρακτη κίνηση αλληλεγγύης από δεκάδες συντρόφους και συντρόφισσες, που προέκυψε στη συνέλευση που έγινε στην ίδια σχολή, μετά την πορεία που είχε προηγηθεί για τα εκπαιδευτικά, κατά τη διάρκεια της οποίας σημειώθηκαν επιθέσεις σε τράπεζες, καφάο καμερών και ένα μπάτσο. Στα πλαίσια αυτά, της αντιπληροφόρησης και της δράσης, είχε κινηθεί και όλο το προηγούμενο διάστημα, η «Πρωτοβουλία αναρχικών αντιεξουσιαστών για την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους».

Η έμπρακτη αναρχική αλληλεγγύη ήταν που οδήγησε και την άμεση κατάληψη του κτιρίου από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, που ανέλαβαν και τη διαχείριση των όποιων θεμάτων που προέκυπταν από τη συνύπαρξη και συνεργασία στα πλαίσια της κατάληψης. Μια κατάληψη που, φυσικά, δεν μπήκε σε διαπραγματεύσεις με πρυτάνεις κτλ. ούτε πήρε καμία άδεια απ' τον κοσμήτορα...

Χιλιάδες προκηρύξεις μοιράστηκαν, κολλήθηκαν εκατοντάδες αφίσες και δεκάδες χαρτοπανό, γράφτηκαν συνθήματα σε λεωφορεία και τοίχους, αναρτήθηκαν πανό ενώ η μικροφωνική έπαιζε ηχογραφημένο cd με μηνύματα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας. Αποκλείστηκε η Εγνατίας αρκετές φορές και γράφτηκαν συνθήματα σε λεωφορεία, αναγκάζοντας τους υπεύθυνους να διακόψουν ουκ ολίγες φορές τη διέλευση λεωφορείων από το σημείο. Οργανώθηκαν, επίσης, δύο ακόμα συγκεντρώσεις, μία στην πλατεία Ναυαρίνου και μία στην Καμάρα. Πραγματοποιήθηκαν, επίσης, βιντεοπροβολές αλλά και δεκάδες συζητήσεις, μέσα σ' ένα κλίμα αλληλεγγύης και συντροφικότητας, σε μια κατάληψη αναρχικών που υπήρξε από τις πλέον λειτουργικές. Τρεις και τέσσερις συνελεύσεις μέσα σε μια μέρα ήταν κάτι που θεω-

Μικροσυμπλοκές σημειώνονται κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης στα Προπύλαια ανάμεσα σε ΚΝίτες και σε αριστεριστές φοιτητές για το σημείο τοποθέτησης πανό ενώ, περίπου στις 13.20 πραγματοποιείται επίθεση με βόμβες μολότοφ σε μπάτσους της ομάδας «Ζ» στην οδό Ακαδημίας. Οι μπάτσοι αιφνιδιάζονται με αποτέλεσμα να καψαλιστεί ένας από δαύτους, ενώ ζημιές προκαλούνται και σε μια από τις μοτοσικλέτες τους.

Η πορεία περίπου 10.000 διαδηλωτών κατευθύνεται μέσω των οδών Πανεπιστημίου και Σταδίου στην πλ. Συντάγματος και από εκεί ανεβαίνει την οδό Φιλελλήνων με κατεύθυνση τη Βασ. Αμαλίας και τη Βουλή. Περίπου στις 3.00μμ στο ύψος της οδού Ξενοφώντος ομάδα αναρχικών επιτίθεται στα γραφεία το ΣΕΒ και στο υπουργείο Αιγαίου, ενώ λίγο πιο κάτω πυρπολείται αυτοκίνητο της πρεσβείας της Βοσνίας, με αποτέλεσμα η φωτιά να μεταδοθεί σε ακόμα τρία σταθμευμένα αυτοκίνητα και σε παρακείμενη καφετέρια.

Στην συνέχεια και ενώ η κεφαλή της διαδήλωσης βρίσκεται στο ύψος του Άγνωστου Στρατιώτη συμπλέκεται η περιφρούρηση ενός μπλοκ με νεαρούς διαδηλωτές, ανάμεσα τους και αντιεξουσιαστές, καθώς επιχειρείται η θραύση της στάσης του τραμ, αλλά και μιας κάμερας. Παρ' ότι το περιστατικό θα μπορούσε και να είχε αποφευχθεί εντελώς τα πνεύματα ηρεμούν γρήγορα μ' απολογισμό, όμως, τον τραυματισμό στο κεφάλι ενός ατόμου από την περιφρούρηση.

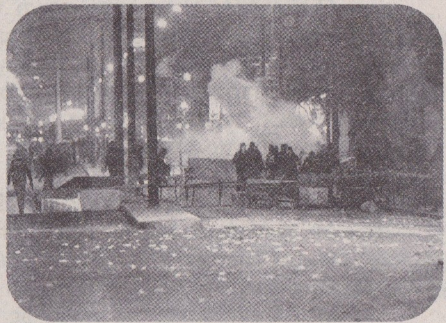
Στη συνέχεια μπλοκ διαδηλωτών ανάμεσα τους και αντιεξουσιαστές παρατάσσεται απέναντι στις αστυνομικές δυνάμεις επί της Βασ. Σοφίας, ενώ διμοιρίες των ΜΑΤ σπεύδουν να πάρουν θέση αρχικά στην αριστερά πλευρά και πίσω τους στην αρχή της Βασ. Σοφίας και λίγο αργότερα και στην δεξιά πλευρά και πίσω από το φυλάκιο της Βουλής. Αμέσως τα μπλοκ των υπόλοιπων διαδηλωτών προχωρούν σφίγγοντας τις αλυσίδες για να καλύψουν εκείνους που έχουν προωθηθεί για να επιτεθούν με σημαίες στις δυνάμεις καταστολής, δείχνοντας ότι δεν θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια σε τυχόν επίθεση ή ε-

φράγματα στήνονται στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων από κόσμο που σπεύδει να συμμετάσχει στις συγκρούσεις.

Κατασταλτικές δυνάμεις συγκεντρώνονται στην ευρύτερη περιοχή ενώ σε μεγάλη ακτίνα με κέντρο το Πολυτεχνείο αποκλείονται δρόμοι.

Οι επιθέσεις με πέτρες, φωτοβολίδες και εκατοντάδες βόμβες μολότοφ κλιμακώνονται συνεχώς, ενώ η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική από τα δακρυγόνα τα οποία οι αγωνιζόμενοι προσπαθούν αντιμετωπίσουν ανάβοντας φωτιές και

κάνοντας χρήση πυροσβεστήρων.

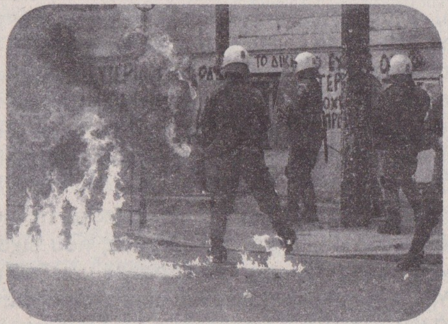
Περίπου στις 6.00μμ δυνάμεις των ΜΑΤ αντεπιτίθενται φθάνοντας κοντά στην κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου για να δεχθούν νέα σφοδρή επίθεση με μολότοφ, με αποτέλεσμα αρκετοί απ' αυτούς να τυλιχθούν στις φλόγες και ένας από αυτούς να τραυματιστεί σοβα-

τούνται και κινούνται με μικρές διαδηλώσεις για να διαλυθούν σε διάφορα σημεία της Αθήνας, όπως η Ομόνοια και τα Προπύλαια, ενώ δεν πραγματοποιείται καμία σύλληψη.

Τα ΜΜΕ την επομένη προσπαθούν να πείσουν για την ύπαρξη «βεντέτας» ανάμεσα σε αναρχικούς και αστυνομία για να εξηγήσουν τα εκτεταμένα επεισόδια

που έκαναν την Αθήνα να μοιάζει με Βαγδάτη με τους εμπρησμούς και τις επιθέσεις με 300 βόμβες μολότοφ όπως ανέφερε συνδικαλιστόμπατσος στα κανάλια.

Μια «εξήγηση» που προσπαθεί να αποκρύψει τόσο τις κοινωνικές συνθέσεις, που συνεχίζουν να πραγματο-

ποιούνται στις εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις και οξύνουν «στιγμές» του κοινωνικού αγώνα, όσο και τις πολύμορφες εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου. Εκδηλώσεις αλληλεγγύης που για τους α-

κους κι αντιεξουσιαστές, για την αλληλεγγύη στους «3 του Φόρουμ», λειτούργησε από το απόγευμα της Τετάρτης 17 Γενάρη μέχρι και το μεσημέρι της Τρίτης 23 Γενάρη. Ήταν μια έμπρακτη κίνηση αλληλεγγύης από δεκάδες συντρόφους και συντρόφισσες, που προέκυψε στη συνέλευση που έγινε στην ίδια σχολή, μετά την πορεία που είχε προηγηθεί για τα εκπαιδευτικά, κατά τη διάρκεια της οποίας σημειώθηκαν επιθέσεις σε τράπεζες, καφάο καμερών και ένα μπάτσο. Στα πλαίσια αυτά, της αντιπληροφόρησης και της δράσης, είχε κινηθεί και όλο το προηγούμενο διάστημα, η «Πρωτοβουλία αναρχικών αντιεξουσιαστών για την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους».

Η έμπρακτη αναρχική αλληλεγγύη ήταν που οδήγησε και στην άμεση κατάληψη του κτιρίου από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, που ανέλαβαν και τη διαχείριση των όποιων θεμάτων που προέκυπταν από τη συνύπαρξη και συνεργασία στα πλαίσια της κατάληψης. Μια κατάληψη που, φυσικά, δεν μπήκε σε διαπραγματεύσεις με πρυτάνεις κτλ. ούτε πήρε καμία άδεια απ' τον κοσμήτορα...

Χιλιάδες προκηρύξεις μοιράστηκαν, κολλήθηκαν εκατοντάδες αφίσες και δεκάδες χαρτοπανό, γράφτηκαν συνθήματα σε λεωφορεία και τοίχους, αναρτήθηκαν πανό ενώ η μικροφωνική έπαιζε ηχογραφημένο cd με μηνύματα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας. Αποκλείστηκε η Εγνατίας αρκετές φορές και γράφτηκαν συνθήματα σε λεωφορεία, αναγκάζοντας τους υπεύθυνους να διακόψουν ουκ ολίγες φορές τη διέλευση λεωφορείων από το σημείο. Οργανώθηκαν, επίσης, δύο ακόμα συγκεντρώσεις, μία στην πλατεία Ναυαρίνου και μία στην Καμάρα. Πραγματοποιήθηκαν, επίσης, βιντεοπροβολές αλλά και δεκάδες συζητήσεις, μέσα σ' ένα κλίμα αλληλεγγύης και συντροφικότητας, σε μια κατάληψη αναρχικών που υπήρξε από τις πλέον λειτουργικές. Τρεις και τέσσερις συνελεύσεις μέσα σε μια μέρα ήταν κάτι που θεωρούνταν απολύτως φυσιολογικό από τον κόσμο που δρούσε από εκεί μέσα. Η όλη διεργασία λειτούργησε θετικά για τις δυνατότητες σύνθεσης ανθρώπων που έχουν τη διάθεση με ειλικρίνεια και συνέπεια να συνεργαστούν στο παρόν και το μέλλον.

Και φυσικά ο αγώνας αυτός, για την απελευθέρωση των 3 προφυλακισμένων, από τους οποίους οι δύο είναι απεργοί πείνας, δεν παύει να είναι το μικρό λιθαράκι στο χτίσιμο του συνολικότερου αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και την αναρχία και δεν είναι ξεκομμένος από όλα τα ζητήματα και μέτωπα του αναρχικού αγώνα.

«Στους καιρούς αυτούς, ο αγώνας των απεργών πείνας αφορά όλους εκείνους τους ανθρώπους για τους οποίους οι λέξεις ζωή και ελευθερία δεν ορίζονται από κανένα μπάτσο, κανένα δικαστή, κανένα δημοσιογράφο, αλλά κατακτιέται μέσα από ένα συνεχή αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης». (από τη 2η ανακοίνωση της κατάληψης).

ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ 3 ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

αναρχικών επιτίθεται στα γραφεία το ΣΕΒ και στο υπουργείο Αιγαίου, ενώ λίγο πιο κάτω πυρπολείται αυτοκίνητο της πρεσβείας της Βοσνίας, με αποτέλεσμα η φωτιά να μεταδοθεί σε ακόμα τρία σταθμευμένα αυτοκίνητα και σε παρακείμενη καφετέρια.

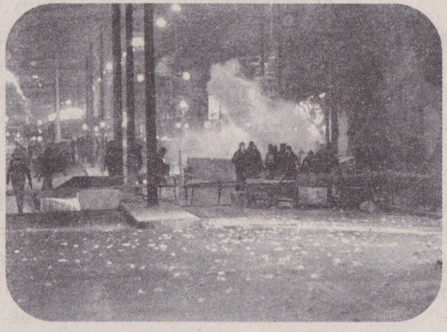
Στην συνέχεια και ενώ η κεφαλή της διαδήλωσης βρίσκεται στο ύψος του Άγνωστου Στρατιώτη συμπλέκεται η περιφρούρηση ενός μπλοκ με νεαρούς διαδηλωτές, ανάμεσα τους και αντιεξουσιαστές, καθώς επιχειρείται η θραύση της στάσης του τραμ, αλλά και μιας κάμερας. Παρ' ότι το περιστατικό θα μπορούσε και να είχε αποφευχθεί εντελώς τα πνεύματα ηρεμούν γρήγορα μ' απολογισμό, όμως, τον τραυματισμό στο κεφάλι ενός ατόμου από την περιφρούρηση.

Στη συνέχεια μπλοκ διαδηλωτών ανάμεσα τους και αντιεξουσιαστές παρατάσσεται απέναντι στις αστυνομικές δυνάμεις επί της Βασ. Σοφίας, ενώ διμοιρίες των ΜΑΤ σπεύδουν να πάρουν θέση αρχικά στην αριστερά πλευρά και πίσω τους στην αρχή της Βασ. Σοφίας και λίγο αργότερα και στην δεξιά πλευρά και πίσω από το φυλάκιο της Βουλής. Αμέσως τα μπλοκ των υπόλοιπων διαδηλωτών προχωρούν σφίγγοντας τις αλυσίδες για να καλύψουν εκείνους που έχουν προωθηθεί για να επιτεθούν με σημαίες στις δυνάμεις καταστολής, δείχνοντας ότι δεν θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια σε τυχόν επίθεση ή εγκλωβισμό του επιτιθέμενου μπλοκ.

Η επίθεση με κόκκινες και μαυροκόκκινες σημαίες πραγματοποιείται περίπου στις 3.45μμ, ενώ οι κατασταλτικές δυνάμεις απαντούν με δακρυγόνα. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας τραυματίζεται ένας μπάτσος από πέτρα και καταστρέφονται έξι ασπίδες, μία μάσκα και πέντε αστυνομικές στολές.

Οι επιτιθέμενοι ενώνονται χωρίς πρόβλημα με τους υπόλοιπους διαδηλωτές, ενώ σπάζεται και η Εθνική Τράπεζα στην συμβολή Βασ. Σοφίας και Πανεπιστημίου. Η πορεία συγκροτημένα αρχίζει να κατεβαίνει την Πανεπιστημίου και μέσω

Οι επιθέσεις με πέτρες, φωτοβολίδες και εκατοντάδες βόμβες μολότοφ κλιμακώνονται συνεχώς, ενώ η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική από τα δακρυγόνα τα οποία οι αγωνιζόμενοι προσπαθούν αντιμετωπίσουν ανάβοντας φωτιές και

κάνοντας χρήση πυροσβεστήρων.

Περίπου στις 6.00μμ δυνάμεις των ΜΑΤ αντεπιτίθενται φθάνοντας κοντά στην κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου για να δεχθούν νέα σφοδρή επίθεση με μολότοφ, με αποτέλεσμα αρκετοί απ' αυτούς να τυλιχθούν στις φλόγες και ένας από αυτούς να τραυματιστεί σοβα-

ρά. Οι μπάτσοι πλέον απομακρύνονται για λόγους αυτοπροστασίας από την κεντρική είσοδο του Πολυτεχνείου.

Παρ' όλα αυτά οι επιθέσεις εναντίον τους συνεχίζονται έστω και πιο σποραδικά. Περίπου στις 6.30 οι εκατοντάδες αγωνιζόμενοι αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, αλλά και φοιτητές και μαθητές που συμμετείχαν στις συγκρούσεις μπαίνουν στο εσωτερικό του Πολυτεχνείου, όπου παραμένουν φυσικά με τη θέλησή τους χιλιάδες φοιτητές που είτε

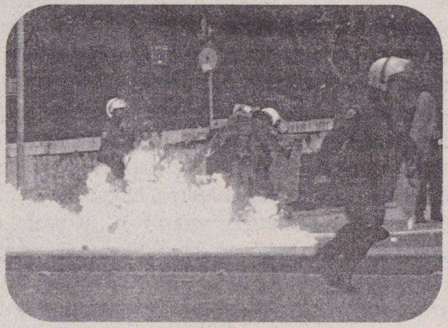

που έκαναν την Αθήνα να μοιάζει με Βαγδάτη με τους εμπρησμούς και τις επιθέσεις με 300 βόμβες μολότοφ όπως ανέφερε συνδικαλιστόμπατσος στα κανάλια.

Μια «εξήγηση» που προσπαθεί να αποκρύψει τόσο τις κοινωνικές συνθέσεις, που συνεχίζουν να πραγματο-

ποιούνται στις εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις και οξύνουν «στιγμές» του κοινωνικού αγώνα, όσο και τις πολύμορφες εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου. Εκδηλώσεις αλληλεγγύης που για τους αναρχικούς παραμένουν πηγαίες, αδια-

πραγμάτευτες και έξω από κάθε μικρό ή μεγάλο πολιτικό παζάρι.

Χιλιάδες προκηρύξεις μοιράστηκαν, κολλήθηκαν εκατοντάδες αφίσες και δεκάδες χαρτοπανό, γράφτηκαν συνθήματα σε λεωφορεία και τοίχους, αναρτήθηκαν πανό ενώ η μικροφωνική έπαιζε ηχογραφημένο cd με μηνύματα αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας. Αποκλείστηκε η Εγνατίας αρκετές φορές και γράφτηκαν συνθήματα σε λεωφορεία, αναγκάζοντας τους υπεύθυνους να διακόψουν ουκ ολίγες φορές τη διέλευση λεωφορείων από το σημείο. Οργανώθηκαν, επίσης, δύο ακόμα συγκεντρώσεις, μία στην πλατεία Ναυαρίνου και μία στην Καμάρα. Πραγματοποιήθηκαν, επίσης, βιντεοπροβολές αλλά και δεκάδες συζητήσεις, μέσα σ' ένα κλίμα αλληλεγγύης και συντροφικότητας, σε μια κατάληψη αναρχικών που υπήρξε από τις πλέον λειτουργικές. Τρεις και τέσσερις συνελεύσεις μέσα σε μια μέρα ήταν κάτι που θεωρούνταν απολύτως φυσιολογικό από τον κόσμο που δρούσε από εκεί μέσα. Η όλη διεργασία λειτούργησε θετικά για τις δυνατότητες σύνθεσης ανθρώπων που έχουν τη διάθεση με ειλικρίνεια και συνέπεια να συνεργαστούν στο παρόν και το μέλλον.

Και φυσικά ο αγώνας αυτός, για την απελευθέρωση των 3 προφυλακισμένων, από τους οποίους οι δύο είναι απεργοί πείνας, δεν παύει να είναι το μικρό λιθαράκι στο χτίσιμο του συνολικότερου αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και την αναρχία και δεν είναι ξεκομμένος από όλα τα ζητήματα και μέτωπα του αναρχικού αγώνα.

«Στους καιρούς αυτούς, ο αγώνας των απεργών πείνας αφορά όλους εκείνους τους ανθρώπους για τους οποίους οι λέξεις ζωή και ελευθερία δεν ορίζονται από κανένα μπάτσο, κανένα δικαστή, κανένα δημοσιογράφο, αλλά κατακτιέται μέσα από ένα συνεχή αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης». (από τη 2η ανακοίνωση της κατάληψης).

ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ 2 ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΓΕΝΑΡΗ: Η συνέλευση της κατάληψης αλληλεγγύης στους τρεις προφυλακισμένους, στο Πολυτεχνείο της Αθήνας (κτίριο Γκίνη) καλεί σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους δύο απεργούς πείνας στο γενικό νοσοκομείο Νίκαιας. Η προσυγκέντρωση γίνεται στις 12.30 το μεσημέρι στη στάση «παιδική στέγη» επί της Πέτρου Ράλλη. Στις 1 περίπου ξεκινά πορεία που φτάνει στο νοσοκομείο με συνθήματα όπως ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ, ΠΟΙΝΙΚΟΙ - ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΛΑΚΗ. Οι 150 περίπου συγκεντρωμένοι παραμένουν για περισσότερο από ένα τέταρτο έξω από το νοσοκομείο και στη συνέχεια επιστρέφουν στο χώρο της προσυγκέντρωσης με πορεία και συνθήματα.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Τρίτη 26 Δεκεμβρίου
ΛΑΓΟΣ: Εκατοντάδες άτομα σκοτώνονται ή παθαίνουν σοβαρά εγκαύματα από πυρκαγιά που ξεσπά σε αγωγό πετρελαίου στο Λάγος της Νιγηρίας. Εκπρόσωπος του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού δηλώνει ότι οι νεκροί φτάνουν τους 500, ενώ στο σημείο έχουν σπεύσει δυνάμεις της πυροσβεστικής και διασώστες. Σύμφωνα με εκτιμήσεις η επίθεση είναι πράξη ανταρτών που αντιτίθενται στην εκμετάλλευση του πετρελαίου από τις πολυεθνικές.

Σάββατο 30 Δεκεμβρίου
ΜΑΔΡΙΤΗ: Αυτοκίνητο παγιδευμένο με ισχυρά εκρηκτικά ανατινάζεται στο αεροδρόμιο της Μαδρίτης, έπειτα από προειδοποιητικό τηλεφώνημα της ΕΤΑ. Δύο άτομα σκοτώνονται και τουλάχιστον 19 άτομα τραυματίζονται ελαφρά από την έκρηξη, από την οποία καταρρέουν αρκετοί όροφοι σε χώρο στάθμευσης του αεροδρομίου. Συγκεκριμένα η έκρηξη σημειώνεται στις 09.00 τοπική ώρα στο χώρο στάθμευσης του καινούργιου Τέρμιναλ 4 στο αεροδρόμιο Μπαράχας, καταπλακώνοντας 400 περίπου αυτοκίνητα. Περίπου 45 λεπτά νωρίτερα είχε προηγηθεί ανώνυμο προειδοποιητικό τηλεφώνημα στη βασική υπηρεσία οδικής βοήθειας

ρεία αλληλεγγύης στους 3 συλληφθέντες της πορείας του Φόρουμ. Η πορεία κατευθύνεται από την πλατεία αγίου Νικολάου προς το αστυνομικό τμήμα Βόλου, που βρίσκεται στην οδό 28ης Οκτωβρίου. Ακολούθως η πορεία συνεχίζει προς το κέντρο της πόλης για να καταλήξει στην κατάληψη Ματσάγγου. Κατά τη διάρκεια της πορείας μοιράζονται κείμενα, πετάγονται τρικάκια και φωνάζονται συνθήματα.

ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΡΙΕΣ...
Αν η πορεία, λέει, είναι κάτω των 500 ανθρώπων, 499 ας πούμε, θα πρέπει, λέει, να κινηθεί στη μία λωρίδα του δρόμου αφήνοντας την άλλη ανοιχτή;;;
Ναι! Ναι! Γουστάρω! Φαντάζεστε να κατηφορίζουμε την μισή Πανεπιστημίου με την άλλη μισή λωρίδα, δίπλα μας, γεμάτη αυτοκίνητα, τρόλεϋ και μηχανές!!

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2007
Δίπλα στη χωματερή των Ταγαράδων, στη Θεσσαλονίκη, σε κοπάδι που αποτελείται από 800 κατσίκες γεννήθηκαν εξήντα (60) κατσικάκια παραμορφωμένα. Πρόκειται για το όλο και πιο συχνά εμφανιζόμενο φαινόμενο που ονομάζεται τερατογένεση και που στη συγκεκριμένη περίπτωση προκαλείται από τις διοξίνες της χωματερής. Το κοπάδι ύστερα από απόφαση του κτηνοτρόφου πρέπει να σφαχτεί γιατί έχει μολυνθεί λόγω της μεγάλης πυρκαγιάς στη χωματερή. Μετά, τα σφάγια, θα πρέπει να καούν σε θερμοκρασία 1.500 βαθμών Κελσίου και η καύση να ολοκληρωθεί μέσα σε δυο λεπτά για να καταστραφούν οι διοξίνες. Κάτι το οποίο δεν μπορεί να γίνει γιατί κατάλληλος χώρος σφαγής δεν υπάρχει πουθενά στον ελλαδικό χώρο.
Καλή χρονιά γεμάτη υγεία ρεεεεε!

νεζουέλας, καθώς οι ταραχές στις φυλακές είναι συχνό φαινόμενο. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, από του Ιανουάριο ώς τον Νοέμβριο του 2006 έχασαν τη ζωή τους 378 κρατούμενοι και περισσότεροι από 880 τραυματίστηκαν. Τα στοιχεία για την ίδια περίοδο του 2005 ήταν 411 νεκροί και 737 τραυματίες.
Καλή χρονιά χωρίς γ...μένες φυλακές. ρεεεεεεεεε!!!!!!!!!!

Φθορές και εμπρησμός με μολότοφ στα γραφεία καθηγητών του 6ου και 8ου λυκείου Περιστερίου.

Σπίτι δώρισε στην οικογένεια του 11χρονου αναρχικού ο υφυπουργός Υγείας Γιώργος Κωνσταντόπουλος!....
– Κι εμείς θείο; Εμείς, …Τίποτα;

Τετάρτη 3 Ιανουαρίου
Στο Πακιστάν 9χρονο αγοράκι, προσπαθώντας να αναπαραστήσει τον «απαγχονισμό του Σαντάμ» χάνει, παίζοντας, τη ζωή του. Άλλα επτά παιδάκια πεθαίνουν με τον ίδιο τρόπο τις επόμενες μέρες.
Happy New Year ρεεεεεεεεεεεε!!

ΤΡΕΛΛΟΧΑΡΤΟ: Αντισυνταγματάρχης κλέβει έγγραφα, που αναφέρονται σε απαλλαγές από τον στρατό και που αφορούν γόνους γνωστών επιχειρηματιών και λοιπών vips των Αθηνών... οι οποίοι με την ευκαιρία υπερβαίνουν τις 20.000.
Και μη φαντάζεστε τις δυσκολίες και ταλαιπωρίες που είχαν παιδιά που το πήραν Ι5 με εξάμηνες αναβολές και πάλι παρουσίες σε τρελλογιατρούς και ξανά μανά….
Οι παραπάνω γόνοι τα «κατάφεραν» με ένα, μόνο μ' ένα …τηλεφωνάκι του μπαμπά, ενώ αυτοί ευρίσκοντο σε σαλέ της Ελβετίας!!!

Πέμπτη 4 Ιανουαρίου

ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ: Τουλάχιστον είκοσι είναι οι νεκροί κρατούμενοι από τις ταραχές στη φυλακή Απαντέος, μετά από συγκρούσεις αντίπαλων ομάδων κρατουμένων και μπάτσων. Πάντως, μέλη της «συμμορίας Μάρα 18» είχαν επιτεθεί αρχικά σ' έναν φρουρό και στη συνέχεια μπάτσοι και δυνάμεις του στρατού περικύκλωσαν την φυλακή. Οι αρχές υποστηρίζουν ότι τα θύματα προκλήθηκαν από τις συγκρούσεις μεταξύ των κρατουμένων, ενώ η κυβερνητική επίτροπος για τα ανθρώπινα δικαιώματα Μπεατρίς Αλαμανί κάνει λόγο για ένα «φρικτό θέαμα, μια πραγματική σφαγή», σημειώνοντας το «τερατώδες» γεγονός ότι κεφάλια κρατουμένων είχαν αφεθεί στις εισόδους κελιών.

Σάββατο 6 Ιανουαρίου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Ισχυρή έκρηξη από επίθεση καμικάζι σημειώνεται σε λεωφορείο γεμάτο επιβάτες στην πόλη Χικαντούβα, που είναι ένα δημοφιλές παραθαλάσσιο θέρετρο, 70 χιλιόμετρα νότια της πρωτεύουσας Κολόμπο, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους τουλάχιστον 15 άνθρωποι και να τραυματιστούν άλλοι 30. Η έκρηξη βόμβας μεγάλης ισχύος σημειώνεται μία ημέρα μετά τη βομβιστική επίθεση σε λεωφορείο, που αποδίδεται στους αντάρτες Ταμίλ, με περισσότερους από έξι νεκρούς και τουλάχιστον 70 τραυματίες σε αυτοκινητόδρομο, σε ώρα αιχμής, 27 χιλιόμετρα ανατολικά του Κολόμπο.

Δευτέρα 8 Ιανουαρίου
ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Η μέγιστη ποινή της 15ετούς κάθειρξης επιβάλλεται από το δικαστήριο του Αμβούργου στον Μαροκινό Μουνίρ ελ Μοτασαντέκ, καταδικασθέντα για συνέργεια στις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. Ήταν φίλος τριών εκ

ντέκ υπήρξε μέλος ομάδας ριζοσπαστών Αράβων φοιτητών στο Αμβούργο, στην οποία ανήκαν τρεις από τους αεροπειρατές που οργάνωσαν τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου με επικεφαλής τον Μοχάμεντ Άτα. Ωστόσο, ο ίδιος υποστηρίζει ότι δεν γνώριζε τα σχέδιά τους και οι συνήγοροί του δήλωσαν πως ίσως προσφύγουν σε ευρωπαϊκό δικαστήριο.

Τρίτη 9 Ιανουαρίου
Καταλαμβάνεται ο ραδιοσταθμός Ρυθμός με σκοπό να μεταδοθούν κείμενα αλληλεγγύης στους τρεις προφυλακισμένους της 6ης Μάη. Ο σταθμός περικυκλώνεται από δύο διμοιρίες ΜΑΤ και ασφαλήτες. Τελικά το μήνυμα μεταδίδεται και γίνεται αποχώρηση με συνθήματα, αφού προηγούμενα απομακρύνονται από τον περίγυρο οι ΜΑΤατζήδες.

ΙΟΡΔΑΝΙΑ: Ένας άνδρας, που φέρεται ως μέλος της Αλ Κάιντα δολοφονείται, κατά τη διάρκεια μάχης με τις δυνάμεις ασφαλείας, ενώ ένας δεύτερος συλλαμβάνεται με την κατηγορία του σχεδιασμού τρομοκρατικού χτυπήματος. Σύμφωνα με ανακοινώσεις των αρχών, οι δυνάμεις ασφαλείας εισέβαλαν στο κρησφύγετο του πυρήνα που διατηρούσε σχέσεις με την Αλ Κάιντα και δέχθηκαν τα πυρά των δύο υπόπτων. Ακολούθησε μάχη που διήρκεσε τρεις ώρες και στη διάρκεια της οποίας σκοτώνεται ο φερόμενος ως τρομοκράτης Σουλεϊμάν Γκαγιάντ - Αλ Αντζάντι, ενώ συλλαμβάνεται ο Ραμαντάν Μουσταφά αλ Μάνσι.

...ΣΕΒΑΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ...: Στο Λ. Στάθη, πρώην δικαστή και νυν κρατούμενο φυλακής με ποινή κάθειρξης 25 χρόνια (για δωροδοκία και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος) προστέθηκαν άλλα 4 χρόνια φυλά-

Τρίτη 26 Δεκεμβρίου
ΛΑΓΟΣ: Εκατοντάδες άτομα σκοτώνονται ή παθαίνουν σοβαρά εγκαύματα από πυρκαγιά που ξεσπά σε αγωγό πετρελαίου στο Λάγος της Νιγηρίας. Εκπρόσωπος του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού δηλώνει ότι οι νεκροί φτάνουν τους 500, ενώ στο σημείο έχουν σπεύσει δυνάμεις της πυροσβεστικής και διασώστες. Σύμφωνα με εκτιμήσεις η επίθεση είναι πράξη ανταρτών που αντιτίθενται στην εκμετάλλευση του πετρελαίου από τις πολυεθνικές.

Σάββατο 30 Δεκεμβρίου
ΜΑΔΡΙΤΗ: Αυτοκίνητο παγιδευμένο με ισχυρά εκρηκτικά ανατινάζεται στο αεροδρόμιο της Μαδρίτης, έπειτα από προειδοποιητικό τηλεφώνημα της ΕΤΑ. Δύο άτομα σκοτώνονται και τουλάχιστον 19 άτομα τραυματίζονται ελαφρά από την έκρηξη, από την οποία καταρρέουν αρκετοί όροφοι σε χώρο στάθμευσης του αεροδρομίου. Συγκεκριμένα η έκρηξη σημειώνεται στις 09.00 τοπική ώρα στο χώρο στάθμευσης του καινούργιου Τέρμιναλ 4 στο αεροδρόμιο Μπαράχας, καταπλακώνοντας 400 περίπου αυτοκίνητα. Περίπου 45 λεπτά νωρίτερα είχε προηγηθεί ανώνυμο προειδοποιητικό τηλεφώνημα στη βασική υπηρεσία οδικής βοήθειας και τμήμα του αεροδρομίου είχε εκκενωθεί. Λίγες ώρες μετά την επίθεση, ο Ισπανός πρωθυπουργός Ζοζέ Θαπατέρο δηλώνει πως αναστέλλει το διάλογο με τους Βάσκους αυτονομιστές. Η οργάνωση είχε δηλώσει το προηγούμενο Νοέμβριο ότι θα διέκοπτε τις επαφές με τις ισπανικές αρχές αν δεν προχωρούσε ταχύτερα ο ξεχωριστός διάλογος με τα πολιτικά κόμματα της Χώρας των Βάσκων για το μέλλον της περιοχής.

ΤΑΫΛΑΝΔΗ: Δύο νεκρούς και τουλάχιστον 30 τραυματίες, εκ των οποίων οι οκτώ είναι ξένοι, αφήνουν πίσω τους οι αλλεπάλληλες μικρής ισχύος εκρήξεις στους κατάμεστους δρόμους της Μπανγκόκ. Για λόγους ασφαλείας οι ταϊλανδικές αρχές ματαιώνουν τους εορτα-

Αν η πορεία, λέει, είναι κάτω των 500 ανθρώπων, 499 ας πούμε, θα πρέπει, λέει, να κινηθεί στη μία λωρίδα του δρόμου αφήνοντας την άλλη ανοιχτή;;;
Ναι! Ναι! Γουστάρω! Φαντάζεστε να κατηφορίζουμε την μισή Πανεπιστημίου με την άλλη μισή λωρίδα, δίπλα μας, γεμάτη αυτοκίνητα, τρόλεϊ και μηχανές!!

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2007
Δίπλα στη χωματερή των Ταγαράδων, στη Θεσσαλονίκη, σε κοπάδι που αποτελείται από 800 κατσίκες γεννήθηκαν εξήντα (60) κατσικάκια παραμορφωμένα. Πρόκειται για το όλο και πιο συχνά εμφανιζόμενο φαινόμενο που ονομάζεται τερατογένεση και που στη συγκεκριμένη περίπτωση προκαλείται από τις διοξίνες της χωματερής. Το κοπάδι ύστερα από απόφαση του κτηνοτρόφου πρέπει να σφαχτεί γιατί έχει μολυνθεί λόγω της μεγάλης πυρκαγιάς στη χωματερή. Μετά, τα σφάγια, θα πρέπει να καούν σε θερμοκρασία 1.500 βαθμών Κελσίου και η καύση να ολοκληρωθεί μέσα σε δυο λεπτά για να καταστραφούν οι διοξίνες. Κάτι το οποίο δεν μπορεί να γίνει γιατί κατάλληλος χώρος σφαγής δεν υπάρχει πουθενά στον ελλαδικό χώρο.
Καλή χρονιά γεμάτη υγεία ρεεεεε!

Ο Σαντάμ Χουσεΐν εκτελείται. Το κινητό μαγνητοσκοπεί. Ο απαγχονισμός μεταδίδεται παγκοσμίως. Και γι' αυτό χαρακτηρίζεται «άσχημος, ασεβής, υποτιμητικός και απάνθρωπος»... Επειδή ...μεταδόθηκε!!!
...και οι δήμιοι χαρακτηρίζονται «μικροί στην ψυχή και ελάχιστοι σαν άνθρωποι». Επειδή φάνηκαν και ακούστηκαν!...
Καλή χρονιά γεμάτη ...ειρήνη και ...δικαιοσύνη ρεεεεεεεεε!!

ΓΑΛΛΙΑ: Περίπου 400 αυτοκίνητα πυρπολούνται τη νύχτα της Πρωτοχρονιάς σε όλη τη Γαλλία και περισσότεροι από 250 άνθρωποι συλλαμβάνονται κατηγορούμενοι για βανδαλισμούς. Για ακόμα μια πρωτοχρονιά η «Γαλλία φλέγε-

6ου και 8ου λυκείου Περιστερίου.

Σπίτι δώρισε στην οικογένεια του 11χρονου αναρχικού ο υφυπουργός Υγείας Γιώργος Κωνσταντόπουλος!....
– Κι εμείς θείο; Εμείς, ...Τίποτα;

Τετάρτη 3 Ιανουαρίου
Στο Πακιστάν 9χρονο αγοράκι, προσπαθώντας να αναπαραστήσει τον «απαγχονισμό του Σαντάμ» χάνει, παίζοντας, τη ζωή του. Άλλα επτά παιδάκια πεθαίνουν με τον ίδιο τρόπο τις επόμενες μέρες.
Happy New Year ρεεεεεεεεεεεε!!

ΤΡΕΛΛΟΧΑΡΤΟ: Αντισυνταγματάρχης κλέβει έγγραφα, που αναφέρονται σε απαλλαγές από τον στρατό και που αφορούν γόνους γνωστών επιχειρηματιών και λοιπών vips των Αθηνών... οι οποίοι με την ευκαιρία υπερβαίνουν τις 20.000.
Και μη φαντάζεστε τις δυσκολίες και ταλαιπωρίες που είχαν παιδιά που το πήραν Ι5 με εξάμηνες αναβολές και πάλι παρουσίες σε τρελλογιατρούς και ξανά μανά....
Οι παραπάνω γόνοι τα «κατάφεραν» με ένα, μόνο μ' ένα ...τηλεφωνάκι του μπαμπά, ενώ αυτοί ευρίσκοντο σε σαλέ της Ελβετίας!!!

Πέμπτη 4 Ιανουαρίου
Στο **ΣΟΥΔΑΝ** μέλη της UNMIS, της «ειρηνευτικής» δύναμης του ΟΗΕ κατηγορούνται για βιασμούς και σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών.

Στην **Έδεσα** της Πέλλας, 47χρονος πατέρας δύο παιδιών, εύπορος, κατηγορείται ότι ασελγούσε σε τουλάχιστον 5 ανήλικα αγόρια, υπό την ανοχή και τη σιωπή των πατεράδων τους (με το αζημίωτο βέβαια!)
Καλή χρονιά γεμάτη ανθρωπιά ρε!

Παρασκευή 5 Ιανουαρίου
Ουσιαστικά αθώοι κρίνονται από το μικτό ορκωτό δικαστήριο Αθήνας οι Καλαϊτζίδης, Ασπιώτης και Καρασαρίνης για την υπόθεση των ασπίδων των ΜΑΤ. Με συντριπτική πλειοψηφία έξι έναντι ενός, δικα-

ατρίς Αλαμανί κάνει λόγο για ένα «φρικτό θέαμα, μια πραγματική σφαγή», σημειώνοντας το «τερατώδες» γεγονός ότι κεφάλια κρατουμένων είχαν αφεθεί στις εισόδους κελιών.

Σάββατο 6 Ιανουαρίου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Ισχυρή έκρηξη από επίθεση καμικάζι σημειώνεται σε λεωφορείο γεμάτο επιβάτες στην πόλη Χικαντούβα, που είναι ένα δημοφιλές παραθαλάσσιο θέρετρο, 70 χιλιόμετρα νότια της πρωτεύουσας Κολόμπο, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους τουλάχιστον 15 άνθρωποι και να τραυματιστούν άλλοι 30. Η έκρηξη βόμβας μεγάλης ισχύος σημειώνεται μία ημέρα μετά τη βομβιστική επίθεση σε λεωφορείο, που αποδίδεται στους αντάρτες Ταμίλ, με περισσότερους από έξι νεκρούς και τουλάχιστον 70 τραυματίες σε αυτοκινητόδρομο, σε ώρα αιχμής, 27 χιλιόμετρα ανατολικά του Κολόμπο.

Δευτέρα 8 Ιανουαρίου
ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Η μέγιστη ποινή της 15ετούς κάθειρξης επιβάλλεται από το δικαστήριο του Αμβούργου στον Μαροκινό Μουνίρ ελ Μοτασαντέκ, καταδικασθέντα για συνέργεια στις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. Ήταν φίλος τριών εκ των αεροπειρατών, όμως αρνείται ότι γνώριζε τα σχέδιά τους. Η ποινή της 15ετούς κάθειρξης είχε επιβληθεί στον 32χρονο Μουνίρ ελ Μοτασαντέκ και πρωτοδίκως το 2003 -τότε ήταν και το μοναδικό άτομο που είχε καταδικαστεί σε σχέση με τον «μαύρο» Σεπτέμβρη των Ηνωμένων Πολιτειών. Έπειτα από μία διελκυστίνδα δικαστικών αποφάσεων και ακυρώσεων, καθώς και την προσωρινή αποφυλάκιση του Μοτασαντέκ, το ομοσπονδιακό Εφετείο της Καρλσρούης έκρινε το Νοέμβριο τον Μαροκινό ένοχο για συνέργεια στο θάνατο 246 επιβατών και πληρώματος σε τέσσερα αεροσκάφη που συνετρίβησαν την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Η εξέλιξη αυτή ανέτρεψε απόφαση δικαστηρίου, το 2005, που καταδίκαζε τον Μοτασα-

κείμενα αλληλεγγύης στους τρεις προφυλακισμένους της 6ης Μάη. Ο σταθμός περικυκλώνεται από δύο διμοιρίες ΜΑΤ και ασφαλήτες. Τελικά το μήνυμα μεταδίδεται και γίνεται αποχώρηση με συνθήματα, αφού προηγούμενα απομακρύνονται από τον περίγυρο οι ΜΑΤατζήδες.

ΙΟΡΔΑΝΙΑ: Ένας άνδρας, που φέρεται ως μέλος της Αλ Κάιντα δολοφονείται, κατά τη διάρκεια μάχης με τις δυνάμεις ασφαλείας, ενώ ένας δεύτερος συλλαμβάνεται με την κατηγορία του σχεδιασμού τρομοκρατικού χτυπήματος. Σύμφωνα με ανακοινώσεις των αρχών, οι δυνάμεις ασφαλείας εισέβαλαν στο κρησφύγετο του πυρήνα που διατηρούσε σχέσεις με την Αλ Κάιντα και δέχθηκαν τα πυρά των δύο υπόπτων. Ακολούθησε μάχη που διήρκεσε τρεις ώρες και στη διάρκεια της οποίας σκοτώνεται ο φερόμενος ως τρομοκράτης Σουλεϊμάν Γκαγιάντ - Αλ Αντζάντι, ενώ συλλαμβάνεται ο Ραμαντάν Μουσταφά αλ Μάνσι.

...ΣΕΒΑΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ...: Στο Λ. Στάθη, πρώην δικαστή και νυν κρατούμενο φυλακής με ποινή κάθειρξης 25 χρόνια (για δωροδοκία και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος) προστέθηκαν άλλα 4 χρόνια φυλάκισης πάλι για οικονομικές ρεμούλες κλπ.
Αλήθεια, και όχι πως έτσι ή αλλιώς έχουμε εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη τους και στα ξεπουλημένα τομάρια που την ασκούν, αλλά ειδικά στην περίπτωση του Στάθη (και των άλλων ομοίων του «διεφθαρμένων και με τη ...βούλα»), οι άμοιροι που δικάστηκαν από αυτούς και που τώρα βρίσκονται στη φυλακή —μαζί με τους δικαστές τους— δεν θα πρέπει να κάνουν κάτι για τις δίκες και τις ποινές που τους επιβλήθηκαν από αυτά τα καθάρματα; Δεν είναι εκ των πραγμάτων άκυρες όλες οι αποφάσεις τις οποίες εξέδωσαν άτομα που δωροδοκούντο και ξέπλεναν βρώμικο χρήμα; Που είναι αυτοί που «τρέχουν» για τα ανθρώπινα δικαιώματα να τρέξουν και γι' αυτές

φώνημα της ΕΤΑ. Δύο άτομα σκοτώνονται και τουλάχιστον 19 άτομα τραυματίζονται ελαφρά από την έκρηξη, από την οποία καταρρέουν αρκετοί όροφοι σε χώρο στάθμευσης του αεροδρομίου. Συγκεκριμένα η έκρηξη σημειώνεται στις 09.00 τοπική ώρα στο χώρο στάθμευσης του καινούργιου Τέρμιναλ 4 στο αεροδρόμιο Μπαράχας, καταπλακώνοντας 400 περίπου αυτοκίνητα. Περίπου 45 λεπτά νωρίτερα είχε προηγηθεί ανώνυμο προειδοποιητικό τηλεφώνημα στη βασκική υπηρεσία οδικής βοήθειας και τμήμα του αεροδρομίου είχε εκκενωθεί. Λίγες ώρες μετά την επίθεση, ο Ισπανός πρωθυπουργός Ζοζέ Θαπατέρο δηλώνει πως αναστέλλει το διάλογο με τους Βάσκους αυτονομιστές. Η οργάνωση είχε δηλώσει το προηγούμενο Νοέμβριο ότι θα διέκοπτε τις επαφές με τις ισπανικές αρχές αν δεν προχωρούσε ταχύτερα ο ξεχωριστός διάλογος με τα πολιτικά κόμματα της Χώρας των Βάσκων για το μέλλον της περιοχής.

ΤΑΫΛΑΝΔΗ: Δύο νεκρούς και τουλάχιστον 30 τραυματίες, εκ των οποίων οι οκτώ είναι ξένοι, αφήνουν πίσω τους οι αλλεπάλληλες μικρής ισχύος εκρήξεις στους κατάμεστους δρόμους της Μπανγκόκ. Για λόγους ασφαλείας οι ταϊλανδικές αρχές ματαιώνουν τους εορτασμούς για το νέο έτος. Οι υποψίες στρέφονται σε πολέμιους της παρούσας στρατιωτικής δικτατορίας. Έξι εκρήξεις σημειώνονται, αρχικά, σε διάστημα μίας ώρας, κοντά σε αστυνομικά τμήματα, χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων, εμπορικές συνοικίες, πολυσύχναστες οδικές αρτηρίες και στα βόρεια προάστια της πρωτεύουσας. Λίγο αργότερα άλλες δύο εκρήξεις πραγματοποιούνται σε πολυσύχναστα σημεία της πρωτεύουσας.

Κυριακή 31 Δεκεμβρίου

ΒΟΛΟΣ: Το Μεσημέρι γίνεται πο πο τις διοξίνες της χωματερής. Το κοπάδι ύστερα από απόφαση του κτηνοτρόφου πρέπει να σφαχτεί γιατί έχει μολυνθεί λόγω της μεγάλης πυρκαγιάς στη χωματερή. Μετά, τα σφάγια, θα πρέπει να καούν σε θερμοκρασία 1.500 βαθμών Κελσίου και η καύση να ολοκληρωθεί μέσα σε δυο λεπτά για να καταστραφούν οι διοξίνες. Κάτι το οποίο δεν μπορεί να γίνει γιατί κατάλληλος χώρος σφαγής δεν υπάρχει πουθενά στον ελλαδικό χώρο.

Καλή χρονιά γεμάτη υγεία ρεεεε!

Ο Σαντάμ Χουσεΐν εκτελείται. Το κινητό μαγνητοσκοπεί. Ο απαγχονισμός μεταδίδεται παγκοσμίως. Και γι' αυτό χαρακτηρίζεται «άσχημος, ασεβής, υποτιμητικός και απάνθρωπος»... Επειδή ...μεταδόθηκε!!!

...και οι δήμιοι χαρακτηρίζονται «μικροί στην ψυχή και ελάχιστοι σαν άνθρωποι». Επειδή φάνηκαν και ακούστηκαν!...

Καλή χρονιά γεμάτη ...ειρήνη και ...δικαιοσύνη ρεεεεεεεε!!

ΓΑΛΛΙΑ: Περίπου 400 αυτοκίνητα πυρπολούνται τη νύχτα της Πρωτοχρονιάς σε όλη τη Γαλλία και περισσότεροι από 250 άνθρωποι συλλαμβάνονται κατηγορούμενοι για βανδαλισμούς. Για ακόμα μια πρωτοχρονιά η «Γαλλία φλέγεται...»

Τρίτη 2 Ιανουαρίου

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ: Τουλάχιστον 16 κρατούμενοι σκοτώνονται και άλλοι 13 τραυματίζονται σε ταραχές που ξεσπούν στις φυλακές Ουριμπάνα. Σύμφωνα με τον επικεφαλής του σωφρονιστικού συστήματος του υπουργείου Εσωτερικών της χώρας, Φάνι Μάρκες, οι συγκρούσεις μεταξύ των κρατουμένων ξέσπασαν για τον έλεγχο των φυλακών. Η κυβέρνηση Τσάβες έχει δεσμευθεί(!) να αναμορφώσει το σωφρονιστικό σύστημα της Βε- γνωστών επιχειρηματιών και λοιπών vips των Αθηνών... οι οποίοι με την ευκαιρία υπερβαίνουν τις 20.000.

Και μη φαντάζεστε τις δυσκολίες και ταλαιπωρίες που είχαν παιδιά που το πήραν Ι5 με εξάμηνες αναβολές και πάλι παρουσίες σε τρελογιατρούς και ξανά μανά....

Οι παραπάνω γόνοι τα «κατάφεραν» με ένα, μόνο μ' ένα ...τηλεφωνάκι του μπαμπά, ενώ αυτοί ευρίσκοντο σε σαλέ της Ελβετίας!!!

Πέμπτη 4 Ιανουαρίου

Στο **ΣΟΥΔΑΝ** μέλη της UNMIS, της «ειρηνευτικής» δύναμης του ΟΗΕ κατηγορούνται για βιασμούς και σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών.

Στην **Έδεσα** της Πέλλας, 47χρονος πατέρας δύο παιδιών, εύπορος, κατηγορείται ότι ασελγούσε σε τουλάχιστον 5 ανήλικα αγόρια, υπό την ανοχή και τη σιωπή των πατεράδων τους (με το αζημίωτο βέβαια!)

Καλή χρονιά γεμάτη ανθρωπιά ρε!

Παρασκευή 5 Ιανουαρίου

Ουσιαστικά αθώοι κρίνονται από το μικτό ορκωτό δικαστήριο Αθήνας οι Καλαϊτζίδης, Ασπιώτης και Καρασαρίνης για την υπόθεση των ασπίδων των ΜΑΤ. Με συντριπτική πλειοψηφία έξι έναντι ενός, δικαστές και ένορκοι, με βάση όσα αποδείχθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αποφασίζουν πως οι τρεις δεν είναι ένοχοι για τα κακουργήματα. Έτσι οι Καλαϊτζίδης, Ασπιώτης καταδικάζονται για ένα πλημμέλημα, αυτό της οπλοκατοχής, ενώ ο Καρασαρίνης αθωώνεται. Συγκεκριμένα οι ποινές που επιβάλλονται είναι: 21 μήνες και 600 ευρώ για τον Γ. Καλαϊτζίδη και 8 μήνες και 600 ευρώ για τον Π. Ασπιώτη. Υπενθυμίζεται ότι ο Καλαϊτζίδης παρέμεινε προφυλακισμένος 18 μήνες ενώ οι Ασπιώτης - Καρασαρίνης από 12 μήνες.

φορείο, που αποδίδεται στους αντάρτες Ταμίλ, με περισσότερους από έξι νεκρούς και τουλάχιστον 70 τραυματίες σε αυτοκινητόδρομο, σε ώρα αιχμής, 27 χιλιόμετρα ανατολικά του Κολόμπο.

Δευτέρα 8 Ιανουαρίου

ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Η μέγιστη ποινή της 15ετούς κάθειρξης επιβάλλεται από το δικαστήριο του Αμβούργου στον Μαροκινό Μουνίρ ελ Μοτασαντέκ, καταδικασθέντα για συνέργεια στις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου. Ήταν φίλος τριών εκ των αεροπειρατών, όμως αρνείται ότι γνώριζε τα σχέδιά τους. Η ποινή της 15ετούς κάθειρξης είχε επιβληθεί στον 32χρονο Μουνίρ ελ Μοτασαντέκ και πρωτοδίκως το 2003 -τότε ήταν και το μοναδικό άτομο που είχε καταδικαστεί σε σχέση με τον «μαύρο» Σεπτέμβρη των Ηνωμένων Πολιτειών. Έπειτα από μία διελκυστίνδα δικαστικών αποφάσεων και ακυρώσεων, καθώς και την προσωρινή αποφυλάκιση του Μοτασαντέκ, το ομοσπονδιακό Εφετείο της Καρλσρούης έκρινε το Νοέμβριο τον Μαροκινό ένοχο για συνέργεια στο θάνατο 246 επιβατών και πληρώματος σε τέσσερα αεροσκάφη που συνετρίβησαν την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Η εξέλιξη αυτή ανέτρεψε απόφαση δικαστηρίου, το 2005, που καταδίκαζε τον Μοτασαντέκ σε επταετή κάθειρξη για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, όμως τον απάλλασσε των κατηγοριών για συνέργεια σε μαζική δολοφονία. Μετά την ετυμηγορία του Εφετείου η υπόθεση ανατέθηκε σε ομοσπονδιακό δικαστήριο στο Αμβούργο για την επιβολή της ποινής. Οι δικαστές του Αμβούργου ακολούθησαν τις υποδείξεις των ομοσπονδιακών εισαγγελέων και επέβαλαν τη μέγιστη ποινή στον 32χρονο Μαροκινό, με το επιχείρημα ότι γνώριζε πως επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν αεροσκάφη για τις επιθέσεις. Ο Μοτασα-

ο υπόπτων. Ακολούθησε μάχη που διήρκεσε τρεις ώρες και στη διάρκεια της οποίας σκοτώνεται ο φερόμενος ως τρομοκράτης Σουλεϊμάν Γκαγιάντ - Αλ Αντζάντι, ενώ συλλαμβάνεται ο Ραμαντάν Μουσταφά αλ Μάνσι.

...ΣΕΒΑΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ...: Στο Λ. Στάθη, πρώην δικαστή και νυν κρατούμενο φυλακής με ποινή κάθειρξης 25 χρόνια (για δωροδοκία και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος) προστέθηκαν άλλα 4 χρόνια φυλάκισης πάλι για οικονομικές ρεμούλες κλπ.

Αλήθεια, και όχι πως έτσι ή αλλιώς έχουμε εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη τους και στα ξεπουλημένα τομάρια που την ασκούν, αλλά ειδικά στην περίπτωση του Στάθη (και των άλλων ομοίων του «διεφθαρμένων και με τη ...βούλα»), οι άμοιροι που δικάστηκαν από αυτούς και που τώρα βρίσκονται στη φυλακή —μαζί με τους δικαστές τους— δεν θα πρέπει να κάνουν κάτι για τις δίκες και τις ποινές που τους επιβλήθηκαν από αυτά τα καθάρματα; Δεν είναι εκ των πραγμάτων άκυρες όλες οι αποφάσεις τις οποίες εξέδωσαν άτομα που δωροδοκούντο και ξέπλεναν βρώμικο χρήμα; Που είναι αυτοί που «τρέχουν» για τα ανθρώπινα δικαιώματα να τρέξουν και γι' αυτές τις περιπτώσεις που βγάζουν μάτι; Δεν πουλάει το θέμα ή να μην θίξουμε το «σεβαστό» θεσμό των δικαστηρίων;

Τετάρτη 10 Ιανουαρίου

Συλλαλητήρια σε πολλές πόλεις με αφορμή τη συζήτηση στη Βουλή για την κατάργηση του άρθρου 16 του συντάγματος:

Στην ΑΘΗΝΑ: Γίνονται συμπλοκές με μπάτσους και πέφτουν δακρυγόνα, ενώ εκτοξεύονται και μολότοφ στην οδό Πανεπιστημίου. Ένα άτομο συλλαμβάνεται στην οδό Εμμ. Μπενάκη.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ✹ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✹ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ✹ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✹ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ✹ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✹ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στη **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**: Στην πορεία συμμετέχουν και αναρχικοί που παρεμβαίνουν με τρικάκια και γράψιμο συνθημάτων σε λεωφορεία. Στην οδό Τσιμισκή πυρπολείται καφάο κάμερας και γίνεται επίθεση εναντίον εικονολήπτη που προσπαθεί να βιντεοσκοπήσει το γεγονός. Συμπλοκές γίνονται στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης όταν φοιτητές εισβάλλουν στο προαύλιο, όπου πέφτουν και δακρυγόνα. Επιθέσεις με πέτρες γίνονται σε 2 τράπεζες, στο τουρκικό προξενείο, εναντίον εικονολήπτη και ενός Ζητά έξω από τα νεκροταφεία στην Ευαγγελίστρια. Έχει προηγηθεί και εμπρησμός σε καφάο στη Διοικητηρίου.

Εμπρησμοί γίνονται σε τράπεζες στην Καισαριανή, Κυψέλη, Μαρούσι, σε γραφεία της ΝΔ στον Αγ. Παντελεήμονα, σε καφάο κάμερας στο Ν. Κόσμο, ενώ φθορές προξενούνται σε τράπεζα στο Κολωνάκι. Η οργάνωση «Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση» αναλαμβάνει την ευθύνη με τηλεφώνημα: «Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο, οι οποίοι βρίσκονται στην 44η και 28η ημέρα απεργίας πείνας, αντίστοιχα. Βρίσκονται προφυλακισμένοι με τον Κώστα Κατσαδούρα για τα συγκρουσιακά γεγονότα της 6ης Μαΐου. Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωσή τους. Αλληλεγγύη σ όλους τους φυλακισμένους αγωνιστές. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Η **ΕΤΑ** αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση στο αεροδρόμιο της Μαδρίτης στις 30 του Δεκέμβρη.

Πέμπτη 11 Ιανουαρίου
Επίθεση ομάδας ατόμων σε διμοιρία ΜΑΤ με δεκάδες μολότοφ στα Εξάρχεια, στην οδό Μεσολογγίου.

ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ: Στους 11 έφτα-

θεί συνέλευση στο Πολυτεχνείο.

Ξανά **επίθεση** με μολότοφ δέχονται διμοιρίες των ΜΑΤ στα Εξάρχεια...

Παρέμβαση αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας και διωκόμενους για τα γεγονότα της 6ης Μάη γίνεται στη Βέροια με πρωτοβουλία της «Συλλογικότητας Σχοινοβάτης» και συμμετοχή αυτόνομων. Στην πρεμιέρα του τοπικού θεάτρου και καθώς προσέρχονταν οι δημόσιοι και ιδιωτικοί «επί των αρχών αρχη(δ)οι» μοιράζεται μέσα και έξω ενημερωτικό υλικό και ακούγονται «ενοχλητικά» συνθήματα.

Κυριακή 14 Ιανουαρίου
ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ: Δεν υπάρχει κίνδυνος για τον άνθρωπο από την ευλογιά που χτύπησε τα αιγοπρόβατα σε περιοχή της Μυτιλήνης, δεν υπάρχει κίνδυνος για τον άνθρωπο από τα βουνά των σκουπιδιών που γεμίζουν τα πεζοδρόμια του λεκανοπεδίου, δεν υπάρχει κίνδυνος για τον άνθρωπο από τα ποντίκια και τους αρουραίους που δίνουν πάρτυ κάθε βράδυ στους σκουπιδόλοφους στις γειτονιές της Αθήνας. Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τον άνθρωπο!
– Μπράβο βρε ...Άνθρωπε!
– Είδες τι ...θηρίο αντοχής μπορεί να είσαι, άμα θέλουν και το απαιτούν τα συμφέροντά τους;

Δευτέρα 15 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός στη ΔΟΥ Τούμπας και σε 2 τράπεζες στην Καλαμαριά. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Εξεγερτικές δράσεις για την αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο», λέγοντας σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα: «Όσο το κράτος συνεχίζει την εξόντωσή τους τόσο θα ε-

Αναρτιέται **πανώ** αλληλεγγύης και γίνεται ενημέρωση με έντυπο υλικό στο κέντρο της αγοράς της **Βέροιας**.

Καταστρέφεται η **κάμερα** στη συμβολή των οδών Πατησίων και Στουρνάρη, απέναντι από το Πολυτεχνείο της Αθήνας.

Τετάρτη 17 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Καλείται πορεία στο Πολυτεχνείο ενάντια στην κατάργηση του άρθρου 16, στις 5 το απόγευμα, από φοιτητικούς συλλόγους. Κατά τη διάρκειά της, όπου συμμετέχει και αναρχικό μπλοκ με πανό αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας, πυρπολούνται 2 καφάο καμερών στην Εγνατία. Όταν η πορεία φτάνει στο υπουργείο και στρίβει πάλι για Εγνατία, γίνεται επίθεση με πέτρες στην εμπορική τράπεζα και πετιέται στο εσωτερικό μολότοφ. Στη συνέχεια γίνεται πάλι επίθεση με μολότοφ στα ΑΤΜ της εθνικής στο σιντριβάνι και ξυλοκοπείται ένας μπάτσος που περνούσε στο ύψος του ξενοδοχείου ABC (το σημείο που είχε ξυλοκοπηθεί ο Κύπριος φοιτητής πριν λίγο καιρό). Μετά το τέλος της πορείας, κόσμος από το αναρχικό μπλοκ πραγματοποιεί συνέλευση στη Θεολογική σχολή και αποφασίζεται η κατάληψη της σχολής για αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας.

Η ΠΟΡΕΙΑ στην ΑΘΗΝΑ στη σ. 7.

Πραγματοποιείται **επίθεση** με πέτρες και μολότοφ σε διμοιρία των ΜΑΤ στα **Εξάρχεια**.

Πέμπτη 18 Ιανουαρίου
Συγκρούσεις ξεσπούν στην ΑΣΟΕΕ, στην Αθήνα, όταν συγκεντρωμένοι επιτίθενται στις 4 το πρωί με μολότωφ στην τράπεζα Πειραιώς και στα γραφεία της επιτροπής α-

Σάββατο 20 Ιανουαρίου
Πραγματοποιείται **παρέμβαση αλληλεγγύης** για τους 3 στα Χανιά, όπου αναρτάται ένα πανώ στο Ενετικό λιμάνι κι άλλο ένα έξω από το κτήριο Παπαδοπέτρου.

Κυριακή 21 Ιανουαρίου
Το απόγευμα γίνεται στο σταθμό **Λαρίσης** παρέμβαση αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας και τους συλληφθέντες στην πορεία του 4ου Κοινωνικού Φόρουμ τον περασμένο Μάη. Γράφονται συνθήματα με σπρέι στον συρμό, που έχει σταματήσει στο σταθμό, ρίχνονται τρικάκια, φωνάζονται συνθήματα και αναρτιέται πανώ στη γέφυρα πάνω από τις γραμμές του τρένου.

Έξι άτομα **προσάγονται** στο αστυνομικό τμήμα Χαλανδρίου με την αιτιολογία της εξακρίβωσης στοιχείων. Οι προσαγωγές γίνονται τη στιγμή αφισοκόλλησης και για τους απεργούς πείνας Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλο. Λίγο αργότερα αφήνονται ελεύθεροι.

Δευτέρα 22 Ιανουαρίου
ΧΑΛΚΙΔΑ: Παρέμβαση αλληλεγγύης στους δυο απεργούς πείνας πραγματοποιείται από τη συλλογικότητα «Ανταρσία στον Εύριπο», στο rock ραδιοσταθμό Ευβοϊκό Κανάλι 94,2 όπου γίνεται εικοσάλεπτη παρέμβαση και διαβάζονται τα γράμματα των Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλου, καθώς και το δελτίο τύπου των γιατρών.

Τα ξημερώματα δεκάδες άτομα βγαίνουν από το **ΑΠΘ** και επιτίθενται με μολότοφ εναντίον της τράπεζας Πειραιώς στην οδό Αγγελάκη. Η τράπεζα καταστρέφεται ολοσχερώς.

Τρίτη 23 Ιανουαρίου
ΝΑΞΟΣ: Από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου στήνεται ταμπλό, αναρτάται πανώ αλληλεγγύης

ρούπολης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ένοπλη Επαναστατική Δράση».

Συλλαμβάνονται **21 μετανάστες** και ο διακινητής σε περιοχή της **Χίου**.

Στήνεται στο **Μπραχάμι** (Αττική) μικροφωνική αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης στους **προφυλακισμένους** για τα γεγονότα της 6ης Μάη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γύρω στις 2000-2500 κόσμος διαδήλωσαν, ξεκινώντας από το Πολυτεχνείο, κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στη Θεσσαλονίκη. Η πορεία κινήθηκε προς την ΕΤ-3, περνώντας μπροστά από τη Σχολή Αξιωματικών και το Στρατοδικείο, συνέχισε στην Τσιμισκή και από Βενιζέλου ανέβηκε στο υπουργείο. Εκεί διαδηλωτές φώναξαν συνθήματα, ανάρτησαν πανό και πετάχτηκαν και κάποια αυγά προς τους δημοσιογράφους που ήταν στημένοι σαν κοράκια στα σκαλιά του υπουργείου. Μικρή ένταση δημιουργήθηκε μπροστά από την Εμπορική τράπεζα, όταν διαδηλωτές πετούν αυγά και πέτρες εναντίον της διμοιρίας που είναι παραταγμένη μπροστά. Γυρνώντας η πορεία στα πανεπιστήμια, ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται με μολότοφ εναντίον οχήματος της ΕΤ-3, ενώ επίθεση με πέτρες δέχεται τζιπάκι της στρατονομίας. Το αυτοκίνητο της ΕΤ-3 πυρπολείται και σε λίγο καταφτάνει η πυροσβεστική ενώ διμοιρίες παρατάσσονται απέναντι από το Μαθηματικό. Διαδηλωτές παρατάσσονται κι αυτοί απέναντι φωνάζοντας συνθήματα και μετά από λίγη ώρα οι μπάτσοι αποχωρούν.

Λήγει η **κατάληψη** στη Θεολογική Θεσσαλονίκης. Γίνεται συγκέντρω-

ξενείο, εναντίον εικονολήπτη και ενός Ζητά έξω από τα νεκροταφεία στην Ευαγγελίστρια. Έχει προηγηθεί και εμπρησμός σε καφάο στη Διοικητηρίου.

Εμπρησμοί γίνονται σε τράπεζες στην Καισαριανή, Κυψέλη, Μαρούσι, σε γραφεία της ΝΔ στον Αγ. Παντελεήμονα, σε καφάο κάμερας στο Ν. Κόσμο, ενώ φθορές προξενούνται σε τράπεζα στο Κολωνάκι. Η οργάνωση «Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση» αναλαμβάνει την ευθύνη με τηλεφώνημα: «Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο, οι οποίοι βρίσκονται στην 44η και 28η ημέρα απεργίας πείνας, αντίστοιχα. Βρίσκονται προφυλακισμένοι με τον Κώστα Κατσαδούρα για τα συγκρουσιακά γεγονότα της 6ης Μαΐου. Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωσή τους. Αλληλεγγύη σ όλους τους φυλακισμένους αγωνιστές. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Η **ΕΤΑ** αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση στο αεροδρόμιο της Μαδρίτης στις 30 του Δεκέμβρη.

Πέμπτη 11 Ιανουαρίου
Επίθεση ομάδας ατόμων σε διμοιρία ΜΑΤ με δεκάδες μολότοφ στα Εξάρχεια, στην οδό Μεσολογγίου.

ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ: Στους 11 έφτασε ο αριθμός των απεργών πείνας στο κολαστήριο του Γκουαντάναμο. Πέντε από αυτούς υποβάλλονται στο βασανιστήριο της υποχρεωτικής σίτισης. Διάφοροι φορείς-και-μη-εξαιρείται της ευρώπης ζητούν το κλείσιμο αυτού του κολαστηρίου, που λειτουργεί εδώ και πέντε χρόνια και στο οποίο βρίσκονται 430 έγκλειστοι υπό το καθεστώς απομόνωσης και βασανιστηρίων, ενώ «μικρά» Γκουαντάναμο που δέχονται ύποπτους για «τρομοκρατικές» πράξεις έχουν ήδη κατασκευάσει σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή, –Αίγυπτο, Συρία, Κένυα, Υεμένη, Ιορδανία κ.ά.– σε μυστικές από όλους περιοχές.

Παρασκευή 12 Ιανουαρίου
Κατάληψη στο ραδιοφωνικό Σταθ-

δημόσιοι και ιδιωτικοί «επί των αρχών αρχή(δ)οι» μοιράζεται μέσα και έξω ενημερωτικό υλικό και ακούγονται «ενοχλητικά» συνθήματα.

Κυριακή 14 Ιανουαρίου
ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ: Δεν υπάρχει κίνδυνος για τον άνθρωπο από την ευλογιά που χτύπησε τα αιγοπρόβατα σε περιοχή της Μυτιλήνης, δεν υπάρχει κίνδυνος για τον άνθρωπο από τα βουνά των σκουπιδιών που γεμίζουν τα πεζοδρόμια του λεκανοπεδίου, δεν υπάρχει κίνδυνος για τον άνθρωπο από τα ποντίκια και τους αρουραίους που δίνουν πάρτυ κάθε βράδυ στους σκουπιδόλοφους στις γειτονιές της Αθήνας. Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τον άνθρωπο!
– Μπράβο βρε ...Άνθρωπε!
– Είδες τι ...θηρίο αντοχής μπορεί να είσαι, άμα θέλουν και το απαιτούν τα συμφέροντά τους;

Δευτέρα 15 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός στη ΔΟΥ Τούμπας και σε 2 τράπεζες στην Καλαμαριά. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Εξεγερτικές δράσεις για την αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο», λέγοντας σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα: «Όσο το κράτος συνεχίζει την εξόντωσή τους τόσο θα εντείνουμε την επίθεσή μας. Ο αγώνας συνεχίζεται».
Παρέμβαση με μικροφωνική στην Καμάρα για αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας. Ολιγόλεπτος αποκλεισμός και της Εγνατίας.

Συλλαμβάνονται δύο 23χρονοι για επίθεση με πέτρες στο αστυνομικό τμήμα της **Πεύκης** στην Αττική.

ΣΠΑΡΤΗ: Αφισοκόλληση πραγματοποιείται για τους απεργούς πείνας, από συντρόφους της Πρωτοβουλίας Αναρχικών **Σπάρτης**. Επίσης αναρτώνται πανό σε κεντρικά σημεία της πόλης.

Ομάδα 40-50 ατόμων βγαίνει από το **ΑΠΘ** και πυρπολεί καφάο κάμερας στην οδό Εγνατία.

Τρίτη 16 Ιανουαρίου

απόγευμα, από φοιτητικούς συλλόγους. Κατά τη διάρκειά της, όπου συμμετέχει και αναρχικό μπλοκ με πανό αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας, πυρπολούνται 2 καφάο καμερών στην Εγνατία. Όταν η πορεία φτάνει στο υπουργείο και στρίβει πάλι για Εγνατία, γίνεται επίθεση με πέτρες στην εμπορική τράπεζα και πετιέται στο εσωτερικό μολότοφ. Στη συνέχεια γίνεται πάλι επίθεση με μολότοφ στα ΑΤΜ της εθνικής στο σιντριβάνι και ξυλοκοπείται ένας μπάτσος που περνούσε στο ύψος του ξενοδοχείου ABC (το σημείο που είχε ξυλοκοπηθεί ο Κύπριος φοιτητής πριν λίγο καιρό). Μετά το τέλος της πορείας, κόσμος από το αναρχικό μπλοκ πραγματοποιεί συνέλευση στη Θεολογική σχολή και αποφασίζεται η κατάληψη της σχολής για αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας.

Η ΠΟΡΕΙΑ στην ΑΘΗΝΑ στη σ. 7.

Πραγματοποιείται **επίθεση** με πέτρες και μολότοφ σε διμοιρία των ΜΑΤ στα **Εξάρχεια**.

Πέμπτη 18 Ιανουαρίου
Συγκρούσεις ξεσπούν στην ΑΣΟΕΕ, στην Αθήνα, όταν συγκεντρωμένοι επιτίθενται στις 4 το πρωί με μολότοφ στην τράπεζα Πειραιώς και στα γραφεία της επιτροπής ανταγωνισμού. Ακολουθούν συγκρούσεις με τα ΜΑΤ. Η πατησίων στο ύψος της ΑΣΟΕ□Ε μένει κλειστή για περίπου δυόμιση ώρες.

Κατάληψη στο ραδιοφωνικό σταθμό ΜΟJΟ στην **Πάτρα**, για αλληλεγγύη στους 3 της 6ης Μάη.

Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3 γίνεται στην **Κοζάνη** από αναρχικούς, αντιεξουσιαστές και αυτόνομους.

Παρασκευή 19 Ιανουαρίου
Κατάληψη αλληλεγγύης στους 3 γίνεται σε κτίριο που στεγάζεται ο δικηγορικός σύλλογος **Θεσσαλονίκης** και η γραμματεία νέας γενιάς.

Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3

με σπρεί στον συρμό, που έχει σταματήσει στο σταθμό, ρίχνονται τρικάκια, φωνάζονται συνθήματα και αναρτιέται πανό στη γέφυρα πάνω από τις γραμμές του τρένου.

Έξι άτομα **προσάγονται** στο αστυνομικό τμήμα Χαλανδρίου με την αιτιολογία της εξακρίβωσης στοιχείων. Οι προσαγωγές γίνονται τη στιγμή αφισοκόλλησης και για τους απεργούς πείνας Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλο. Λίγο αργότερα αφήνονται ελεύθεροι.

Δευτέρα 22 Ιανουαρίου
ΧΑΛΚΙΔΑ: Παρέμβαση αλληλεγγύης στους δυο απεργούς πείνας πραγματοποιείται από τη συλλογικότητα «Ανταρσία στον Εύριπο», στο rock ραδιοσταθμό Ευβοϊκό Κανάλι 94,2 όπου γίνεται εικοσάλεπτη παρέμβαση και διαβάζονται τα γράμματα των Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλου, καθώς και το δελτίο τύπου των γιατρών.

Τα ξημερώματα δεκάδες άτομα βγαίνουν από το **ΑΠΘ** και επιτίθενται με μολότοφ εναντίον της τράπεζας Πειραιώς στην οδό Αγγελάκη. Η τράπεζα καταστρέφεται ολοσχερώς.

Τρίτη 23 Ιανουαρίου
ΝΑΞΟΣ: Από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου στήνεται ταμπλό, αναρτάται πανό αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας, στην παραλία, στη χώρα της Νάξου και μοιράζεται κείμενο.

ΠΑΤΡΑ: Πορεία αλληλεγγύης στους 3 συλληφθέντες γίνεται το απόγευμα. Η πορεία ξεκινά από το Παράρτημα, όπου τις τελευταίες μέρες υπάρχει μόνιμη παρουσία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γύρω στα 2000-2500 κόσμος διαδηλώσαν, ξεκινώντας από το Πολυτεχνείο, κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στη Θεσσαλονίκη. Η πορεία κινήθηκε προς την ΕΤ-3, περνώντας μπροστά από τη Σχολή Αξιωματικών και το Στρατοδικείο, συνέχισε στην Τσιμισκή και από Βενιζέλου ανέβηκε στο υπουργείο. Εκεί διαδηλωτές φώναξαν συνθήματα, ανάρτησαν πανό και πετάχτηκαν και κάποια αυγά προς τους δημοσιογράφους που ήταν στημένοι σαν κοράκια στα σκαλιά του υπουργείου. Μικρή ένταση δημιουργήθηκε μπροστά από την Εμπορική τράπεζα, όταν διαδηλωτές πετούν αυγά και πέτρες εναντίον της διμοιρίας που είναι παραταγμένη μπροστά. Γυρνώντας η πορεία στα πανεπιστήμια, ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται με μολότοφ εναντίον οχήματος της ΕΤ-3, ενώ επίθεση με πέτρες δέχεται τζιπάκι της στρατονομίας. Το αυτοκίνητο της ΕΤ-3 πυρπολείται και σε λίγο καταφθάνει η πυροσβεστική ενώ διμοιρίες παρατάσσονται απέναντι από το Μαθηματικό. Διαδηλωτές παρατάσσονται κι αυτοί απέναντι φωνάζοντας συνθήματα και μετά από λίγη ώρα οι μπάτσοι αποχωρούν.

Λήγει η **κατάληψη** στη Θεολογική Θεσσαλονίκης. Γίνεται συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Καμάρα απ' όπου αργότερα, οι συγκεντρωμένοι αποχωρούν με πορεία προς τα πανεπιστήμια.

Τετάρτη 24 Ιανουαρίου
Πορεία και σιωπή
Κάποιοι από τη φοιτητική νομενκλατούρα παραπονιόντουσαν στα τηλεοπτικά παράθυρα (κι όχι μόνο σ' αυτά) ότι οι συγκρούσεις της προηγούμενης Τετάρτης με τις δυνάμεις καταστολής επισκίασαν την πολυπληθή πορεία και πως τα κανάλια βρήκαν αφορμή ώστε να μην δείξουν ούτε ένα πλάνο απ' αυτήν και να μην κάνουν αναφορά στα αιτήματα που προβάλλονταν. Πέρασε μια βδομάδα κι επιτέλους ήρθε η δικαίωση.
Η αλήθεια έλαμψε. «Υποδειγματική» περιφρούρηση. Συντονιστικό

Μαΐου. Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωσή τους. Αλληλεγγύη σ όλους τους φυλακισμένους αγωνιστές. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Η **ΕΤΑ** αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση στο αεροδρόμιο της Μαδρίτης στις 30 του Δεκέμβρη.

Πέμπτη 11 Ιανουαρίου
Επίθεση ομάδας ατόμων σε διμοιρία ΜΑΤ με δεκάδες μολότοφ στα Εξάρχεια, στην οδό Μεσολογγίου.

ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ: Στους 11 έφτασε ο αριθμός των απεργών πείνας στο κολαστήριο του Γκουαντανάμο. Πέντε από αυτούς υποβάλλονται στο βασανιστήριο της υποχρεωτικής σίτισης. Διάφοροι φορείς-και-μη-εξαιρεταίοι της ευρώπης ζητούν το κλείσιμο αυτού του κολαστηρίου, που λειτουργεί εδώ και πέντε χρόνια και στο οποίο βρίσκονται 430 έγκλειστοι υπό το καθεστώς απομόνωσης και βασανιστηρίων, ενώ «μικρά» Γκουαντανάμο που δέχονται ύποπτους για «τρομοκρατικές» πράξεις έχουν ήδη κατασκευάσει σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή, –Αίγυπτο, Συρία, Κένυα, Υεμένη, Ιορδανία κ.ά.– σε μυστικές από όλους περιοχές.

Παρασκευή 12 Ιανουαρίου
Κατάληψη στο ραδιοφωνικό Σταθμό 102 στη **Θεσσαλονίκη**, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας.

Σάββατο 13 Ιανουαρίου
Πορεία αλληλεγγύης στη **Θεσσαλονίκη**. Καλούν: «Συνεργασία για την Αλληλεγγύη και την Ανατρεπτική Δράση», «Φάμπρικα Υφανέτ», «Αναρχικός Μαύρος Σταυρός Θεσσαλονίκης, Κατειλημμένο Στέκι ΝΑΔΙΡ, Αναρχικοί Φλώρινας», «Αναρχική Αρχειοθήκη», «Terra Incognita». Η πορεία με 300 περίπου άτομα διασχίζει την Εγνατία, Αγ. Σοφίας, Ερμού, Βενιζέλου και γυρνάει στη Φιλοσοφική. Ακολουνα είσαι, άμα θέλουν και το απαιτούν τα συμφέροντά τους;

Δευτέρα 15 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός στη ΔΟΥ Τούμπας και σε 2 τράπεζες στην Καλαμαριά. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Εξεγερτικές δράσεις για την αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας Ταράσιο Ζαντορόζνι και Γεράσιμο Κυριακόπουλο», λέγοντας σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα: «Όσο το κράτος συνεχίζει την εξόντωσή τους τόσο θα εντείνουμε την επίθεσή μας. Ο αγώνας συνεχίζεται».
Παρέμβαση με μικροφωνική στην Καμάρα για αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας. Ολιγόλεπτος αποκλεισμός και της Εγνατίας.

Συλλαμβάνονται δύο 23χρονοι για επίθεση με πέτρες στο αστυνομικό τμήμα της **Πεύκης** στην Αττική.

ΣΠΑΡΤΗ: Αφισοκόλληση πραγματοποιείται για τους απεργούς πείνας, από συντρόφους της Πρωτοβουλίας Αναρχικών **Σπάρτης**. Επίσης αναρτώνται πανό σε κεντρικά σημεία της πόλης.

Ομάδα 40-50 ατόμων βγαίνει από το **ΑΠΘ** και πυρπολεί καφάο κάμερας στην οδό Εγνατία.

Τρίτη 16 Ιανουαρίου
Εμπρησμός σε όχημα εταιρίας σεκιούριτι στην Πυλαία, σε Εμπορική τράπεζα και στο ταχυδρομικό ταμιευτήριο στη Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης.
Εμπρησμός σε τράπεζα στο Παγκράτι και σε τράπεζα στη λεωφόρο Ποσειδώνος στην Αθήνα.
Άγνωστος με τηλεφώνημα σε εφημερίδα αναλαμβάνει την ευθύνη για «το συντονισμένο μπαράζ Θεσσαλονίκης - Αθήνας».

Πορεία αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας γίνεται στο **Ηράκλειο** Κρήτης.

περγούς πείνας.

Η ΠΟΡΕΙΑ στην ΑΘΗΝΑ στη σ. 7.

Πραγματοποιείται **επίθεση** με πέτρες και μολότοφ σε διμοιρία των ΜΑΤ στα **Εξάρχεια**.

Πέμπτη 18 Ιανουαρίου
Συγκρούσεις ξεσπούν στην ΑΣΟΕΕ, στην Αθήνα, όταν συγκεντρωμένοι επιτίθενται στις 4 το πρωί με μολότωφ στην τράπεζα Πειραιώς και στα γραφεία της επιτροπής ανταγωνισμού. Ακολουθούν συγκρούσεις με τα ΜΑΤ. Η πατησίων στο ύψος της ΑΣΟΕ⃞Ε μένει κελιστή για περίπου δυόμιση ώρες.

Κατάληψη στο ραδιοφωνικό σταθμό ΜΟJΟ στην **Πάτρα**, για αλληλεγγύη στους 3 της 6ης Μάη.

Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3 γίνεται στην **Κοζάνη** από αναρχικούς, αντιεξουσιαστές και αυτόνομους.

Παρασκευή 19 Ιανουαρίου
Κατάληψη αλληλεγγύης στους 3 γίνεται σε κτίριο που στεγάζεται ο δικηγορικός σύλλογος **Θεσσαλονίκης** και η γραμματεία νέας γενιάς.

Παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3 γίνεται στο κέντρο της πόλης και στο δημαρχείο **Βέροιας**.

τα γράμματα των Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλου, καθώς και το δελτίο τύπου των γιατρών.

Τα ξημερώματα δεκάδες άτομα βγαίνουν από το **ΑΠΘ** και επιτίθενται με μολότοφ εναντίον της τράπεζας Πειραιώς στην οδό Αγγελάκη. Η τράπεζα καταστρέφεται ολοσχερώς.

Τρίτη 23 Ιανουαρίου
ΝΑΞΟΣ: Από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου στήνεται ταμπλό, αναρτάται πανό αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας, στην παραλία, στη χώρα της Νάξου και μοιράζεται κείμενο.

ΠΑΤΡΑ: Πορεία αλληλεγγύης στους 3 συλληφθέντες γίνεται το απόγευμα. Η πορεία ξεκινά από το Παράρτημα, όπου τις τελευταίες μέρες υπάρχει μόνιμη παρουσία με μικροφωνική και μοιράσματα κειμένων και, αφού κινείται στο κέντρο της πόλης, καταλήγει και πάλι στο Παράρτημα. Ακολουθεί ενημέρωση για την κατάσταση των απεργών πείνας και προβολή.

ΒΕΡΟΙΑ: Πραγματοποιείται από τη «Συλλογικότητα Σχοινοβάτης», παρέμβαση αλληλεγγύης στους 3 προφυλακισμένους με ανάρτηση πανώ και ενημερωτικό υλικό στην πλατεία Δημαρχείου στο κέντρο της πόλης.

Έκρηξη βόμβας στη ΔΟΥ **Αργυ**εναντίον οχήματος της ΕΤ-3, ενώ επίθεση με πέτρες δέχεται τζιπάκι της στρατονομίας. Το αυτοκίνητο της ΕΤ-3 πυρπολείται και σε λίγο καταφυάνει η πυροσβεστική ενώ διμοιρίες παρατάσσονται απέναντι από το Μαθηματικό. Διαδηλωτές παρατάσσονται κι αυτοί απέναντι φωνάζοντας συνθήματα και μετά από λίγη ώρα οι μπάτσοι αποχωρούν.

Λήγει η **κατάληψη** στη Θεολογική Θεσσαλονίκης. Γίνεται συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Καμάρα απ' όπου αργότερα, οι συγκεντρωμένοι αποχωρούν με πορεία προς τα πανεπιστήμια.

Τετάρτη 24 Ιανουαρίου
Πορεία και σιωπή
Κάποιοι από τη φοιτητική νομενκλατούρα παραπονιόντουσαν στα τηλεοπτικά παράθυρα (κι όχι μόνο σ' αυτά) ότι οι συγκρούσεις της προηγούμενης Τετάρτης με τις δυνάμεις καταστολής επισκίασαν την πολυπληθή πορεία και πως τα κανάλια βρήκαν αφορμή ώστε να μην δείξουν ούτε ένα πλάνο απ' αυτήν και να μην κάνουν αναφορά στα αιτήματα που προβάλλονταν.
Πέρασε μια βδομάδα κι επιτέλους ήρθε η δικαίωση.
Η αλήθεια έλαμψε. «Υποδειγματική» περιφρούρηση. Συντονιστικό στα άνω γαμίδια (ονόμασέ τα Ιατρική Σχολή), ούτε μια πέτρα δεν έπεσε στην Αθήνα. Ε, μετά απ' όλα αυτά θα περίμενε κανείς μια στοιχειώδη ανταμοιβή. Κι αυτή ήρθε!! Κανένα κανάλι δεν ασχολήθηκε με την πορεία. Άκρα του τάφου σιωπή!
– Άντε και εις ανώτερα...

«Η Νομαρχιακή Επιτροπή Β΄ Θεσσαλονίκης του **Συνασπισμού καταδικάζει** απερίφραστα την πυρπόληση του μέσου ενημέρωσης της ΕΤ 3. Τέτοιες ενέργειες δεν έχουν καμιά σχέση με τις κοινωνικές

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

διεκδικήσεις, αντίθετα στρέφονται κατά των κοινωνικών διεκδικήσεων. Εκφράζουμε την συμπαράστασή μας στους εργαζόμενους της ΕΤ 3».
– Πως είπατε;

Πέμπτη 25 Ιανουαρίου
Εμπρησμός με μολότοφ σε δύο γραφεία της ΝΔ στην Καβάλα. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με email που στέλνεται σε τοπική εφημερίδα, και στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «Ξημερώματα Πέμπτης 25-01-07 πραγματοποιήθηκαν στην Καβάλα, εμπρηστικές επιθέσεις σε δύο γραφεία - εκλογικά κέντρα της ΝΔ, με συμβολικό χαρακτήρα. Θέλοντας να δείξουμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας στους 3 φυλακισμένους από τα γεγονότα στις 6 Μάη 06, εκ των οποίων οι 2 είναι σε απεργία πείνας (Ζαντορόζνι από 29-11-06 και Κυριακόπουλος από 15-12-06). Όσο το κράτος οδηγεί νέους ανθρώπους στο θάνατο, τόσο θα πραγματώνεται η εκδίκησή μας. ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ».

Παρασκευή 26 Ιανουαρίου
Το απόγευμα πραγματοποιείται από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία **Ληξουρίου** και Αλληλέγγυους μικροφωνική παρέμβαση, στον εμπορικό πεζόδρομο του Αργοστολίου, για τους τρεις προφυλακισμένους της 6ης Μάη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τα ξημερώματα καίγεται με βόμβες μολότοφ αυτοκίνητο του διπλωματικού σώματος της Σουηδίας στην οδό Βιζυηνού 3, στις Σαράντα Εκκλησιές.

ΑΘΗΝΑ: Εμπρησμός σε εμπορική και εθνική τράπεζα στο Κολωνάκι.

Σάββατο 27 Ιανουαρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ: Πραγματοποιείται, από αντιεξουσιαστές, παρέμβαση αλληλεγγύης για τους απεργούς πείνας Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλο, στην κεντρική πλατεία της πόλης. Στήνεται μικροφωνική, ενώ διαβάζονται και μοιράζονται κείμενα.

Μικροφωνική αντιπληροφόρησης για τους 3 προφυλακισμένους για τα γεγονότα της 6ης Μάη γίνεται στο Βύρωνα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται πορεία που έχουν καλέσει διάφοροι φοιτητικοί σύλλογοι. Συμμετέχουν περίπου 200 άτομα. Η πορεία ακολουθεί τη διαδρομή Καμάρα, Ιασωνίδου, Αγ. Δημητρίου, ΑΠΘ και υπάρχουν πανώ συλλόγων ενώ στο τέλος βρίσκεται αναρχικό μπλοκ με πανώ.

Επίθεση με μολότοφ στην είσοδο ξενοδοχείου στα Εξάρχεια, όπου διαμένουν γερμανοί νεοναζί.

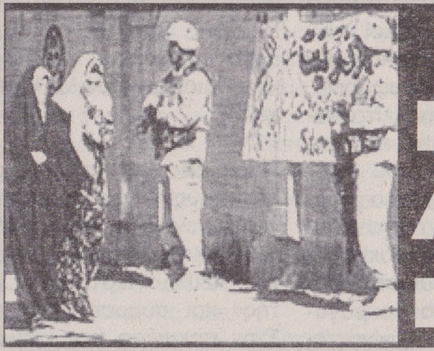
Οι μαύρες επιχειρήσεις συνεχίζονται;

Οι «περίεργες» διαρρήξεις σε σπίτια συντρόφων φαίνεται ότι συνεχίζονται. Όχι μία αλλά δύο φορές «κλεφτρόνια» μπούκαραν στο πατρικό σπίτι του σύντροφου Γ. Βλασσόπουλου αφαιρώντας ...πολύτιμα αντικείμενα: δύο γραφομηχανές και ...ένα φορτιστή μπαταρίας τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο. Πριν λίγες ημέρες άλλα (;;;) «κλεφτρόνια» διέρρηξαν το σπίτι του σύντροφου Π. Λιόλιου αφαιρώντας τον πύργο από υπολογιστή αλλά «ξεχνώντας» την οθόνη και DVD Record!!! Ότι και έαν έχουν στον νου τους (έχουν νου;;;) ματαιοπονούν...

Να είστε όλοι-ες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

Οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης ενάντια στις κατοχικές δυνάμεις και τους υποστηρικτές τους εξακολουθούν να είναι πολυάριθμες, σε πείσμα όσων προσπαθούν να τις εξαφανίσουν, προσπαθώντας να εμφανίσουν μόνο εμφυλιοπολεμικές και θρησκευτικές διαμάχες. Ήδη η κοινωνική αντίθεση στους κατακτητές και τους εγκάθετους παίρνει απρόσμενες διαστάσεις. Όπως έγινε γνωστό πρόσφατα μικτές φυλές, από θρησκευτική άποψη (Σουνίτες και Σιίτες), στο Νότο έχουν αρχίσει να πραγματοποιούν επιθέσεις ανάντια στο καθεστώς τον υποτακτικών στη Αγγλοαμερικανική κατοχή, αλλά και στις φιλοϊρανικές συμμορίες του στρατού του Μαχντί.

26-12-2006 - Τρεις Αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας στα βορειονατολικά της Βαγδάτης, καθώς πραγματοποιούν περιπολία, ενώ ένας ακόμα σκοτώνεται και δύο τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στα νότια της Ιρακινής πρωτεύουσας.

30-12-2006 - Απαγχονίζεται, από τους καθεστωτικούς, ο Σαντάμ Χουσεΐν.

3-1-2007 - Επαρχία Σαλαχ αλ-Ντίν. Αντ-Ντουλουίγια (περίπου 100χλμ. βόρεια της Βαγδάτης). Φάλαγγα οχημάτων του αμερικανικού στρατού κατοχής, η οποία συνοδεύεται και από ελικόπτερα τύπου απάτσι, δέχεται, μέσα στην πόλη, επίθεση ανταρτών με ρουκέτες και ελαφρά όπλα, ενώ πυροδοτούνται και εκρηκτικοί μηχανισμοί. Οι κατοχικοί έχουν αδιευκρίνιστες απώλειες σε έμψυχο και άψυχο υλικό. Μετά την επίθεση αποκλείουν ολόκληρη την πόλη και τους δρόμους που οδηγούν σ' αυτή.

4-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο βλήματα όλμου κατά του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.

- **Φαλούτζα**. Αντάρτες επιτίθενται σε φάλαγγα οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων, την ώρα που αυτή μπαίνει στην πόλη από τα ανατολικά. Να σημειωθεί πάντως πως, παρ' ότι οι κατοχικές δυνάμεις πραγματοποιούν κατά καιρούς εισβολές, η πόλη παραμένει στα χέρια των ανταρ-

Νέα Ορλεάνη: το θύμα της «αγοράς»

Δεκαέξι μήνες έχουν περάσει από τότε που ο τυφώνας Κατρίνα έπληξε την πόλη της Νέας Ορλεάνης και προκάλεσε 1300 [...] βλέπε Παλαιστίνη, ούτε μαζικές εκκαθαρίσεις με στρατιωτικά μέσα- Ιράκ, Κουρδιστάν... τότε αναμένεις έναν τυφώνα ως «μάννα εξ ουρανού» για να υλοποιήσεις τα σχέδια σου, ως κράτος. Η στάση των μπάτσων που πυροβολούσαν στο ψαχνό, το πλήθος που προσπαθούσε να βρει λίγα μπουκάλια νερό για να ξεδιψάσει, η άρνηση αποδοχής βοήθειας [...] Νέα Ορλεάνη να «οδηγείται από τους νόμους της αγοράς». Αυτή την γνώμη όμως δεν τη συμμερίζονται όλοι. Σε περιοχές πάντως που χτυπήθηκαν περισσότερο, καμία σχεδόν εργασία ανοικοδόμησης δεν έχει γίνει ακόμη. Οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν καλύπτουν νέα κτήρια, εκτός κι αν ενισχυθούν τα αντιπλημμυρικά φράγματα ώστε να είναι ανθεκτικά

κες επιθέσεις σε δύο γραφεία - εκλογικά κέντρα της ΝΔ, με συμβολικό χαρακτήρα. Θέλοντας να δείξουμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας στους 3 φυλακισμένους από τα γεγονότα στις 6 Μάη 06, εκ των οποίων οι 2 είναι σε απεργία πείνας (Ζαντορόζνι α-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τα ξημερώματα καίγεται με βόμβες μολότοφ αυτοκίνητο του διπλωματικού σώματος της Σουηδίας στην οδό Βιζυηνού 3, στις Σαράντα Εκκλησιές.

ΑΘΗΝΑ: Εμπρησμός σε εμπορική και εθνική τράπεζα στο Κολωνάκι.

Σάββατο 27 Ιανουαρίου
ΑΓΡΙΝΙΟ: Πραγματοποιείται, από αντιεξουσιαστές, παρέμβαση αλληλεγγύης για τους απεργούς πείνας Τ. Ζαντορόζνι και Γ. Κυριακόπουλο, στην κεντρική πλατεία της πόλης. Στήνεται μικροφωνική, ενώ διαβάζονται και μοιράζονται κείμενα.

Μικροφωνική αντιπληροφόρησης για τους 3 προφυλακισμένους για τα γεγονότα της 6ης Μάη γίνεται στο Βύρωνα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται πορεία που έχουν καλέσει διάφοροι φοιτητικοί

τία συντρόφων φαίνεται ότι συνεχίζονται. Όχι μία αλλά δύο φορές «κλεφτρόνια» μπούκαραν στο πατρικό σπίτι του σύντροφου Γ. Βλασσόπουλου αφαιρώντας ...πολύτιμα αντικείμενα: δύο γραφομηχανές και ...ένα φορτιστή μπαταρίας τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο. Πριν λίγες ημέρες άλλα (;;;) «κλεφτρόνια» διέρρηξαν το σπίτι του σύντροφου Π. Λιόλιου αφαιρώντας τον πύργο από υπολογιστή αλλά «ξεχνώντας» την οθόνη και DVD Record!!! Ότι και έαν έχουν στον νου τους (έχουν νου;;;) ματαιοπονούν...

Να είστε όλοι-ες καλά

Κύκλος Σύνταξης

Νέα Ορλεάνη: το θύμα της «αγοράς»

Δεκαέξι μήνες έχουν περάσει από τότε που ο τυφώνας Κατρίνα έπληξε την πόλη της Νέας Ορλεάνης και προκάλεσε 1300 νεκρούς και πλημμύρες που κάλυψαν το 80% της πόλης. Όλοι θυμόμαστε τις κρατικές μεθοδεύσεις που ακολουθήθηκαν από τους τοπικούς και κεντρικούς φορείς ώστε αρκετά μεγάλος αριθμός ανθρώπων να μεταναστεύσει. Σήμερα μόνο ο μισός πληθυσμός από τους πρόσφυγες έχει επιστρέψει στις εστίες του ενώ περίπου 80.000 σπίτια που έπαθαν ζημιές λόγω του τυφώνα παραμένουν έτσι, κυρίως στις φτωχές και εργατικές γειτονιές οι οποίες χτυπήθηκαν περισσότερο. Δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά στο σκηνικό της καινούργιας χρονιάς σε σχέση με αυτό που έβλεπε κάποιος στη Νέα Ορλεάνη τέτοιες μέρες πριν ένα χρόνο, στις αρχές του 2006. Μεγάλα τμήματα της πόλης είναι ακόμη κατεστραμμένα και εγκαταλειμμένα, αλλά οι τοπικοί αξιωματούχοι συνεχίζουν να υ-

βλέπε Παλαιστίνη, ούτε μαζικές εκκαθαρίσεις με στρατιωτικά μέσα- Ιράκ, Κουρδιστάν... τότε αναμένεις έναν τυφώνα ως «μάννα εξ ουρανού» για να υλοποιήσεις τα σχέδια σου, ως κράτος. Η στάση των μπάτσων που πυροβολούσαν στο ψαχνό, το πλήθος που προσπαθούσε να βρει λίγα μπουκάλια νερό για να ξεδιψάσει, η άρνηση αποδοχής βοήθειας (τρόφιμα και νερό) από την κυβέρνηση και η απαγόρευση εισόδου πούλμαν στην περιοχή που είχαν ενοικιαστεί από κατοίκους-πρόσφυγες δείχνει σε μεγάλο βαθμό τις απώτερες βλέψεις. Και οι πρόσφατες διώξεις εναντίον μιας πεντάδας μπάτσων που πυροβολούσαν το πλήθος έρχεται να καλύψει τόσο τις εντολές των επιτελών όσο και το πλιάτσικο που αποδεδειγμένα έκαναν οι μπάτσοι(κλοπές 'κάντιλακ' από μάντρα αυτοκινήτων και πολλά άλλα). Αλλά να ήταν και η πρώτη φορά...

Στο ζήτημα των προσφύγων πιθανολογείται ότι οι περισσότεροι δεν θα μπορέσουν να επιστρέψουν ποτέ.

Νέα Ορλεάνη να «οδηγείται από τους νόμους της αγοράς». Αυτή την γνώμη όμως δεν τη συμμερίζονται όλοι. Σε περιοχές πάντως που χτυπήθηκαν περισσότερο, καμία σχεδόν εργασία ανοικοδόμησης δεν έχει γίνει ακόμη. Οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν καλύπτουν νέα κτήρια, εκτός κι αν ενισχυθούν τα αντιπλημμυρικά φράγματα ώστε να είναι ανθεκτικά σε περίπτωση νέου τυφώνα, αλλά η κυβέρνηση από τη πλευρά της, δεν καλύπτει τα 30 δισεκατομμύρια δολάρια που χρειάζονται για να γίνουν αυτές οι εργασίες.

Έτσι, οι περιοχές που βρίσκονται χαμηλά σε σχέση με τη θάλασσα εγκαταλείπονται και πολλοί λένε πως αυτός είναι ένας τρόπος ώστε να αλλάξει η κοινωνική σύνθεση της πόλης, που είχε μαύρη πλειοψηφία πριν τον τυφώνα. Όμως τοπικές ομάδες δράσης, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν την επέλαση του κέρδους επεμβαίνουν δυναμικά προβαίνοντας σε διάφορες ακτιβίστικες ενέργειες όπως ξήλωμα πινακίδων και φρακτών από τα άδεια οικόπεδα που προορίζονται για «ανάπτυξη».

Στο μεταξύ, μόλις 97 ιδιοκτήτες έχουν λάβει ομοσπονδιακή οικονομική βοήθεια για να ξαναφτιάξουν τα σπί-

κοινωνική αντίθεση στους κατακτητές και τους εγκάθετους παίρνει απρόσμενες διαστάσεις. Όπως έγινε γνωστό πρόσφατα μικτές φυλές, από θρησκευτική άποψη (Σουνίτες και Σιίτες), στο Νότο έχουν αρχίσει να πραγματοποιούν επιθέσεις ανάντια στο καθεστώς των υποτακτικών στη Αγγλοαμερικανική κατοχή, αλλά και στις φιλοϊρανικές συμμορίες του στρατού του Μαχντί.

26-12-2006 - Τρεις Αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας στα βορειοανατολικά της Βαγδάτης, καθώς πραγματοποιούν περιπολία, ενώ ένας ακόμα σκοτώνεται και δύο τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στα νότια της Ιρακινής πρωτεύουσας.

30-12-2006 - Απαγχονίζεται, από τους καθεστωτικούς, ο Σαντάμ Χουσεΐν.

3-1-2007 - Επαρχία Σαλαχ αλ-Ντίν. Αντ-Ντουλουίγια (περίπου 100χλμ. βόρεια της Βαγδάτης). Φάλαγγα οχημάτων του αμερικανικού στρατού κατοχής, η οποία συνοδεύεται και από ελικόπτερα τύπου απάτσι, δέχεται, μέσα στην πόλη, επίθεση ανταρτών με ρουκέτες και ελαφρά όπλα, ενώ πυροδοτούνται και εκρηκτικοί μηχανισμοί. Οι κατοχικοί έχουν αδιευκρίνιστες απώλειες σε έμψυχο και άψυχο υλικό. Μετά την επίθεση αποκλείουν ολόκληρη την πόλη και τους δρόμους που οδηγούν σ' αυτή.

4-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο βλήματα όλμου κατά του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.
- Φαλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται σε φάλαγγα οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων, την ώρα που αυτή μπαίνει στην πόλη από τα ανατολικά. Να σημειωθεί πάντως πως, παρ' ότι οι κατοχικές δυνάμεις πραγματοποιούν κατά καιρούς εισβολές, η πόλη παραμένει στα χέρια των ανταρτών. Το μεσημέρι, αντάρτες εκτοξεύουν βλήματα των 120mm κατά της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης ας-Σιμάκ, στο κέντρο της πόλης. Εξ άλλου, το απόγευμα, σε άλλο σημείο, στην οδό ας-Σάντ, δύο βόμβες, τοποθετημένες η μια κοντά στην άλλη, εκρήγνυνται τη στιγμή που περνά περιπολία φάλαγγας οχημάτων χάμβι της ιρακινής εθνοφρουράς. Καταστρέφονται δύο Χάμβι, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται αρκετοί φρουροί του έθνους.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χήλα. Αντάρτες εκτοξεύουν εννέα βλήματα όλμου κατά των κεντρικών γραφείων του αμερικανικού προξενείου της πόλης, που στεγάζεται στο ξενοδοχείο Babil, από το οποίο βγαίνουν πυκνοί καπνοί.
- Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες στήνουν ενέδρα στο μπάτσο συνταγματάρχη Μαζαχίμ Γιούνους Χασάν, διευθυντή του εγκληματολογικού, ο οποίος τραυματίζεται θανάσιμα και αφήνει τα εγκόσμια μετά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο. Επί τόπου σκοτώνεται και ο οδηγός του.

5-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Το πρωί, βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά φάλαγγα οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Καταστρέφεται ολοσχερώς ένα άρμα τύπου Αβ-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται πορεία που έχουν καλέσει διάφοροι φοιτητικοί

Κύκλος Σύνταξης

Νέα Ορλεάνη: το θύμα της «αγοράς»

Δεκαέξι μήνες έχουν περάσει από τότε που ο τυφώνας Κατρίνα έπληξε την πόλη της Νέας Ορλεάνης και προκάλεσε, 1300 νεκρούς και πλημμύρες που κάλυψαν το 80% της πόλης. Όλοι θυμόμαστε τις κρατικές μεθοδεύσεις που ακολουθήθηκαν από τους τοπικούς και κεντρικούς φορείς ώστε αρκετά μεγάλος αριθμός ανθρώπων να μεταναστεύσει. Σήμερα μόνο ο μισός πληθυσμός από τους πρόσφυγες έχει επιστρέψει στις εστίες του ενώ περίπου 80.000 σπίτια που έπαθαν ζημιές λόγω του τυφώνα παραμένουν έτσι, κυρίως στις φτωχές και εργατικές γειτονιές οι οποίες χτυπήθηκαν περισσότερο. Δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά στο σκηνικό της καινούργιας χρονιάς σε σχέση με αυτό που έβλεπε κάποιος στη Νέα Ορλεάνη τέτοιες μέρες πριν ένα χρόνο, στις αρχές του 2006. Μεγάλα τμήματα της πόλης είναι ακόμη κατεστραμμένα και εγκαταλειμμένα, αλλά οι τοπικοί αξιωματούχοι συνεχίζουν να υπόσχονται καλύτερες μέρες που θα έρθουν στο μέλλον!

Αλλά ποια εμπιστοσύνη μπορεί να επιδείξει κάποιος σε εκείνους που παρότι ήταν ενημερωμένοι, μέρες πριν για την καταστροφικότητα του τυφώνα η στάση τους υποδεικνύει τον στόχο και τις προθέσεις τους. Αλλαγή φυσιογνωμίας, πολεοδομικής αλλά και ανθρώπινης παρουσίας στην ευρύτερη περιοχή. Οι νέγροι και οι φτωχοί τους χάλαγαν το background των σχεδίων τους. Και επειδή, η Νέα Ορλεάνη λογίζεται ως αμερικάνικη πολιτεία που ούτε εκτοπίσεις κατοίκων μπορείς να κάνεις-βλέπε Παλαιστίνη, ούτε μαζικές εκκαθαρίσεις με στρατιωτικά μέσα- Ιράκ, Κουρδιστάν… τότε αναμένεις έναν τυφώνα ως «μάννα εξ ουρανού» για να υλοποιήσεις τα σχέδια σου, ως κράτος. Η στάση των μπάτσων που πυροβολούσαν στο ψαχνό, το πλήθος που προσπαθούσε να βρει λίγα μπουκάλια νερό για να ξεδιψάσει, η άρνηση αποδοχής βοήθειας (τρόφιμα και νερό) από την κυβέρνηση και η απαγόρευση εισόδου πούλμαν στην περιοχή που είχαν ενοικιαστεί από κατοίκους-πρόσφυγες δείχνει σε μεγάλο βαθμό τις απώτερες βλέψεις. Και οι πρόσφατες διώξεις εναντίον μιας πεντάδας μπάτσων που πυροβολούσαν το πλήθος έρχεται να καλύψει τόσο τις εντολές των επιτελών όσο και το πλιάτσικο που αποδεδειγμένα έκαναν οι μπάτσοι(κλοπές 'κάντιλακ' από μάντρα αυτοκινήτων και πολλά άλλα). Αλλά να ήταν και η πρώτη φορά…

Στο ζήτημα των προσφύγων πιθανολογείται ότι οι περισσότεροι δεν θα μπορέσουν να επιστρέψουν ποτέ.

Η φυσική καταστροφή, άδειασε εκατοντάδες στρέμματα μέσα στη πόλη, τα περισσότερα εκ των οποίων θεωρούνται φιλέτο για ανάπτυξη και εκμετάλλευση. Ο δήμαρχος Ρέι Νάγκιν μάλιστα έχει δηλώσει πως θέλει τη Νέα Ορλεάνη να «οδηγείται από τους νόμους της αγοράς». Αυτή την γνώμη όμως δεν τη συμμερίζονται όλοι. Σε περιοχές πάντως που χτυπήθηκαν περισσότερο, καμία σχεδόν εργασία ανοικοδόμησης δεν έχει γίνει ακόμη. Οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν καλύπτουν νέα κτήρια, εκτός κι αν ενισχυθούν τα αντιπλημμυρικά φράγματα ώστε να είναι ανθεκτικά σε περίπτωση νέου τυφώνα, αλλά η κυβέρνηση από τη πλευρά της, δεν καλύπτει τα 30 δισεκατομμύρια δολάρια που χρειάζονται για να γίνουν αυτές οι εργασίες.

Έτσι, οι περιοχές που βρίσκονται χαμηλά σε σχέση με τη θάλασσα εγκαταλείπονται και πολλοί λένε πως αυτός είναι ένας τρόπος ώστε να αλλάξει η κοινωνική σύνθεση της πόλης, που είχε μαύρη πλειοψηφία πριν τον τυφώνα. Όμως τοπικές ομάδες δράσης, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν την επέλαση του κέρδους επεμβαίνουν δυναμικά προβαίνοντας σε διάφορες ακτιβίστικες ενέργειες όπως ξήλωμα πινακίδων και φρακτών από τα άδεια οικόπεδα που προορίζονται για «ανάπτυξη».

Στο μεταξύ, μόλις 97 ιδιοκτήτες έχουν λάβει ομοσπονδιακή οικονομική βοήθεια για να ξαναφτιάξουν τα σπίτια τους, στο πλαίσιο του σχετικού προγράμματος με το όνομα «the Road Home», συνολικού ύψους 7,5 δις δολλαρίων, αν και οι αιτήσεις είναι περισσότερες από 90.000. Δηλαδή σχεδόν ενάμιση χρόνο μετά τον τυφώνα μόνο 97 έχουν λάβει βοήθεια από τους δεκάδες χιλιάδες πληγέντες.

Για ακόμη μια φορά εξουσία και κεφάλαιο θυσιάζουν δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στο βωμό του κέρδους, αμφιβάλλει κανείς για τις προθέσεις τους ή ότι δεν θα το επαναλάβουν;

Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

θεση ανταρτών με ρουκέτες και ελαφρά όπλα, ενώ πυροδοτούνται και εκρηκτικοί μηχανισμοί. Οι κατοχικοί έχουν αδιευκρίνιστες απώλειες σε έμψυχο και άψυχο υλικό. Μετά την επίθεση αποκλείουν ολόκληρη την πόλη και τους δρόμους που οδηγούν σ' αυτή.

4-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν δύο βλήματα όλμου κατά του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.

- **Φαλούτζα**. Αντάρτες επιτίθενται σε φάλαγγα οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων, την ώρα που αυτή μπαίνει στην πόλη από τα ανατολικά. Να σημειωθεί πάντως πως, παρ' ότι οι κατοχικές δυνάμεις πραγματοποιούν κατά καιρούς εισβολές, η πόλη παραμένει στα χέρια των ανταρτών. Το μεσημέρι, αντάρτες εκτοξεύουν βλήματα των 120mm κατά της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης ας-Σιμάκ, στο κέντρο της πόλης. Εξ άλλου, το απόγευμα, σε άλλο σημείο, στην οδό ας-Σάντ, δύο βόμβες, τοποθετημένες η μια κοντά στην άλλη, εκρήγνυνται τη στιγμή που περνά περιπολία φάλαγγας οχημάτων χάμβι της ιρακινής εθνοφρουράς. Καταστρέφονται δύο Χάμβι, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται αρκετοί φρουροί του έθνους.
- **Επαρχία Μπαμπίλ**. Χήλα. Αντάρτες εκτοξεύουν εννέα βλήματα όλμου κατά των κεντρικών γραφείων του αμερικανικού προξενείου της πόλης, που στεγάζεται στο ξενοδοχείο Babil, από το οποίο βγαίνουν πυκνοί καπνοί.
- **Αλ-Μοζίλ**. Αντάρτες στήνουν ενέδρα στο μπάτσο συνταγματάρχη Μαζαχίμ Γιούνους Χασάν, διευθυντή του εγκληματολογικού, ο οποίος τραυματίζεται θανάσιμα και αφήνει τα εγκόσμια μετά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο. Επί τόπου σκοτώνεται και ο οδηγός του.

5-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Το πρωί, βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά φάλαγγα οχημάτων των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Καταστρέφεται ολοσχερώς ένα άρμα τύπου Abrams. Μάλλον δεν σώζεται κανείς…
- **Επαρχία Σαλάχ αλ-Ντιν.** Αλ-Ντουλουίγια. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου των ιρακινών δυνάμεων βόρεια της πόλης, σκοτώνοντας τέσσερεις στρατιώτες και τραυματίζοντας άλλους δύο.
- **Επαρχία Μπαμπίλ.** Μαχμουντίγια. Αργά το απόγευμα, περιπολία πέντε αμερικανικών οχημάτων, θωρακισμένων και μη, τύπου χάμβι, χτυπιέται από βόμβα στην οδό Παλαιάς Αγοράς. Καταστρέφεται ένα χάμβι και σκοτώνονται οι τέσσερεις επιβαίνοντες κατοχικοί στρατιώτες.
- **Ραμάντι.** Πεζοναύτης, μέλος εποχούμενης περιπολίας, έχει την ευφυή ιδέα να βγεί από το όχημα και να καθήσει μπροστά απ' αυτό. Ελεύθερος σκοπευτής που καραδοκεί τον πετυχαίνει στο κεφάλι και τον απαλλάσσει των καθηκόντων του. Σε άλλο σημείο, στο ανατολικό Ραμάντι, καμικάζι πλησιάζει το παγιδευμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

σημείο ελέγχου και σταματά κανονικά. Τη στιγμή που έχουν αρχίσει να κάνουν έλεγχο οι αμερικανοί πεζοναύτες, ο καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά και παίρνει μαζί του τέσσερεις από δαύτους. Τραυματίζονται τουλάχιστον άλλοι πέντε, ενώ καταστρέφεται εντελώς και ένα όχημα τύπου Χάμβι.

6-1 - Φαλούτζα. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο, κοντά στην εργοστασιακή ζώνη της πόλης, καταστρέφει το όχημα τύπου χάμβι περιπολίας αμερικανών κατοχικών, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

- Ραμάντι. Βόμβα τοποθετημένη κοντά σε σπίτι, στην περιοχή αλ-Μαλάμπ, εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περιπολία αμερικανών πεζοναυτών, σκοτώνοντας επί τόπου τρεις. Σχεδόν ταυτόχρονα, αντάρτες, που έχουν στήσει ενέδρα, ανοίγουν πυρ εναντίον των υπολοίπων, τραυματίζοντας τουλάχιστον πέντε, ενώ καταστρέφεται και ένα όχημα τύπου Χάμβι. Η μάχη σταματά με τη... γενναία επέμβαση αμερικανικών ελικοπτέρων.

- Χαντίθα. Βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο της συνοικίας ας-Σουμπχανί, καταστρέφει ολοσχερώς όχημα τύπου Χάμβι, αμερικανικής περιπολίας, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλα τα μέλη της.

- Περιπολικό ιρακινών μπάτσων χτυπιέται από βόμβα τοποθετημένη στην περιοχή Ντουμίζ του **Κιρκούκ**. Τραυματίζονται δύο μπάτσοι. Από ανατίναξη άλλης βόμβας στη

κεφάλι και σκοτώνει αμερικανό κατοχικό στρατιώτη, μέλος περιπόλου, στην πόλη **Τάλλ Αφάρ** της επαρχίας Νίνγια. Οι υπόλοιποι μπαίνουν μέσα στα οχήματά τους και όπου φύγει-φύγει. Άλλος ελεύθερος σκοπευτής εκτελεί με μιά σφαίρα στο κεφάλι αμερικανό στρατιώτη, μέλος περιπόλου, στη συνοικία **αλ-Ιντισάρ** της πόλης αλ-Μοσίλ.

9-1 - Φαλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται με πολυβόλα και RPG-7 στις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις στα νότια της πόλης. Ακούγονται εκρήξεις για περισσότερο από μία ώρα.

- Γιουσουφίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου των 82χιλ. σε βάση-αρχηγείο των αμερικανο-ιρακινών δυνάμεων της πόλης, 30 χλμ. νότια της Βαγδάτης.

10-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αμερικανικό στρατόπεδο στην ας-Σακλαβίγια, 15χλμ. βορειοδυτικά της Φαλούτζα, βομβαρδίζεται με πέντε βαρέα βλήματα όλμου των 120 χιλ.

Κοντά στη Φαλούτζα, βόμβα τοποθετημένη στο δρόμο για την πόλη Κάρμα, καταστρέφει ένα όχημα τύπου Χάμβι αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

- Ανατολική Βαγδάτη. Το αρχηγείο σέχτας του Μαχντί, οι οποίοι βοηθούν τις αμερικανικές δυνάμεις για να επιβληθούν στην πρωτεύουσα, βάλλεται με τέσσερα βλήματα όλμου.

- Βαγδάτη. Δεκάλεπτη επίθεση ανταρτών σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων, κοντά στη γέφυρα ας-Σαρράφα, με ελαφρά, μεσαία όπλα και χειροβομβίδες, αφήνει τέσσερεις νεκρούς και δύο τραυματίες μπάτσους. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στο νότιο προάστιο αντ-Ντουρά, νωρίτερα το πρωί, αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο. Ακινητοποιείται ένα όχημα τύπου χάμβι, καταστρέφεται ένα ακόμη, ενώ σκοτώνονται δύο κατοχικοί και τραυματίζονται άλλοι τρεις. Επίσης, στην οδό αλ-Μαγκρίμπ του προάστιου αλ-Αζαμίγια, βόμβα ακινητοποιεί ένα όχημα τύπου

στη Ράβα και την Ανά, έχει τα ίδια αποτελέσματα.

16-1 - Φαλούτζα. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα περιπόλου δυτικά της πόλης. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών με RPG-7. Στη διάρκεια της 20λεπτης μάχης καταστρέφεται ένα ακόμη κατοχικό όχημα.

17-1 - Ραμάντι. Τις πρωινές ώρες, αντάρτες εκτοξεύουν εννέα βλήματα όλμου των 60χιλ. κατά αμερικανικής βάσης δυτικά της πόλης. Σε άλλο σημείο, στον κεντρικό δρόμο της πόλης, βόμβα που έχει στόχο φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, καταστρέφει φορτηγό μαζί με το φορτίο του.

- Βαγδάτη. Ιρακινοί στρατιώτες, μέλη των ειδικών δυνάμεων (Maghawir) στήνουν μπλόκα στην αρχή και το τέλος της οδού Χάιφα, κλείνοντας και τους δρόμους που καταλήγουν σ' αυτή. Μετά αρχίζουν να ενοχλούν τους κατοίκους, συλλαμβάνοντας και τέσσερεις νέους. Λίγα λεπτά αργότερα εκτοξεύονται βλήματα όλμων προς τη συνοικία. Τέσσερα απ' αυτά πέφτουν σε σπίτια τραυματίζοντας μια γυναίκα και τέσσερα παιδιά. Αντάρτες απαντούν στην επίθεση των ειδικών δυνάμεων, καταστρέφοντας ένα περιπολικό, κατά τη διάρκεια μάχης που διαρκεί περίπου μία ώρα. Σκοτώνονται 15 ιρακινοί των ειδικών δυνάμεων, αλλά και πέντε αντάρτες. Δεκαπέντε λεπτά μετά την αποχώρηση των ιρακινών ειδικών δυνάμεων αμερικανικό ελικόπτερο βομβαρδίζει την περιοχή, σκοτώνοντας ένα κάτοικο και τραυματίζοντας άλλους τέσσερις.

- Βαγδάτη. Ελεύθερος σκοπευτής ανοί-

ση στην ας-Σακλαβίγια, περίπου 15χλμ. βορειοδυτικά της Φαλούτζα. Εξ άλλου, βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο, στη περιοχή αν-Νουαμίγια της νότιας Φαλούτζα, καταστρέφει εντελώς ένα χάμβι αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν έξι βαρέα βλήματα των 120χιλ. κατά του αρχηγείου της ιρακινής εθνοφρουράς, το οποίο και καταστρέφεται ολοσχερώς. Αρκετοί φρουροί του έθνους σκοτώνονται ή τραυματίζονται.

- Βαγδάτη. Εκτελείται, με πέντε σφαίρες στο κεφάλι, ο συνταγματάρχης Χάκι Ισμαήλ, υψηλόβαθμο στέλεχος της υπηρεσίας πληροφοριών, στην περιοχή ας-Σαγιντίγια της νοτιοδυτικής πρωτεύουσας.

- Επαρχία Σαλαχ αλ-Ντίν. Τικρίτ. Αντάρτες εκτοξεύουν εννέα βλήματα όλμου των 82 χιλ. κατά της αμερικανικής βάσης στην πόλη, η οποία χρησιμοποιείται και από τις ιρακινές στρατιωτικές δυνάμεις.

19-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες βάλλουν με δύο τηλεκατευθυνόμενους πυραύλους εναντίον φάλαγγας αμερικανικών οχημάτων στην περιοχή Κασρ της ανατολικής Ράβα. Τουλάχιστον 5 κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται, ενώ αρκετοί τραυματίζονται, κάποιοι πολύ σοβαρά.

- Ανά. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου των 60 χιλ. κατά του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη.

- Ραμάντι. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε πυραύλους εναντίον της βάσης Γουάρραρ των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη.

- Βαγδάτη. Οκτώ συνολικά αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε διάφορα σημεία της πόλης.

- Σαμάρα. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περιπολία τριών αμερικανικών οχημάτων. Ακινητοποιείται το δεύτερο, ενώ σκοτώνονται 3 κατοχικοί.

- Βασόρα. Πέντε πύραυλοι εκτοξεύονται εναντίον βρετανικής βάσης στην πόλη.

6-1 - Φαλούτζα. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο, κοντά στην εργοστασιακή ζώνη της πόλης, καταστρέφει το όχημα τύπου χάμβι περιπολίας αμερικανών κατοχικών, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

- Ραμάντι. Βόμβα τοποθετημένη κοντά σε σπίτι, στην περιοχή αλ-Μαλάμπ, εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περιπολία αμερικανών πεζοναυτών, σκοτώνοντας επί τόπου τρεις. Σχεδόν ταυτόχρονα, αντάρτες, που έχουν στήσει ενέδρα, ανοίγουν πυρ εναντίον των υπολοίπων, τραυματίζοντας τουλάχιστον πέντε, ενώ καταστρέφεται και ένα όχημα τύπου Χάμβι. Η μάχη σταματά με τη... γενναία επέμβαση αμερικανικών ελικοπτέρων.

- Χαντίθα. Βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο της συνοικίας ας-Σουμπχανί, καταστρέφει ολοσχερώς όχημα τύπου Χάμβι, αμερικανικής περιπολίας, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλα τα μέλη της.

- Περιπολικό ιρακινών μπάτσων χτυπιέται από βόμβα τοποθετημένη στην περιοχή Ντουμίζ του **Κιρκούκ**. Τραυματίζονται δύο μπάτσοι. Από ανατίναξη άλλης βόμβας στη **Βασόρα**, σκοτώνεται ένας βρετανός κατοχικός στρατιώτης, ενώ καταστρέφεται και το όχημα στο οποίο επιβαίνει.

7-1 - Φαλούτζα. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ακαριαία τον σκοπό μπάτσο του κτιρίου τηλεπικοινωνιών της πόλης.

- Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή **αρ-Ρουμμανάχ**, ανατολικά της πόλης αλ-Καχίμ. Σκοτώνονται δύο κατοχικοί στρατιώτες, άλλοι δύο τραυματίζονται, ο ένας σοβαρά, ενώ ακινητοποιείται το όχημά τους. Άλλη βόμβα καταστρέφει εντελώς ένα όχημα τύπου Χάμβι αμερικανικής περιπολίας στα ανατολικά της πόλης **Ανά**, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

Ακόμη, βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο στη συνοικία **αλ-Μουτασίμ** της Σαμάρα, καταστρέφει αμερικανικό όχημα τύπου Χάμβι σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τα μέλη κούγονται εκρήξεις για περισσότερο από μία ώρα.

- Γιουσουφίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου των 82χιλ. σε βάση-αρχηγείο των αμερικανο-ιρακινών δυνάμεων της πόλης, 30 χλμ. νότια της Βαγδάτης.

10-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αμερικανικό στρατόπεδο στην ας-Σακλαβίγια, 15χλμ. βορειοδυτικά της Φαλούτζα, βομβαρδίζεται με πέντε βαρέα βλήματα όλμου των 120 χιλ.

Κοντά στη Φαλούτζα, βόμβα τοποθετημένη στο δρόμο για την πόλη Κάρμα, καταστρέφει ένα όχημα τύπου Χάμβι αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

- Ανατολική Βαγδάτη. Το αρχηγείο σέχτας του Μαχντί, οι οποίοι βοηθούν τις αμερικανικές δυνάμεις για να επιβληθούν στην πρωτεύουσα, βάλλεται με τέσσερα βλήματα όλμου.

- Βαγδάτη. Δεκάλεπτη επίθεση ανταρτών σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων, κοντά στη γέφυρα ας-Σαρράφα, με ελαφρά, μεσαία όπλα και χειροβομβίδες, αφήνει τέσσερεις νεκρούς και δύο τραυματίες μπάτσους. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στο νότιο προάστιο αντ-Ντουρά, νωρίτερα το πρωί, αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο. Ακινητοποιείται ένα όχημα τύπου χάμβι, καταστρέφεται ένα ακόμη, ενώ σκοτώνονται δύο κατοχικοί και τραυματίζονται άλλοι τρεις. Επίσης, στην οδό αλ-Μαγκρίμπ του προάστιου αλ-Αζαμίγια, βόμβα ακινητοποιεί ένα όχημα τύπου χάμβι αμερικανικής περιπόλου, απαλλάσοντας από τα καθήκοντά τους δύο και καψαλίζοντας άλλους τρεις.

Εξ άλλου, δυτικά, στην εθνική οδό ανάμεσα στη Βαγδάτη και τη Χήλα, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ακαριαία ιρακινό, μέλος των ειδικών δυνάμεων (Maghawir), ο οποίος κάθεται καμαρωτός πάνω στο όχημα της περιπόλου.

- Αλ-Καλίς. Περίπου 50 αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά, μεσαία όπλα και RPG-7, σε μεγάλη δύναμη ιρακινών μπάτσων που συνοδεύει οχήματα μεταφοράς τσιμεντένιων οδοφραγμάτων. Κατά τη διάρκεια άγριας μάχης, σκοτώνονται περισσότεροι από 20 ιρακινοί μπάτσοι, ενώ άλλοι τόσοι τραυματίζονται. Οι αντάρτες αποχωρούν χωρίς καμιά απώλεια.

11-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χιτ. Δύο βόμβες εκρήγνυνται τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων, καταστρέφει φορτηγό μαζί με το φορτίο του.

- Βαγδάτη. Ιρακινοί στρατιώτες, μέλη των ειδικών δυνάμεων (Maghawir) στήνουν μπλόκα στην αρχή και το τέλος της οδού Χάιφα, κλείνοντας και τους δρόμους που καταλήγουν σ' αυτή. Μετά αρχίζουν να ενοχλούν τους κατοίκους, συλλαμβάνοντας και τέσσερεις νέους. Λίγα λεπτά αργότερα εκτοξεύονται βλήματα όλμων προς τη συνοικία. Τέσσερα απ' αυτά πέφτουν σε σπίτια τραυματίζοντας μια γυναίκα και τέσσερα παιδιά. Αντάρτες απαντούν στην επίθεση των ειδικών δυνάμεων, καταστρέφοντας ένα περιπολικό, κατά τη διάρκεια μάχης που διαρκεί περίπου μία ώρα. Σκοτώνονται 15 ιρακινοί των ειδικών δυνάμεων, αλλά και πέντε αντάρτες. Δεκαπέντε λεπτά μετά την αποχώρηση των ιρακινών ειδικών δυνάμεων αμερικανικό ελικόπτερο βομβαρδίζει την περιοχή, σκοτώνοντας ένα κάτοικο και τραυματίζοντας άλλους τέσσερις.

- Βαγδάτη. Ελεύθερος σκοπευτής ανοίγει πυρ και εκτελεί το διαβόητο στρατηγό Αλί Χουσείν Μπάντρ, γνωστό ως Αμπού Χασάνα, αρχηγό των ειδικών μονάδων θανάτου του υπουργείου Υγείας και υπεύθυνο ασφαλείας του νοσοκομείου αλ-Γιαρμούκ. Ο Μπάντρ ευθυνόταν για βασανισμούς και ακρωτηριασμούς σουνιτών, οι οποίοι μεταφέρονταν στο νοσοκομείο τραυματισμένοι.

- Αζ-Ζαφαρανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου σε οικισμό αμερικανών πεζοναυτών στη δυτική Βαγδάτη.

18-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ανά. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί στο κεφάλι και σκοτώνει επί τόπου αμερικανό πεζοναύτη, τρέποντας σε φυγή τους συνοδοιπόρους του.

- Ραμάντι. Βόμβα, τοποθετημένη στον στρατηγικής σημασίας δρόμο βορειοδυτικά της πόλης, καταστρέφει εντελώς ένα ό-

- Βαγδάτη. Εκτελείται, με πέντε σφαίρες στο κεφάλι, ο συνταγματάρχης Χάκι Ισμαήλ, υψηλόβαθμο στέλεχος της υπηρεσίας πληροφοριών, στην περιοχή ας-Σαγιντίγια της νοτιοδυτικής πρωτεύουσας.

- Επαρχία Σαλαχ αλ-Ντίν. Τικρίτ. Αντάρτες εκτοξεύουν εννέα βλήματα όλμου των 82 χιλ. κατά της αμερικανικής βάσης στην πόλη, η οποία χρησιμοποιείται και από τις ιρακινές στρατιωτικές δυνάμεις.

19-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες βάλλουν με δύο τηλεκατευθυνόμενους πυραύλους εναντίον φάλαγγας αμερικανικών οχημάτων στην περιοχή Κασρ της ανατολικής Ράβα. Τουλάχιστον 5 κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται, ενώ αρκετοί τραυματίζονται, κάποιοι πολύ σοβαρά.

- Ανά. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου των 60 χιλ. κατά του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη.

- Ραμάντι. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε πυραύλους εναντίον της βάσης Γουάρραρ των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη.

- Βαγδάτη. Οκτώ συνολικά αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε διάφορα σημεία της πόλης.

- Σαμάρα. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περιπολία τριών αμερικανικών οχημάτων. Ακινητοποιείται το δεύτερο, ενώ σκοτώνονται 3 κατοχικοί.

- Βασόρα. Πέντε πύραυλοι εκτοξεύονται εναντίον βρεατανικής βάσης στην πόλη.

20-1 - Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν τέσσερα βλήματα όλμου των 82χιλ. κατά της αμερικανικής βάσης της πόλης. Έχει προηγηθεί επίθεση με βλήματα όλμου των 120χιλ. Στην ίδια βάση το απόγευμα της προηγούμενης μέρας.

- Φαλούτζα. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει αξιωματικό του ιρακινού στρατού στην περιοχή Φαλλαχάτ.

- Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε ιρακινή στατιωτική περίπολο. Ενεργοποιούν βόμβα τη στιγμή που περνά, καταστρέφοντας το ένα από τα τρια οχήματά τους. Μετά επιτίθενται στους υπόλοιπους. Σκοτώνονται επτά ιρακινοί στρατιώτες και πυρπολούνται τρια χάμβι. Οι αντάρτες παίρνουν μαζί τους και τον οπλισμό των στρατιωτών.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπούχριτζ. Αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο με πάνω από 15 παλικαράδες. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο "Στρατός των Ιερών Πολεμι-

τουλάχιστον πέντε, ενώ καταστρέφεται και ένα όχημα τύπου Χάμβι. Η μάχη σταματά με τη... γενναία επέμβαση αμερικανικών ελικοπτέρων.

- Χαντίθα. Βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο της συνοικίας ας-Σουμπχανί, καταστρέφει ολοσχερώς όχημα τύπου Χάμβι, αμερικανικής περιπολίας, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλα τα μέλη της.

- Περιπολικό ιρακινών μπάτσων χτυπιέται από βόμβα τοποθετημένη στην περιοχή Ντουμίζ του **Κιρκούκ**. Τραυματίζονται δύο μπάτσοι. Από ανατίναξη άλλης βόμβας στη **Βασόρα**, σκοτώνεται ένας βρετανός κατοχικός στρατιώτης, ενώ καταστρέφεται και το όχημα στο οποίο επιβαίνει.

7-1 - Φαλούτζα. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ακαριαία τον σκοπό μπάτσο του κτιρίου τηλεπικοινωνιών της πόλης.

- Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή **αρ-Ρουμμανάχ**, ανατολικά της πόλης αλ-Καχίμ: Σκοτώνονται δύο κατοχικοί στρατιώτες, άλλοι δύο τραυματίζονται, ο ένας σοβαρά, ενώ ακινητοποιείται το όχημά τους. Άλλη βόμβα καταστρέφει εντελώς ένα όχημα τύπου Χάμβι αμερικανικής περιπολίας στα ανατολικά της πόλης **Ανά**, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες.

Ακόμη, βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο στη συνοικία **αλ-Μουτασίμ** της Σαμάρα, καταστρέφει αμερικανικό όχημα τύπου Χάμβι σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τα μέλη της περιπόλου.

- Το πρωί, αντάρτες εκτοξεύουν τρεις πύραυλους κατιούσα κατά της αμερικανικής βάσης «Anaconda» (μια από τις μεγαλύτερες βάσεις τους στο Ιράκ), στην κατειλλημένη αεροπορική βάση **αλ-Μπακρ** κοντά στην πόλη Γιαθρίμπ. Το μεσημέρι, σε άλλη επίθεση, με εκτόξευση τεσσάρων βαρέων βλημάτων των 120 χιλ., χτυπιέται αμερικανοιρακινή βάση στην πόλη αλ-Μανταχίν της επαρχίας Ντιγιάλα.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Χήλα. Επίθεση ανταρτών δέχεται η αυτοκινητοπομπή του μέλους της Συνέλευσης της επαρχίας, Αμπντ αρ-Ρατζάκ Μαχντί αν-Νασράουι. Δυστυχώς ο ίδιος μόνο τραυματίζεται.

- Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί στο σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων, κοντά στη γέφυρα ας-Σαρράφα, με ελαφρά, μεσαία όπλα και χειροβομβίδες, αφήνει τέσσερεις νεκρούς και δύο τραυματίες μπάτσους. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στο νότιο προάστιο αντ-Ντουρά, νωρίτερα το πρωί, αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο. Ακινητοποιείται ένα όχημα τύπου χάμβι, καταστρέφεται ένα ακόμη, ενώ σκοτώνονται δύο κατοχικοί και τραυματίζονται άλλοι τρεις. Επίσης, στην οδό αλ-Μαγκρίμπ του προάστιου αλ-Αζαμίγια, βόμβα ακινητοποιεί ένα όχημα τύπου χάμβι αμερικανικής περιπόλου, απαλλάσοντας από τα καθήκοντά τους δύο και καψαλίζοντας άλλους τρεις.

Εξ άλλου, δυτικά, στην εθνική οδό ανάμεσα στη Βαγδάτη και τη Χήλα, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ακαριαία ιρακινό, μέλος των ειδικών δυνάμεων (Maghawir), ο οποίος κάθεται καμαρωτός πάνω στο όχημα της περιπόλου.

- Αλ-Καλίς. Περίπου 50 αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά, μεσαία όπλα και RPG-7, σε μεγάλη δύναμη ιρακινών μπάτσων που συνοδεύει οχήματα μεταφοράς τσιμεντένιων οδοφραγμάτων. Κατά τη διάρκεια άγριας μάχης, σκοτώνονται περισσότεροι από 20 ιρακινοί μπάτσοι, ενώ άλλοι τόσοι τραυματίζονται. Οι αντάρτες αποχωρούν χωρίς καμιά απώλεια.

11-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Δύο βόμβες εκρήγνυνται τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων. Σκοτώνονται επιτόπου τέσσερεις κατοχικοί και καταστρέφεται εντελώς το όχημά τους, τύπου Χάμβι, ενώ ακινητοποιείται ένα ακόμη όχημα.

- Φαλούτζα. Πραγματοποιείται σφοδρή επίθεση ανταρτών σε στρατόπεδο της ιρακινής εθνοφρουράς στην περιοχή αλ-Χαλαμπισά. Σκοτώνονται 8 ιρακινοί φρουροί του έθνους και τραυματίζονται άλλοι 4. Οι αντάρτες καταστρέφουν το στρατόπεδο και αποχωρούν χωρίς απώλειες.

- Έκρηξη βόμβας, βόρεια της Χαντίθα, καταστρέφει ολοσχερώς όχημα αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες. Αλλη βόμβα, τοποθετημένη σε δρόμο ανάμεσα ρις.

- Βαγδάτη. Ελεύθερος σκοπευτής ανοίγει πυρ και εκτελεί το διαβόητο στρατηγό Αλί Χουσείν Μπάντρ, γνωστό ως Αμπού Χασάνα, αρχηγό των ειδικών μονάδων θανάτου του υπουργείου Υγείας και υπεύθυνο ασφαλείας του νοσοκομείου αλ-Γιαρμούκ. Ο Μπάντρ ευθυνόταν για βασανισμούς και ακρωτηριασμούς σουνιτών, οι οποίοι μεταφέρονταν στο νοσοκομείο τραυματισμένοι.

- Αζ-Ζαφαρανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πέντε βλήματα όλμου σε οικισμό αμερικανών πεζοναυτών στη δυτική Βαγδάτη.

18-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ανά. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί στο κεφάλι και σκοτώνει επί τόπου αμερικανό πεζοναύτη, τρέποντας σε φυγή τους συνοδοιπόρους του.

- Ραμάντι. Βόμβα, τοποθετημένη στον στρατηγικής σημασίας δρόμο βορειοδυτικά της πόλης, καταστρέφει εντελώς ένα όχημα τύπου Χάμβι, αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας τρεις παλικαράδες και αφήνοντας σημαδεμένους με σοβαρά εγκαύματα άλλους δύο, αν τελικά επιζήσουν. Σε άλλο σημείο της πόλης ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί στο κεφάλι και σκοτώνει επί τόπου αμερικανό πεζοναύτη, κοντά στην 20η οδό, τη στιγμή που η ομάδα του βγαίνει από τα οχήματά τους για να ακροβολιστούν με σκοπό να ασφαλίσουν την περιοχή για να περάσει μιά άλλη μονάδα κατοχικών.

- Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο S5K κατά αμερικανικής βάσης στην περιοχή Κάρμα, περίπου 7χλμ. από την Φαλούτζα. Άλλη ομάδα ανταρτών εκτοξεύει περίπου 6 βλήματα όλμου των 82 χιλ. σε αμερικανική βάση

- Ραμάντι. Αντάρτες εκτοξεύουν κατά πυραύλους εναντίον της βάσης Γουάρραρ των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην πόλη.

- Βαγδάτη. Οκτώ συνολικά αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε διάφορα σημεία της πόλης.

- Σαμάρα. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περιπολία τριων αμερικανικών οχημάτων. Ακινητοποιείται το δεύτερο, ενώ σκοτώνονται 3 κατοχικοί.

- Βασόρα. Πέντε πύραυλοι εκτοξεύονται εναντίον βρεατανικής βάσης στην πόλη.

20-1 - Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν τέσσερα βλήματα όλμου των 82χιλ. κατά της αμερικανικής βάσης της πόλης. Έχει προηγηθεί επίθεση με βλήματα όλμου των 120χιλ. Στην ίδια βάση το απόγευμα της προηγούμενης μέρας.

- Φαλούτζα. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει αξιωματικό του ιρακινού στρατού στην περιοχή Φαλλαχάτ.

- Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε ιρακινή στατιωτική περίπολο. Ενεργοποιούν βόμβα τη στιγμή που περνά, καταστρέφοντας το ένα από τα τρια οχήματά τους. Μετά επιτίθενται στους υπόλοιπους. Σκοτώνονται επτά ιρακινοί στρατιώτες και πυρπολούνται τρια χάμβι. Οι αντάρτες παίρνουν μαζί τους και τον οπλισμό των στρατιωτών.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπούχριτζ. Αντάρτες καταρρίπτουν αμερικανικό ελικόπτερο με πάνω από 15 παλικαράδες. Την ευθύνη αναλαμβάνει ο "Στρατός των Ιερών Πολεμιστών".

- Βαγδάτη. Βόμβα, τοποθετημένη σε δρόμο στην περιοχή Μαχντίγια του προαστίου αντ-Ντουρά, σκοτώνει τρεις ιρακινούς επίλεκτους φονιάδες της ομάδας Maghawir.

- Καρμπάλα. Δεκατέσσερεις πύραυλοι εκτοξεύονται κατά του επαρχιακού διοικητηρίου το βράδυ.

21-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες εκτοξεύουν τουλάχιστον 5 βάρεα βλήματα των 120 χιλ. Σε αμερικανική βάση πεζοναυτών, δυτικά της πόλης Χίτ.

- Βαγδάτη. Η σημερινή μέρα είναι πολύ

συνέχεια στη σελ. 12

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Κατά την επίσκεψη της Κοντολίζα Ράις στο Ισραήλ, συζητήθηκε το ενδεχόμενο ανάπτυξης ΝΑΤΟικής δύναμης 30.000 γουρουνιών. Την ίδια στιγμή η απειλή πραξικοπήματος από τον Αμπάς εξακολουθεί να πλανιέται. Η Φατάχ-τομέας Ιορδανίας κλιμακώνει την επιχείρηση δυσφήμισης και συκοφάντησης της ΧΑΜΑΣ μέσα από τα ΜΜΕ που ελέγχει, απειλώντας ακόμα και για εκτελέσεις στελεχών του Ισλαμικού Κινήματος.

25/12: Οι «Ταξιαρχίες Μουτζαχεντίν» εκτοξεύουν δύο ρουκέτες Buraq-2 στο Nahal Oz.

27/12: Πύραυλος Quds εκτοξεύεται εναντίον του Sderot.

Ιανουάριος

1/1: Απαγάγεται από ενόπλους, Περουβιανός φωτορεπόρτερ. Καμία οργάνωση δεν αναλαμβάνει την ευθύνη.

3/1: Εκπρόσωπος της ενισχυτικής δύναμης ασφαλείας του υπουργείου εσωτερικών αρνείται κάθε συμμετοχή της ΧΑΜΑΣ στη δολοφονία 3 μελών της αποτρεπτικής δύναμης ασφαλείας του Αμπάς. • Οι Ταξιαρχίες Quds ανακοινώνουν την εκτόξευση 53 πυραύλων σε απάντηση για τις δολοφονίες 14 παλαιστινίων από την έ-

πλες οργανώσεις ανακοινώνουν ότι θα εμποδίσουν με κάθε μέσο την εκδήλωση εμφυλίου πολέμου. • Το υπουργείο εσωτερικών αποφασίζει να αυξήσει τον αριθμό των μελών της ενισχυτικής δύναμης ασφαλείας από 5000 σε 12000.

8/1: Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 2 πυραύλους Quds-3 στο Sderot.

9/1: Οι Ταξιαρχίες Quds από κοινού με τις ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά) εκτοξεύουν πυραύλους Quds-3 στο Sderot. • Αιγύπτιοι αξιωματούχοι κατηγορούν το βουλευτή της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν ότι υποκινεί τον εμφύλιο πόλεμο.

11/1: Κατοχικοί απαγάγουν 6 ψαράδες ανοιχτά της ακτής της Ράφα και άλλους 16 παλαιστίνιους στη Βηθλεέμ.

12/1: Χιλιάδες παλαιστίνιοι διαδηλώνουν ενάντια στο ενδεχόμενο απόρριψης

της επιχείρησης ανταλλαγής κρατουμένων με το Ισραήλ, για την οποία η ΧΑΜΑΣ κατηγορεί το βουλευτή Νταχλάν.

13/1: Οι Ταξιαρχίες Qassam καταρρίπτουν μικρό ισραηλινό αναγνωριστικό αεροπλάνο

18/1: Δολοφονείται παλαιστίνιος αγωνιστής στη Ναμπλούς.

21/1: Εκτοξεύονται αυτοσχέδιοι πύραυλοι στο Sderot. • Το στέλεχος της ΧΑΜΑΣ Dr. Osama Al-Muzzaini ανακοινώνει ότι το Κίνημά του σταματάει όλες τις δημόσιες δηλώσεις σχετικά με τον κατοχικό στρατιώτη Gilad Shalit, που βρίσκεται σε αιχμαλωσία από παλαιστίνιους, και τις διαπραγματεύσεις που γίνονται για ανταλλαγή αιχμαλώτων.

23/1: Κατοχικοί στρατιώτες απαγάγουν τον Σεΐχη Taher Nawahdheh, στέλεχος της ΧΑΜΑΣ, βόρεια της Ραμάλα. • Ελεύθεροι σκοπευτές από τις Ταξιαρχίες Quds τραυματίζουν 2 ισραηλινούς. • Ανήλικος δολοφονείται στην πόλη Dier Al-Balah, ενώ άλλα 2 άτομα απαγάγονται.

24/1: Εισβολή ισραηλινών κατοχικών στην πόλη Dier Al-Balah. • Ένα αγοράκι σκοτώνεται και άλλα δύο τραυματίζονται προτού απαχθούν. • Οι Ταξιαρχίες Quds αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση ελεύθερου σκοπευτή εναντίον κατοχικών. • Μέλη της Φατάχ αρχίζουν να επιτίθενται σε μέλη της δύναμης του υπουργείου εσωτερικών στη Beit Hanun. Όλες αυτές τις μέρες μέλη της ΧΑΜΑΣ γίνονται στόχος επιθέσεων, ακόμα και με RPG στα σπίτια τους, καθώς και απαγωγών. • Η ΧΑΜΑΣ κατηγορεί την «Τάση Ανταρσίας» μέσα στη Φατάχ, που καθοδηγείται από το βουλευτή Μοχάμεντ Νταχλάν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

συνέχεια από σελ. 11

παραγωγική σε σχέση με προηγούμενες. Μεταξύ των ωρών 7.30π.μ. τοπικής και 7.45μ.μ. τοπικής, αντάρτες πραγματοποιούν 19 επιθέσεις με βόμβες, εκτοξεύσεις 12 ρουκετών, 20 βλημάτων όλμων, πέντε επιθέσεις ελεύθερων σκοπευτών, τρεις επιθέσεις με αυτοκίνητα-βόμβες, ενώ συγκρούονται τρεις φορές με τα αμερικανικά και τα ιρακινά στρατεύματα. Σκοτώνονται τουλάχιστον 5 κατοχικοί στρατιώτες.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μανταΐν. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει δύο ιρακινούς, μέλη της επίλεκτης ειδικής ομάδας Maghawir, τη στιγμή που επιβιβάζονται στα οχήματά τους για περιπολία. Οι υπόλοιποι, μετά την επίθεση, σπεύδουν να απομακρυνθούν από το σημείο...

- Μπακούμπα. Αντάρτες σταματούν κομβόι καινούργιων οχημάτων, που συνοδεύονται από ιρακινούς μπάτσους και προέρχονται από το λιμάνι της Βασόρα με προορισμό την αστυνομία της επαρχίας Ντιγιάλα. Ακολούθως, σκοτώνουν τους 20 μπάτσους-συνοδούς, παίρνουν τον οπλισμό τους και φυσικά παίρνουν και τα οχήματα μαζί τους.

- Κιρκούκ. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά ιρακινό περιπολικό, σκοτώνοντας τον αξιωματικό μπάτσο και τραυματίζοντας πέντε μπάτσους.

22-1 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρτες τοποθετούν εκρηκτικά στις τέσσερεις γωνίες του κτιρίου που στεγάζονται τα γραφεία του κυβερνήτη και τα ενεργοποιούν με τηλεχειρισμό. Μέρος του κτιρίου καταστρέφεται εντελώς.

- Μπαϊτζί. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης, που διαρκεί 15 λεπτά, τραυματίζεται ένας μπάτσος.

23-1 - Επαρχία αλ- Ανμπάρ. Χαντίθα. Βόμβα ακινητοποιεί αμερικανικό χάμβι. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται σοβαρά οι 4 επιβαίνοντες.

- Ας-Σακλαβίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. κατά του αμερικανικού αρχηγείου της πόλης.

- Φαλούτζα. Βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο

Κατά την επίσκεψη της Κοντολίζα Ράις στο Ισραήλ, συζητήθηκε το ενδεχόμενο ανάπτυξης ΝΑΤΟικής δύναμης 30.000 γουρουνιών. Την ίδια στιγμή η απειλή πραξικοπήματος από τον Αμπάς εξακολουθεί να πλανιέται. Η Φατάχ-τομέας Ιορδανίας κλιμακώνει την επιχείρηση δυσφήμισης και συκοφάντησης της ΧΑΜΑΣ μέσα από τα ΜΜΕ που ελέγχει, απειλώντας ακόμα και για εκτελέσεις στελεχών του Ισλαμικού Κινήματος.

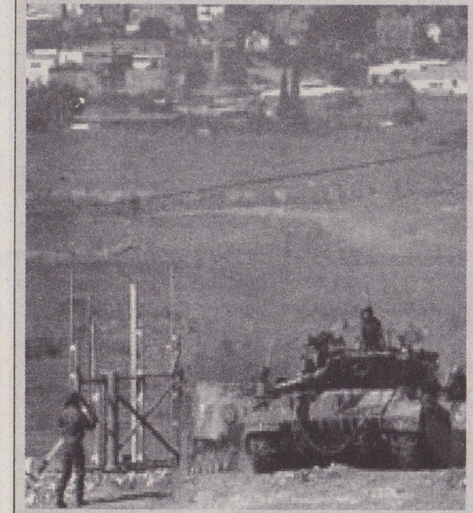
25/12: Οι «Ταξιαρχίες Μουτζαχεντίν» εκτοξεύουν δύο ρουκέτες Buraq-2 στο Nahal Oz.

27/12: Πύραυλος Quds εκτοξεύεται εναντίον του Sderot.

Ιανουάριος

1/1: Απαγάγεται από ένοπλους, Περουβιανός φωτορεπόρτερ. Καμία οργάνωση δεν αναλαμβάνει την ευθύνη.

3/1: Εκπρόσωπος της ενισχυτικής δύναμης ασφαλείας του υπουργείου εσωτερικών αρνείται κάθε συμμετοχή της ΧΑΜΑΣ στη δολοφονία 3 μελών της αποτρεπτικής δύναμης ασφαλείας του Αμπάς. Οι Ταξιαρχίες Quds ανακοινώνουν την εκτόξευση 53 πυραύλων σε απάντηση για τις δολοφονίες 14 παλαιστινίων από την έναρξη της ανακωχής που συμφωνήθηκε στις 26/11.

4/1: Με την επιστροφή του Χανίγιε από ... στο Sderot. Αιγύπτιοι αξιωματούχοι κατηγορούν το βουλευτή της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν ότι υποκινεί τον εμφύλιο πόλεμο.

11/1: Κατοχικοί απαγάγουν 6 ψαράδες ανοιχτά της ακτής της Ράφα και άλλους 16 παλαιστίνιους στη Βηθλεέμ.

12/1: Χιλιάδες παλαιστίνιοι διαδηλώνουν ενάντια στο ενδεχόμενο απόρριψης της επιχείρησης ανταλλαγής κρατουμένων με το Ισραήλ, για την οποία η ΧΑΜΑΣ κατηγορεί το βουλευτή Νταχλάν.

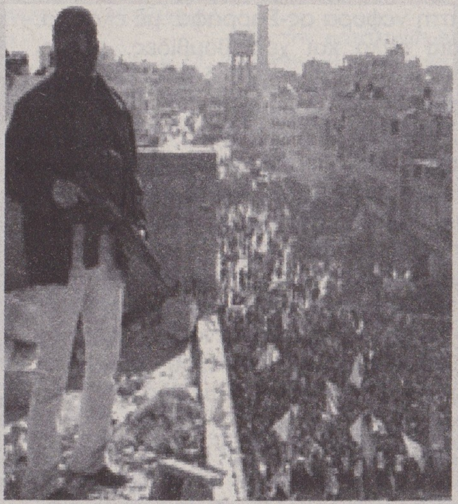
13/1: Οι Ταξιαρχίες Qassam καταρρίπτουν μικρό ισραηλινό αναγνωριστικό αεροπλάνο.

15/1: Οι Ταξιαρχίες Quds πυροδοτούν νάρκη εναντίον μονάδας κατοχικών και συμπλέκονται μαζί τους στο Καν Γουνίς. Δύο αντάρτες πέφτουν νεκροί από πυρά κατοχικών στη βόρεια Λωρίδα. Η ΧΑΜΑΣ δηλώνει ότι διπλασιάζει τον αριθμό των κρατουμένων που απαιτεί ως αντάλλαγμα για την επιστροφή του ισραηλινού Gilad Shalit που κρατείται αιχμάλωτος. Δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin πέφτουν νεκροί κοντά στα σύνορα με το Ισραήλ. Ο μονάρχης της Ιορδανίας, Abdullah II, κατηγορεί τον Αμπάς για την άρνησή του να συνομιλήσει με τον Χανίγιε, στο Αμάν, τον προηγούμενο μήνα.

16/1: Ο κρατούμενος Jamal Saraheen, 34 ετών, πεθαίνει μέσα στις φυλακές Negev λόγω άρνησης των ισραηλινών να ...

23/1: Κατοχικοί στρατιώτες απαγάγουν τον Σεΐχη Taher Nawahdheh, στέλεχος της ΧΑΜΑΣ, βόρεια της Ραμάλα. Ελεύθεροι σκοπευτές από τις Ταξιαρχίες Quds τραυματίζουν 2 ισραηλινούς. Ανήλικος δολοφονείται στην πόλη Dier Al-Balah, ενώ άλλα 2 άτομα απαγάγονται.

24/1: Εισβολή ισραηλινών κατοχικών στην πόλη Dier Al-Balah. Ένα αγοράκι σκοτώνεται και άλλα δύο τραυματίζονται προτού απαχθούν. Οι Ταξιαρχίες Quds αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση ελεύθερου σκοπευτή εναντίον κατοχικών. Μέλη της Φατάχ αρχίζουν να επιτίθενται σε μέλη της δύναμης του υπουργείου εσωτερικών στη Beit Hanun. Όλες αυτές τις μέρες μέλη της ΧΑΜΑΣ γίνονται στόχος επιθέσεων, ακόμα και με RPG στα σπίτια τους, καθώς και απαγωγών. Η ΧΑΜΑΣ κατηγορεί την «Τάση Ανταρσίας» μέσα στη Φατάχ, που καθοδηγείται από το βουλευτή Μοχάμεντ Νταχλάν.

25/1: Σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της ΧΑΜΑΣ και της Φατάχ σκοτώνεται ένα μέλος των ΤΜΑ. Νωρίτερα είχε σκοτωθεί μέλος της ΧΑΜΑΣ από έκρηξη βόμβας και ένοπλοι της ΧΑΜΑΣ πήγαν στο σπίτι του μέλους των ΤΜΑ ζητώντας να τον ανακρίνουν. Πυροβολισμοί ρίχνονται εναντίον του υπουργού εξωτερικών.

26/1: Επίθεση μελών της Φατάχ σε τζαμί στη Γάζα με χειροβομβίδες και RPG. Τουλάχιστον 4 προσκυνητές σκοτώνονται και άλλοι τραυματίζονται, ανάμεσά τους κι ο ιμάμης του τζαμιού. Στη Ναμπλούς ...

νούς, μέλη της επίλεκτης ειδικής ομάδας Maghawir, τη στιγμή που επιβιβάζονται στα οχήματά τους για περιπολία. Οι υπόλοιποι, μετά την επίθεση, σπεύδουν να απομακρυνθούν από το σημείο...

- Μπακούμπα. Αντάρτες σταματούν κομβόι καινούργιων οχημάτων, που συνοδεύονται από ιρακινούς μπάτσους και προέρχονται από το λιμάνι της Βασόρα με προορισμό την αστυνομία της επαρχίας Ντιγιάλα. Ακολούθως, σκοτώνουν τους 20 μπάτσους-συνοδούς, παίρνουν τον οπλισμό τους και φυσικά παίρνουν και τα οχήματα μαζί τους.

- Κιρκούκ. Βόμβα τοποθετημένη στον κεντρικό δρόμο εκρήγνυται τη στιγμή που περνά ιρακινό περιπολικό, σκοτώνοντας τον αξιωματικό μπάτσο και τραυματίζοντας πέντε μπάτσους.

22-1 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρτες τοποθετούν εκρηκτικά στις τέσσερεις γωνίες του κτιρίου που στεγάζονται τα γραφεία του κυβερνήτη και τα ενεργοποιούν με τηλεχειρισμό. Μέρος του κτιρίου καταστρέφεται εντελώς.

- Μπαϊτζί. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης, που διαρκεί 15 λεπτά, τραυματίζεται ένας μπάτσος.

23-1 - Επαρχία αλ- Ανμπάρ. Χαντίθα. Βόμβα ακινητοποιεί αμερικανικό χάμβι. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται σοβαρά οι 4 επιβαίνοντες.

- Ας-Σακλαβίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. κατά του αμερικανικού αρχηγείου της πόλης.

- Φαλούτζα. Βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο στην περιοχή αλ-Χάσυ, καταστρέφει ένα αμερικανικό χάμβι, ενώ σκοτώνει ή τραυματίζει όλους τους επιβαίνοντες. Σε άλλο σημείο, βόμβα καταστρέφει και ακινητοποιεί αμερικανικό θωρακισμένο όχημα τύπου Bradley, τραυματίζοντας σοβαρά και τρεις κατοχικούς. Επίσης, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ιρακινό στρατιώτη σε σημείο ελέγχου.

24-1 - Ραμάντι. Οι αμερικανοί κατοχικοί αποκλείουν την πόλη, ενώ μέσα σε 24 ώρες σκοτώνουν 32 κατοίκους, συμπεριλαμβανομένων και 9 εγκύων.

- Βαγδάτη. Τουλάχιστον 5 αμερικανοί κατοχικοί σκοτώνονται από εκρήξεις βομβών σε διάφορα σημεία.

- Ρούτμπα. Αυτοκίνητο παγιδευμένο με εκρηκτικά ανατινάζεται τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ αγνοείται η τύχη των επιβαινόντων.

- Βαγδάτη. Σφοδρή μάχη πραγματοποιείται

1/1: Απαγάγεται από ενόπλους, Περουβιανός φωτορεπόρτερ. Καμία οργάνωση δεν αναλαμβάνει την ευθύνη.

3/1: Εκπρόσωπος της ενισχυτικής δύναμης ασφαλείας του υπουργείου εσωτερικών αρνείται κάθε συμμετοχή της ΧΑΜΑΣ στη δολοφονία 3 μελών της αποτρεπτικής δύναμης ασφαλείας του Αμπάς. • Οι Ταξιαρχίες Quds ανακοινώνουν την εκτόξευση 53 πυραύλων σε απάντηση για τις δολοφονίες 14 παλαιστινίων από την έ-

ναρξη της ανακωχής που συμφωνήθηκε στις 26/11.

4/1: Με την επιστροφή του Χανίγιε από τη Σαουδική Αραβία, ξεσπούν νέες συμπλοκές ανάμεσα στη Φατάχ και τη ΧΑΜΑΣ με αποτέλεσμα 6 νεκρούς.

5/1: Οι ΤΜΑ καταστρέφουν ένα ισραηλινό άρμα στη Ναμπλούς.

6/1: Ο Αμπάς πρόκειται να δεχθεί αμερικανική βοήθεια 86 εκατομμυρίων δολαρίων για να ενισχύσει τις συμμορίες του.

7/1: Απελευθερώνεται περουβιανός φωτογράφος του AFP, μια βδομάδα μετά την απαγωγή του. • Το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο καταγγέλλει ως παράνομη τη διαταγή του Αμπάς να διαλύσει την ενισχυτική δύναμη του υπουργείου εσωτερικών. Παράλληλα, έξι ένο-

της επιχείρησης ανταλλαγής κρατουμένων με το Ισραήλ, για την οποία η ΧΑΜΑΣ κατηγορεί το βουλευτή Νταχλάν.

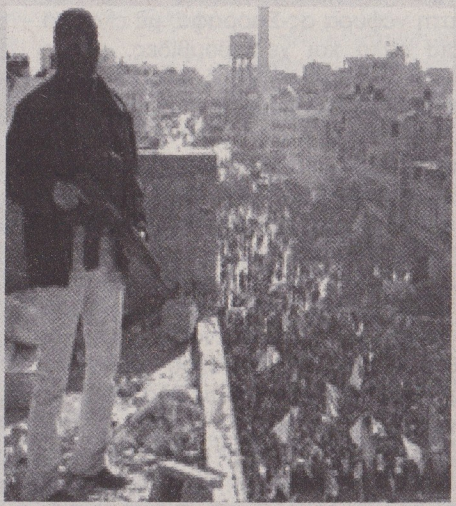
13/1: Οι Ταξιαρχίες Qassam καταρρίπτουν μικρό ισραηλινό αναγνωριστικό αεροπλάνο.

15/1: Οι Ταξιαρχίες Quds πυροδοτούν νάρκη εναντίον μονάδας κατοχικών και συμπλέκονται μαζί τους στο Καν Γιουνίς. • Δύο αντάρτες πέφτουν νεκροί από πυρά κατοχικών στη βόρεια Λωρίδα. • Η ΧΑΜΑΣ δηλώνει ότι διπλασιάζει τον αριθμό των κρατουμένων που απαιτεί ως αντάλλαγμα για την επιστροφή του ισραηλινού Gilad Shalit που κρατείται αιχμάλωτος. • Δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin πέφτουν νεκροί κοντά στα σύνορα με το Ισραήλ. • Ο μονάρχης της Ιορδανίας, Abdullah II, κατηγορεί τον Αμπάς για την άρνησή του να συνομιλήσει με τον Χανίγιε, στο Αμάν, τον προηγούμενο μήνα.

16/1: Ο κρατούμενος Jamal Saraheen, 34 ετών, πεθαίνει μέσα στις φυλακές Negev λόγω άρνησης των ισραηλινών να του παράσχουν ιατρική βοήθεια. • Οι Ταξιαρχίες Qassam επιβεβαιώνουν ότι σκάβουν τούνελ και «φυτεύουν» εκρηκτικά για να αντιμετωπίσουν μια πιθανή εισβολή στη Λωρίδα. • Ρουκέτα πέφτει στο Ashkelon, ζωτικής σημασίας πόλη, λόγω των στρατιωτικών εγκαταστάσεων που διαθέτει.

17/1: Απαγάγονται 47 παλαιστίνιοι μέσα στις τελευταίες 24 ώρες σε περιοχές της Δυτικής Όχθης. • Στις φυλακές Beer Sheba ειδικές δυνάμεις εισβάλλουν στα κελιά της απομόνωσης και τραυματίζουν 5 κρατούμενους. • Ο υπουργός Γεωργίας καταγγέλλει τις κατοχικές δυνάμεις ότι εμποδίζουν παλαιστίνιους αγρότες να ολοκληρώσουν τις εργασίες τους.

το βουλευτή Μοχάμεντ Νταχλάν.

25/1: Σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της ΧΑΜΑΣ και της Φατάχ σκοτώνεται ένα μέλος των ΤΜΑ. • Νωρίτερα είχε σκοτωθεί μέλος της ΧΑΜΑΣ από έκρηξη βόμβας και ένοπλοι της ΧΑΜΑΣ πήγαν στο σπίτι του μέλους των ΤΜΑ ζητώντας να τον ανακρίνουν. • Πυροβολισμοί ρίχνονται εναντίον του υπουργού εξωτερικών.

26/1: Επίθεση μελών της Φατάχ σε τζαμί στη Γάζα με χειροβομβίδες και RPG. Τουλάχιστον 4 προσκυνητές σκοτώνονται και άλλοι τραυματίζονται, ανάμεσά τους και ο ιμάμης του τζαμιού. • Στη Ναμπλούς 7 ανήλικοι απαγάγονται από μέλη των ΤΜΑ.

27/1: Μέλη της ΑΔΑ (αποτρεπτική δύναμη ασφαλείας) δολοφονούν ένα φοιτητή καθώς πήγαινε στο πανεπιστήμιο της Γάζας.

λώς.

- Μπαϊτζί. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης, που διαρκεί 15 λεπτά, τραυματίζεται ένας μπάτσος.

23-1 - Επαρχία αλ- Ανμπάρ. Χαντίθα. Βόμβα ακινητοποιεί αμερικανικό χάμβι. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται σοβαρά οι 4 επιβαίνοντες.

- Ας-Σακλαβίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. κατά του αμερικανικού αρχηγείου της πόλης.

- Φαλούτζα. Βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο στην περιοχή αλ-Χάσυ, καταστρέφει ένα αμερικανικό χάμβι, ενώ σκοτώνει ή τραυματίζει όλους τους επιβαίνοντες. Σε άλλο σημείο, βόμβα καταστρέφει και ακινητοποιεί αμερικανικό θωρακισμένο όχημα τύπου Bradley, τραυματίζοντας σοβαρά και τρεις κατοχικούς. Επίσης, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ιρακινό στρατιώτη σε σημείο ελέγχου.

24-1 - Ραμάντι. Οι αμερικανοί κατοχικοί αποκλείουν την πόλη, ενώ μέσα σε 24 ώρες σκοτώνουν 32 κατοίκους, συμπεριλαμβανομένων και 9 εγκύων.

- Βαγδάτη. Τουλάχιστον 5 αμερικανοί κατοχικοί σκοτώνονται από εκρήξεις βομβών σε διάφορα σημεία.

- Ρούτμπα. Αυτοκίνητο παγιδευμένο με εκρηκτικά ανατινάζεται τη στιγμή που περνά φάλαγγα αμερικανικών οχημάτων. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ αγνοείται η τύχη των επιβαινόντων.

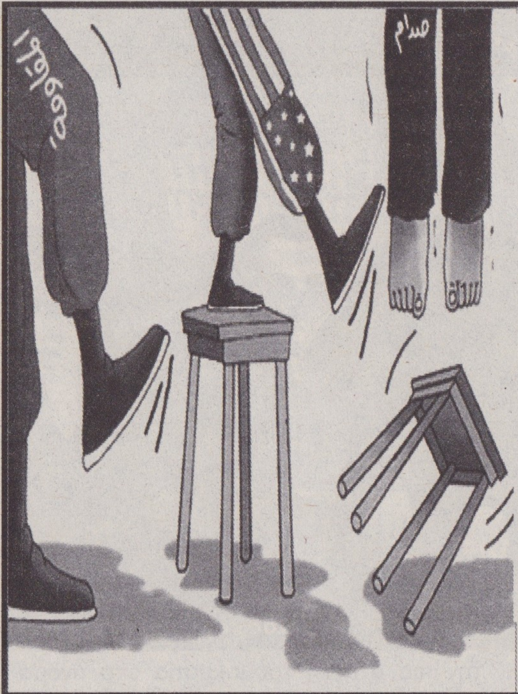
- Βαγδάτη. Σφοδρή μάχη πραγματοποιείται όταν το πρωί, κατοχικοί, συνεπικουρούμενοι από καθεστωτικές δυνάμεις, προσπαθούν να εισβάλλουν στην οδό Χάιφα και στη συνοικία αλ-Φάντλ. Οι αντάρτες τους επιτίθενται με ελαφρά και μεσαία όπλα.

-Το αυτοκίνητο του υπουργού παιδείας δέχεται πυρά ανταρτών. Σκοτώνεται ένας σωματοφύλακας.

27-1 - Το αυτοκίνητο του υπουργού ενέργειας της ιρακινής κυβέρνησης δέχεται πυρά ανταρτών. Σκοτώνεται ο ίδιος, η κόρη του και ο οδηγός του.

Ο ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΑΝΤΑΜ

Μήνυμα τρόμου με αποδέκτη τον πλανήτη

Παραμονές πρωτοχρονιάς, αρχή της μεγάλης γιορτής των μουσουλμάνων Έιντ και τα τηλεοπτικά δίκτυα σ' όλο τον κόσμο μεταδίδουν τον θάνατο του Σαντάμ στην αγχόνη.

Ενώ, δηλαδή, το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη έχει μπει στη διαδικασία χαλάρωσης, που συνήθως υπάρχει τις λεγόμενες εορτάσιμες μέρες, από τη μεριά της κυριαρχίας γίνεται μια κίνηση με την οποία προσπαθεί να δώσει το στίγμα της για το επόμενο διάστημα.

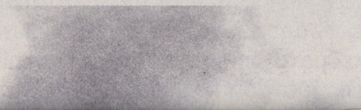
Εννοείται πως οι φωνές, της δήθεν εναντίωσης στην θανατική ποινή, δεν αποτελούν παρά μια προσπάθεια να ρίξουν στάχτη στα μάτια των καταπιεσμένων και να εμφανιστούν κάποιοι από τους λυσσαλέους εχθρούς της ανθρωπινότητας σαν ανθρωπιστές.

Η επιλογή της ημέρας όπου «κλείνει» ο χρόνος αποσκοπούσε στο να σφραγιστεί η «εναλλαγή του χρόνου» με αυτό γεγονός και να δώσει την εντύπωση του ανοίγματος μια άλλης περιόδου, για ένα «νέο Ιράκ». Για την προσωποκεντρική αντίληψη της ιστορίας αυτή η πράξη θα μπορούσε να έχει κάποια βαρύτητα, όχι όμως και στις συνθήκες όπου υπάρχει ένα πολύπλευρος και αδυσώπητος πόλεμος και όπου συμπλέκονται πάρα πολλοί όροι με αξεδιάλυτα συστατικά.

Εννοείται πως η κίνηση αυτή ήταν προσχεδιασμένη στην κάθε της λεπτομέρεια. Από το πρώτο «επίσημο» βίντεο έως και το δεύτερο, το «ανεπίσημο», όπου πλέον υποδαυλίζεται η εμφύλια αντιπαράθεση σε θρησκευτική βάση. Αυτή η προσπάθεια όμως γίνεται σε συνθήκες όπου οι εκκαθαρίσεις αποτελούν καθημερινότητα για τη Βαγδάτη. Δεκάδες νεκροί μετά από βασανιστήρια «ανακαλύπτονται» κάθε τόσο. Οι δολοφονικές συμμορίες των σιιτών ταγματασφαλιτών και των μισθοφόρων συνεχίζουν να εξοντώνουν όσους θεωρούνται ύποπτοι, συμπαθούν ή στηρίζουν την αντίσταση ή απλά συμβαίνει να είναι σουνίτες.

Όλα έγιναν απροσχημάτιστα. Το μήνυμα έπρεπε να απλωθεί σ' όλο τον πλανήτη. Παλιά οι κάτοικοι ενός μικρού χωριού ή μιας πόλης μαζεύονταν στην πλατεία για να εξοικειωθούν με την δολοφονία που οι το στοιχείο της πολιτισμικής και θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, αρκεί να επισημάνουμε πως έγινε την ημέρα έναρξης της γιορτής Eid ul-Adha που έχει μεγάλη σημασία για τους μουσουλμάνους και η οποία γίνεται σε ανάμνηση της (μη) θυσίας του Αβραάμ. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν το γεγονός πως στην έναρξη μιας τέτοιας γιορτής, όπου κυρίαρχο στοιχείο της είναι η αγάπη για την ανθρώπινη ζωή να γίνεται ο απαγχονισμός. Αναμενόμενο ήταν να εκδηλωθεί η οργή των μουσουλμάνων που είχαν συγκεντρωθεί στη Μέκκα για προσκύνημα. Ήταν μια πράξη προσβολής σε όλους τους μου-

για να ντύσουν την όποια δολοφονία τους με ιατρικούς ή νομικούς όρους, να εμφανίσουν ανίατες και ανεξήγητες ή «φυσιολογικές» ασθένειες για να ξαποστείλουν όποιον θέλουν να μην πάρει δημοσιότητα ο θάνατός του. Πρόσφατα είναι τα παραδείγματα της εξόντωσης του Μιλόσεβιτς και του Αραφάτ. Ανάλογα περιστατικά μπορεί κανείς να αναζητήσει στις περιπτώσεις πολλών «επιφανών».

κατά πόσον ευδοκίμησε.

Όπως δείχνουν τα πράγματα, ένα σχέδιο καθολικής αντιπαράθεσης και εξόντωσης με όρους γενοκτονίας είναι περισσότερο εύκολο να τεθεί και να εφαρμοστεί από αυτούς που μπορούν να το διεκπεραιώσουν από την πλευρά τους σαν κατακτητές. Όταν όμως επιχειρείται να συμπαρασυρθεί ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου προς μια τέτοια κατεύθυνση τότε τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολα.

Οι συνθέσεις και οι συμμαχίες μέσα στους κόλπους της Ιρακινής Αντίστασης γίνονται πιο έντονες και πιο συνεκτικές. Τα μέτωπα που έχουν να αντιμετωπίσουν οι κατακτητές και τα τσιράκια τους είναι τόσο πολυσύνθετα, που ούτε η στρατιωτική υπεροχή σε τεχνικά μέσα, αριθμούς και ειδικευμένα άτομα, ούτε οι παχυλές αμοιβές των ταγματασφαλιτών τους, μπορούν να τους οδηγήσουν σε νίκες και επιτυχίες.

Η ιρακινή αντίσταση συμπληρώνει τέσσερα χρόνια. Η κοινωνική και στρατιωτική ήττα των κατακτητών είναι γεγονός. Γι αυτό και αρχίζουν να εμφανίζουν τους υποτιθέμενους διαφωνούντες στο Κογκρέσο. Αυτός είναι, άλλωστε, ο λόγος της «σκλήρυνσης» της γραμμής, ώστε να μπορέσουν να διαπραγματευτούν τους όρους της αποχώρησης οι «μετριοπαθείς», που προετοιμάζονται για το ενδεχόμενο της «διαδοχής». Μια διαπραγμάτευση, όμως, που θα τους αφήσει περιθώρια να περισώσουν όσα μπορούν περισσότερα, μπροστά σε μια επικείμενη πανωλεθρία.

Πάντως, οι δρόμοι προς την ελευθερία συνεχίζουν να είναι γεμάτοι από πολλά εμπόδια. Οι άνθρωποι μπορεί να εμπλέκονται μέσα σε θρησκευτικές και άλλες φορές σε φυλετικές διαμάχες, αλλά είναι ικανοί να ξεχωρίζουν τον εχθρό τους.

Ο πόλεμος στο Βιετνάμ, πριν από τρεις δεκαετίες, έδωσε ένα συντριπτικό κτύπημα σε ένα από τα τμήματα της παγκόσμιας κυριαρχίας, σημαδεύοντας τις κινήσεις των εχθρών της ελευθερίας για αρκετό διάστημα. Τώρα, οι αντάρτες του Ιράκ, ακόμα πιο έμπειροι, αποφασισμένοι και αποτελεσματικοί κατορθώνουν και αντιμετωπίζουν τις σιδερόφρακτες λεγεώνες των καταστροφέων της ανθρωπινότητας, χαράζοντας

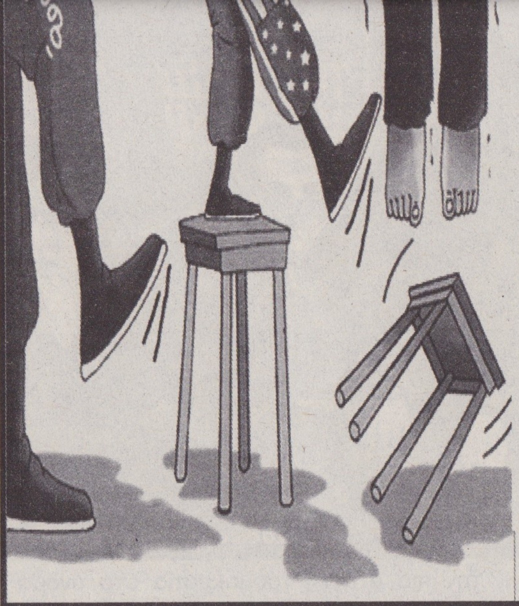
χτη στα μάτια των καταπιεσμένων και να εμφανιστούν κάποιοι από τους λυσσαλέους εχθρούς της ανθρωπινότητας σαν ανθρωπιστές.

Η επιλογή της ημέρας όπου «κλείνει» ο χρόνος αποσκοπούσε στο να σφραγιστεί η «εναλλαγή του χρόνου» με αυτό γεγονός και να δώσει την εντύπωση του ανοίγματος μια άλλης περιόδου, για ένα «νέο Ιράκ». Για την προσωποκεντρική αντίληψη της ιστορίας αυτή η πράξη θα μπορούσε να έχει κάποια βαρύτητα, όχι όμως και στις συνθήκες όπου υπάρχει ένα πολύπλευρος και αδυσώπητος πόλεμος και όπου συμπλέκονται πάρα πολλοί όροι με αξεδιάλυτα συστατικά.

Εννοείται πως η κίνηση αυτή ήταν προσχεδιασμένη στην κάθε της λεπτομέρεια. Από το πρώτο «επίσημο» βίντεο έως και το δεύτερο, το «ανεπίσημο», όπου πλέον υποδαυλίζεται η εμφύλια αντιπαράθεση σε θρησκευτική βάση. Αυτή η προσπάθεια όμως γίνεται σε συνθήκες όπου οι εκκαθαρίσεις αποτελούν καθημερινότητα για τη Βαγδάτη. Δεκάδες νεκροί μετά από βασανιστήρια «ανακαλύπτονται» κάθε τόσο. Οι δολοφονικές συμμορίες των σιιτών ταγματασφαλιτών και των μισθοφόρων συνεχίζουν να εξοντώνουν όσους θεωρούνται ύποπτοι, συμπαθούν ή στηρίζουν την αντίσταση ή απλά συμβαίνει να είναι σουνίτες.

Όλα έγιναν απροσχημάτιστα. Το μήνυμα έπρεπε να απλωθεί σ' όλο τον πλανήτη. Παλιά οι κάτοικοι ενός μικρού χωριού ή μιας πόλης μαζεύονταν στην πλατεία για να εξοικειωθούν με την δολοφονία που οι αρχές ονόμαζαν «εκτέλεση για παραδειγματισμό». Οι κάτοικοι έπρεπε να παραδειγματιστούν, να φοβηθούν, να υποστηρίξουν, να ανεχτούν και να αφομοιώσουν την εγκληματική υπόσταση της εξουσίας.

Μήνυμα τρόμου με αποδέκτη τον πλανήτη

το στοιχείο της πολιτισμικής και θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, αρκεί να επισημάνουμε πως έγινε την ημέρα έναρξης της γιορτής Eid ul-Adha που έχει μεγάλη σημασία για τους μουσουλμάνους και η οποία γίνεται σε ανάμνηση της (μη) θυσίας του Αβραάμ. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν το γεγονός πως στην έναρξη μιας τέτοιας γιορτής, όπου κυρίαρχο στοιχείο της είναι η αγάπη για την ανθρώπινη ζωή να γίνεται ο απαγχονισμός. Αναμενόμενο ήταν να εκδηλωθεί η οργή των μουσουλμάνων που είχαν συγκεντρωθεί στη Μέκκα για προσκύνημα. Ήταν μια πράξη προσβολής σε όλους τους μουσουλμάνους, ήταν μια ανοιχτή πρόκληση για το νέο κύκλο αίματος που έχει προσχεδιαστεί.

Η αποστολή περισσότερων από 20.000 επί πλέον αμερικανών στρατιωτών στο Ιράκ δείχνει πως ο απαγχονισμός του Σαντάμ και ο τρόπος με τον οποίο κοινοποιήθηκε εκτός από το ότι θέλει να μεταθέσει όλο το βάρος των ευθυνών στους σιίτες, τονίζει την απόφαση των ΗΠΑ για ένα λουτρό αίματος που πρόκειται να ακολουθήσει.

Ο σχεδιασμός της δυτικής κυριαρχίας για τριχοτόμηση του Ιράκ, παρά το ότι συναντά μια σειρά από έντονες και αξεπέραστες αντιθέσεις και αντιδράσεις μέσα στις διάφορες μερίδες που την συναποτελούν, βρίσκεται στις πρώτες επιλογές. Είτε όμως σαν σχέδιο, που πρέπει να πραγματοποιηθεί, είτε σαν ένα μέσο που θα ενισχύσει ευρύτερους ή παραπλήσιους σχεδιασμούς,

για να ντύσουν την όποια δολοφονία τους με ιατρικούς ή νομικούς όρους, να εμφανίσουν ανίατες και ανεξήγητες ή «φυσιολογικές» ασθένειες για να ξαποστείλουν όποιον θέλουν να μην πάρει δημοσιότητα ο θάνατός του. Πρόσφατα είναι τα παραδείγματα της εξόντωσης του Μιλόσεβιτς και του Αραφάτ. Ανάλογα περιστατικά μπορεί κανείς να αναζητήσει στις περιπτώσεις πολλών «επιφανών».

Είναι παραδεκτό από όλους πως τα χρονικά περιθώρια για την επιβολή των σχεδίων της παγκόσμιας κυριαρχίας, που εκφράζεται από τους σύγχρονους σταυρο-

κατακτητές και τα τσιράκια τους είναι τόσο πολυσύνθετα, που ούτε η στρατιωτική υπεροχή σε τεχνικά μέσα, αριθμούς και ειδικευμένα άτομα, ούτε οι παχυλές αμοιβές των ταγματασφαλιτών τους, μπορούν να τους οδηγήσουν σε νίκες και επιτυχίες.

Η ιρακινή αντίσταση συμπληρώνει τέσσερα χρόνια. Η κοινωνική και στρατιωτική ήττα των κατακτητών είναι γεγονός. Γι αυτό και αρχίζουν να εμφανίζουν τους υποτιθέμενους διαφωνούντες στο Κογκρέσο. Αυτός είναι, άλλωστε, ο λόγος της «σκλήρυνσης» της γραμμής, ώστε να μπορέσουν να διαπραγματευτούν τους όρους της αποχώρησης οι «μετριοπαθείς», που προετοιμάζονται για το ενδεχόμενο της «διαδοχής». Μια διαπραγμάτευση, όμως, που θα τους αφήσει περιθώρια να περισώσουν όσα μπορούν περισσότερα, μπροστά σε μια επικείμενη πανωλεθρία.

Πάντως, οι δρόμοι προς την ελευθερία συνεχίζουν να είναι γεμάτοι από πολλά εμπόδια. Οι άνθρωποι μπορεί να εμπλέκονται μέσα σε θρησκευτικές και άλλες φορές σε φυλετικές διαμάχες, αλλά είναι ικανοί να ξεχωρίζουν τον εχθρό τους.

Ο πόλεμος στο Βιετνάμ, πριν από τρεις δεκαετίες, έδωσε ένα συντριπτικό κτύπημα σε ένα από τα τμήματα της παγκόσμιας κυριαρχίας, σημαδεύοντας τις κινήσεις των εχθρών της ελευθερίας για αρκετό διάστημα. Τώρα, οι αντάρτες του Ιράκ, ακόμα πιο έμπειροι, αποφασισμένοι και αποτελεσματικοί κατορθώνουν και αντιμετωπίζουν τις σιδερόφρακτες λεγεώνες των καταστροφέων της ανθρωπινότητας, χαράζοντας μια πρωτοφανή πορεία αντίστασης στους σύγχρονους σταυροφόρους. Μια πορεία που σημαδεύει με ανεξίτηλα σημάδια τον 21ο αιώνα.

Το μήνυμα τρόμου που προσπάθησαν να στείλουν με την εξόντωση του στυγερού εγκληματία Σαντάμ, έγινε αναποτελεσματικό. Το δείχνει η μετατροπή του σε μάρτυρα, το φανερώνουν οι άδικοι θάνατοι μικρών παιδιών που θέλησαν να υποδυθούν το ρόλο του Σαντάμ, το κάνουν φανερό οι συνεχιζόμενες επιθέσεις των ανταρτών και οι απώλειες των κατοχικών και των εγκαθέτων.

Είναι φανερό πως όσες δυσκολίες κι αν υπάρξουν όσα μηνύματα τρόμου κι αν στείλουν οι κυρίαρχοι δεν θα μπορέσουν να ξεγελάσουν ή να πετύχουν στις επιδιώξεις τους. Αυτό όμως δεν μας κάνει να παραβλέπουμε πως το σημαντικό για τους αν-

θρησκευτική βάση. Αυτή η προσπάθεια ύμως γίνεται σε συνθήκες όπου οι εκκαθαρίσεις αποτελούν καθημερινότητα για τη Βαγδάτη. Δεκάδες νεκροί μετά από βασανιστήρια «ανακαλύπτονται» κάθε τόσο. Οι δολοφονικές συμμορίες των σιιτών ταγματασφαλιτών και των μισθοφόρων συνεχίζουν να εξοντώνουν όσους θεωρούνται ύποπτοι, συμπαθούν ή στηρίζουν την αντίσταση ή απλά συμβαίνει να είναι σουνίτες.

Όλα έγιναν απροσχημάτιστα. Το μήνυμα έπρεπε να απλωθεί σ' όλο τον πλανήτη. Παλιά οι κάτοικοι ενός μικρού χωριού ή μιας πόλης μαζεύονταν στην πλατεία για να εξοικειωθούν με την δολοφονία που οι αρχές ονόμαζαν «εκτέλεση για παραδειγματισμό». Οι κάτοικοι έπρεπε να παραδειγματιστούν, να φοβηθούν, να υποστηρίξουν, να ανεχτούν και να αφομοιώσουν την εγκληματική υπόσταση της εξουσίας.

Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα. Το διαδίκτυο προσφέρει στην κυριαρχία τη δυνατότητα να απλώσει τον τρόμο της σε παγκόσμια κλίματα. Να μπει σε σπίτια, να διαταράξει, να απειλήσει, να προετοιμάσει ένα νέο κύκλο αίματος και σφαγών για τον οποίο πρέπει να υπάρξει εθισμός, ανοχή, αδιαφορία σε μεγάλα κομμάτια του παγκόσμιου πληθυσμού.

Για όσους, πάλι, ισχυρίζονται πως ο απαγχονισμός του Σαντάμ δεν είχε σημειολογικό χαρακτήρα και πως δεν περιείχε και το στοιχείο της πολιτισμικής και θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, αρκεί να επισημάνουμε πως έγινε την ημέρα έναρξης της γιορτής Eid ul-Adha που έχει μεγάλη σημασία για τους μουσουλμάνους και η οποία γίνεται σε ανάμνηση της (μη) θυσίας του Αβραάμ. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν το γεγονός πως στην έναρξη μιας τέτοιας γιορτής, όπου κυρίαρχο στοιχείο της είναι η αγάπη για την ανθρώπινη ζωή να γίνεται ο απαγχονισμός. Αναμενόμενο ήταν να εκδηλωθεί η οργή των μουσουλμάνων που είχαν συγκεντρωθεί στη Μέκκα για προσκύνημα. Ήταν μια πράξη προσβολής σε όλους τους μουσουλμάνους, ήταν μια ανοιχτή πρόκληση για το νέο κύκλο αίματος που έχει προσχεδιαστεί.

Η αποστολή περισσότερων από 20.000 επί πλέον αμερικανών στρατιωτών στο Ιράκ δείχνει πως ο απαγχονισμός του Σαντάμ και ο τρόπος με τον οποίο κοινοποιήθηκε εκτός από το ότι θέλει να μεταθέσει όλο το βάρος των ευθυνών στους σιίτες, τονίζει την απόφαση των ΗΠΑ για ένα λουτρό αίματος που πρόκειται να ακολουθήσει.

Ο σχεδιασμός της δυτικής κυριαρχίας για τριχοτόμηση του Ιράκ, παρά το ότι συναντά μια σειρά από έντονες και αξεπέραστες αντιθέσεις και αντιδράσεις μέσα στις διάφορες μερίδες που την συναποτελούν, βρίσκεται στις πρώτες επιλογές. Είτε όμως σαν σχέδιο, που πρέπει να πραγματοποιηθεί, είτε σαν ένα μέσο που θα ενισχύσει ευρύτερους ή παραπλήσιους σχεδιασμούς, είναι δεδομένο πως θα χρησιμοποιηθεί για να τσακιστεί η αντίσταση.

Ακριβώς σ' αυτήν την προοπτική οι διάφορες μερίδες της δυτικής, αλλά και της υπόλοιπης συνεργαζόμενης με αυτήν, κυριαρχίας, προσπάθησαν να παρουσιάσουν ένα πιο μαλακό προσωπείο αποδοκιμάζοντας και εμφανιζόμενες ως ενάντιες στη θανατική ποινή. Λες κι όταν θέλουν να εξοντώσουν κάποιον ενοχλητικό, ως προς τα σχέδιά τους, αντίπαλο χρειάζεται να τον θανατώσουν δημόσια όπως το Σαντάμ, του οποίου ο απαγχονισμός είχε όλα τα στοιχεία του λυντσαρίσματος. Οι εξουσιαστές γεννημένοι από το έγκλημα (και για το έγκλημα), έχουν πάρα πολλούς τρόπους και μπορούν να χρησιμοποιούν πολλές λέξεις για να ντύσουν την όποια δολοφονία τους με ιατρικούς ή νομικούς όρους, να εμφανίσουν ανίατες και ανεξήγητες ή «φυσιολογικές» ασθένειες για να ξαποστείλουν όποιον θέλουν να μην πάρει δημοσιότητα ο θάνατός του. Πρόσφατα είναι τα παραδείγματα της εξόντωσης του Μιλόσεβιτς και του Αραφάτ. Ανάλογα περιστατικά μπορεί κανείς να αναζητήσει στις περιπτώσεις πολλών «επιφανών».

Είναι παραδεκτό από όλους πως τα χρονικά περιθώρια για την επιβολή των σχεδίων της παγκόσμιας κυριαρχίας, που εκφράζεται από τους σύγχρονους σταυροφόρους, τους συμμάχους και υποστηρικτές τους, έχουν στενέψει επικίνδυνα.

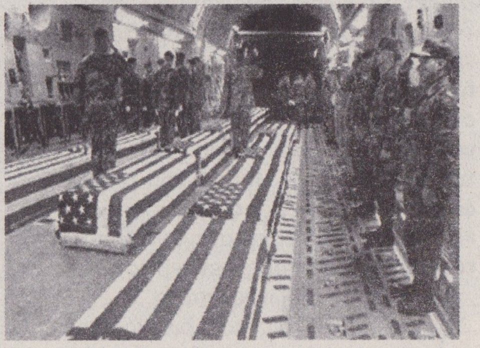
Με δεδομένη αυτή την πραγματικότητα είναι αναμενόμενο να δοθεί ακόμα μεγαλύτερο βάρος στο μακελειό. Η προβολή του απαγχονισμού του Σαντάμ θέλησε να προκαλέσει καθολική κρίση μέσα στο Ιράκ. Να οξύνει και να προβάλει αντιθέσεις που πίσω από το θρησκευτικό μανδύα και την εμφύλια διαμάχη θα ξεσπάσουν, διευρύνοντας τον κύκλο των ανθρωποσφαγών σε μια ανεξέλεγκτη μεν κατάσταση, αλλά χρήσιμη πλέον για τους κατακτητές και τους εγκάθετους.

Ο απαγχονισμός του Σαντάμ ήταν μια πολυσήμαντη κίνηση. Το ερώτημα που έχουν να απαντήσουν οι κατακτητές είναι συνεχίζουν να είναι γεμάτοι από πολλά εμπόδια. Οι άνθρωποι μπορεί να εμπλέκονται μέσα σε θρησκευτικές και άλλες φορές σε φυλετικές διαμάχες, αλλά είναι ικανοί να ξεχωρίζουν τον εχθρό τους.

Ο πόλεμος στο Βιετνάμ, πριν από τρεις δεκαετίες, έδωσε ένα συντριπτικό κτύπημα σε ένα από τα τμήματα της παγκόσμιας κυριαρχίας, σημαδεύοντας τις κινήσεις των εχθρών της ελευθερίας για αρκετό διάστημα. Τώρα, οι αντάρτες του Ιράκ, ακόμα πιο έμπειροι, αποφασισμένοι και αποτελεσματικοί κατορθώνουν και αντιμετωπίζουν τις σιδερόφρακτες λεγεώνες των καταστροφέων της ανθρωπινότητας, χαράζοντας μια πρωτοφανή πορεία αντίστασης στους σύγχρονους σταυροφόρους. Μια πορεία που σημαδεύει με ανεξίτηλα σημάδια τον 21ο αιώνα.

Το μήνυμα τρόμου που προσπάθησαν να στείλουν με την εξόντωση του στυγερού εγκληματία Σαντάμ, έγινε αναποτελεσματικό. Το δείχνει η μετατροπή του σε μάρτυρα, το φανερώνουν οι άδικοι θάνατοι μικρών παιδιών που θέλησαν να υποδυθούν το ρόλο του Σαντάμ, το κάνουν φανερό οι συνεχιζόμενες επιθέσεις των ανταρτών και οι απώλειες των κατοχικών και των εγκάθετων.

Είναι φανερό πως όσες δυσκολίες κι αν υπάρξουν όσα μηνύματα τρόμου κι αν στείλουν οι κυρίαρχοι δεν θα μπορέσουν να ξεγελάσουν ή να πετύχουν στις επιδιώξεις τους. Αυτό όμως δεν μας κάνει να παραβλέπουμε πως το σημαντικό για τους ανθρώπους εξακολουθεί να είναι η καταστροφή της κυριαρχίας. Γιατί εκείνο που θα συνεχίσει να μας κάνει να εξαγριωνόμαστε είναι το συνεχές λουτρό αίματος που προκαλεί η ύπαρξή της...

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗΣ

(Μέρος 3ο)

Η Προπαγάνδα των μπολσεβίκων

Από την Πράβντα του Λένινγκραντ (20 Μαρτίου 1926):

«Οι προλετάριοι όλων των χωρών έχουν πια κατανοήσει, ότι η Κρονστάνδη υπήρξε ένα γεγονός τεράστιας σημασίας (...). Τα κοινωνικοοικονομικά αίτια της Κρονστάνδης έχουν άμεση σχέση με την οικονομική καταστροφή της χώρας, με τη σχεδόν χωρίς διέξοδο κατάσταση, όπου βρέθηκε η συντριπτική πλειοψηφία της αγροτιάς (...)».

«Η Κρονστάνδη επισημαίνει το μεγάλο κίνδυνο, που κρύβεται πίσω από μία ρήξη ανάμεσα στην πρωτοπορία της επανάστασης και στην καθυστερημένη αγροτική μάζα, ανάμεσα στην πόλη και στο χωριό, ανάμεσα στο κόμμα και στο προλεταριάτο(...)». «Η εξέγερση της Κρονστάνδης προκλήθηκε από το γεγονός, ότι ένα μέρος της εργατικής τάξης έχασε την ταξική του συνείδηση και ακολούθησε το δρόμο της μικροαστικής παρέκκλισης (...)».

Από την Ιστορία του Κομμουνιστικού Κόμματος της ΕΣΣΔ του 1938 (εγκεκριμένη από την Κ.Ε.):

«Το κύμα της δυσαρέσκειας είχε αρχίσει να παρασύρει και την εργατική τάξη(...). Οι καλύτεροι εργάτες, οι πιο συνειδητοί, οι πιο αφοσιωμένοι και οι πιο πειθαρχημένοι, ένοιωθαν να καίει μέσα τους η φλόγα του

εξέγερση της Κρονστάνδης, ήταν δύο: Πρώτον, το γεγονός ότι η σύνθεση των πληρωμάτων των πολεμικών πλοίων ήταν χειρότερη από άλλοτε και δεύτερον το γεγονός ότι η μπολσεβίκικη οργάνωση της Κρονστάνδης είχε εξασθενήσει. Οι παλιοί ναύτες, που πήραν μέρος στην επανάσταση του Οκτώβρη, είχαν φύγει όλοι τους σχεδόν για το μέτωπο, όπου πολεμούσαν ηρωικά στις τάξεις του κόκκινου στρατού. Οι νέες κλάσεις που κατατάχτηκαν στο στόλο, δεν είχαν ατσαλωθεί στη φωτιά της επανάστασης. Οι κλάσεις αυτές αποτελέστηκαν από μία τελείως απαίδευτη ακόμα μάζα αγροτών, που καθρέφτιζε τη δυσαρέσκεια της αγροτιάς εξ αιτίας των κατασχέσεων(...)».

Μοσχοβίτες αναρχικοί

«Ένα πρώτης γραμμής φρούριο, ο στόλος και μια τεράστια ποσότητα πυρομαχικών είχαν πέσει στα χέρια των στασιαστών. Η διεθνής αντεπανάσταση πανηγύριζε κιόλας τη νίκη της. Βιάστηκε όμως να εκφράσει τη χαρά της. Τα σοβιετικά στρατεύματα δεν άργησαν να συντρίψουν την επανάσταση (...) η εξέγερση κατεστάλη».

την πιο στυγνή τρομοκρατία στο όνομα της Κοινωνικής Επανάστασης. Γι' αυτήν την περίοδο, αλλά και για κάθε ανάλογη περίπτωση, οι διάφοροι πολιτικοί και ιστορικοί αναλυτές συνηθίζουν να μιλούν για το φαινόμενο όπου «η επανάσταση τρώει τα παιδιά της».

Εννοείται πως δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα απ' αυτό.

Γιατί, στην πραγματικότητα, όλη αυτή η διαδικασία δεν συμπορεύεται με την κοινωνική επανάσταση, αλλά στην ουσία πρόκειται για την ανασυγκρότηση των εξουσιαστικών δομών και την ανασύσταση του κράτους σε άλλες βάσεις από αυτές που υπήρχαν προηγουμένως. Τα καίρια κτυπή-

σεβίκους, τους σφετεριστές και δημαγωγούς, τους σφαγείς ανθρώπων και καταστροφείς ονείρων και επιθυμιών εκατομμυρίων ανθρώπων.

Η εξέγερση στην Κρονστάνδη ξέσπασε τέσσερα χρόνια ύστερα την κοινωνική επανάσταση του 1917, ακριβώς όταν οι εργάτες της Πετρούπολης ξεσηκώθηκαν ενάντια στους «σωτήρες» τους: την κομμουνιστική εξουσία.

Οι ναύτες της Κρονστάνδης στάθηκαν αλληλέγγυοι στους εξεγερμένους εργάτες και βρέθηκαν αντιμέτωποι με αυτούς που πριν από τέσσερα χρόνια θεωρούσαν πολιτική «παρασυναγωγή» και αμελητέους, αλλά που τώρα είχαν συγκεντρώσει στα χέρια τους δύναμη και εξουσία εξοντώνοντας ό,τι πιο ζωντανό είχε οδηγήσει στην κοινωνική επανάσταση κι ό,τι πιο δημιουργικό είχε ξεπηδήσει μέσα απ' αυτήν.

Το γεγονός πως οι ναύτες της Κρονστάνδης ξεκίνησαν με μια πράξη αλληλεγγύης αποδεικνύει πως δεν υπήρχε κανενός είδους προσχεδιασμός. Απλώς επρόκειτο για μια κίνηση που δεν εντάσσονταν σε κάποιο προετοιμασμένο σχέδιο των «σκοτεινών κύκλων της αντεπανάστασης» όπως ισχυριζόταν η μπολσεβίκικη εξουσία. Αντίθετα, ο πρώην στρατηγός του τσάρου Κοζλόβσκι ήταν αυτός που είχε διοριστεί από τον Τρότσκι στην Κρονστάνδη μαζί με τους Μπούρξερ, Κοστρομιτίνοβ και Σιμιανόφσκι. Αυτοί όμως, δεν έπαιξαν κανένα ρόλο ούτε στο ξεκίνημα της εξέγερσης, ούτε και στη συνέχεια, γιατί οι εξεγερμένοι δεν τους είχαν σε καμιά υπόληψη. Δεν έλαβαν μάλιστα υπ' όψιν τους ούτε τεχνικές συμβουλές καθαρά στρατιωτικού χαρακτήρα που τους έδωσαν, όπως ήταν το σπάσιμο των πάγων με τα κανόνια ή κατάληψη του φρουρίου του Οριενμπάουμ, το οποίο είχε περί τους 800.000 τόνους σιταριού που θα τους έδινε τη δυνατότητα να μη ξεμείνουν από προμήθειες.

Σ' ότι αφορά, βεβαίως, την προπαγάνδα των Κομμουνιστών για την αλλαγή της κοινωνικής σύνθεσης των πληρωμάτων της Κρονστάνδης γεγονός που υποτίθεται πως ευνόησε το "αντεπαναστατικό εγχείρημα", αυτή καταρρέει μπροστά σε αδιάσειστα

Η προπαγάνδα των μπολσεβίκων

Από την Πράβντα του Λένινγκραντ (20 Μαρτίου 1926):

«Οι προλετάριοι όλων των χωρών έχουν πια κατανοήσει, ότι η Κρονστάνδη υπήρξε ένα γεγονός τεράστιας σημασίας (...). Τα κοινωνικοοικονομικά αίτια της Κρονστάνδης έχουν άμεση σχέση με την οικονομική καταστροφή της χώρας, με τη σχεδόν χωρίς διέξοδο κατάσταση, όπου βρέθηκε η συντριπτική πλειοψηφία της αγροτιάς (...)».

«Η Κρονστάνδη επισημαίνει το μεγάλο κίνδυνο, που κρύβεται πίσω από μία ρήξη ανάμεσα στην πρωτοπορία της επανάστασης και στην καθυστερημένη αγροτική μάζα, ανάμεσα στην πόλη και στο χωριό, ανάμεσα στο κόμμα και στο προλεταριάτο(...)». «Η εξέγερση της Κρονστάνδης προκλήθηκε από το γεγονός, ότι ένα μέρος της εργατικής τάξης έχασε την ταξική του συνείδηση και ακολούθησε το δρόμο της μικροαστικής παρέκκλισης (...)».

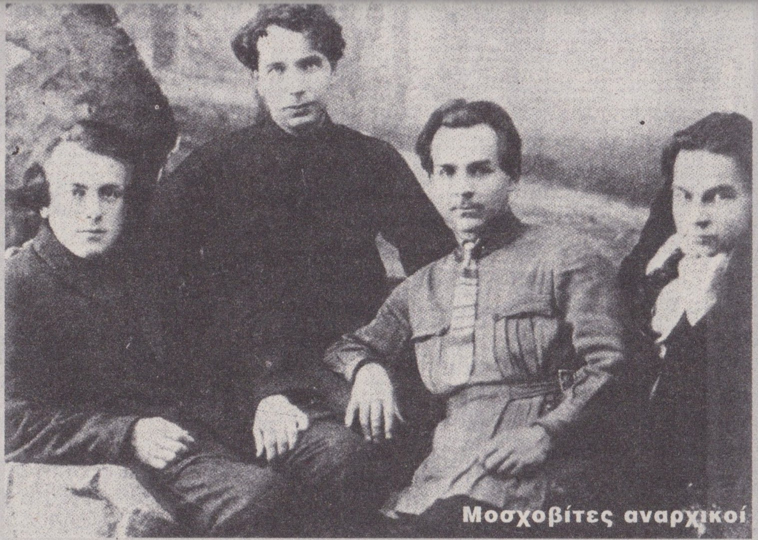
Από την Ιστορία του Κομμουνιστικού Κόμματος της ΕΣΣΔ του 1938 (εγκεκριμένη από την Κ.Ε.):

«Το κύμα της δυσαρέσκειας είχε αρχίσει να παρασύρει και την εργατική τάξη(...). Οι καλύτεροι εργάτες, οι πιο συνειδητοί, οι πιο αφοσιωμένοι και οι πιο πειθαρχημένοι, ένοιωθαν να καίει μέσα τους η φλόγα του σοσιαλιστικού ενθουσιασμού. Μα η ολόπλευρη οικονομική αποδιοργάνωση επηρέαζε και την εργατική τάξη (...)».

«Το κόμμα αναγκάστηκε να προγραμματίσει για όλα τα προβλήματα της οικονομικής ζωής της χώρας, μια νέα κατεύθυνση, σύμφωνη με την νέα κατάσταση.

Στο μεταξύ ο ταξικός εχθρός αγρυπνούσε. Προσπαθούσε με κάθε τρόπο να εκμεταλλευτεί τη δύσκολη οικονομική κατάσταση και τη δυσαρέσκεια των αγροτών. Στη Σιβηρία, στην Ουκρανία, στην επαρχία του Ταμπόβ (ανταρσία του Αντόνοβ) ξέσπασαν ταραχές, όπου πρωτοστατούσαν οι κουλάκοι. Τις ταραχές αυτές τις οργάνωναν οι Λευκοφρουροί και οι Εσέροι. Παρατηρήθηκε μία υποτροπή της δραστηριότητας όλων των αντεπαναστατικών στοιχείων: των μενσεβίκων, των Εσέρων, των αναρχικών, των Λευκοφρουρών, των αστών εθνικιστών. Ο εχθρός κατέφυγε σε μία νέα τακτική, συνεχίζοντας τον αγώνα του εναντίον

εξέγερση της Κρονστάνδης, ήταν δύο: Πρώτον, το γεγονός ότι η σύνθεση των πληρωμάτων των πολεμικών πλοίων ήταν χειρότερη από άλλοτε και δεύτερον το γεγονός ότι η μπολσεβίκικη οργάνωση της Κρονστάνδης είχε εξασθενήσει. Οι παλιοί ναύτες, που πήραν μέρος στην επανάσταση του Οκτώβρη, είχαν φύγει όλοι τους σχεδόν για το μέτωπο, όπου πολεμούσαν ηρωικά στις τάξεις του κόκκινου στρατού. Οι νέες κλάσεις που κατατάχτηκαν στο στόλο, δεν είχαν ατσαλωθεί στη φωτιά της επανάστασης. Οι κλάσεις αυτές αποτελέστηκαν από μία τελείως απαίδευτη ακόμα μάζα αγροτών, που καθρέφτιζε τη δυσαρέσκεια της αγροτιάς εξ αιτίας των κατασχέσεων(...)».

Μοσχοβίτες αναρχικοί

«Ένα πρώτης γραμμής φρούριο, ο στόλος και μια τεράστια ποσότητα πυρομαχικών είχαν πέσει στα χέρια των στασιαστών. Η διεθνής αντεπανάσταση πανηγύριζε κιόλας τη νίκη της. Βιάστηκε όμως να εκφράσει τη χαρά της. Τα σοβιετικά στρατεύματα δεν άργησαν να συντρίψουν την επανάσταση (...) η εξέγερση κατεστάλη».

Μία νεότερη έκδοση τη Ιστορίας του Κόμματος της Ε.Σ.Σ.Δ. του 1960 είναι λιγότερο περιγραφική αλλά και κυνική ως προς την επιδίωξη των κομμουνιστών να παραμείνουν στην εξουσία πνίγοντας στο αίμα κάθε εμπόδιο που θα τους έβαζε η κοινωνία:

«Στις αρχές του 1921 άρχισε η στάση στην Κρονστάνδη(...). Η αντεπαναστατική αστική τάξη, τσακισμένη στον εμφύλιο πόλεμο δεν τολμούσε να ταχθεί ανοιχτά ενάντια στη Σοβιετική εξουσία, άλλαξε την τακτική της πάλης. Οι αρχηγοί της στάσης της Κρονστάνδης έριξαν το σύνθημα «Η εξουσία στα Σοβιέτ και όχι στα κόμματα», σύνθημα που αποσκοπούσε στην εξαπάτηση των μαζών(...). Η αντεπανάσταση ήθελε να απομακρύνει τους κομμουνιστές από την καθοδήγηση των Σοβιέτ, να εγκαθιδρύσει τη δικτατορία της αστικής τάξης

την πιο στυγνή τρομοκρατία στο όνομα της Κοινωνικής Επανάστασης. Γι' αυτήν την περίοδο, αλλά και για κάθε ανάλογη περίπτωση, οι διάφοροι πολιτικοί και ιστορικοί αναλυτές συνηθίζουν να μιλούν για το φαινόμενο όπου «η επανάσταση τρώει τα παιδιά της».

Εννοείται πως δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα απ' αυτό.

Γιατί, στην πραγματικότητα, όλη αυτή η διαδικασία δεν συμπορεύεται με την κοινωνική επανάσταση, αλλά στην ουσία πρόκειται για την ανασυγκρότηση των εξουσιαστικών δομών και την ανασύσταση του κράτους σε άλλες βάσεις από αυτές που υπήρχαν προηγουμένως. Τα καίρια κτυπήματα ενάντια στην κοινωνική επανάσταση γίνονται με τη συντριβή των πιο ζωτικών συστατικών της. Αυτό που έγινε στη Γαλλική κοινωνική επανάσταση, επαναλήφθηκε στη Ρωσική.

Η επίθεση των κομμουνιστών ενάντια στην αντιπολίτευση και τους αναρχικούς στηρίχτηκε στην αισχρή συκοφαντία πως όλοι αυτοί υπερασπίζονταν τα συμφέροντα της αντεπανάστασης, (δηλ. των τσαρικών, των Λευκορώσων κλπ.). Κι όλα αυτά λεγόντουσαν, την ίδια στιγμή που πολλοί απ' αυτούς και ιδιαίτερα οι αναρχικοί έδιναν τη ζωή τους πολεμώντας στην πρώτη γραμμή εναντίον αυτών που, σύμφωνα με τη προπαγάνδα των μπολσεβίκων, υποτίθεται πως υπερασπιζόντουσαν τα συμφέροντα.

Σοβαρότατα πλήγματα δέχτηκαν από την αρχή οι αναρχικοί οι οποίοι, ενώ υπεράσπιζοντην την κοινωνική επανάσταση,

αλλά που τώρα είχαν συγκεντρώσει στα χέρια τους δύναμη και εξουσία εξοντώνοντας ό,τι πιο ζωντανό είχε οδηγήσει στην κοινωνική επανάσταση κι ό,τι πιο δημιουργικό είχε ξεπηδήσει μέσα απ' αυτήν.

Το γεγονός πως οι ναύτες της Κρονστάνδης ξεκίνησαν με μια πράξη αλληλεγγύης αποδεικνύει πως δεν υπήρχε κανενός είδους προσχεδιασμός. Απλώς επρόκειτο για μια κίνηση που δεν εντάσσονταν σε κάποιο προετοιμασμένο σχέδιο των «σκοτεινών κύκλων της αντεπανάστασης» όπως ισχυριζόταν η μπολσεβίκικη εξουσία. Αντίθετα, ο πρώην στρατηγός του τσάρου Κοζλόβσκι ήταν αυτός που είχε διοριστεί από τον Τρότσκι στην Κρονστάνδη μαζί με τους Μπούρξερ, Κοστρομιτίνοβ και Σιμιανόφσκι. Αυτοί όμως, δεν έπαιξαν κανένα ρόλο ούτε στο ξεκίνημα της εξέγερσης, ούτε και στη συνέχεια, γιατί οι εξεγερμένοι δεν τους είχαν σε καμιά υπόληψη. Δεν έλαβαν μάλιστα υπ' όψιν τους ούτε τεχνικές συμβουλές καθαρά στρατιωτικού χαρακτήρα που τους έδωσαν, όπως ήταν το σπάσιμο των πάγων με τα κανόνια ή κατάληψη του φρουρίου του Οριενμπάουμ, το οποίο είχε περί τους 800.000 τόνους σιταριού που θα τους έδινε τη δυνατότητα να μη ξεμείνουν από προμήθειες.

Σ' ότι αφορά, βεβαίως, την προπαγάνδα των Κομμουνιστών για την αλλαγή της κοινωνικής σύνθεσης των πληρωμάτων της Κρονστάνδης γεγονός που υποτίθεται πως ευνόησε το "αντεπαναστατικό εγχείρημα", αυτή καταρρέει μπροστά σε αδιάσειστα πραγματικά γεγονότα. Ο ακαδημαϊκός Israel Getzler μελετώντας τη σύνθεση των πληρωμάτων των πλοίων Πετροπαβλόφσκ και Σεβαστόπολ, που πρωτοστάτησαν στην εξέγερση της Κρονστάνδης, αποδεικνύει πως το 93,9% των ναυτών είχαν καταταχθεί στο ναυτικό πριν ή κατά την διάρκεια της επανάστασης του 1917 και μόνο το 6,8% αποτελείτο από νέους ναύτες, οι οποίοι στρατολογήθηκαν μεταξύ των ετών 1918 και 1921. Μάλιστα το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς, 1195 άτομα (από ένα σύνολο 2028 ατόμων), κατατάχθηκε στα χρόνια 1914-16. Στα ίδια ποσοστά καταλήγει και η έρευνα του Evan Mawdsley, ο οποίος επίσης διαπιστώνει ότι καμιά σημαντική αλλαγή στη σύνθεση των πληρωμάτων δεν είχε πραγματοποιηθεί μετά το 1917: 20.2% κατατάχθηκαν πριν το 1914, 59% μεταξύ των ετών 1914 και 1916, 14% το 1917 και 6.8% μετά το 1918.

το(...)». «Η εξέγερση της Κρονστάνδης προκλήθηκε από το γεγονός, ότι ένα μέρος της εργατικής τάξης έχασε την ταξική του συνείδηση και ακολούθησε το δρόμο της μικροαστικής παρέκκλισης (...)».

Από την Ιστορία του Κομμουνιστικού Κόμματος της ΕΣΣΔ του 1938 (εγκεκριμένη από την Κ.Ε.):

«Το κύμα της δυσαρέσκειας είχε αρχίσει να παρασύρει και την εργατική τάξη(...). Οι καλύτεροι εργάτες, οι πιο συνειδητοί, οι πιο αφοσιωμένοι και οι πιο πειθαρχημένοι, ένοιωθαν να καίει μέσα τους η φλόγα του σοσιαλιστικού ενθουσιασμού. Μα η ολόπλευρη οικονομική αποδιοργάνωση επηρέαζε και την εργατική τάξη (...)».

«Το κόμμα αναγκάστηκε να προγραμματίσει για όλα τα προβλήματα της οικονομικής ζωής της χώρας, μια νέα κατεύθυνση, σύμφωνη με την νέα κατάσταση.

Στο μεταξύ ο ταξικός εχθρός αγρυπνούσε. Προσπαθούσε με κάθε τρόπο να εκμεταλλευτεί τη δύσκολη οικονομική κατάσταση και τη δυσαρέσκεια των αγροτών. Στη Σιβηρία, στην Ουκρανία, στην επαρχία του Ταμπόβ (ανταρσία του Αντόνοβ) ξέσπασαν ταραχές, όπου πρωτοστατούσαν οι κουλάκοι. Τις ταραχές αυτές τις οργάνωναν οι Λευκοφρουροί και οι Εσέροι. Παρατηρήθηκε μία υποτροπή της δραστηριότητας όλων των αντεπαναστατικών στοιχείων: των μενσεβίκων, των Εσέρων, των αναρχικών, των Λευκοφρουρών, των αστών εθνικιστών. Ο εχθρός κατέφυγε σε μία νέα τακτική, συνεχίζοντας τον αγώνα του εναντίον της εξουσίας των σοβιέτ. Καμουφλαρίστηκε με σοβιετικά χρώματα. Μια και το παλιό σύνθημα, κάτω τα σοβιέτ, δεν είχε φέρει αποτέλεσμα, έριξε νέο σύνθημα: υπέρ των σοβιέτ, μα χωρίς τους κομμουνιστές».

«Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της νέας τακτικής του ταξικού εχθρού ήταν και η αντεπαναστατική εξέγερση της Κρονστάνδης. Άρχισε οκτώ μέρες πριν την έναρξη των εργασιών του 10ου συνεδρίου του κόμματος, το Μάρτιο του 1921. Επικεφαλής της εξέγερσης βρίσκονταν οι λευκοφρουροί, που είχαν στενούς δεσμούς με τους Εσέρους, τους μενσεβίκους και εκπροσώπους ξένων κρατών (...)».

«Οι συνθήκες που διευκόλυναν την στις τάξεις του κόκκινου στρατού. Οι νέες κλάσεις που κατατάχτηκαν στο στόλο, δεν είχαν ατσαλωθεί στη φωτιά της επανάστασης. Οι κλάσεις αυτές αποτελέστηκαν από μία τελείως απαίδευτη ακόμα μάζα αγροτών, που καθρέφτιζε τη δυσαρέσκεια της αγροτιάς εξ αιτίας των κατασχέσεων(...)».

«Ένα πρώτης γραμμής φρούριο, ο στόλος και μια τεράστια ποσότητα πυρομαχικών είχαν πέσει στα χέρια των στασιαστών. Η διεθνής αντεπανάσταση πανηγύριζε κιόλας τη νίκη της. Βιάστηκε όμως να εκφράσει τη χαρά της. Τα σοβιετικά στρατεύματα δεν άργησαν να συντρίψουν την επανάσταση (...) η εξέγερση κατεστάλη».

Μία νεότερη έκδοση τη Ιστορίας του Κόμματος της Ε.Σ.Σ.Δ. του 1960 είναι λιγότερο περιγραφική αλλά και κυνική ως προς την επιδίωξη των κομμουνιστών να παραμείνουν στην εξουσία πνίγοντας στο αίμα κάθε εμπόδιο που θα τους έβαζε η κοινωνία:

«Στις αρχές του 1921 άρχισε η στάση στην Κρονστάνδη(...). Η αντεπαναστατική αστική τάξη, τσακισμένη στον εμφύλιο πόλεμο δεν τολμούσε να ταχθεί ανοιχτά ενάντια στη Σοβιετική εξουσία, άλλαξε την τακτική της πάλης. Οι αρχηγοί της στάσης της Κρονστάνδης έριξαν το σύνθημα «Η εξουσία στα Σοβιέτ και όχι στα κόμματα», σύνθημα που αποσκοπούσε στην εξαπάτηση των μαζών(...). Η αντεπανάσταση ήθελε να απομακρύνει τους κομμουνιστές από την καθοδήγηση των Σοβιέτ, να εγκαθιδρύσει τη δικτατορία της αστικής τάξης και να παλινορθώσει στη Ρωσία την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων(...)».

Μερικά απαραίτητα συμπεράσματα

Η εξέγερση στην Κρονστάνδη ξέσπασε σε μια στιγμή όπου η καταστολή εκ μέρους των μπολσεβίκων βρισκόταν στο απόγειό της. Οι φυλακίσεις, οι εξαφανίσεις, οι εξορίες και οι δολοφονίες όσων έδειχναν την παραμικρή αντίθεση στο κομμουνιστικό καθεστώς ήταν μια διαρκής πραγματικότητα.

Οι μπολσεβίκοι, με ολοκληρωμένη γνώση της πορείας της γαλλικής επανάστασης ήξεραν πολύ καλά πώς να εφαρμόσουν της κοινωνικής επανάστασης. Η αυτή την περίοδο, αλλά και για κάθε ανάλογη περίπτωση, οι διάφοροι πολιτικοί και ιστορικοί αναλυτές συνηθίζουν να μιλούν για το φαινόμενο όπου «η επανάσταση τρώει τα παιδιά της».

Εννοείται πως δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα απ' αυτό.

Γιατί, στην πραγματικότητα, όλη αυτή η διαδικασία δεν συμπορεύεται με την κοινωνική επανάσταση, αλλά στην ουσία πρόκειται για την ανασυγκρότηση των εξουσιαστικών δομών και την ανασύσταση του κράτους σε άλλες βάσεις από αυτές που υπήρχαν προηγουμένως. Τα καίρια κτυπήματα ενάντια στην κοινωνική επανάσταση γίνονται με τη συντριβή των πιο ζωτικών συστατικών της. Αυτό που έγινε στη Γαλλική κοινωνική επανάσταση, επαναλήφθηκε στη Ρωσική.

Η επίθεση των κομμουνιστών ενάντια στην αντιπολίτευση και τους αναρχικούς στηρίχτηκε στην αισχρή συκοφαντία πως όλοι αυτοί υπερασπίζονταν τα συμφέροντα της αντεπανάστασης, (δηλ. των τσαρικών, των Λευκορώσων κλπ.). Κι όλα αυτά λεγόντουσαν, την ίδια στιγμή που πολλοί απ' αυτούς και ιδιαίτερα οι αναρχικοί έδιναν τη ζωή τους πολεμώντας στην πρώτη γραμμή εναντίον αυτών που, σύμφωνα με τη προπαγάνδα των μπολσεβίκων, υποτίθεται πως υπερασπιζόντουσαν τα συμφέροντα.

Σοβαρότατα πλήγματα δέχτηκαν από την αρχή οι αναρχικοί οι οποίοι, ενώ υπερασπίστηκαν την κοινωνική επανάσταση, στην συνέχεια με την κεκτημένη ταχύτητα που φέρνουν τέτοιες συνθήκες συνέχιζαν να υπερασπίζονται την αντεπανάσταση. Κι αυτό γιατί οι συγκρούσεις πλέον ανάμεσα στους μπολσεβίκους και τους υποστηρικτές τού προηγούμενου καθεστώτος ήταν ένας πόλεμος για το ποιος θα διατηρήσει ή θα ανακαταλάβει την εξουσία. Πολλοί αναρχικοί γνώριζαν πως πηγαίνοντας στο μέτωπο δεν θα επέστρεφαν όχι μόνο γιατί υπήρχαν πιθανότητες να σκοτωθούν στη μάχη, αλλά επειδή στην επιστροφή τους περίμεναν οι δολοφόνοι της ΤΣΕΚΑ για να τους πυροβολήσουν πισώπλατα.

Αυτή ήταν η άγρια τρομοκρατία που απλώθηκε, σ' όλη τη Ρωσία, από τους Μπολτους είχαν σε καμία [...]. Δεν έλαβαν μάλιστα υπ' όψιν τους ούτε τεχνικές συμβουλές καθαρά στρατιωτικού χαρακτήρα που τους έδωσαν, όπως ήταν το σπάσιμο των πάγων με τα κανόνια ή κατάληψη του φρουρίου του Οριενμπάουμ, το οποίο είχε περί τους 800.000 τόνους σιταριού που θα τους έδινε τη δυνατότητα να μη ξεμείνουν από προμήθειες.

Σ' ότι αφορά, βεβαίως, την προπαγάνδα των Κομμουνιστών για την αλλαγή της κοινωνικής σύνθεσης των πληρωμάτων της Κρονστάνδης γεγονός που υποτίθεται πως ευνόησε το «αντεπαναστατικό εγχείρημα», αυτή καταρρέει μπροστά σε αδιάσειστα πραγματικά γεγονότα. Ο ακαδημαϊκός Israel Getzler μελετώντας τη σύνθεση των πληρωμάτων των πλοίων Πετροπαβλόφσκ και Σεβαστόπολ, που πρωτοστάτησαν στην εξέγερση της Κρονστάνδης, αποδεικνύει πως το 93,9% των ναυτών είχαν καταταχθεί στο ναυτικό πριν ή κατά την διάρκεια της επανάστασης του 1917 και μόνο το 6,8% αποτελείτο από νέους ναύτες, οι οποίοι στρατολογήθηκαν μεταξύ των ετών 1918 και 1921. Μάλιστα το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς, 1195 άτομα (από ένα σύνολο 2028 ατόμων), κατατάχθηκε στα χρόνια 1914-16. Στα ίδια ποσοστά καταλήγει και η έρευνα του Evan Mawdsley, ο οποίος επίσης διαπιστώνει ότι καμιά σημαντική αλλαγή στη σύνθεση των πληρωμάτων δεν είχε πραγματοποιηθεί μετά το 1917: 20.2% κατατάχθηκαν πριν το 1914, 59% μεταξύ των ετών 1914 και 1916, 14% το 1917 και 6.8% μετά το 1918.

Πρόσφατα, μάλιστα, βρέθηκε στα σοβιετικά αρχεία μια αναφορά υψηλόβαθμου αξιωματούχου της ΤΣΕΚΑ, του Vasilii Sevei, με ημερομηνία 7 Μαρτίου 1921, στην οποία επισημαίνει ότι «**η συντριπτική πλειοψηφία των ναυτών που υπηρετούν στο στόλο της Βαλτικής ήταν και είναι επαγγελματίες επαναστάτες και πως υπάρχει κίνδυνος να σχηματίσουν τη βάση για μια τρίτη επανάσταση**». Όπως αναφέρει ο συγγραφέας της: «**Έχω δηλώσει τις απόψεις μου αυτές περισσότερο από ένα μήνα πριν στο μνημόνιό μου προς τον σύντροφο Κρεστίνσκι**». Ο Sevei εκφράζει τους φόβους του πως, επειδή οι ναύτες διατηρούν τις επαναστατικές τους διαθέσεις, αποτελούν

κίνδυνο. Συμπληρώνει μάλιστα πως «**η αρρώστια από την οποία υποφέρουν έχει υποτιμηθεί και παραμεληθήκε για μεγάλο χρονικό διάστημα**». Παραλήπτης αυτής της αναφοράς ήταν ο Τρότσκι.

Παρ' όλα αυτά, οι εξεγερμένοι της Κρονστάνδης βρίσκονταν μέσα σε μια αξεδιάλυτη αντίφαση. **Πάλευαν ανάμεσα στην εξέγερση και τη διαπραγμάτευση** με το μπολσεβίκικο καθεστώς. Σε αντίθεση, μάλιστα, με όσα κατηγορήθηκαν από τους κομμουνιστές, όχι μόνο διατήρησαν την «επαναστατική πειθαρχία» αλλά η Προσωρινή Επαναστατική Επιτροπή καλούσε εργάτες, στρατιώτες και ναύτες, να μείνουν στις θέσεις τους και να συνεχίσουν το έργο τους, ενώ παράλληλα έπαιρνε μέτρα για να διατηρηθεί η «επαναστατική τάξη».

Αυτό που κάνει ξεκάθαρη την περίπτωση της Κρονστάνδης είναι το γεγονός ότι οι εξεγερμένοι δεν υποστήριζαν μια δική τους ξεχωριστή επαναστατική θεωρία και πραχτική, όπως λόγου χάριν το κίνημα του Μαχνό, αλλά στην ουσία απαιτούσαν την εφαρμογή των διακηρύξεων του ίδιου του Λένιν, όπως τις είχε διατυπώσει στην αρχή της επανάστασης. Αλλά, αυτές οι διακηρύξεις είχαν πλέον παλιώσει για τους μπολσεβίκους, έρχονταν σε αντίθεση με την διατήρηση και το δυνάμωμα της εξουσίας τους.

Η συγκυρία μέσα στην οποία ξέσπασε η εξέγερση σε συνδυασμό με τις εγγενείς αδυναμίες των εξεγερμένων, που ήθελαν την επιστροφή σε μια κατάσταση, η οποία δεν υπήρχε καμιά περίπτωση να επαναληφθεί, αποδεικνύει πως η μόνη πιθανότητα που είχε θα ήταν να μην πνιγεί τόσο γρήγορα στο αίμα, αλλά να παραμείνει για αρκετό διάστημα σαν μια εστία ελπίδας για τους καταπιεσμένους.

Αυτή θα ήταν μια ουσιαστική δυνατότητα για τον επαναπροσδιορισμό της στάσης των εξεγερμένων, που αν δεν γινόταν θα οδηγούσε στο μαράζωμα. Η εξέγερση θα έσβηνε αν δεν υπερέβαινε την νοοτροπία της συνδιαλλαγής και των αιτημάτων από αυτούς που δεν είχαν σκοπό να υλοποιήσουν τίποτα απ' όσα ζητούσαν οι εξεγερμένοι.

Τα αιτήματα της Κρονστάνδης μπορεί να στηρίζονταν σε μια στιγμή που δημιουργήθηκε από την επαναστατημένη κοινωνία, αλλά εκφράζαν μια μεταβατική κατάσταση. Αυτή είχε παρέλθει, είχε καταπνιγεί μέσα από τις διαδικασίες, που είχαν προηγηθεί. Σε μια περίοδο όπου η μεταβατικότητα της αμεσοδημοκρατικής διαδικασίας είχε, πλέον, ξεπεραστεί οριστικά από την δικτατορία που επέβαλε το μπολσεβίκικο κόμμα, ήταν αδιανόητο να περιμένει

Μέσα στο διάστημα των τεσσάρων χρόνων που μεσολάβησαν από την κοινωνική επανάσταση, οι αναρχικοί,πραγματοποίησαν μια σειρά από ολέθρια λάθη. Μετά από αυτήν την τετραετία η καλύτερη και ίσως η μοναδική ευκαιρία που δόθηκε στους αναρχικούς της Ρωσίας ήταν αυτή που προέκυψε δυο εβδομάδες πριν ξεσπάσει η εξέγερση με το θάνατο του Κροπότκιν.

Στην κηδεία του, που έγινε στη Μόσχα, περισσότεροι από 100.000 αναρχικοί έδωσαν το παρόν. Ανάμεσά τους αρκετοί ήταν κι αυτοί που είχαν αφεθεί από τις φυλακές μόνο και μόνο για να παραστούν στην κηδεία. Η κηδεία πρόσφερε μια πολύ καλή δυνατότητα ώστε να δημιουργήσουν μια πραγματικά έκρυθμη κατάσταση, που θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στην κομμουνιστική δικτατορία. Τελικά, όμως, η 13η Φεβρουαρίου 1921 ήταν η μέρα όπου **οι αναρχικοί έκαναν για τελευταία φορά μια πολυάριθμη εμφάνιση στη Ρωσία**. Ακόμα και σ' αυτό το κύκνειο άσμα τους οι αναρχικοί της Ρωσίας εξακολουθούσαν να βρίσκονται εγκλωβισμένοι σε μια σειρά από θλιβερές καταστάσεις και διαδικασίες, όπου οι εκκλήσεις και οι αιτήσεις στις μπολσεβίκικες αρχές έσβηναν το πάθος για την βίαιη ατομική και συλλογική αντιπαράθεση στο κτηνώδες καθεστώς, που συνέχιζε να απλώνει τα πλοκάμια του πάνω στους καταπιεσμένους της Ρωσίας.

Θα πρέπει να επισημάνουμε πως αυτό το ιδιαίτερα κρίσιμο χρονικό διάστημα τα στρατεύματα των μπολσεβίκων επιτίθονταν στους μαχητές του Μαχνό, στην Ουκρανία, για να τους συντρίψουν ολοκληρωτικά πέντε μήνες αργότερα.

Δεν είναι λίγοι οι αναρχικοί που συνέχιζαν να έχουν αυταπάτες για το μπολσεβίκικο καθεστώς. Κι αυτές τις πλήρωσαν με τη ζωή τους και την συντριβή τους. Κάθε κίνηση που έδειχνε μια πρόθεση οργανωμένης παρέμβασης προς τους ιθύνοντες του καθεστώτος, οδηγούσε στη σύλληψη και τη φυλάκιση. Ο παραγοντισμός δεν μπορούσε να φέρει κανένα αποτέλεσμα. Ίσα ίσα δυνάμωνε την πεποίθηση στους κρατούντες ότι θα έπρεπε να τελειώνουν το συντομότερο με τους αναρχικούς. Γι' αυτό και συνέχιζαν με βιαιότητα τις συλλήψεις, τις φυλακίσεις και τις δολοφονίες. Η ισχνή παρέμβαση του Μπέρκμαν και της Έμμα Γκόλντμαν, για διαμεσολάβηση με τους Κρονστανδινούς, το μόνο που κατόρθωσε ήταν να συλληφθούν και να εξαφανιστούν οι δύο ρώσοι αναρχικοί, Πέρκους και Πετρόφσκι, που συνυπέγραφαν το κείμενο για την διαμεσολάβηση.

Σχετικά με το Λυντσάρισμα

Στα τέλη του 18ου αιώνα, η Πενσυλβάνια αντιμετώπιζε προβλήματα με τους εγκληματίες που δεν είχαν καταφέρει να δικαστούν, λόγω του ότι τα δικαστήρια ήταν απομακρυσμένα και δυσπρόσιτα. Το γεγονός αυτό οδήγησε στη συμφωνία να τιμωρούνται όσοι θεωρούνταν εγκληματίες χωρίς τη νομική διαδικασία.

Η πρακτική αυτή, αλλά και η διαδικασία, ονομάστηκαν «Νόμος του Λύντς» ή αλλιώς λυντσάρισμα από το όνομα του Captain William Lynch, ο οποίος έκανε μια συμφωνία στις 22 Σεπτεμβρίου του 1780 με μια ομάδα γειτόνων του. Υποστηρίζοντας ότι «...η Πενσυλβάνια έχει αντιμετωπίσει μεγάλες και αβάσταχτες απώλειες από μερικούς άνομους άντρες, οι οποίοι μέχρι τούδε έχουν καταφέρει να ξεφύγουν από τη δημόσια εξουσία με ατιμωρησία...» συμφώνησαν να ανταποκρίνονται σε αναφορές εγκληματικής συμπεριφοράς που θα γίνονταν στην περιοχή, έτσι ώστε «...να μεταβαίνουν στο άτομο ή άτομα που είναι ύποπτοι... και αν δεν είναι πρόθυμοι να παραιτηθούν από τις άνομες πρακτικές τους, θα επιβάλλουμε τέτοια σωματική τιμωρία σε αυτόν ή αυτούς, η οποία θα είναι για μας ανάλογη του εγκλήματος που διαπράχθηκε ή της ζημιάς που προκλήθηκε...». Παρ' όλο που ο Νόμος του Λύντς και το λυντσάρισμα είχαν άμεσα συνδεθεί με την κρεμάλα, χρησιμοποιήθηκαν και άλλες λιγότερο σοβαρές πρακτικές τιμωρίας.

Καθώς τα σύνορα κινήθηκαν προς τα δυτικά κατά τη διάρκεια του επόμενου αιώνα, ο νόμος του Λίντς μετακινήθηκε μαζί τους. Αρχικά, λιντσάρισμα σήμαινε τη συγκέντρωση των πολιτών μιας κοινότητας για να ενημερωθούν για την υπόθεση και να απονέμουν δικαιοσύνη και σπάνια επρόκειτο για θανατική ποινή (συνήθως επρόκειτο για 39 φορές μαστιγώματος). Αλλά προς τα τέλη του 19ου αιώνα, το λιντσάρισμα είχε την έννοια της πρακτικής του όχλου και της θανάτωσης με κρέμασμα ή ακόμα και κάψιμο. Και βέβαια, δεν περιορίστηκε μόνο στην περιοχή εκείνη. Το λυντσάρισμα επεκτάθηκε σε όλη τη χώρα, εκτός από την περιοχή της «Νέας Αγγλίας». Παρ' ότι μέλη από όλες τις φυλές έπεσαν θύματα λιντσαρίσματος, η πρακτική αυτή υπήρξε ιδιαίτερα σκληρή για τους μαύρους της Νοτίου Αμερικής, οι οποίοι είχαν πολύ μικρή σχέση με το νόμο. Κατά την περίοδο 1880-1960 κοντά στους 3000 μαύροι λιντσαρίστηκαν. Μόνο τότε και χάρη στην διογκούμενη οργή των έγχρωμων κοινοτήτων στις ΗΠΑ, η πρακτική αυτή περιορίστηκε στο ελάχιστο..

Ο «Νόμος του Λύντς» χρησιμοποιήθηκε στις αρχές εγκαθίδρυσης του Αμερικανικού κράτους, ως ένας τρόπος επιβολής της τάξης και της εξουσίας, προτού εμφανιστούν οι σερίφηδες και τα δικαστήρια

Αυτό που κάνει ξεκάθαρη την περίπτωση της Κρονστάνδης είναι το γεγονός ότι οι εξεγερμένοι δεν υποστήριζαν μια δική τους ξεχωριστή επαναστατική θεωρία και πραχτική, όπως λόγου χάριν το κίνημα του Μαχνό, αλλά στην ουσία απαιτούσαν την εφαρμογή των διακηρύξεων του ίδιου του Λένιν, όπως τις είχε διατυπώσει στην αρχή της επανάστασης. Αλλά, αυτές οι διακηρύξεις είχαν πλέον παλιώσει για τους μπολσεβίκους, έρχονταν σε αντίθεση με την διατήρηση και το δυνάμωμα της εξουσίας τους.

Η συγκυρία μέσα στην οποία ξέσπασε η εξέγερση σε συνδυασμό με τις εγγενείς αδυναμίες των εξεγερμένων, που ήθελαν την επιστροφή σε μια κατάσταση, η οποία δεν υπήρχε καμιά περίπτωση να επαναληφθεί, αποδεικνύει πως η μόνη πιθανότητα που είχε θα ήταν να μην πνιγεί τόσο γρήγορα στο αίμα, αλλά να παραμείνει για αρκετό διάστημα σαν μια εστία ελπίδας για τους καταπιεσμένους.

Αυτή θα ήταν μια ουσιαστική δυνατότητα για τον επαναπροσδιορισμό της στάσης των εξεγερμένων, που αν δεν γινόταν θα οδηγούσε στο μαράζωμα. Η εξέγερση θα έσβηνε αν δεν υπερέβαινε την νοοτροπία της συνδιαλλαγής και των αιτημάτων από αυτούς που δεν είχαν σκοπό να υλοποιήσουν τίποτα απ' όσα ζητούσαν οι εξεγερμένοι.

Τα αιτήματα της Κρονστάνδης μπορεί να στηρίζονταν σε μια στιγμή που δημιουργήθηκε από την επαναστατημένη κοινωνία, αλλά εκφράζαν μια μεταβατική κατάσταση. Αυτή είχε παρέλθει, είχε καταπνιγεί μέσα από τις διαδικασίες, που είχαν προηγηθεί. Σε μια περίοδο όπου η μεταβατικότητα της αμεσοδημοκρατικής διαδικασίας είχε, πλέον, ξεπεραστεί οριστικά από την δικτατορία που επέβαλε το μπολσεβίκικο κόμμα, ήταν αδιανόητο να περιμένει

να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στην κομμουνιστική δικτατορία. Τελικά, όμως, η 13η Φεβρουαρίου 1921 ήταν η μέρα όπου **οι αναρχικοί έκαναν για τελευταία φορά μια πολυάριθμη εμφάνιση στη Ρωσία**. Ακόμα και σ' αυτό το κύκνειο άσμα τους οι αναρχικοί της Ρωσίας εξακολουθούσαν να βρίσκονται εγκλωβισμένοι σε μια σειρά από θλιβερές καταστάσεις και διαδικασίες, όπου οι εκκλήσεις και οι αιτήσεις στις μπολσεβίκικες αρχές έσβηναν το πάθος για την βίαιη ατομική και συλλογική αντιπαράθεση στο κτηνώδες καθεστώς, που συνέχιζε να απλώνει τα πλοκάμια του πάνω στους καταπιεσμένους της Ρωσίας.

Θα πρέπει να επισημάνουμε πως αυτό το ιδιαίτερα κρίσιμο χρονικό διάστημα τα στρατεύματα των μπολσεβίκων επιτίθονταν στους μαχητές του Μαχνό, στην Ουκρανία, για να τους συντρίψουν ολοκληρωτικά πέντε μήνες αργότερα.

Δεν είναι λίγοι οι αναρχικοί που συνέχιζαν να έχουν αυταπάτες για το μπολσεβίκικο καθεστώς. Κι αυτές τις πλήρωσαν με τη ζωή τους και την συντριβή τους. Κάθε κίνηση που έδειχνε μια πρόθεση οργανωμένης παρέμβασης προς τους ιθύνοντες του καθεστώτος, οδηγούσε στη σύλληψη και τη φυλάκιση. Ο παραγοντισμός δεν μπορούσε να φέρει κανένα αποτέλεσμα. Ίσα ίσα δυνάμωνε την πεποίθηση στους κρατούντες ότι θα έπρεπε να τελειώνουν το συντομότερο με τους αναρχικούς. Γι' αυτό και συνέχιζαν με βιαιότητα τις συλλήψεις, τις φυλακίσεις και τις δολοφονίες. Η ισχνή παρέμβαση του Μπέρκμαν και της Έμμα Γκόλντμαν, για διαμεσολάβηση με τους Κρονσταντινούς, το μόνο που κατόρθωσε ήταν να συλληφθούν και να εξαφανιστούν οι δύο ρώσοι αναρχικοί, Πέρκους και Πετρόφσκι, που συνυπέγραφαν το κείμενο για την διαμεσολάβηση.

Αναφέρθηκε πως ο χρόνος και οι συνθήκες μέσα στις οποίες εκδηλώθηκε η εξέγερση της Κρονστάνδης ήταν ιδιαίτερα αρνητικές. Όμως, αυτό δεν σημαίνει πως η εξέγερση ήταν άκαιρη, μάταιη ή καταδικαστέα. Απέναντι στο σκοταδισμό, το φόβο, την ηττοπάθεια και την προσπάθεια διαμεσολάβησης, οι Κρονσταντινοί έδειξαν πως το πνεύμα της κοινωνικής επανάστασης δεν έσβησε. Μπορεί να μην κατόρθωσε να φορέσει την ολοκαίνουργια πανοπλία της απελευθέρωσης από τον κάθε μορφής κρατισμό απέδειξε, όμως, πως παρά τις αντιξοότητες είχε τη δυνατότητα να αντιπαρατεθεί στο κρατικό τέρας, που ορθωνόταν και κατασπάραζε τις σάρκες των αγωνιζόμενων.

Η Κρονστάνδη είναι μόνο ένα παράδειγμα από τα πολλά όπου οι μπολσεβίκοι, στην προσπάθεια τους να διατηρήσουν και να δυναμώσουν την εξουσία τους, έδρασαν απάνθρωπα, τυραννικά, συντρίβοντας ένα κοινωνικό κομμάτι που, ακριβώς επειδή ένιωσε στο πετσί του την τυραννία, δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια αλλά προσπάθησε να την απο-

σει μεγάλες και αβάσταχτες απώλειες από μερικούς άνομους άντρες, οι οποίοι μέχρι τούδε έχουν καταφέρει να ξεφύγουν από τη δημόσια εξουσία με ατιμωρησία...» συμφώνησαν να ανταποκρίνονται σε αναφορές εγκληματικής συμπεριφοράς που θα γίνονταν στην περιοχή, έτσι ώστε «...να μεταβαίνουν στο άτομο ή άτομα που είναι ύποπτοι... και αν δεν είναι πρόθυμοι να παραιτηθούν από τις άνομες πρακτικές τους, θα επιβάλλουμε τέτοια σωματική τιμωρία σε αυτόν ή αυτούς, η οποία θα είναι για μας ανάλογη του εγκλήματος που διαπράχθηκε ή της ζημιάς που προκλήθηκε...». Παρ' όλο που ο Νόμος του Λύντς και το λυντσάρισμα είχαν άμεσα συνδεθεί με την κρεμάλα, χρησιμοποιήθηκαν και άλλες λιγότερο σοβαρές πρακτικές τιμωρίας.

Καθώς τα σύνορα κινήθηκαν προς τα δυτικά κατά τη διάρκεια του επόμενου αιώνα, ο νόμος του Λίντς μετακινήθηκε μαζί τους. Αρχικά, λιντσάρισμα σήμαινε τη συγκέντρωση των πολιτών μιας κοινότητας για να ενημερωθούν για την υπόθεση και να απονέμουν δικαιοσύνη και σπάνια επρόκειτο για θανατική ποινή (συνήθως επρόκειτο για 39 φορές μαστιγώματος). Αλλά προς τα τέλη του 19ου αιώνα, το λιντσάρισμα είχε την έννοια της πρακτικής του όχλου και της θανάτωσης με κρέμασμα ή ακόμα και κάψιμο. Και βέβαια, δεν περιορίστηκε μόνο στην περιοχή εκείνη. Το λυντσάρισμα επεκτάθηκε σε όλη τη χώρα, εκτός από την περιοχή της «Νέας Αγγλίας». Παρ' ότι μέλη από όλες τις φυλές έπεσαν θύματα λιντσαρίσματος, η πρακτική αυτή υπήρξε ιδιαίτερα σκληρή για τους μαύρους της Νοτίου Αμερικής, οι οποίοι είχαν πολύ μικρή σχέση με το νόμο. Κατά την περίοδο 1880-1960 κοντά στους 3000 μαύροι λιντσαρίστηκαν. Μόνο τότε και χάρη στην διογκούμενη οργή των έγχρωμων κοινοτήτων στις ΗΠΑ, η πρακτική αυτή περιορίστηκε στο ελάχιστο..

Ο «Νόμος του Λύντς» χρησιμοποιήθηκε στις αρχές εγκαθίδρυσης του Αμερικανικού κράτους, ως ένας τρόπος επιβολής της τάξης και της εξουσίας, προτού εμφανιστούν οι σερίφηδες και τα δικαστήρια στη χώρα. Ήταν ένας τρόπος για να στερήσουν από τον οποιοδήποτε αφανή κατηγορούμενο τα δικαιώματά του και να ικανοποιήσουν τη καλλιεργημένη για λόγους σκοπιμότητας «δίψα του όχλου για εκδίκηση». Γι' αυτό και χρησιμοποιήθηκε εκτεταμένα από τους λευκούς της Νοτίου Αμερικής, προκειμένου να τρομοκρατήσουν και να καθυποτάξουν τους μαύρους σκλάβους τους.

Υπάρχει και η αναφορά στο λόγο του Λύντς, τον οποίο εκφώνησε στις όχθες του ποταμού James στη Βιρτζίνια, το 1712 και αφορούσε τον έλεγχο των σκλάβων μέσα σε μια αποικία. Ο Λύντς, που υπήρξε και αυτός ιδιοκτήτης σκλάβων στις Δυτικές Ινδίες, παραβρέθηκε στη συγκέντρωση εκείνη λόγω των συνεχών εξεγέρσεων των σκλάβων στην περιοχή, καθώς και λόγω της φήμης του ως απολυταρχικού και σκληρού άρχοντα.

Σημαντικό είναι το γεγονός ότι γίνεται αναφορά στο λόγο του σε σχέση με μια μέθοδο, η οποία θα προκαλέσει μίσος μεταξύ των σκλάβων: **αυτή του διαχωρισμού τους με βάση τον τόνο του χρώματος τους**. Οι «ανοιχτόχρωμοι» μαύροι, σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, θα βρίσκονταν κάτω από καλύτερες συνθήκες δουλείας. Θα τους επιτρέπονταν καθήκοντα που απαιτούσαν άσκηση εξουσίας πάνω στους άλλους σκλάβους, καθώς και καθήκοντα που αφορούσαν το σπίτι του ίδιου του αφέντη.

Αντίθετα, οι «σκουρόχρωμοι» σκλάβοι θα ήταν περιορισμένοι στα

που αν δεν γινόταν θα οδηγούσε στο μαράζωμα. Η εξέγερση θα έσβηνε αν δεν υπερέβαινε την νοοτροπία της συνδιαλλαγής και των αιτημάτων από αυτούς που δεν είχαν σκοπό να υλοποιήσουν τίποτα απ' όσα ζητούσαν οι εξεγερμένοι.

Τα αιτήματα της Κρονστάνδης μπορεί να στηρίζονταν σε μια στιγμή που δημιουργήθηκε από την επαναστατημένη κοινωνία, αλλά εκφράζαν μια μεταβατική κατάσταση. Αυτή είχε παρέλθει, είχε καταπνιγεί μέσα από τις διαδικασίες, που είχαν προηγηθεί. Σε μια περίοδο όπου η μεταβατικότητα της αμεσοδημοκρατικής διαδικασίας είχε, πλέον, ξεπεραστεί οριστικά από την δικτατορία που επέβαλε το μπολσεβίκικο κόμμα, ήταν αδιανόητο να περιμένει

Φυλακισμένοι αναρχικοί στην κηδεία του Κροπότκιν

κανείς πως θα μπορούσε να υιοθετηθεί ή να υλοποιηθεί στο ελάχιστο κάποιο «γύρισμα προς τα πίσω».

Το μόνο «γύρισμα προς τα πίσω» και η δυνατότητα των εξεγερμένων προς μια ουσιαστική κοινωνικοαπελευθερωτική κατεύθυνση θα ήταν μια ευθεία και ολοκληρωτική αντιπαράθεση με το καθεστώς, προτάσσοντας την αναρχική προοπτική. Αυτό όμως δεν μπορούσε να το κάνει όχι μόνο γιατί δεν ήταν μια εξέγερση που πραγματοποιήθηκε από αναρχικούς αλλά και γιατί η κατάσταση στην οποία βρίσκονταν οι αναρχικοί ήταν απελπιστική.

βή τους. Κάθε κίνηση που έδειχνε μια πρόθεση οργανωμένης παρέμβασης προς τους ιθύνοντες του καθεστώτος, οδηγούσε στη σύλληψη και τη φυλάκιση. Ο παραγοντισμός δεν μπορούσε να φέρει κανένα αποτέλεσμα.΄Ισα ίσα δυνάμωνε την πεποίθηση στους κρατούντες ότι θα έπρεπε να τελειώνουν το συντομότερο με τους αναρχικούς. Γι' αυτό και συνέχιζαν με βιαιότητα τις συλλήψεις, τις φυλακίσεις και τις δολοφονίες. Η ισχνή παρέμβαση του Μπέρκμαν και της Έμμα Γκόλντμαν, για διαμεσολάβηση με τους Κρονστανδινούς, το μόνο που κατόρθωσε ήταν να συλληφθούν και να εξαφανιστούν οι δύο ρώσοι αναρχικοί, Πέρκους και Πετρόφσκι, που συνυπέγραφαν το κείμενο για την διαμεσολάβηση.

Αναφέρθηκε πως ο χρόνος και οι συνθήκες μέσα στις οποίες εκδηλώθηκε η εξέγερση της Κρονστάνδης ήταν ιδιαίτερα αρνητικές. Όμως, αυτό δεν σημαίνει πως η εξέγερση ήταν άκαιρη, μάταιη ή καταδικαστέα. Απέναντι στο σκοταδισμό, το φόβο, την ηττοπάθεια και την προσπάθεια διαμεσολάβησης, οι Κρονστανδινοί έδειξαν πως το πνεύμα της κοινωνικής επανάστασης δεν έσβησε. Μπορεί να μην κατόρθωσε να φορέσει την ολοκαίνουργια πανοπλία της απελευθέρωσης από τον κάθε μορφής κρατισμό απέδειξε, όμως, πως παρά τις αντιξοότητες είχε τη δυνατότητα να αντιπαρατεθεί στο κρατικό τέρας, που ορθωνόταν και κατασπάραζε τις σάρκες των αγωνιζόμενων.

Η Κρονστάνδη είναι μόνο ένα παράδειγμα από τα πολλά όπου οι μπολσεβίκοι, στην προσπάθεια τους να διατηρήσουν και να δυναμώσουν την εξουσία τους, έδρασαν απάνθρωπα, τυραννικά, συντρίβοντας ένα κοινωνικό κομμάτι που, ακριβώς επειδή ένιωσε στο πετσί του την τυραννία, δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια αλλά προσπάθησε να την αποβάλει, όπως είχε κάνει και πριν τέσσερα χρόνια με το τσαρικό καθεστώς

Η Κρονστάνδη ανέδειξε το απαράμιλλο ήθος των ανθρώπων της που, παρά το γεγονός πως αντιμετώπιζαν την κτηνωδία και την βαρβαρότητα, δεν υπέκυψαν στον πειρασμό να πράξουν τα ίδια με τους εχθρούς του ανθρώπινου γένους, οι οποίοι είχαν ντυθεί τους μανδύες των απελευθερωτών.

Ο Λένιν στο 10ο συνέδριο του κόμματος, στις 15 Μαρτίου 1921, δήλωνε ότι **«οι εξεγερμένοι της Κρονστάνδης δεν θέλουν ούτε τους Λευκοφρουρούς μα ούτε και το δικό μας καθεστώς»**.

Δυστυχώς, οι Κρονστανδινοί δεν μπορούσαν, όμως, να προτείνουν ούτε την αναρχική προοπτική...

Η.Α.

σμα είχε την έννοια της πρακτικής του όχλου και της θανάτωσης με κρέμασμα ή ακόμα και κάψιμο. Και βέβαια, δεν περιορίστηκε μόνο στην περιοχή εκείνη. Το λυντσάρισμα επεκτάθηκε σε όλη τη χώρα, εκτός από την περιοχή της «Νέας Αγγλίας». Παρ' ότι μέλη από όλες τις φυλές έπεσαν θύματα λιντσαρίσματος, η πρακτική αυτή υπήρξε ιδιαίτερα σκληρή για τους μαύρους της Νοτίου Αμερικής, οι οποίοι είχαν πολύ μικρή σχέση με το νόμο. Κατά την περίοδο 1880-1960 κοντά στους 3000 μαύροι λιντσαρίστηκαν. Μόνο τότε και χάρη στην διογκούμενη οργή των έγχρωμων κοινοτήτων στις ΗΠΑ, η πρακτική αυτή περιορίστηκε στο ελάχιστο..

Ο «Νόμος του Λύντς» χρησιμοποιήθηκε στις αρχές εγκαθίδρυσης του Αμερικανικού κράτους, ως ένας τρόπος επιβολής της τάξης και της εξουσίας, πρoτού εμφανιστούν οι σερίφηδες και τα δικαστήρια στη χώρα.΄Ηταν ένας τρόπος για να στερήσουν από τον οποιοδήποτε αφανή κατηγορούμενο τα δικαιώματά του και να ικανοποιήσουν τη καλλιεργημένη για λόγους σκοπιμότητας «δίψα του όχλου για εκδίκηση». Γι' αυτό και χρησιμοποιήθηκε εκτεταμένα από τους λευκούς της Νοτίου Αμερικής, προκειμένου να τρομοκρατήσουν και να καθυποτάξουν τους μαύρους σκλάβους τους.

Υπάρχει και η αναφορά στο λόγο του Λύντς, τον οποίο εκφώνησε στις όχθες του ποταμού James στη Βιρτζίνια, το 1712 και αφορούσε τον έλεγχο των σκλάβων μέσα σε μια αποικία. Ο Λύντς, που υπήρξε και αυτός ιδιοκτήτης σκλάβων στις Δυτικές Ινδίες, παραβρέθηκε στη συγκέντρωση εκείνη λόγω των συνεχών εξεγέρσεων των σκλάβων στην περιοχή, καθώς και λόγω της φήμης του ως απολυταρχικού και σκληρού άρχοντα.

Σημαντικό είναι το γεγονός ότι γίνεται αναφορά στο λόγο του σε σχέση με μια μέθοδο, η οποία θα προκαλέσει μίσος μεταξύ των σκλάβων: **αυτή του διαχωρισμού τους με βάση τον τόνο του χρώματος τους**. Οι «ανοιχτόχρωμοι» μαύροι, σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, θα βρίσκονταν κάτω από καλύτερες συνθήκες δουλείας. Θα τους επιτρέπονταν καθήκοντα που απαιτούσαν άσκηση εξουσίας πάνω στους άλλους σκλάβους, καθώς και καθήκοντα που αφορούσαν το σπίτι του ίδιου του αφέντη.

Αντίθετα, οι «σκουρόχρωμοι» σκλάβοι θα ήταν περιορισμένοι στα χωράφια, θα αναλάμβαναν όλη την εξοντωτική εργασία και γενικά δεν θα είχαν τη δυνατότητα να απολαύσουν τα προνόμια που είχαν οι «ανοιχτόχρωμοι» μαύροι. Έτσι, με την εκτέλεση της μεθόδου ελέγχου «Διαίρει και Βασίλευε» του Λύντς, θα δημιουργούνταν δυσαρέσκεια μεταξύ των μαύρων και επομένως οι σκλάβοι θα ήταν διασπασμένοι και ανήμποροι να ξεσηκωθούν, πρακτική η οποία γίνεται φανερή ακόμα και σήμερα σε πολλές διαχωριστικές τάσεις μέσα στην Αφροαμερικάνικη κοινότητα.

Οι μέθοδοι αυτοί δεν έχουν σταματήσει να εκδηλώνονται μέχρι σήμερα με την πρώτη ευκαιρία που διάφορα εξουσιαστικά αποβράσματα επιχειρούν να επιβάλουν τη θέλησή τους χρησιμοποιώντας την δήθεν δίκαιη οργή και αγανάκτησή τους.

Ο Λύντς πέθανε το 1820 και στον τάφο του υπήρχε η επιγραφή: «ακολούθησε την αρετή ως πραγματικό του οδηγό».

Μετάφραση Ε.

απο τη φυλακή

ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟ

Μια ιστορική πραγματικότητα από τον καιρό της εμφάνισης της εξουσίας πάνω στην κοινωνία είναι το ότι τα βασικά της υποστηρίγματα βρίσκονταν στην νομοθεσία, την καταστολή και την προπαγάνδα με τα οποία σπίλωνε, τιμωρούσε και τέλος εξόντωνε όποιον και ό,τι βρίσκονταν εμπόδιο στους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις της. Βέβαια από τότε μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει, για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις των καιρών, όμως η ουσία πάντα παρέμεινε η ίδια. Όποιος σήκωνε το ανάστημα του απέναντι στην κυριαρχία βαφτίζονταν τότε όπως και σήμερα αντικοινωνικός, περιθωριακός και επικίνδυνος για την κοινωνία, είχε απέναντί του τον νόμο και τέλος εξοντώνονταν είτε με αφαίρεση της ζωής τους είτε, στην «καλύτερη» περίπτωση, με εγκλεισμό στις φυλακές. Βέβαια, αυτή η κατάσταση ποτέ δεν άλλαξε παρά την συνεχή εναλλαγή πολλών καθεστώτων, αφού όλα ακόμα και αυτά που είχαν διαφορετικά χαρακτηριστικά ήταν προσωπεία της εξουσίας, που ανάλογα με την κατάσταση τα χρησιμοποιούσε έτσι ώστε να μπορεί να περνάει στην κοινωνία τους σχεδιασμούς της με το λιγότερο κόστος.

Στον Ελλαδικό χώρο, που οι κυρίαρχοι περήφανα τον αποκαλούν και κοιτίδα της δημοκρατίας, παρατηρείται τα τελευταία χρόνια μια ολομέτωπη επίθεση της κυριαρχίας και των μηχανισμών της ενάντια σε όσους αντιστέκονται συνειδητά ή ασυνείδητα στους νόμους και τις διαταγές αυτής. Βέβαια, σε καμία περίπτωση η ελλαδική κυριαρχία δεν ενεργεί αποκομμένα από την υπόλοιπη. Σ' όλη την έκταση του πλανήτη κυριαρχεί η εντολή για μηδενική ανοχή: «Όποιος δεν είναι υποταγμένος σε ό,τι διατάζουμε είναι εχθρός της κοινωνίας και η θέση του είναι στις φυλακές ή στο απόσπασμα». «Εμείς γεννάμε το έγκλημα εμείς και το «τιμωρούμε»», είναι το αληθινό νόημα της κυριαρχίας παγκόσμια.

Βέβαια, απ' τα χειρότερα «εγκλήματα» είναι και ο αγώνας για ελευθερία. Πραγματική ελευθερία, πάνω από νόμους και περιορισμούς. Όποιος αγωνίζεται γι' αυτήν βαφτίζεται από την κρατική προπαγάνδα ως τρομοκράτης, εγκληματίας και περιθωριακός και ως τέτοιος αντιμετωπίζεται. Όμως τα χειρότερα και πιο απεχθή εγκλήματα έχουν κρατική και εξουσιαστική σφραγίδα. Πόλεμοι, γενοκτονίες, δολοφονίες, εκμετάλλευση, γίνονται από αυτούς που καταδικάζουν τους «εγκληματίες» και τους «τρομοκράτες». Οι

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Αλληλεγγύη

στους

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ και
Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ
που κατηγορούνται για επίθεση
στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ
και στο
Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ
που βρίσκεται προφυλακισμένος
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ,

γανα με τα οποία όπλωνε, τιμωρούσε και τέλος εξόντωνε όποιον και ό,τι βρίσκονταν εμπόδιο στους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις της. Βέβαια από τότε μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει, για να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις των καιρών, όμως η ουσία πάντα παρέμεινε η ίδια. Όποιος σήκωνε το ανάστημα του απέναντι στην κυριαρχία βαφτίζονταν τότε όπως και σήμερα αντικοινωνικός, περιθωριακός και επικίνδυνος για την κοινωνία, είχε απέναντί του τον νόμο και τέλος εξοντώνονταν είτε με αφαίρεση της ζωής τους είτε, στην «καλύτερη» περίπτωση, με εγκλεισμό στις φυλακές. Βέβαια, αυτή η κατάσταση ποτέ δεν άλλαξε παρά την συνεχή εναλλαγή πολλών καθεστώτων, αφού όλα ακόμα και αυτά που είχαν διαφορετικά χαρακτηριστικά ήταν προσωπεία της εξουσίας, που ανάλογα με την κατάσταση τα χρησιμοποιούσε έτσι ώστε να μπορεί να περνάει στην κοινωνία τους σχεδιασμούς της με το λιγότερο κόστος.

Στον Ελλαδικό χώρο, που οι κυρίαρχοι περήφανα τον αποκαλούν και κοιτίδα της δημοκρατίας, παρατηρείται τα τελευταία χρόνια μια ολομέτωπη επίθεση της κυριαρχίας και των μηχανισμών της ενάντια σε όσους αντιστέκονται συνειδητά ή ασυνείδητα στους νόμους και τις διαταγές αυτής. Βέβαια, σε καμία περίπτωση η ελλαδική κυριαρχία δεν ενεργεί αποκομμένα από την υπόλοιπη. Σ' όλη την έκταση του πλανήτη κυριαρχεί η εντολή για μηδενική ανοχή: «Όποιος δεν είναι υποταγμένος σε ό,τι διατάζουμε είναι εχθρός της κοινωνίας και η θέση του είναι στις φυλακές ή στο απόσπασμα». «Εμείς γεννάμε το έγκλημα εμείς και το «τιμωρούμε»», είναι το αληθινό νόημα της κυριαρχίας παγκόσμια.

Βέβαια, απ' τα χειρότερα «εγκλήματα» είναι και ο αγώνας για ελευθερία. Πραγματική ελευθερία, πάνω από νόμους και περιορισμούς. Όποιος αγωνίζεται γι' αυτήν βαφτίζεται από την κρατική προπαγάνδα ως τρομοκράτης, εγκληματίας και περιθωριακός και ως τέτοιος αντιμετωπίζεται. Όμως τα χειρότερα και πιο απεχθή εγκλήματα έχουν κρατική και εξουσιαστική σφραγίδα. Πόλεμοι, γενοκτονίες, δολοφονίες, εκμετάλλευση, γίνονται από αυτούς που καταδικάζουν τους «εγκληματίες» και τους «τρομοκράτες». Οι ωκεανοί αίματος και δακρύων που προκαλούν τα εξουσιαστικά καθάρματα δεν μπορούν να συγκριθούν με τίποτα από ό,τι αυτοί ονομάζουν έγκλημα. Η αντιανθρώπινη λύσσα τους ξεπερνά ακόμα και την πιο «ηθικά» κατακριτέα πράξη.

Όμως παρά την φαινομενική και δημιουργημένη από την προπαγάνδα δύναμή τους, -που κατ' ουσίαν είναι ψεύτικη-, φοβούνται την έμφυτη ανυπακοή και εξεγερτικότητα του ανθρώπου. Όσο αυτοί συκοφαντούν, καταστέλλουν, εξοντώνουν με τα νομοθετήματα και τα δικαστήρια τους τόσο η δική μας αλληλεγγύη, εξεγερτικότητα και ανυπακοή θα φουντώνει μέσα κι έξω από τις φυλακές τους. Κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά γι' αυτό εντείνουν τις προσπάθειές τους. Όμως γνωρίζουν ότι το τέλος έρχεται και ο κόσμος θα σπάσει με πάταγο τα δεσμά που του 'χουν επιβάλει.

Ο άνθρωπος γεννήθηκε ελεύθερος και έτσι θα ξαναγίνει. Ελεύθερος από κάθε μορφής και είδους καταπίεση και σκλαβιά. Ελεύθερος από κάθε μορφή νόμου ανθρώπινου ή θεϊκού. Ελεύθερος από κάθε μορφή επιβολής.

ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΣ

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Αλληλεγγύη

στους

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ και
Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ
που κατηγορούνται για επίθεση
στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ
και στο
Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ
που βρίσκεται προφυλακισμένος
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

από την υπόλοιπη. Σ' όλη την έκταση του πλανήτη κυριαρχεί η εντολή για μηδενική ανοχή: «Όποιος δεν είναι υποταγμένος σε ό,τι διατάζουμε είναι εχθρός της κοινωνίας και η θέση του είναι στις φυλακές ή στο απόσπασμα». «Εμείς γεννάμε το έγκλημα εμείς και το «τιμωρούμε»», είναι το αληθινό νόημα της κυριαρχίας παγκόσμια.

Βέβαια, απ' τα χειρότερα «εγκλήματα» είναι και ο αγώνας για ελευθερία. Πραγματική ελευθερία, πάνω από νόμους και περιορισμούς. Όποιος αγωνίζεται γι' αυτήν βαφτίζεται από την κρατική προπαγάνδα ως τρομοκράτης, εγκληματίας και περιθωριακός και ως τέτοιος αντιμετωπίζεται. Όμως τα χειρότερα και πιο απεχθή εγκλήματα έχουν κρατική και εξουσιαστική σφραγίδα. Πόλεμοι, γενοκτονίες, δολοφονίες, εκμετάλλευση, γίνονται από αυτούς που καταδικάζουν τους «εγκληματίες» και τους «τρομοκράτες». Οι ωκεανοί αίματος και δακρύων που προκαλούν τα εξουσιαστικά καθάρματα δεν μπορούν να συγκριθούν με τίποτα από ό,τι αυτοί ονομάζουν έγκλημα. Η αντιανθρώπινη λύσσα τους ξεπερνά ακόμα και την πιο «ηθικά» κατακριτέα πράξη.

Όμως παρά την φαινομενική και δημιουργημένη από την προπαγάνδα δύναμή τους, -που κατ' ουσίαν είναι ψεύτικη-, φοβούνται την έμφυτη ανυπακοή και εξεγερτικότητα του ανθρώπου. Όσο αυτοί συκοφαντούν, καταστέλλουν, εξοντώνουν με τα νομοθετήματα και τα δικαστήρια τους τόσο η δική μας αλληλεγγύη, εξεγερτικότητα και ανυπακοή θα φουντώνει μέσα κι έξω από τις φυλακές τους. Κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά γι' αυτό εντείνουν τις προσπάθειές τους. Όμως γνωρίζουν ότι το τέλος έρχεται και ο κόσμος θα σπάσει με πάταγο τα δεσμά που του 'χουν επιβάλει.

Ο άνθρωπος γεννήθηκε ελεύθερος και έτσι θα ξαναγίνει. Ελεύθερος από κάθε μορφής και είδους καταπίεση και σκλαβιά. Ελεύθερος από κάθε μορφή νόμου ανθρώπινου ή θεϊκού. Ελεύθερος από κάθε μορφή επιβολής.

ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΣ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΣ, ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Φυλακή Μαλανδρίνου

και στο

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ

που βρίσκεται προφυλακισμένος

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας